VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. ÁPRILIS 3.

Végleges munkástanácsot választottak Anna-aknán

Március 29-én az Anna-aknai ideiglenes munkástanács nevében Dézsi Lojos elnökhelyettes beszámolt az eddig végzett munkáról a dolgozók előtt.

A beszámolóból kitűnt, hogy az ideiglenes munkástanács tagjai nem adtak semmi segítséget az elnökhelyettesnek. Ez is egyik alapos oka annak, hogy nem végzett megfelelő munkát a volt munkástanács.

A beszámoló végén az előadó az ideiglenes munkástanács nevében lemondott, melyet a dolgozók elfogadtak. Ezután titkos szavazás útján 21 rendes és 3 póttagot választottak.

A végleges munkástanács elnökét lapzárta után választották meg.

*

Márt többször írtunk az Anna-aknai ideiglenes munkástanács rossz munkájáról. Sok volt a hiba eddig. A szakszervezet nem törődött vele. Most, hogy az ü. b. is új és a végleges munkástanácsot is megválasztották, minden lehetőség megvan arra, hogy sokkal jobb eredményeket érjenek el mint eddig.

Vannak igen jól dolgozó munkástanácsaink, kérjék ki az Anna-aknai elvtársak ezek véleményét. Legyen az új munkástanács az üzem vezetőinek segítségére a gazdasági irányításban. Foglalkozzanak állandóan és behatóan az önköltség, a termelékenység kérdésével.

Hallgasson a párt és a szakszervezet véleményére, amely a jó munka biztosítéka lesz.

Legyen nyitva — nem úgy mint eddig — a munkástanács irodája a bányászok előtt.

Megvitatták az elvégzendő feladatokat

Béta-aknán munkástanács ülés volt, ahol az első negyedév termelési eredményeit, a munkástanács eddig végzett munkáját ismertették, majd pedig megvitatták a második negyedévben végzendő feladatokat.

Részletesen megvitatták, hogyan tudják biztosítani április 1-től kezdve minden nap a felemelt termelési tervet. Az értekezlet lapzártakor még tartott.

Legyen a mi főterünk neve: LENIN TÉR

LEVÉL KOMLÓ VALAMENNYI LAKOSÁHOZ! KEDVES ELVTÁRSAK, KOMLÓ LAKOSAI!

Holnap nagy napra ébredünk. Ünnepelünk. Ünnepeljük hazánk felszabadításának 12. évfordulóját. Tizenkét esztendővel ezelőtt:

1945. április 4-én szabadította fel hazánkat teljes egészében, a dicsőséges szovjet hadsereg. Ekkor mérte végső csapásait a nagy szovjet nép hadserege, a hitleri fasizmusra.

Felszabadult az ország! A munkásé lett a gyár, a paraszté a föld. A népé lett a hatalom! A hatalom birtokosa, a munkásosztály és a szocializmus építését maga elé tűzött nép munkához látott, hogy a romokból újjáépítse az országot, jólétet, megelégedést teremtsen a sokat szenvedett magyar haza minden hű fia számára.

Nem volt könnyű a munkánk. Ismeretlen volt előttünk az országvezetés, de nem hátráltunk meg, mert vezetett minket és harcunkat a párt! A dicsőséges, a harcokban megedzett lenini kommunista párt! Lenin eszméje, Lenin fiai, a hős szovjet nép álltak mellettünk, hogy harcunk sikeres, eredményes legyen. Lenin eszméje, Lenin fiai segítettek nekünk az októberi ellenforradalom leverésében is, fegyverrel, élelmiszerrel és építőanyaggal. Sokat kaptunk tőlük a 12 esztendő alatt. Még többet kapunk majd ezután. Mi is adjunk ezért valamit: szeretetünket, hűséges ragaszkodásunkat a nagy családhoz, és egy látható emléket itt Komlón is, a mi főterünket.

Legyen e főtér neve: Lenin tér! Hirdesse e főtér Lenin nevét, a lenini eszmék diadalát, a hős szovjet nép tetteit, és a magyar—szovjet barátság örökkévalóságát.

AZ MSZMP KOMLÓ VÁROS INTÉZŐ BIZOTTSÁGA, KOMLÓ VÁROS TANÁCSÁNAK VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA

Soha nem csalódtam a pártban!

Mecsekjánosiban mindenki ismeri Vudi Ádám elvtársat. Amikor ez a község önálló volt, tanácselnöknek választották, majd az egyesülés óta a városi tanács v. b.-nak tagja. Régen is **és** most is bizalommal fordulnak hozzá a dolgozó parasztok tanácsért, mert tudják: egyenes, gerinces ember. Az ellenforradalom alatt is — szinte kivétel nélkül — követték őt és mindent úgy csináltak, ahogyan azt Vudi Ádámtól látták. Ropogtak a fegyverek, de ő szántott, mert ahogyan elmondotta:

— Az országnak kenyérre van szüksége. Majd még azt is hozzátette: nálunk nem úgy van ám, ahogyan ezek a csibészek elképzelték. Sztrájkot hirdettek, de nem gondoltak a holnapra. Mi lett volna, ha a parasztság is azt mondja, hogy nem etetem az állatokat sem, mert sztrájk van?

Nem szívesen emlékezik vissza az októberi napokra. Elmondotta, hogy valóban nehéz helyzete volt a parasztságnak az utóbbi években, de őt nem lehetett megtörni.

— Biztos voltam benne, hogy pártunk felszámolja a hibákat és segít a bajokon. Nekem lett igazam. Kádár elvtárséknak az volt az első tevékenysége, hogy eltörölték a beszolgáltatást. Nagy dolog volt ez, hiszen gazdaságilag rosszul álltunk. De megbíztak bennünk. Hát mi érdemesek akarunk lenni a bizalomra. Elvetettem mindent, állataim gyarapodnak és hízlalási szerződésekkel igyekszem eleget tenni kötelezettségemnek. Az ipari munkásoknak lesz hús, nekünk meg nyugodt élet és becsületes megélhetés.

Megnyugvással beszélt arról, hogy a maga gazdája lehetett.

— Most a parasztot nem irányítgatják annyian, mint a múltban, még is van eredmény. Nézzék meg a piaci árakat. Az árubőség maga fogja letörni az árakat.

Azután arról is beszélgettünk, hogy mi nyugtatta meg ennyire?

— Az, hogy a szovjet elvtársak nem hagytak cserben bennünket. Segítettek leverni az ellenforradalmat és gazdaságilag is olyan támogatásban részesítenek bennünket, amilyent csak egy igazi baráttól kaphatunk. Az is nagy megnyugvást jelent, hogy megalakultak a munkásőrségek.

*

Vudi Ádám egyszerű szavaiból kicsendült az a mérhetetlen bizalom, melyet a szovjet elvtársak, a munkáshatalom iránt érez. Április 4-re tett felajánlást, de becsülettel elvégezte a reá háruló feladatokat. Vetését befejezte. Az állammal szembeni kötelezettségének az utolsó fillérig eleget tett. Bízik a pártban! És ha nem is nagy szavakkal, de igazi munkásszívvel boldogan ünnepel április 4-én, hazánk felszabadulásának ünnepén.

— Gz —

TÁVIRAT

SZENBÁNYÁSZATI TRÖSZTNEK

KOMLÓ

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány Szénkormány Bizottsága és a Nehézipari Minisztérium nevében köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki a Komlói Szénbányászati Tröszt minden egyes fizikai, műszaki és adminisztratív dolgozójának abból az alkalomból, hogy a szénbányászat országos termelése március 28-án meghaladta a napi 70.000 tonnát. Elvárjuk a jövőben is, hogy a bányászok odaadó munkájukkal segítsék továbbra is hazánk szocialista építését. Ebben bízva szeretettel köszöntjük valamennyi elvtársunkat, munkatársunkat és várunk még eredményesebb sikert a reánk váró feladatok teljesítésében.

Jószerencsét!

FEHÉR LAJOS és CZOTTNER SÁNDOR

A nép szívében olthatatlan

A nép szívében olthatatlan, a népben ébren maradnak az életét megváltoztató események történelmének nagy sorsfordulói. A nép soha nem volt és nem lesz hűtlen. Kiktől kezébe kapta jövőjét, kiknek újjászületését köszönheti, a nép mindig szeretettel emlékezik meg és tetteivel bizonyítja hűségét. Ez a történelem tanulsága ma, holnap és évszázadok múltán is.

A magyar nép az elmúlt 12 évben hatalmas, minden történelmi időt és eseményt felülmúló változást, fordulatot élt át és érhetett meg. Felcsillant előtte, amire vágyott, amire titkon sokat gondolt, amire készült — a szabadság. 12 éve lett szabad a nép. Csordultig teltek a szívek örömmel, a szemek a boldogság könnyével és az inas erős munkához szokott kezek összecsapódtak — megszabadulva évszázados bilincsüktől — üdvözölni a felszabadítókat. Egy népnek szólt ez, aki elküldte hős katonáit, hogy hozzák el a magyar népnek a vörös csillagot a nemzetközi munkásmozgalom és a szabadság jelképét. Ezt elfeledtetni, elmosni a nép emlékeiből nem lehet — nem tudja semmiféle szennyes áradat.

Az elmúlt 12 év alatt többet tettünk mindenben és minden téren, mint elődeink, apáink, anyáink, testvéreink bármikor. És százszor, ezerszer többet mint azok, akik a kizsákmányolásban hajszolták, rúgták, megalázták és kiszívták izmaiból az erőt.

Szocialista bányavárost teremtettünk. Új Komlót a régi bányászfalu helyére, s a széljárta hegytetőkre emeletes házakat, életet vittünk, ahol ma emberek komfortos lakásokban korszerű, világos, egészséges házakban laknak. Ahol víz csobog a vezetékből, autóbusz jár az utcán és a kitárult ablakon belopódzva a kökönyösi szél mosolygó arcú, pihenő, s egyre jómódúvá váló emberek arcát borzolgatja. Aknákat mélyítettünk a föld gyomrába, hogy az általunk teremtett korszerű gépekkel ország és világ előtt ismertté tegyük jó munkánkat és annak gyümölcsét, a csillogó, kok szónható, fekete kőszenet.

Nem volt könnyű és nem volt fájdalommentes az új világra hozása. Sokszor tengernyi volt az elénk tornyosuló nehézség, a gát, mikor a hatalom bástyáit, a munkás és paraszt szövetséget építettük. De soha nem voltunk egyedül. A vörös csillagos katonákat hozzánk küldő szocialista ország népe, a szovjet nép, mellettünk állt. Járni tanított bennünket a demokráciában, a szocialista építéshez tapasztalatainak kincses tárát adta és érccel, szénnel, géppel, szakemberrel támogatta óriássá növekvő népünket. Ezért is lehetett az elmúlt 12 év a népé.

Nem volt könnyű ezt végig küzdeni és napjainkig elérni. Nehézségeinket sokszor szaporította a megvert, de meg nem semmisített, a megtűrt, a megalázkodott, de folyton acsarkodó ellenség. Átkot szórtak ránk, mételyezték az emberek gondolatait és a segítő, az idősebb testvér, a szovjet népet ócsárolták, habzó, büzös szájakkal. Kihasználták gyengeinket és járatlanságunkat. Félrevezettek közülünk többeket és ezeket rászedték, hogy önmagukat tagadják meg. Vérükben gázoltak, s már ördögi vigyorgással ültek orgiát győzelmük felett. Az ellenforradalom szennyes árjával akarták elsöpörni a nép 12 évét, hogy újabb orgoványi, siófoki, izsáki terrorcselekményeken keresztül a fasizmus láncát vessék a népre.

A nép azonban nem felejt. Hű és kitartó. Ellenségei felett győzedelmeskedik. A mi népünk, mint ahogy sok más nép, a körülöttünk élő szocialista országok népei, megértette; ha tovább tart az ellenforradalom vámpirjainak gyilkoló, mérgező holnapja mindazt elveszti, amit megteremtett, amit saját kezével és verejtékével épített. A nép legjobbjai, a kommunisták látva ezt és tudva, hogy mi következik, kiáltották oda a volt földbirtokosoknak, gyárosoknak, katonatiszteknek és minden aljas gazembernek — ne tovább, elég volt!

Súlyos helyzetben voltunk. Segítségre volt szükség. S ki sietett a magyar nép támogatására? A Szovjetunió, a szovjet nép. Újból vért hullattak érettünk, hogy a fejtőkalapács után vágyó bányász, a téglát rakó kőműves, a vasat esztergáló munkás, a hatalom birtokosa maradhasson. Ők siettek segítségünkre, akik már egyszer tengernyi áldozatot és baráti támogatást nyújtottak a magyar népnek. A holnap, a jövő megteremtése elől zúzták szét az akadályt. A magyar nép nem felejti és nem felejtheti el soha, de soha a szovjet hősöknek, elvtársainknak, barátainknak, hogy szabad, független hazában, a munkáshatalom rendszerében élheti életét. A szovjet nép nemcsak megállította az ellenforradalom áradatát, nemcsak fegyverrel adott segítséget, hanem a hosszú és súlyos sztrájk után megteremtette annak lehetőségét, hogy ne kelljen újból megismernünk az infláció szörnyűségeit. Tisztázta előttünk, hogy a proletariátus hatalmát a munkáshatalmat csakis szilárd meggyőződés, elvhű, a kommunizmus ügyében bízó emberekkel, párttagokkal, valósíthatjuk meg.

Sokan azt mondják, hogy nehezen tisztulnak a gondolatok, a nézetek. Az új vélemények napvilágra kerülését gátolja a reánk ragadt salak, a fertőzött régi. Ez mind igaz. De egyet mégsem szabad elfelejteni, erre tanulság az elmúlt 12 év. Bármi nagy volt a nehézség az új előtt, a fejlődő előtt, mégis megizmosodott, szaporodott — győzedelmeskedett. Ma is hasonlóképpen vagyunk. Tisztogatjuk nézeteinket, a fertőtől, a piszoktól és az alapvető kérdésekben a nép már megegyezésre jutott. Az alapvető gondolatok a nép többségében rendeződtek. És mi ez? Az új győzelemre jutásának jelei és eredményei. A magyar nép megértette, hogy cselekedeteivel, tetteivel, munkájával, az ellenforradalommal szembeni magatartásával ítélkezik sorsa felett. Bármit is mondjanak a felettünk károgó vészmadarak: a nép hisz, a nép követi a pártot és egyre többen erőivé válnak a párt szavát megvalósító tettekkel, a proletárhatalomnak.

Amikor a 12 év eredményei felett vetünk számot és köszönetet mondunk a Szovjetuniónak, a szovjet népnek, a népi demokratikus országok népeinek, ne feledkezzünk meg megemlékezni azokról sem, akik az ellenforradalom napjaiban életüket áldozták. Elvtársaink, barátaink, testvéreink vesztek el, a szovjet nép fiaiból és sajátjainkból. A fegyvert, a hatalmat még sem tudták kicsavarni kezükből. A hősök iránti tisztelet, áldozatok megértése, serkentse további harcra és küzdelemre az élőket. Ahogy a nemzetközi munkásosztály himnusza, az internacionálé szavai világszerte ösztönzi hősi cselekvésekre buzdítja a népeket, a mi népünket is lelkesítse, mert „ez a harc lesz a végső". Fogjunk össze munkás és paraszt, pedagógus és mérnök, mindenki, akinek kedves a jövő, akiben él a haza szeretete — a munkáshatalom erősítéséért.

Régi emlékek

Március 15-e előtt történt. A munkásőrség egy százada vette át a fegyverét. Idősek és fiatalok csillogó szemmel, kemény kézzel markolták meg az átvett fegyver agyát. Sokat jelentő pillanat! A proletár haza védelmére a legilletékesebbek, a munkások vették kezükbe a csillogó géppisztolyokat, karabélyokat.

Meghatódottan néztük azokat, akik bizony nem fiatalok már. Letették a csákányt — nyugdíjba vonultak — s most fegyvert vettek a kezükbe.

Ezen elvtársak közül jegyezte meg valaki:

— Na, a Horthyék nekem abban az időben csak lapátot nyomtak a kezembe. Nem mertek fegyvert adni. Most végre kaptam.

Ránéztem a beszélőre. Az emlékek hosszú sorát kavarta fel bennem az alacsony ember, aki most szeretettel nézi fegyverét. Nem figyelem, hogy mi történik körülöttem — gondolataim a múltban járnak...

*

Dúl a II. világháború. A vér- és lángtenger fölött, Hitler, Horthy, és Mussolini járja ördögi táncát. A magyar nép szabadulni akar. Komlón a dolgozók legjobbjai szervezkednek. A horthysta pribékek internálják őket. Tizenhat komlói bányászt visznek el. Tizenhat feleség, édesanya és sok gyermek könnye kísérte őket. Az itthonmaradt dolgozók keze még jobban ökölbe szorult...

...Négyen tértek csak vissza — nagyon megkinzottan. Üldözésük tovább folyt. Nélkülözés, megbélyegzés, s állandó csendőri felügyelet.

De a harc a jobb életért, a szabadságért egy pillanatra sem szünetelt. Hogy honnan merítettek erőt e nagyszerű harcosai hazánknak? Az előre nyomuló szovjet hadseregből és a párt útmutatásaiból!

*

Hirtelen a jelenbe röppen vissza a gondolatom. Ő megy el mellettem. Keményen, mint ahogyan 1944 november 30-án ment a Komlót felszabadító szovjet katonák elé. Most fegyver van a kezében, akkor zászló. Vörös zászlót lengetett a téli szél, rajta aranyos betűkkel: „Éljen a független, demokratikus Magyarország! Titokban készült ez a zászló, úgy adták össze az árát. Ha tudomást szereztek volna róla a csendőrök — halál járt volna érte.

Felszabadult Komló népe! Szabadságot, emberi élethez jogot hoztak a szovjet harcosok. Öröm, ujjongás mindenütt. Akik az első sorakban harcoltak ezért, most is az élre álltak. Egy „Ötös Bizottságot" alakítanak, mely vezeti a felemelkedésért folyó nehéz harcát Komló népének. A bizottság tagjai: Deák Ferenc, Schreiber István, Reinhardt András, Czéder János és Czéder Ferenc.

*

Néhány hónappal ezelőtt mindezt Ő mondta el nekem. András bácsi. Jól emlékszem minden szavára. Az ő szavain keresztül Komló dolgozói szólaltak meg. A hála és megbecsülés csengett ki a szovjet hadsereg iránt az akkor elmondottakból.

— Mi tudjuk értékelni, hogy mit jelent a kapott szabadság — beszélte el akkor. Mennyi nélkülözéstől, szenvedéstől szabadultunk meg november 30-án, és szabadult meg az egész magyar nép, április 4-én.

Sajnos, vannak olyanok, akik elfelejtették már ezt.

*

Igen, vannak akik erről szeretnének elfeledkezni. Vannak, akik kisebbíteni akarják a szovjet katonák nagy szerepét.

De ezt csak néhányan teszik. A magyar dolgozó nép soha sem felejti el, amit a nagy szovjet néptől kapott! Övezze dicsfény, szeretet és megbecsülés hazánk felszabadítóit! — erjé —

Felhívás!

Április 4. Hazánk felszabadulásának ünnepe. Ezen a napon ünnepeljük felszabadulásunk 12. évfordulóját.

Emlékezzünk ezen a napon azokra a szovjet hősökre, akik életüket adták a mi szabadságunkért. Tegyük e napot külsőleg is ünnepélyessé!

Lobogózzuk fel házainkat nemzeti lobogókkal és a proletáriátus vérével vörösre festett lobogójával.

Ezt kérjük a város lakosságától, városunk valamennyi intézményétől és vállalatától.

MSZMP VÁROSI IDEIGLENES INTÉZŐBIZOTTSÁGA
KOMLÓ VÁROS TANÁCSÁNAK
VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA

Éljen április 4., hazánk felszabadulásának 12. évfordulója!

Emlékezés április 4-re

Ünnepeljük április 4-ét, hazánk felszabadulásának 12. évfordulóját. Ünnepeljük a világ első szocialista államát, a világ első munkáshatalmának megteremtőit, a szovjet népet, a Szovjet Hadsereget, melynek katonái, fiai életüket, vérüket adták, hogy meghozhassák nekünk a szabadságot, a függetlenséget.

Mi magyarok meg nem fizethető adósai vagyunk a testvéri nagy szovjet népnek. Annak a testvéri szovjet népnek, amely 1956-ban másodszor űzte ki hazánkból a felemelkedés gátlóit, a fasiszta földesúri bitangok fenevadjait. Hálánkkal nem tudjuk eléggé megérdemelten kifejezni. Nem találunk szavakat és érdemeket arra a nagy istápolásra, melyekkel népünket a nagy Szovjetunió illette.

Ha lapozzuk a magyar munkásosztály mozgalmi történetének lapjait, akkor megtaláljuk benne 1848-at és 1919-et, amely bizonyítékul szolgál arra; már több mint száz esztendeje annak, hogy a magyar és orosz munkás akarata egy az életben és egy volt a kapitalizmus, a cárizmus úri önkényuralmának felszámolásában. Egy ez a gondolat a szocializmusért vívott harcban is, az ellenséggel szemben.

Harcunk egységbe kovácsolását bizonyítja és igazolja a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban résztvett magyar hadifoglyok helytálló tevékenysége, a cárizmus megdöntéséért, az orosz munkásosztály felszabadításáért.

Bizonyítja és igazolja a szovjet nép nagy harcát a magyar nép 1945. évi felszabadításáért és 1956. október 23-i fegyveres ellenforradalom leveréséért folytatott küzdelem. Örökre szívünkbe, vérünkbe véződött az a testvéri együttérzés, melyet semmilyen ellenség nem téphet szét többé.

Soha többé kapitalizmus! Soha többé fasizmus! Soha többé az ellenforradalmárok gyülevész hazája nem lesz a magyar munkásosztály hazája! Tanultunk a múltból, tanultunk a tőkés maradványok hatalmi törekvéséből, tanultunk a munkásosztályhoz tartozott áruló lumpenproletárokból és cselekedeteikből.

Ebből elég volt. Vége a dalnak! Vége 1956. október 23-nak!

Ünnepelünk, ahogyan egy felszabadult munkásosztálynak, egy szocializmust építő népnek ünnepelni kell. De ünneplésünk közben nem feledkezünk meg 1944. április 4-ről! És 1957. április 4-én a 13 év közötti különbséget felmérjük, emlékezünk a 13 év előtti tettekre, melyet munkások ellen követtek el a fasiszta fenevadak.

1944. április 4-én Komlón a munkahelyekről vittek el öt proletárt. A csendőrök tették ezt. Sásdra vitték őket. Taksonyi József, Deák Ferenc, Reinhardt András, Czéder Ferenc, Nemesi József elvtársak voltak ezek. Az volt a cél, hogy még több kommunista vérrel pecsételjék a fasizmus hatalmának szennyén épült uralmat. A dachaui haláltábor kínzókamráinak kerestek kommunistákat, hogy legyen kiket elégetni a krematóriumban.

De hiába volt Hirt Ferenc, akkori főbíró vallató módszere: a kommunisták nem beszéltek, nem váltak árulókká! Nem féltek. Tudták, hogy bennük, a munkásosztályban az erő, és győzni fog az igazság. A főbíró úr kénytelen volt harmadnap megelégedni a rablógyilkosoknál is használatban lévő ujjlenyomatok megszerzésével.

Rendőri felügyelet alá helyezték ezeket a kommunistákat. Azóta sok esztendő telt el és sok esemény elmúlt, de azokkal együtt ezt sem szabad elfelejtenünk. Nem szabad megbocsájtanunk azoknak, akik ezt elkövették!

Nincs mitől félnünk, nincs mitől reszketnünk! Győzött az igazság! Ragyog a szabadság ötágú csillaga. Lobogtatja a szél vöröslobogónkat. A munkásosztály kezében van a hatalom, a proletárdiktatúra. Van pártunk, a Magyar Szocialista Munkáspárt, mely párt kommunista párt és a marxizmus—leninizmus tanításait vallja magáénak, annak megvalósításáért küzd. Vezeti harcunkat. Most már tiszta lappal, megtisztítva soraínkat, a néppel megyünk együtt, a népért, és zászlónkra írjuk a forradalmár Petőfi szavát: Világszabadság!

Deák Ferenc
az anyagellátó üzem MSZMP elnöke.

Szakszervezeti TANÁCSADÓ

A szénbányászatban a közelmúltban végrehajtott bérrendezés szükségesse tette, hogy a korábban megjelent M. T. rendeletet, mely a nyugdíjba vonuló bányászok átlagbérének megállapításával foglalkozott — megváltoztassák.

Ezt az összeget — minthogy az új bérrendszer, illetőleg az új bérek megnyugtatólag még nem alakultak ki, a Nehézipari Minisztériummal, a Szénbányászati Dolgozók Szakszervezetével és a Pénzügyminisztériummal egyetértésben az újabb intézkedésig havi 1 750 Ft-ban állapították meg.

Havi 1 750 Ft-ot kell tehát alapul venni az ú. n. vájár szakmunkáskedvezmény alkalmazása esetén, és a nyugdíj összeget megállapítani azoknál a dolgozóknál, akik nyugdíjigényüket vagy átcserélési kérelmüket az 1956. évi november hó 30-a után terjesztették, illetve terjesztik elő.

A december 1-e után előterjesztett, de a korábbi szakmunkásbér alapul vételével megállapított nyugdíjakat — ha azt a dolgozó kéri — a most megállapított szakmunkás alapbér, azaz 1 750 Ft. — alapján módosítani kell.

Félreértések elkerülése végett közöljük, hogy új vájári átlagbér csak az 1956. december 1-től benyújtott igényekre vonatkozik. Akik ennél korábban adták be igényüket, azoknál változást nem lehet eszközölni.

Drága barátaink — a szovjet elvtársak!

Hazánk felszabadulásának ünnepén hálás szívvel gondolunk a szovjet elvtársakra. A kapitalista államok rágalomhadjárata és a hazánkban pusztító ellenforradalom minden alávaló próbálkozása ellenére él — ma még talán jobban él, mint eddig a szeretet és hála, igazi barátaink, a szovjet emberek iránt. Ez a felemelő érzés nemcsak egyoldalú. Élő bizonyítékra erre Kádár János elvtárs vezetésével a Szovjetunióban tett kormány és pártküldöttség látogatása.

„Üdvözlünk benneteket kedves barátaink" — így kezdődött a Pravda — az SZKP központi alapja — vezércikke, majd a megérkezésük napján meleghangú üdvözlő sorokat közölt. A hatalmas Szovjetunióhoz képest kicsi állam vagyunk. Segítségét — gazdasági, sem fegyveres segítséget — legalább is számították — nem tudunk nyújtani nekik, mégis ünneplőbe öltözött Moszkva amikor a magyar elvtársak megérkeztek. Magyar és szovjet nemzeti zászlók díszítették a várost és hatalmas transzparenseken magyarul írt szöveg volt olvasható: *„Éljen és viruljon a magyar és szovjet nép megbonthatatlan barátsága!"*

Nemcsak külsőségekben mutatkozott meg irántunk érzett szeretetük. A repülőgépgyárban személyesen mondották el a munkások, mennyit aggódtak a magyar dolgozók, a néphatalom és a szocializmus sorsáért.

Ludmilla Hogina fiatal esztergályos lány azt üzente a magyar fiataloknak: *„Higyjétek el, nincs önzetlenebb, igazabb barátja a magyar fiataloknak, mint a szovjet ifjúság"*.

A sztálingrádi pionírok magyar táncokat mutattak be vendégeinknek és leveleket adtak át a küldöttség tagjainak, hogy kézbe juttassák el a magyar úttörőknek.

Az „Ural" nehézgépgyárban munkásgyűlést tartottak, ahol M. A. Szuszlov elvtárs a maga egyszerű szerénységével mondotta el:

— A szovjet nép a magyar kormány kérésére segítette nyomni az ellenforradalmat. Következetesen, lenini módra teljesítettük internacionalista kötelességünket, úgy ahogy a proletár szolidaritás és a proletár internacionalizmus értendő.

Igy volt. Ez mindnyájunk előtt világos. Bebizonyította hogy a szovjet emberek a proletár internacionalizmusról mondott szavaik sohasem tértek el a tettektől.

(Egyébként ez a hatalmas üzem — négyezer kilométer volt hazánktól — úgy fel volt díszítve piros-fehér-zöld zászlókkal, hogy annyi zászlót talán itthon sem tudnánk előállítani.)

Vezetőink leningrádi és sztálingrádi látogatása alkalmával mi is hálatelt szívvel gondoltunk a szovjet hősökre. Kegyelettel kell emlékeznünk Leningrád hős fiaira, akik életüket áldozták a magyar nép felszabadításáért. Soha el nem felejtjük a sztálingrádi csatát. Amikor sokan azt hitték, hogy semmiféle emberi erő nem tudja feltartani a hitleri hordák rohamát, akkor e város lakói példát mutattak a világnak hősiességből.

A felszabadulás óta sok formában és sokszor nyilvánult meg a Szovjetunió barátsága és segítőkészsége Magyarország iránt. Az elmúlt hónapokban a proletárdiktatúra megvédésére folytatott harcokban közösen kiontott vér szentelte meg a szovjet és magyar nép barátságát.

Most április 4-én — mint már annyiszor — soha el nem múló szeretettel és hálával gondolunk igazi barátainkra, akik értünk aggódó és bennünket segítő, védelmező szovjet elvtársakra. Igérjük, hogy fegyverrel a kézben védjük a proletárhatalmat, és példaképünk marad a kommunizmust építő, évezredes harcokban megedződött testvérnépünk: a hős szovjet nép!

Ami tetszik

...hogy a városi tanács eü. osztályának irányításával 29-én ellenőrizték a komlói boltokat és üzemi konyhákat. Ennek nyomán az olyan készételeket, befőtteket, tésztaféléket, melyeknek szavatossági ideje lejárt, nem engedik eladni, illetve felhasználni.

...hogy a Fekete Gyémánt Étterem Tóth Ernőné (Terike) nevezetű alkalmazottja nagyon figyelmes és udvarias a vendégekkel szemben,

Ami nem tetszik

...hogy Kökönyösön a „Papírbolt" előtti park területén „játszóteret" létesítettek az illetéktelenek. Tönkreteszik a pázsitot, kitörik a fiatal facsemetéket,

...hogy a bányához tartozó dolgozók nagyon rossz minőségű illetményszenet kapnak.

...hogy a Sallai u. 2., 4., 6. számú ház mögött még mindig ott vannak a disznóólak, holott a tanács elrendelte, hogy március 31-ig a kijelölt helyre kell átépíteni.

Két hasznos és méltó javaslat...

AZ EGYIK A TANÁCSÜLÉSEN HANGZOTT EL:

— Mondja ki a tisztelt tanácsülés: Kökönyös-Nyugat útjait, az eredeti elnevezésüknek megfelelően nevezzük most is. Ezt az elnevezést a városi tanács még évekkel ezelőtt hagyta jóvá és nem is változtatta meg. Csupán az ellenforradalom által előidézett eszmei zűrzavar közepette kaptak az utcák másik nevet.

A TANÁCSÜLÉS KIMONDOTTA: „Kökönyös-Nyugat, Vorosilov, Sztahanov és Molinovszki utcái elnevezések megmaradnak. Egyben utasítjuk a tanács illetékes osztályát — gondoskodjon az onnan levett táblák visszahelyezéséről. S ezt a határozatot, illetve egy régebbi határozat megerősítését hozza a lakosság tudomására".

Amikor ezt cselekedte a tanács, nem mást tett, mint azt a kívánságot teljesítette, melyet Kökönyös lakosainak többsége vetett fel.

A MÁSIK JAVASLAT: melyet ugyan nem tárgyalt a tanácsülés, de úgy érezzük tartozunk ezzel, hőseink emlékének:

A most épülő új városrészekben nevezzen el a tanács utcát az ellenforradalmárok által meggyilkolt Orosz Gyula elvtársról és az ellenforradalmárok által halálba üldözött Császti István elvtársról.

Áldozzunk emléküknek úgy is, hogy a két utca elején, az épület falába bevésett márványtáblát helyezzünk el, s azokat ünnepélyesen leplezzük le.

Szocialista munkaverseny

Kossuth-bánya üzemvezetősége, munkástanácsa, szakszervezete és az MSZMP ideiglenes intéző bizottsága közös megbeszélés alapján elhatározta, hogy hazánk felszabadulásának és Május 1 tiszteletére szocialista munkaversenyre hívja ki Béta-aknát.

A verseny feltételeinek részletes kidolgozása folyamatban van.

A tárgyalások lapzártakor még tartottak.

Szerkesztői ÜZENETEK:

Zvonár László olvasónknak. Az ügyet — volt munkahelyén — kivizsgáltuk és a következőket állapítottuk meg:

Januárban 16 igazolatlan műszakja volt. Februárban sem jelent meg munkahelyén s így önkényesen bocsátották el. Később — tekintettel gyakorlóvájári minőségére átjavították könyvét és „hozzájárulással" szűnt meg munkaviszonya. (Nem jogosan!) Mivel önnek nem úgy mondott fel a vállalat, a rendelkezések alapján semmiféle illetményre nem tarthat igényt.

*

Vájáriskola „Ifi brigád"-nak. Levelüket megkaptuk. Örömmel olvastuk nagyszerű eredményeikről beszámoló soraikat. Kérésükre a következőket válaszolhatjuk. Hamarosan öreg Béta-aknán kereszt szállítják a szenet — így na mértékben megjavul a csil forgalom. A jelenlegi csil parkkal — a szállítás jo megszervezésével — is megol ható a kitermelt szén zökken mentes szállítása.

Munkájukhoz további sik reket kívánunk. Irjanak má kor is.

1957. első negyedévének eredménye: 19 745 tonna szén terven felül

Kossuth-bánya márciusban fokozatosan növelte termelését. A hó első 6 napjának átlaga 1179.4 tonna volt. Március utolsó hetének átlaga pedig 1241.3 tonnára emelkedett. Napi tervét mindennap túlteljesítette.

III-as akna érte el a legjobb eredményt a havi előirányzat mennyiségi teljesítése területén. A termelés hullámzó volt és három izben nem sikerült a tervezett mennyiséget a felszínre hozni. Havi tervét több mint 10 százalékkal túlteljesítette.

Anna-akna négy esetben adott kevesebb szenet, mint a 33 vagonos napi előirányzat. Legjobb eredmény 14-én született — 394.7 tonna — és a legrosszabb termelési nap 20-án volt — 280.3 tonna. Havi tervét 5 százalékkal túlteljesítette, de így is elmaradt a másik három komlói bánya mögött.

Béta-akna első öt napi eredménye nagyon elszomorító volt, mert ekkor 330.9 tonna adósságot szerzett. Napi átlaga ebben az időben 573.8 tonna. Ettől kezdve fokozatosan emelkedett a kitermelt szén mennyisége. A hónap utolsó öt napján 691.2 tonnás napi átlagot sikerült elérni.

A legjobb eredmény eléréséhez — az északi üzemek közül — a mázai bányászok neve fűződik. A hónap közepe után szinte nap, mint nap emelkedett a termelés. Havi tervénél mintegy 40 vagonnal adott több szenet a mázai üzem.

Nagymányok bányászai a hónap minden napján felszínre küldték a kívánt mennyiséget. A legtöbb szenet — 250.2 tonnát — 15-én termelték, míg a legkevesebbet 30-án. Ekkor csak 220 tonna volt a napi eredmény. Egyébként ez a napi terv.

Szászvár termelése nagy rapszódikus volt. A hónap el és harmadik hetében 12 nap ból csak három esetben te melték ki az előirányz mennyiséget. A legjobb ere mények az utolsó hat napb voltak. Ekkor a napi átlag 2 vagon.

Márciusban a komlói trő bányászai 6756.1 tonna szer adtak terven felül.

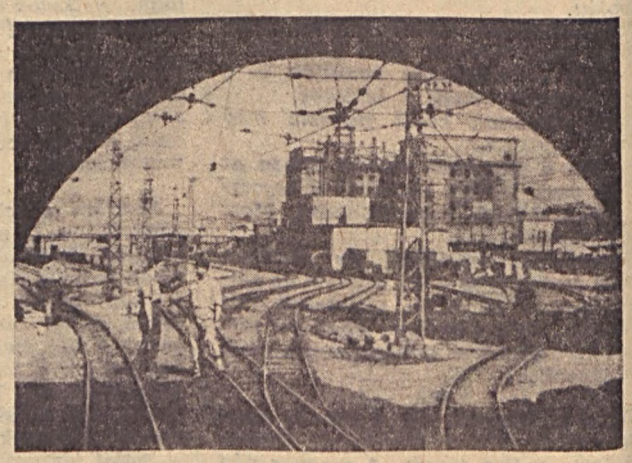

Néhány évvel ezelőtt még ilyen képet láthattunk az altáróból nézve a szénelőkészítőmű és csillerendező pályaudvar felé. A felszínre kerülő szén, a termelés növekedése, a balesetek száma azonban itt is korszerűsítést kívánt. Ezért építették a már 1956. október óta üzemben lévő diszpécser épületét, melyből a szolgálatot jesítő diszpécser automatikus s kezettel vezérli a váltókat, s landó figyelemmel kíséri az nától elindult szerelvényt.

Április 4. jelentősége a magyar nők számára

1945. április 4-ét piros betűvel írták a történelemben. E napon a magyar nép, mely évtizedek, századok óta elnyomatásban élt, szabadságot kapott. Szabadságáért a dicsőséges Vörös Hadsereg, sok ezer hős fia áldozta életét.

12 évvel ezelőtt, a magyar nők életében is sorsdöntő változás állott be. És ezt a változást — mi nők —, hálás szívvel köszönjük felszabadítóinknak, a szovjet hadseregnek. Emlékszünk még jól a horthysta Magyarországra, ahol csak másodrendű állampolgárokként szerepeltünk. Az elnyomottság minden munkaterületen, a bérezésnél mutatkozott meg legjobban. Ugyanazon munkáért mi nők sokkal kevesebb fizetést kaptunk, mint a férfiak. De emlékszünk még egyébre is. A választásokra, ahol a választójogokat különböző feltételekhez kötötték, a nők tízezrei re, akik summásként dolgoztak Dréher és a többi nagybirtokos ezer holdjain. Látástólvakulásig, tavasztól késő őszig. És mi volt a fizetés? Kevés pénz, avas szalonna, hálóhelyül a pajta, vagy az istálló.

Nem volt különb az üzemekben dolgozó nők sorsa sem. Az anyák ezrei, munkaidejük alatt gyermekeiket a lakásba zárva tartották, mert kevés volt a napközi és az óvoda. A munkásasszonyok nagyrésze, néhány pengőért a nagyurak cselédje, mosónője lett, hogy az urak feleségei szépek, és fiatalok maradjanak.

Köszönjük

1945 óta a magyar nők élnek a szabadság adta jogaikkal, s tevékenyen vesznek részt a közéletben, a szocialista társadalom építésében. Sokan vezetőbeosztásban dolgoznak, s nem ritkaság üzemeknél, társadalmi szerveknél, tanácsoknál, termelőszövetkezetnél, a női igazgató, vagy elnök.

Mi, magyar nők, hálásak vagyunk a megbecsülésért. Köszönjük a választójogot, az egyenlő bért, a sokrétű munkaterületet, a gyermekeink számára épített óvodákat, iskolákat, egyetemeket, főiskolákat. Ugy érezzük, köszönetünk mellett, véleményt kell mondanunk arról az aljas ellenforradalomról is, amely nemzeti színekbe öltöztette alapvető célját; a munkáshatalom megdöntését. Gonosz tevékenykedésében, a nők egyrészét is igyekezett megnyerni. Mi, munkásnők, bányászasszonyok, tudjuk, hogy nagy-nagy hálával tartozunk pártunknak, államunknak és a felszabadító, testvéri Szovjetuniónak. S éppen ezért soha nem leszünk árulói a szocialista társadalomnak. Soha nem nyújtunk segédkezet senkinek ahhoz, hogy a régi rendszert visszaállítsa.

Fogadalmat teszünk

1957. április 4-én megfogadjuk, hogy továbbra is hasznos polgárai leszünk hazánknak. Fogadjuk, hogy gyermekeinket a proletár nemzetköziség szellemében, helytállásra, hazaszeretetre neveljük. Megtesszük, hiszen ezzel valamennyien tartozunk pártunknak, kormányunknak, s a szabadságot adó Szovjetuniónak.

Csizmadia Emilné
az MSZMP Intéző bizottságának tagja.

Éljen és viruljon a magyar és szovjet nép megbonthatatlan barátsága!

Felszabadulásunk emlékére

Egy kommunista asszony gondolatai

Alkonyodik. A folyosóról már nem lehet tisztán látni a konyhában mozgó alakot, de a nagyszobában még egész világos van. Az asztalra rakott fény képeken, élesen rajzolódnak ki a megörökített arcok körvonalai. Az asszony, aki e képeket nézegeti, néhány pillanatig csak az emléknek él. Ujra feleleveníti a rúgmúlt időket, s meghatottan gondol kedves ismerőseire. Hogy is volt?...

A háború utolsó hónapjaiban Püspökladányban tartózkodott. Egyedül. Férjét elvesztette, s csak 6 éves kislánya volt minden vígasza. Félt. Rettegett attól a pillanattól, amikor meglátja a szovjet csapatot, s amikor idegenek, másországbeliek lepik el az utcákat, és telepednek meg a házakban.

Gondolatai közben, itt elmosolyodik. Sok sok hála, szeretet fűti emlékeit, amint tovább gombolyítja az események szálait.

Mekkorát csalódott! És milyen kellemesen! Mikor megismerte Gallát, a középtermetű, barnahajú, fiatal orosz nőt, hogy megváltozott a véleménye. Hiszen testvére sem lehetett volna kedvesebb, figyelmesebb vele szemben, mint ő. A kenyerét megfelezte vele, s mindig úgy mondta: „moja szesztra". „Enyém testvér". Nagyon jól esett ez a szeretet. Sok-sok keserves pillanattól, fájó emléktől mentette meg.

Aztán a másik szovjet nő... Vera! Aki, amikor meglátta, hogy kislányával együtt földön alszik egy szalmazsákon, megbotránkozva mondotta: „Gyerekkel ilyen helyen, nem szabad aludni". És ágyat hozatott a részükre. Később, mikor súlyos beteg lett, a kórházba vitette. Abba a katonakórházba, ahol Vera ápolónővér volt. Milyen szeretettel, mennyi odaadással gondozta. S a gyereket napokig ő látta el élelemmel.

Mostmár csak a fénykép tanúskodik erről az időről. A fénykép, s a hátlapján az a szöveg, amely 1945. szeptember 13-án íródott. Igy hangzik: Igaz szeretettel adtam emlékül Margitnak, barátságunk jeléül: Vera.

Vajon merre van most ez a törékeny, szőkehajú, kedves kis asszony? A Szovjetunió melyik részén lakik? Milyen kár, hogy a címét nem kérte el tőle. Most mindent tudna róla. S ő is megírhatná, hogy alakult élete, sorsa, s hogy milyen határtalan szeretettel gondol még mindig rá. Afelől is értesítené, milyen megpróbáltatáson, mennyi küzdelmes napon, bújdosáson ment keresztül ismét. 1956. október 23-a és november 4-e között. Azért, mert kommunista. Azért, mert követte az ő példájukat. Hiszen jól emlékszik azokra a beszélgetésekre, amikor Iván, egy szovjet katona, — először ismertette vele a párt életét. Mindig azt mondotta: — „A párttagok különleges emberek". — Igy tanulta tőlük, s így lett 1945. szeptemberében ő maga is párttag.

Bizony sok mindent elmondana, régi, kedves ismerőseinek. Többek között azt is, hogy 1956. november 5-én ismét ők, a szovjetek mentették meg életét. S ezért még nagyobb hálával, még forróbb testvéri szeretettel emlékezik rájuk.

A képek azonban érzéketlenek. Nem válaszolnak, nem kérdeznek. Mégis bizalmas hozzájuk. Ha szóban nem is, de gondolatban mindent elmond nekik. Ugy, mint a legmeghittebb hozzátartozójának mondaná. Hiszen ők is a családhoz tartoznak. Méghozzá — szorosan!

Pálinkás Károlyné

Cikkeink nyomában

Az üzletek nyitvatartásáról

Lapunk múltheti számában tolmácsoltuk az építőmunkások azon kérelmét, hogy néhány üzlet tartson nyitva este 7—8 óráig.

A városi tanács kereskedelmi felügyelője — Németh Károly — ezzel kapcsolatban a következő felvilágosítást adta.

Jelenleg két Dohánybólt — a Béke Étterem mellett és a Kossuth téren — tart nyitva este nyolc óráig. Három fűszerbolt — a Petőfi téren, a Pécsi úton és a Zrinyi Miklós utcában — reggel hét órától este hétig áll a dolgozók rendelkezésére. A tejboltok közül a Kossuth Lajos utcai, s ugyanebben az utcában a hentesüzlet este hét óráig van nyitva.

Tervbe van véve a kenderföldi Felvonulási Falu fűszerbolt nyitvatartási idejének meghosszabbítása is. Erre rövid időn belül sor kerül.

Zabányi Alajos: **EMLÉKEZZÜNK**

Kongassuk meg szívünk harangját
A szabadság gránitja előtt.
Emlékezzünk a zúgó szélre,
Mely hatalmas erővé megnőtt.
Szabad-tavasz lehelletében
A láncot törte el az erő,
Kemény csatát vívott itt nálunk
A volgai és doni erdő.

Uj hajnal élete köszöntött...
És fűzte egybe a szíveket.
A sárba gázolt magyar népnek
Barázdát nyitott a kikelet.
S eldöngtek a német csizmák
És enyhült a gyűlölt zord fagyás
Öröm volt az ember számára
A felszabadító kézfogás.

A tavaszi rügy bontakozott,
Nem gyötrődött Dánte poklában.
Szovjet legények álmában élt;
Az ifjú szívek hímporában.
Ez az új hit volt a megváltás,
Mely grófi szérűn dalt csendített.
Letörte századok fájását,
Régi sebekről a bilincset.

Április 4. új szimfónia!
Melyben a kedv és öröm ragyog.
Harsona szól... szabad harsona...
Magasra lendülnek a karok.
E viharos és harcos tavasz
Megütötte a kopott gongot
És kelet közös dala előtt
Sziegfried a véres földre rogyott.

EREDMÉNYEK — *HIBÁK*

Március 22-én ismét összeült a Karbantartó üzem munkástanácsa, szakszervezete és az intézőbizottság küldötte, hogy megbeszéljék az eddig elért eredményeket, a vállalat két és félhónapos munkáját.

Ismertették, hogy az üzem a januári munkateljesítménnyel szemben 35 százalékos növekedést ért el, s így az előző havi 65 százalékos terveljesítést 102 százalékra emelték.

A tervezés szerint a második félévtől kezdve egymillió forint termelési értéket kell előállítaniok havonta. Az áprilisi terv már 776 ezer forintra emelkedett. Bár az építőipari jellegű munkák az év végéig emelkednek, az üzem vezetősége és munkástanácsa a munkák elvégzését biztosítottnak látja.

Beszéltek a munkafegyelemről és a helyes bérezési rendszer kialakításáról, az egyösszegű utalványozásra való áttérésről.

Közösen beszélték meg a gépkocsiknál jelentkező 65 ezer forintos veszteséget, mely a sok állás miatt történt. Megszüntetésére új premizálási rendszert dolgoznak ki.

Határozatot hoztak a 15 százalékos idénypótlék bevezetésére az építőipari jellegű munkáknál. A későbbiek során avaslatot tettek a szerszám használati díjak bevezetésére. Ez igen helyes és ésszerű, mert így az üzem évente 30—40 ezer forint megtakarítást érhet el.

Sok gondot okoz a Karbantartó üzem vezetőségének és munkástanácsának a száliások önköltségcsökkentése, rentabilitása is. De ezeket a hibákat és túllépéseket közös erővel igyekeznek megszüntetni, s munkájukban minden becsületes dolgozó támogatását érzik.

A kitüntetések viseléséről

A minap egy bányász szállt fel egy Pécs felé menő autóbuszra, a Kossuth téren. Kabátja hajtókáján ott ragyogott a Szakma Kiváló Dolgozója címet jelentő — miniatür-ötágú csillag. Nem is egy, hanem kettő. Vagyis a kétjelvényes Kiváló Bányászt tanúsító dokumentum. A kocsiban ülők meglökték egymást könyökükkel, s fejükkel az érkező felé intettek. Mások megjegyzéseket tettek:

— Már megint kezdődik? stb...

Hát igen. Meglepődtek. A kocsiban ülő sztahanovista vájár is meglepődött. Az ő hajtókájáról hiányzott a miniszteri, vagy kormánykitüntetést jelző kicsinyített másolat, jelvényből vagy szalagból. Gondolataiban megfogadta:

— Holnaptól én is felteszem! Ha másnak szabad::: hát nekem is szabad! elvégre:::

Igen elvégre::: A mi államunk, a nép állama sok bányászt és egyéb munkást tüntetett ki az elmúlt 12 esztendő alatt. Élmunkás, Sztahanovista, Kiváló Bányász, a Bányászat Kiváló Dolgozója, a Szakma Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemérem, a Szocialista Munkáért Érdemérem, a Munka Érdemrend, a Munka Vörös Zászló Érdemrendje, a Kossuth-díj kitüntetésekkel. Ezeket a címeket, kitüntetéseket nem akárkiknek adták és nem is akármiért! Ezt a kiváló munkáért, a becsületes helytállásért, a példamutatásért, a szocialista haza építéséért kapta minden munkás, bányász, műszaki vezető és nem vezető, adminisztratív dolgozó, vagy pedagógus.

Legyen ez büszkeség számunkra. Büszkeség, hogy van közöttünk kitüntetésre érdemes ember. A kitüntetések viselésére joga van a kitüntetett munkásnak, legyen az szellemi vagy fizikai munkás. De a jog mellett kötelesség a kitüntetés viselése. Bátran, büszkén tűzze mellére minden Élmunkás, Sztahanovista, Kiváló Bányász, a Szakma Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemérmes, a Szocialista Munkáért Érdemérmes, a Munka Érdemrendes jelvényének érmének kicsinyített mását, a munka hétköznapjainak forgatagában éppúgy, mint az ünnepnapon a teljes jelvényt, vagy érmet.

A kitüntetést jelző érmet, a nép tűzte minden kitüntetett mellére. S onnan levenni is csak a népnek van joga. A nép döntött az érdemről. Ő dönt ha kell, az érdemtelenségről is.

Az ellenforradalom szele hozta azt magával, hogy lekerültek a jelvények, az ötágú csillagok, a vörös lobogók. Mi visszatettük a helyére. Tegye ezt minden kitüntetett munkás, mérnök, technikus, pedagógus és orvos, adminisztratív és kereskedelmi alkalmazott. Most különösen tegye: április 4-én, hazánk felszabadulásának 12. évfordulóján!

S ne merészelje senki ezt szóvátenni. Ne merészeljen egyetlen egy sötétben bujkáló ellenforradalmár provokációt elkövetni, szidalmazni, bántalmazni olyan embert, aki a megérdemelt kitüntetésekkel a mellén ünnepel!

Most, hazánk felszabadulásának 12. évfordulóján, április 4-e alkalmából; köszöntünk minden Élmunkást, Sztahanovistát, Kiváló Bányászt, Szakma Kiváló Dolgozóját és kormánykitüntetettet; a magunk és a dolgozó nép nevében! Kívánunk a munkájukhoz további sok sikert, jó egészséget, sikeres példamutatást, további fejlődést, és bányász jószerencsét!

Beszéljünk a munkaversenyről

Megnyugvással olvastam az „Új Komló"-ban, hogy egyre több az olyan munkás, aki szocialista munkaversenyt akar. Ez helyes. Nagy szükség van rá. Azonban egy-két dolgot el kell, hogy mondjak, amit nem találtam helyesnek a múltban folytatott versenyek alkalmával.

Azzal kell kezdenem; nem az a verseny, hogy hajtjuk az embereket, azzal sem törődve, hogy milyen körülmények között végzik munkájukat. Nem. Az ilyen formában kierőszakolt mennyiségi eredmény helytelen és nagyon drága dolog. Jól emlékszem én olyan esetekre is, amikor vágatot hajtottunk és kiékelődött a szén. Az aknász azt mondta: menjünk csak tovább, a gurítóban apróra törik az úgynevezett „bagóföld" s mivel fekete, nagyszerű szén lesz belőle. Hát igen. Ilyen volt a mennyiségre való törekvés.

Arról is lehetne beszélni, hogy mennyire igazságtalan volt a bérezés, jutalmazás. Például az egyik csapat kifogástalan munkát végzett, erős, vastag fával ácsolt és a versenyt olyanok nyerték, akiknek a munkahelye jóformán addig állt, amíg az aknász átvette. Olyan vékony és hibás fával ácsoltak, hogy feleannyi ideig sem tartott mint a becsületes, elkészített munka. Ezzel azt akarom mondani, hogy a minőséget minden esetben meg kell nézni.

Ajánlom a műszaki dolgozóknak; hogy ők is versengjenek. Azonban náluk se a mennyiség legyen az egyedüli versenypont, hanem például olyan célkitűzésük legyen, hogy a körletben egész hónapon keresztül nem lesz fahiány. Az is nagyon jó versenypont, hogy a körletben nem lesz reklamáció, mert minden munkát pontosan átvesznek. Olyan körletvezető érdemli meg a jutalmat, akinél ismeretlen fogalom az üresscsille-hiány, de nem ismeretlen a takarékosság.

Sorolhatnám még tovább is. Azon versenyezzenek a lőmesterek, hogy mielőbb teljesítsék a csapatok kérését és ne kelljen órákig várni rájuk. Az legyen a legjobb szállítási felvigyázó, akinél nem marad egy tele csille sem a bányában és karambol nélkül, üres csillékkel adja át a bányát a következő szaknak.

Ha a múlt hibáit megszüntetjük, akkor eredményeket érünk el. A munkaverseny megindulásával ne gondoljon senki a versenyirodák felállítására. Ne a kimutatások tömkellegét gyártsák, hanem élő tömegmozgulás legyen. — Semmi szükség nincs arra, hogy a jó munka jutalmát azok nyerjék el, akik plakátokat, kimutatásokat és egyéb hiábavaló dolgokat készítenek.

Egészséges, igazi szocialista munkaverseny csak akkor lesz, ha a szakszervezet sürgősen kidolgozza a Szakma Kiváló Dolgozója cím elnyeréséhez szükséges feltételeket, és a minőségileg kifogástalan munkák elvégzésénél pontosan értékeli: melyik munka mennyit ér! Mert nem szabad elfelejteni: a nemes versenynek egyik élesztője és motorja: az anyagi érdekeltség.

És még valamit: ne is próbálkozzunk rábeszéléssel szervezni munkaversenyt. Teremtsük meg a verseny feltételeit és akkor nem kell senkit külön biztatni, mert a dolgozókban élő virtusság, a jobb életért való törekvés mindnyájunk számára hasznos munkaversenyt szül.

Márczi Tibor
a Béta-akna munkástanácsa elnöke.

Jó úton halad III-as üzem munkástanácsa

Másodízben tartottak összevont munkástanács ülést III-as üzemben. Még nem nagy múltra tekinthet vissza a dolgozók által megválasztott tanács mégis azt kellett megállapítani, hogy nem csalódtak bennük a bányászok. Az eddig végzett munkájuk azt igazolta, hogy az üzem gazdasági irányítása jó kezekben van.

A hétórás munkaidő bevezetése nem jelentett különösebb akadályt, mert a munkahelyeket és a dolgozókat időben előkészítették, felvilágosították mit tegyenek, hogy a termelésben visszaesés ne mutatkozzon. Olyan munkafeltételeket teremtettek a műszaki vezetők segítségével, hogy a szénfejtés — a rövidebb munkaidő ellenére — emelkedett. Szinte kifogástalannak lehet mondani a munkahelyek faellátását is. Tervszerűen folyik a bányából kiszállított ócskafa válogatása. Amit lehet még egyszer felhasználnak.

Eleinte nem tudták különválasztani a szakszervezet és a munkástanács tennivalóit. Akkor sem üléseztek, tétlenkedtek, hanem közben közösen megoldottak több olyan problémát, amit a dolgozók kértek. Elintézték, hogy munka után ne kelljen a bányászoknak 160 lépcsőn felfelé gyalogolni. Gépkocsival szállítják a kiszállókat egészen a fürdőig. A fürdőben csak egy ivóvizet ereszt csap volt. Kevésnek bizonyult és ezért még kettőt felszereltettek. Többé-kevésbé rendet teremtettek az üzemhez tartozó lakások területén. A gazdaságosság megteremtését úgy segítik elő, hogy a bányászoknak megteremtik a kedvező munkafeltételeket. Sokat foglalkoznak az új dolgozókkal is, mert nagy szükség van a produktív munkát végzőkre. Segítik, oktatják őket, mert állandó munkavállalókat akarnak és nem átjáróházat csinálni az üzemből. A pár napos visszaesés ellenére márciusban is sok tonna szenet adtak terven felül.

A szabadság gyermeke

Sokan készülnek a holnapi nap megünneplésére. Az ország dolgozóinak, becsületes munkásainak sokat jelent április 4-e. Szép emléket, sok-sok hálát azok iránt, akik felejthetetlenné tették ezt a napot.

1945. április 4. Mennyi minden rejlik e néhány szó mögött. A háború, a szenvedés, a nélkülözés után derűt, fényt, napsütést hozott ez a nap.

Komlón az Arany János utca 4. szám alatt, Grünwald Mátyás családjában kétszeresen ünnepelnek. Igaz, hogy Matyi egy nappal később született, április 5-én, de ez még nagyobb jelentőséggel bír számukra. Igy legalább elmondhatják a szülők azt: felszabadult országban, békés környezetben látta meg a napvilágot a gyerek.

Matyi is — mint felszabadulási ünnepünk — most lesz 12 éves. S ha az ő életében még nem is történt annyi változás, mint országunkban, mégis — mint úttörő — velünk együtt köszönti ez alkalomból a szovjet katonákat. Hogy öröme, s e nap szépsége teljes legyen, ehhez jókívánságainkkal mi is hozzájárulunk.

Szabad országunkban sok-sok boldog születésnapot kívánunk.

Élmények a Szovjetunióból

Kedves, felejthetetlen emlékekkel tértek vissza a kétheti társaskirándulásról a Szovjetunióból a résztvevők. Az utazók között volt Szántó János komlói lakos is, aki ma is szívesen emlékezik vissza az élményekben gazdag kétheti üdülésre, mellyel életének egyik legnagyobb vágya teljesült.

Megkérem őt, mondja el legkedvesebb élményeit, tapasztalatait, beszéljen az oly sok magyar ember által ismert népről: a szovjetről. Kérésemnek készségesen tesz eleget.

*

— Fiatal koromban sokat hallottam, olvastam a moszkvai életről, s nagy vágyat éreztem közelről látni és megismerni az ottani emberek életét. Ezzel az utazással ez a vágyam teljesült.

A 60 tagú társaság július 11-én indult Kiev, Leningrád és Moszkva megismerésére. Az utazás nagyon kellemes és főleg érdekes volt, mert együtt utaztam egy régi kommunistával, öreg harcostársammal, a 70 éves Szabó János bácsival, aki sok-sok érdekes dolgot mesélt.

Megérkezésünkkor határtalan vendégszeretettel fogadtak bennünket szovjet elvtársaink, s készségesen vezettek el a történelmi nevezetességű helyekre, mutatták meg a múzeumokat és képtárakat. Láttuk a leningrádi múzeumot, a „Lárva" kolostort, és egy bolgár társasággal hajókiránduláson vettünk részt a Dnyeperen. Megnéztük a híres „Auróra" cirkálót a Néva partján és meghallgattuk, amint a Péter-Pál erőd toronyórája eljátssza a szovjet Himnuszt.

Ezek mind-mind felejthetetlen élmények voltak, de bennünket más is érdekelt. Mindannyian kíváncsiak voltunk, mennyit kereshet egy szovjet iparos ember, mit tud vásárolni egy havi fizetéséből, s milyen lakással rendelkeznek ezek az emberek? Nos, minderről magunk győződtünk meg egy-egy látogatás alkalmával.

Megtudtuk, hogy egy közepes keresettel rendelkező szakmunkás havi fizetéséből pl. három mosógépet vásárolhat, de ha a többi szükségleti cikket hasonlítjuk össze, ugyanezt az arányt kapjuk. A lakásuk egyszerű, tiszta és csinos.

Kérésünkre ellátogattunk egy Moszkvától 30 km-re lévő kolhozba, ahol zöldség, de főleg baromfi és tejtermeléssel foglalkoztak. A korszerű, tiszta istállókban éppen a fejés előkészítését végezte egy fiatal szovjet kislány. A fejés gépesítéséről már sokat hallottunk, s így ez nem volt meglepetés, ellenben nagyon csodálkoztunk az itatás gépesítésén. Az önműködő itatószerkezet használatával sok időt és erőt takarítanak meg s ezt más munkákra fordítják.

Moszkvában az építkezést figyeltük nagy érdeklődéssel. Az új házak építését a régi utcasorok mögött kezdik el, s ha elkészültek az új épületek, a régi házak lakóit új lakásokba költöztetik, s csak ekkor kezdik el a megüresedett házak bontását. Igy egyszerre szép lakásokat és széles utcákat biztosítanak a lakók és a közlekedés számára.

Ezekkel a látogatásokkal a hatalmas kiterjedésű Szovjetuniónak csak egy parányi részét ismerhettük meg, s mégis élményekben és tapasztalatokban gazdagon tértünk vissza hazánkba, és még sokáig emlékezetünkben él a szovjet emberek között eltöltött két hét emléke.

SZŐKE A.

Éljen és virulion a proletárdiktatúra, az államhatalom birtokosa — a magyar proletariátus!

Értekezletről — értekezletre

Hosszabb idő óta vajúdó, fontos problémát tárgyalt meg március 26-án a Komlói Városi Tanács V. B. Ipari Osztálya. Az értekezleten, a 2 db 5 000 és 1 db 10 000 fős derítő létesítmények jelenlegi állapotáról, és a legszükségesebb, sürgős intézkedésekről volt vita. A pécsi Tervező iroda, a VITUKI, a Hídépítő Vállalat, a Pécsi Vízügyi Igazgatóság, a Magyar Beruházó Bank komlói fiókja, a Komlói Szénbányászati Tröszt, a 49. sz. Építőipari Vállalat, a Víz- és Csatornaművek, a Lakig, a Lakóterv, és a komlói ügyészség képviselője, több órán keresztül tárgyalt a derítőkkel kapcsolatos súlyos mulasztás okairól, és okozóiról. Megállapítást nyert, hogy a derítőegységek jelenleg használaton kívül állanak, s a város szennyvize, derítés nélkül, szabadon folyik a Kaszárnya-patak medrébe.

Kerekes Imre elvtárs, a városi tanács részéről kérdéseket intézett a beruházó, s a kivitelező felé, melyek segítségével az elkövetett mulasztást, s a felelősség kérdését igyekeztek megoldani.

Az értekezlet, — amint a jelenlévők közül is többen megjegyezték — nem az első volt. S bár már évek óta foglalkoznak a komlói szennyvízderítés ügyével, ezidáig soha nem jutottak, az értekezletnél tovább. Tarthatatlan az az állapot, hogy milliós költségekkel, olyan derítőket építettek, melyeket hanyagság következtében még mindig nem lehet használni.

Ezúttal némi változás történt. Immár a komlói ügyészség is figyelemmel kíséri az események fordulatát, s az érdekeltek is kifejezésre juttatják: tenni kell valamit. És az első tennivalót ezen az értekezleten jegyzőkönyvben rögzítették: „Ahhoz, hogy a derítőtelep üzembehelyezése minél előbb megtörténjék, szükséges, hogy a Tervező Intézet teljes tervdokumentációit elkészítse és a beruházó útján az új kivitelező, a Hídépítő Vállalat rendelkezésére bocsájtsa.

Reméljük erre mielőbb sor kerül.

Átszervezés és amit nem értünk . . .

Áldásos dolog a közétkeztetés. Délben nem kell — sok esetben nem is lehetne — haza futni étkezni, mert van egy vállalat, mely gondoskodik az éhségcsillapításról. Olcsón és aránylag majdnem háziasan főznek. Vannak esetek, amikor kifogás alá esik egy-egy étkezde, mint a Bányász Klub étterme, ahol a tisztasággal volt baj. Emberek vagyunk, megbeszéltük és megértették: rend és tisztaság kell, hogy legyen a konyhákon, éttermekben. Megértették és minden megváltozott.

Most ismét van egy probléma. A városi tanács dolgozóinak nem adnak ebédet, mert — ahogyan mondották — a konyha csak 300 személyre való főzést bír el. Jelenleg pedig már háromszáznyolcvan a létszám.

Amint a Vendéglátóipari Vállalat illetékesei tudatták velünk, átszervezés történt. A Sport és a Béke étteremből egy étkeztetői csináltak: a Bányász Klubban. Majdnem negyven dolgozó vált feleslegessé, s ez a vállalatnak évi kb. 150 000 forint megtakarítást jelent.

Nehezen lehet megérteni, mi szükség volt az „átszervezésre"? Az volt a baj, hogy szerény ebédjeinket kultúrált körülmények között fogyaszthattuk el például a Béke éttermben?

Engedjék meg, de az a furcsa gondolat is felvetődött már bennünk, hogy talán a „nívót" rontottuk? Eddig még nem nyilatkozott a vállalat, hogy tulajdonképpen kinek épült a városunk egyik legszebb étterme a Béke? Félreértések elkerülése végett mi eláruljuk: Komló város dolgozóinak, a „fapados" és „párnás" menüt fogyasztóknak egyaránt.

És végül van még egy amit nem értünk. A Vendéglátóipari Vállalat tanácsi vállalat. Miért pontosan a tanács dolgozóit akarják megfosztani attól a kedvezménytől, hogy délben meleg ételt fogyaszthassanak?

Hogy mindnyájan szót értsünk, várjuk szíves válaszukat a kérdésekre.

— stán —

Minek nevezzelek? — Hova helyezzelek?

Jól ismeri Komlón mindenki a fából készült „Italbolt"-okat. Persze, ez az elnevezés nem helyes. Egy bolt az egészen más mint ezek az „ital-automaták". Így is lehetne nevezni, mert az automatákra jellemző, hogy az ember bedobja a pénzt és a gép kidobja az árut. Itt nem dobják az árut — mivel italról van szó, hanem kilökik. Ha nem az automata, akkor valamelyik tolakodó „szesztestvér" löki ki az ember kezéből a poharat.

Szóval ezek a mozgó csárdák . . . (Ez az elnevezés sem rossz, mert valóban hol ide, hol oda teszik ezeket. Még könyösben sem birta ki egyhelyben sokáig ez az automata csárda). Tehát ezek az „államilag kijelölt ideiglenes italmérési közhelyek", „pavilonok" nem a legcélszerűbb szórakozó helyek az tény. Gusztustalanok, kényelmetlen a vásárlás, mert csupán egy kis ablakon keresztül bonyolódik le a forgalom. Nem felelnek meg a tisztiorvos által sokat hangoztatott egészségügyi követelményeknek és megfelelő mellékhelyiségekkel sincsenek felszerelve.

Nem valami felemelő látvány például a kenderföldi „folyékony kenyér kiszerelő vállalat kirendeltsége" mellett a magukról elfeledkező ittas emberek olyan cselekedete, amit a gyerekeknek úgy szoktunk mondani, hogy pi . . . . . s.

Nagyon nehéz megtalálni ezeknek az „izék"-nek a helyes elnevezését. Lehet, hogy az illetékeseknek is nagyon nehéz eldönteni, hová helyezzék el ezeket a „hogyishívjákokat". Azt azonban tanácsolom, sürgősen vigyék a fe . . . . . majdnem megmondtam hová. Enynyire ne becsüljék le a fogyasztókat, de a környék lakóit is kíméljük meg a hányingert keltő látványoktól.

Tessék elhinni kedves illetékes elvtársak, hogyha ezeket a „bumlielőkészítő üzemeket" megszüntetik, nem áll meg az élet Komlón. Ha az italboltok teljesíteni akarják a tervüket, akkor majd gondoskodnak olyan kerthelyiségekről, ahol kultúrált körülmények között szórakozva fogyaszthatják el a vendégek a hűsítő és szeszes italokat.

— stán —

Felszabadulási ünnepünk programja

3-án:

Az MSZMP Városi Bizottsága, Komló Városi Tanácsa, Bányászati Szakszervezet Bizottsága este 7 órakor díszünnepséget tart a Május 1 művelődési otthonban. Az ünnepi beszédet Piegl János elvtárs, a Szénbányászati Tröszt igazgatója mondja.

4-én:

Reggel 6 órától 7 óráig zenés ébresztő. (Rádió).

MATINÉ: 9 órakor a Május 1 Művelődési Otthonban, 11 órakor a Szabadság filmszínházban.

Délelőtt 10-től este 6-ig a múzeumi kiállítás megtekintése. (Fejlődéstan és helyitörténet).

TERZENE: délután 3 órakor Kökönyösön, fél 5 órakor a Lenin téren.

TÁNC: este 5 órai kezdettel a Zeneiskola (volt Keringő) és a Vájáriskolában.

Hírek, KÖZLEMÉNYEK

— **A KISZ** városi bizottsága a Bányász Klub elsőemeleti helyiségében a fiatalok rendelkezésére áll, reggel 9-től az esti órákig. Telefon: 23-43.

— **A napokban** megnyílt Városi Múzeum — tekintettel az épületben folyó építkezésekre — hétfő kivételével naponta délután 3-tól 7-ig, vasárnap délelőtt 9-től 1 óráig tart nyitva. Belépés díjtalan. Csoportos látogatások (iskolák, intézmények) részére külön megbeszélés alapján más időpontban is felkereshető.

— **A háztartások** részére beszerzett mész felvásárlásának megakadályozásának érdekében az árusítás utalvány alapján történik. Vásárlási utalványt a városi tanácson — kereskedelmi felügyelőnél — lehet beszerezni.

— **A városi tanács** mezőgazdasági Osztálya értesíti mindazokat a bányászokat, akiknek kishaszonbérleti földjük van, hogy a szántást traktorral megkezdték. Kérik az érdekelteket, hogy a szántás díját a tanács 105-ös számú szobájában fizessék be, mivel a talajművelést csak a befizetett csekk felmutatása után végzik el. Kérik továbbá a kishaszonbérlőket, hogy a szántás pontos és jó elvégzése érdekében a helyszínen jelenjenek meg.

— **A kereskedelmi szervek** két italkörpavilont rendeltek meg Budapestről. Az ízléses pavilonok Anna-aknán és a vasút állomás előtt kerülnek elhelyezésre.

— **Április 1-től** a boltvezetők önálló kezelésébe kerültek a város zöldségüzletei. A boltok továbbra is városi tulajdont képeznek, de az önálló kezelésbe adással a vevők kiszolgálását, az áruk minőségét, olcsóbbodását kívánják elérni.

— **Az üzem** dolgozóinak kérésére III-as aknán új italbolt nyílik meg. A bolt építkezési munkája a befejezéshez közel van. Rövidesen frissítő italokat fogyaszthatnak a munkában elfáradt bányászok.

— **A kenderföldi** dolgozók süteményfélék, hűsítők és fagylalt ellátására április 10-ig a Vendéglátó Vállalat új üzletet nyit. Az üzlet az Arany János út 1. szám alatt nyílik.

— **Dolgozók kérésére** a közeljövőben több üzlet nyitvatartási idejét meghosszabbítják. Így a közeljövőben az eddigi 13,30 órás zárórát 17,30-ra változtatják át az alábbi üzletekben. Anna-akna, Fürst Sándor utcai és az Ifjúság útján lévő fűszerbolt. A nyitvatartási idő meghosszabbításával egyidőben ezek az üzletek 12-től 2-ig zárva tartanak.

— **A vájáriskola** KISZ-szervezete április 7-én kollektív kirándulást szervez Pécsre. A kirándulás során a fiatalok megtekintik a város nevezetességeit és a színház előadását.

— **10 mázsa** élő baromfi fogyott az elmúlt szombaton a zöldséges boltokban. A tyúkot 24, a kacsát kilogrammonként 20 forintos áron adták a fogyasztóknak.

— **Újra festve,** fagylaltkészítő géppel és új süteményes pulttal felszerelve ismét megnyitották a Kossuth Lajos utcai Anna cukrászdát.

— **A városi tanács** a továbbiak során nem ad ki motorvásárlási utalványt. Az utalványok kiadását ezentúl a megyei tanács kereskedelmi osztálya végzi. Utalványhoz az juthat, aki a közlekedésrendészettől igazolással bizonyítja, hogy egy éven belül nem volt motorkerékpárja. A kiutalt motorkerékpárok 6 hónapig másra nem írathatók át, csak halálozási, vagy hasonlóan indokolt rendkívüli esetekben.

Hol művelődjünk, ho szórakozzunk?

Április 4-én az Erkel teremben este 6 órai kezdettel a KISZ városi bizottsága táncestélyt rendez.

*

Tornabemutatóval egybekötött műsoros estet és bált rendez a Vájáriskola KISZ-szervezete április 4-én délután 6 órakor.

*

Április 8-án, hétfőn a Május 1 Kultúrotthonban délután 5 és este 8 órakor a budapesti Kamara Varieté szerepel. Vidám zenés műsor két részben, melynek keretében bemutatásra kerül a Vonós-négyes című nagysikerű bohózat Salamon Bélával a címszerepben. Fellép még többek között Belláky Miklós, Kovács Erzsi művészek. Jegyek a mozi pénztáránál és a belvárosi könyvesboltban kaphatók.

MOZI MŰSOR:

Május 1: csütörtöktől—szerdáig: Jelentéktelen emberek, francia film.

Szabadság: péntektől—szerdáig: Köpeniczki kapitány, német film.

Apróhirdetések

Eladó hat méhcsalád vándorkaptárakban. Cím a szerkesztőségben.

A Községgazdálkodási Vállalat 50 férfimunkást keres Utépítéshez. A fizetés a felemelt normatételek szerint kb. 1500—1800 Ft-ig. Jelentkezni lehet tanácsház II. emelet, 242. ajtó.

Eladó 25—30 mázsa széna napi áron. Érdeklődni lehet Kőbánya telep, Szélesnél.

Dunapentelei SC—Komló 1:1 (0:0)

DUNAPENTELE, 5000 NÉZŐ. VEZETTE: BALLA K.

A komlói csapatot mintegy 1500 szurkoló kísérte el az érdekesnek ígérkező rangadóra. A hazai közönség is szép számmal jelent meg, s így óriási biztatás közben kezdődött meg a játék. A hazaiak eleinte idegesen játszottak, de azért így is több volt a tervszerűség támadásaik felépítésében. A dunapenteleiek fokozatosan leküzdötték az idegességet, átvették a játék irányítását és az első negyedóra eltelte után fölénybe kerültek. Az apró termetű játékosokból álló támadósor azonban nem tudott megbirkózni a bányászcsapat szilárd védelmével. Ladányi próbálkozott kapuralövéssel, de fölélőtt. A 30. pereben Kőhalmi remekül átjátszotta a védelmet, lövése is jól sikerült, de Magyar bravúrosan szögletre mentett. A félidő végefelé Komló is vezetett néhány formás támadást, de gólhelyzetet a csatárok nem tudtak teremteni.

A félidő után nagy erővel kezdett a hazai csapat. Egymást érték a gyors, ötletes támadások. Az 52. percben megszületett a vezető gól. Csepres—Fejes adogatás után Kőhalmi elé került a labda, a jobbösszekötő 5—6 lépést tett vele, és a 16-os vonalról félmagas lövéssel küldte a labdát a kapu jobb oldalába. 1:0.

A gól után sokat emelkedett a játék színvonala. A komlóiak felhagytak az eddigi biztonsági játékkal, most már a két fedezet is támogatta a csatárokat. A 63. percben Ladányi nagy lövése a felső kapufáról pattant ki. A vendégek támadásait eleinte biztos lábbal hárította a hazai védelem. Egyedül Ullmann ingadozott néha-néha. A 80. percben eldőlhetett volna a mérkőzés a hazaiak javára: Kőhalmi azonban óriási helyzetet hagyott ki.

Egy perccel a mérkőzés befejezése előtt Molnár kapu elé ívelt labdájára futott Ullmann. Elfejelhette volna a labdát, de lehajtotta fejét. A labda a kifutó Lennert előtt felpattant, s a kapust átugorva a hálóba hullott. — 1:1.

Jól játszott: Takács, Nagymáté, Ladányi, Kőhalmi, Hegedűs, illetve Kanizsai, Kohlmann, Grozdics.

Komlói Bányász—Dunapentelei SC Röplabdamérkőzés

(3:0 = 15:13, 17:15, 15:13)

Csapatunk a dunapentelei SC férficsapatával játszott barátságos mérkőzést. Az SC váratlanul igen erős ellenfélnek bizonyult, amit legjobban az eredmény bizonyít. Az első játszmában 10:2-re, a másodikban 12:5-re, a harmadik játszmában pedig 13:7-re vezetett a pentelei együttes, amikor a komlói fiúk nagyszerű támadásokkal megfordították a már vesztesnek látszó mérkőzés eredményét. Nagy ütések és szép vetődéses mentések jellemezték a komlóiak játékát. Együttesünk bátor játékának köszönhető a győzelem.

Különösen jól játszott Krajcár és Vas.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló város intéző bizottságának és városi tanácsának lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Felelős kiadó: az MSZMP városi intézőbizottsága

Szerkesztőség:

Komló, (volt Partszékház fszt. 1.)

Telefon: 13—58, 23—69,

Kiadóhivatal:

Új Komló Szerkesztősége kiadóhivatala: Komló, Főtér.

MECSEK NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Telefon: 20-27.

Nyomdáért felel: Melles Rezső

A MÁRCIUS 28-I NYILVÁNOS PÁRTNAP

Nem volt hiábavaló

Az iskolák pedagógusai, a Szülői Munkaközösség tagjai, s a háztartásban dolgozó édesanyák, várakozással tekintettek a kökönyösi nyilvános pártnap felé. Ez a várakozás érthető is volt, hiszen a legkényesebb problémáról, a legszebb, de egyúttal legnehezebb feladatról esett szó: mindannyiunk legdrágább kincséről, a gyermek neveléséről.

Amikor az elnöki asztalnál Gábor Balázs elvtárs a pártnapot megnyitotta — a mintegy 120 jelenlevő között — minden beszéd, minden suttogás elhalt.

— Mi, a kökönyösi pártszervezet kommunistái — mondotta megnyitóbeszédében Gábor elvtárs — segíteni szeretnénk a szülő és az iskola kapcsolatának kiépítésében. Segíteni szeretnénk a gyermeknevelésben, úgy a pedagógusnak, mint a szülőnek. Tesszük ezt azért, mert bízunk a pedagógusokban és a szülőkben.

A szülő és az iskola kapcsolatának legjobb kiépítési módját mi a szülői munkaközösség munkájában látjuk. Ahol jól működik a Sz. M., ahol a Sz. M. elnöksége maga is részt vesz a családlátogatásban, és nemcsak a forintok szerzésével, az iskolák díszítésével törődik, hanem a gyermekneveléssel, az ellenforradalmi idők miatt kiesett tanulási lehetőségek pótlásával, ott nincs is nagyobb probléma. Van ilyen Komlón? Van. Gesztenyésben, s ha jól tudjuk, akkor a Kökönyös keleti iskola szülői munkaközössége is kezd ebben az irányban dolgozni.

Gábor elvtárs ezután a szülők magatartásáról, felelősségéről, helyes vagy helytelen nevelési módszeréről beszélt. Majd így folytatta:

— Azért kezdeményeztük ezt az összejövetelt mi kommunisták, mert úgy érezzük: a gyermeknevelés problémája az osztály problémája, a munkásosztályé, a párté, a kommunistáké, s ezért példamutatást kell tennünk. A kommunisták, a kommunista asszonyok, pedagógusok sokat tehetnek az iskola és a szülők közötti kapcsolat megteremtésében, s a gyermeknevelésben. A szándék mely minket vezetett segíteniakaró, és jóindulatú. Azt szeretnénk ha e vita, beszélgetés után gyökeres változás lenne iskoláinkban. Minden szülő segítene a pedagógusnak, minden pedagógus segítene a szülőnek és gyermekeinket a haza hasznára, az osztály, a munkásosztály javára, a haza, a munka szeretetére, az emberek szeretetére és megbecsülésére nevelnénk.

Az első hozzászóló

Nagy Imréné elvtársnő volt. Mint szülő a legkirívóbb, legsúlyosabb problémákat említette meg. Elsőként a gyermek udvariasságáról ,tiszteletadásáról beszélt.

— Hassanak oda a pedagógusok, hogy a tanulók necsak az iskolában, hanem az utcán is illedelmesen viselkedjenek. Sok esetben magam is meggyőződtem arról, hogy milyen neveletlenül, egymást lökdösve mennek hazafelé, tanítás után, — mondotta s a továbbiakban így folytatta:

— Beszéljenek többet gyermekeinknek a parkok és fák megbecsüléséről, a haza szeretetéről. Hiszen mindannyiunknak a hazája a legkedvesebb. Sajnos gyerekeink közül sokan nem ismerik ezt az érzést. Ezt bebizonyították az elmúlt hónapokban is, amikor 12—13 éves lányok, fiúk disszidáltak.

Segítséget kérünk

Csizmadia elvtárs, a Kökönyös keleti iskola igazgatója, hozzászólásában így beszélt:

— Nekünk pedagógusoknak, szintén vannak nehézségeink, amelyekben segítséget kérünk. Tavaly és az idén is, sokat foglalkoztunk azzal, hogy a tanulók tisztelettudóan viselkedjenek a felnőttekkel szemben. A parkok védelméről is gyakran szó esik. A mi munkánk azonban teljesen hiábavaló, ha az életben, a gyakorlatban, a gyermek mást lát. Van olyan eset, hogy — felnőttek! — a parkokban futballoznak, motorkerékpároznak. Ezt a gyerek látja. S ha valaki figyelmezteti, egy másik szülő még pártját is fogja. Mi, pedagógusok azt kérjük: ilyen esetekben mutassanak példát a felnőttek maguk is, a fiatalok előtt.

Csizmadia elvtárs, ezekután még több ilyen példát mondott el, s ezek megszüntetésére tett javaslatot, melyet a jelenlévő szülők is beismerőleg, illetve helyeslléssel fogadtak. Így az esti, — sokszor tiltott mozilátogatás helyett, változatosabb vasárnapi matinéműsort kért, ahol a gyermek korához megfelelően szórakozik, és — tanul. Végezetül Csizmadia elvtárs, a szülők segítségét kérte az iskola házirendjének, a kialakult szokásoknak betartásához.

Pedagógusok és szülők véleménye

A szólásra emelkedő pedagógusok és szülők, valamennyien egyetértettek abban: csakis közösen, az Sz. M. bevonásával lehet jobb útra vinni, tökéletesebbé tenni a gyermekek nevelését. Tóth János elvtárs a Kökönyös-nyugati iskola igazgatója a családlátogatásokról, több helyen a szülők helytelen magatartásáról, az iskola — esztétikailag nem megfelelő — környezetéről beszélt. Rácz elvtárs, a keleti iskola pedagógusa ,a múlt hibájának rótta fel, hogy a helyes nevelési módszereket csak elméletben — és nem gyakorlatban — alkalmazták. Javasolta: Az iskola területén kerítsenek be egy olyan részt, ahol tanulási időn túl is, szórakozhatnak a fiatalok. Ahol helyet kaphat egy üvegház, s működhetnek a különböző szakkörök is.

Dér Imrének, — a nyugati iskola pedagógusának — hozzászólása hosszantartó vitára adott okot. Véleményét külön cikkben ismertetjük. Gábos Zoltán szülő, a hazaszeretetre való nevelés érdekében, a gyakran tartott teadélutánok helyett, kirándulásokat javasolt. Gábos Zoltánné a szülőket kérte: ne adjanak nagyösszegű zsebpénzt gyermekeiknek, s ha adnak is néhány forintot, mindig nézzék meg mire költi azt.

Befejezésül a jelenlévők határozatban kérték a MSZMP Intéző Bizottságát, hogy a késői mozielőadások, és az italboltok látogatását tiltsa meg a tanulók részére és a törvény vonja szigorúan felelősségre azt, aki átlépi.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. ÁPRILIS 6.

1957. APRILIS 4.

Csillagos hősök, dicsőség néktek!
Zászlótok most is helyén lobog!
A nemzet és a nép üzeni ma:
Kifolyt véretek szivünkben dobog!

Még törölgeti véres könnyeit
Az arculcsapott eszme és a nép
De emléketek kőtalpazatán
A proletárhit örök mécse ég.

Áruló ősz és tél után tavasz
Bontja a szirmát s életről dalol.
— Bár új mártírok vére veletek
Egy azon váddal szól a föld alól.

Megtörtént. — Hisz az igazságunkat
Nem először támadják fegyverek.
De együtt győztünk, s győzők maradun!
Menetelnek a munkás-ezredek!

S most, hogy meghajlanak a lobogók
S erőt merítve járunk temetőt:
A győztes nép hoz babérkoszorút,
Ahogy tizenkét évvel ezelőtt!

INCZE GÉZA

Köszöntjük a nagymányoki „Bányász Lámpát"-t

Több hónapos szünet után ismét ízléses faliújság látható a nagymányoki bányaüzem központi épületének folyosóján. A „Bányász Lámpa" első számát sokan olvasták és minden bizonnyal betölti hivatását, ha a szerkesztőbizottság továbbra is olyan gonddal készíti, mint ahogy most tette.

A „Bányász Lámpa" nemcsak fényt sugároz, hanem meleget is áraszt magából. Úgy kívánja elősegíteni az üzemi élet konszolidálását, hogy maga köré gyűjti azokat a becsületes dolgozókat, akik a szocializmus talaján állnak és készek az ország további felvirágoztatásáért dolgozni — olvashatjuk a vezércikkben.

A fiatalokhoz írt cikkben ez áll:

„A mi ifjúsági szervezetünk — a KISZ — célul tűzte ki a fiatalok életének megváltoztatását, különösen a termelés, szórakozás és sport területén. Nem akarja, hogy ifjúságunk a kocsma tölteléke legyen, hanem munkában, tanulásban, szórakozásban éljen... Azt akarja, hogy szervezetünk élete mozgalmasságában, elevenségében, vonzó erejében túlszárnyalja azt az életet, melyet 1948-ban a nagymányoki SZIT-szervezete fénykorában élt."

Az üzem kommunistái őszinte szóval írnak az igazságról és így foglalkoznak a termeléssel.

„1956. évi átlag önköltsége az üzemnek 245.34 forint volt. Ezzel szemben folyó évi február hónap önköltsége a múlt évinek majdnem kétszerese, 461.78 forint. A többlet költség nagy része az anyagok helytelen gazdálkodásából és a nem minden esetben jogos bérek kifizetéséből tevődik össze.

A kommunisták dolgozókkal való törődését bizonyítja a Népbolt alkalmazottairól megírt cikk is. Megemlítik, hogy a hiánycikkeknél — citrom, narancs, olcsó bőrkabát és cipő — kivételezéseket tesznek. Bátor hangú bírálat olvasható a húsbolt vezetőjéről — Kovács Andrásról, aki sok esetben goromba a vásárlókhoz.

Különösen ma nagy szükség van arra, hogy a kommunisták szava eljusson minden becsületes emberhez. Minden alkalmat és eszközt meg kell ragadnunk, hogy pártunk politikáját, a mindenkor helyes és igaz politikát megértessük a bányászokkal és minden dolgozóval.

Örömmel köszöntjük a „Bányász lámpá"-t, a nagymányoki kommunisták kicsi, de harcos szócsövét.

Ismét lesz „Élüzem"

A dolgozók kérésére a minisztérium és a szakszervezet néhány nap múlva a nyilvánosság elé terjeszti az élüzem cím elnyerésre kidolgozott feltételeket.

Az új tervezet abban különbözik a régitől, hogy a cím elnyerését nem kötik annyi feltételhez mint a múltban. Legfontosabb tényezőket az önköltségcsökkentés, balesetek elkerülése és a teljesítmény teszik.

A második negyedévben már ismét ragyoghat az „Élüzem" jelvény a legjobb üzemek kapuin.

Jobb, gazdaságosabb termelést csak a munkaverseny hozhat

Első ízben ültek össze — az októberi események óta — a tröszthöz tartozó üzemek műszaki, gazdasági vezetői, az MSZMP képviselői és a szakszervezetek, munkástanácsok elnökei.

Pozsgai elvtárs — a tröszt főmérnöke — számokkal bizonyította, hogy szép eredmények születtek az első negyedévben, de ismertette azt is, hogy a jelenlegi létszám nem áll arányban a termeléssel. Több üzemben indokolatlanul sok a nem termelő munkát végzők száma. Tájékoztatta az értekezleten résztvevőket a következő negyedévi tervről és kihangsúlyozta:

— A termelés további fokozásánál ne a fizikai erőt vegyük alapul, hanem biztosítsuk a munkafeltételeket és minél több embert telepítsünk a szénfalra.

Piegl János elvtárs — a tröszt igazgatója — a bérezésről beszélt. Elmondotta, hogy az időbéres munkavállalók bére nincs összhangban az üzemeknél. Nem egyforma bért kapnak például a mozdonyvezetők, aknacsatlósok Kossuth-bányánál és Anna-aknán. Ezenkívül még több példát említett meg különböző munkakörben foglalkoztatottakról.

Az üzemek képviselői versenyre hívták egymást. Nemcsak üzemek, de egy-egy akna körletei is versenybe léptek a másik aknák körleteivel.

Határozat is született, mely kimondotta: április 12-én minden üzem tervismertető értekezletet tart, hogy a dolgozók véleményét kikérjék a további munkák elvégzéséhez.

A fenti értekezletre következő számunkban visszatérünk.

Kovács vagyok — ifjú a lelkem

Pattog a szikra, koppan a kalapács, s a kovácsműhely parazsába újabb megmunkálásra váró patkó, vagy egyéb vasszerszám kerül. Az udvarban két ló várakozik türelmesen, míg lábukra „elegáns" patkót vasal a mester. Aztán készülnek a hordóabroncsok és a kocsikra a különböző vasalkatrészek.

Akik jártak már ezen a munkahelyen bizonyára kitalálták, hogy a Helyiipari Vállalat kovácsműhelyében vagyunk.

Nem sokan dolgoznak az említett részlegnél, mindössze két kovács végzi naponta a rá váró munkát, de ők szívvel-lélekkel dolgoznak.

Az egyik kovács, Póth János 1936 óta mester ebben a szakmában, s bár az évek gyorsan telnek, János bácsi egyre fiatalabbnak érzi magát. Munkakedve soha nem hagyja cserben, s így történik meg az is, hogy a 8 órás munkaidő már rég lejárt, ő még mindig munkája fölé hajol, s fáradhatatlanul dolgozik.

A kovácsok munkájának eredménye nem marad el. A vállalat többi részlegével szemben a kovácsműhely minden hónapot nyereséggel zár le, s minden új hónapot friss munkakedvvel kezd el.

Munkája elismeréséül János bácsit néhány héttel ezelőtt a munkástanács elnökének választották meg, s így kétszeresen érdekli a vállalat munkája, teljesítménye.

Ha a vállalatnál előforduló hibák okairól érdeklődünk, így felel: „Szerintem a legtöbb hiba abból ered, hogy az emberek nem elég őszinték, nem kellő lelkiismeretességgel végzik munkájukat. Ha ezt a hibát meg tudjuk szüntetni, sok problémát megoldottunk."

János bácsinak igaza van. Sokminden függ a lelkiismeretes, becsületes munkától — de elsősorban, és ez a dolgozókat legjobban érdekli — a kereset. Jól keresni csak úgy lehet, ha minden munkában, minden körülmények között becsületesen helytállunk.

Búcsúzáskor mint kovácsnak, és mint a munkástanács elnökének eredményekben gazdag, jó munkát kívánunk.

A községi tanács és az üzemi pártszervezet

Hogy e két szerv együttműködése milyen eredményekkel jár, azt jól mutatja Szászvár példája.

Itt hosszabb ideig nem volt elnöke és elnökhelyettese a községi tanácsnak. Ez nagymértékben hátráltatta a közigazgatási munka menetét. De kiváltotta a lakosság azon jogos követelését is, hogy válasszanak megfelelő embereket ezekre a helyekre.

A bányaüzem kommunistái javasolták az új elnök és elnökhelyettes sürgős megválasztását. Ez nem maradt eredménytelen. Hamarosan megtört a választás, s a szászváriak bizalmából Móka István elvtárs lett a tanács elnöke és Dobszai József a helyettese.

Móka elvtárs nem fiatal ember. Sőt eléggé idős, hisz már nyugdíjas bányász. Egyhangúlag választották meg elnökké, mert nagyon szeretik és bízik benne mindenki a faluban.

Nem kétséges, ha az üzem kommunistái a jövőben is figyelemmel kísérik a tanács munkáját és segítséget nyújtanak adott esetekben — a szászvári lakosság örömére nagyszerű eredményeket érhetnek el.

A szászvári bánya üzemi bizottságának kiáltványa

Bányászok! Műszakiak! Külszíni dolgozók! Irodai dolgozók!

Bányaüzemünknél a jelenlegi munkástanács olyan időkben alakult meg, amikor még nálunk nem volt meg a normális termelői élet, amikor még zavaros napokat éltünk, s amikor a szakszervezet nem kapcsolódott bele a választás előkészítésébe. A Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány rendelete előírja, hogy a rendes munkamenet beindítása után három hétre lehet csak a munkástanácsot megválasztani, ha a szakszervezet kellőképpen előkészíti. Nálunk nem így történt, s a választás törvényellenesen zajlott le. Ennek következtében sok munkás elesett a szavazástól, többek között azok is, akik dolgozóinknak színe-javát adják. Ilyen körülmények között olyan elemek is bekerülhettek a munkástanácsba, akik ellenforradalmi tényekedést fejtettek ki vagy a múltban olyan jobboldali pártnak voltak tagjai, mely pártok a fasiszta terror eszközével tartották rabságban a bányászokat. Az akkori választásnál 429 dolgozó jelent meg munkán, de nem mind szavazott. Ma 700 dolgozó áll munkában, amely létszám megfelel az október 23-i állapotnak. A több mint 200 dolgozó is a többivel egyetemben szavazni akar a munkáshatalomban való részessége jogán. A szervezett dolgozók legjobbjai akaratának és követelésének megfelelően az üzemi bizottság a jelenlegi munkástanácsot feloszlatja, a törvény által biztosított jogánál fogva és új választást hirdet meg 1957. április 6-ra.

Bányászok! Műszakiak! Külszíni dolgozók! Irodai dolgozók!

Szavazzatok a szakszervezet jelöltjeire, akiknek szíve veletek együtt érez, akik a ti életszínvonalatok emeléséért fogják szentelni munkájukat, ha kell éjt nappallá téve, jó gazdasági tényekedéssel,

A szászvári bányaüzem üzemi bizottsága

Impozánsak voltak az április 4-i ünnepségek

Április 3-án, szerdán valamennyi üzemünkben, iskoláinkban megemlékező ünnepségeket tartottak hazánk felszabadulásának 12. évfordulója alkalmából. Este 7 óra után díszünnepség volt a Május 1. Kultúrotthon mozitermében. A díszünnepségen megjelent mintegy 500 hallgató előtt, ünnepi beszédet Simek Árpád elvtárs, a városi tanács elnöke mondott. A bensőséges ünnepség után a résztvevők, a Puskás ember című szovjet filmet tekintették meg.

Az általános iskolák ünnepélyei közül legjobban a Kökönyös Keleti iskola ünnepélye tetszett. Változatos műsoruk volt, a műsor végén pedig az iskola vegyeskórusa az Internacionálét énekelte, igen fegyelmezetten és szépen.

A vájáriskolások április 4-én délután 6 órakor tartották ünnepélyüket, mely után bál volt. Az ünnepségek részletes ismertetésére legközelebbi számunkban visszatérünk.

Komlói Szénbányászati Tröszt KOMLÓ

Drága elvtársak és kollegák!

Magyarország felszabadulásának évfordulója alkalmából a Zwickaui Karl Marx kőszénbányák bányászai harcos, testvéri üdvözletüket küldik.

Reméljük és kívánjuk, hogy az ellenforradalmi bűncselekmények által okozott nehézségek leküzdésében továbbra is olyan bátran és gyorsan haladtok előre mint eddig.

A szocializmus megvalósításáért folytatott harcotokban biztosítunk benneteket szolidaritásunkról.

A népi tulajdont képező Karl Marx kőszénbánya dolgozói.

LOHR
az üzemi pártszervezet titkára

Szászvári képek

Sok panasz hangzott el eddig a kenyér minőségére a szászvári dolgozók részéről. A legutóbbi tanácsülésen is sok szó esett erről.

A tanácsülésen megjelent kereskedelmi szerv képviselője azzal indokolta a hibákat, hogy messziről szállítják a kenyeret s az úton szárad ki — azért nem friss mire ideér. Na és a szállítás alatt „összetöródik"...

Sokan nem hittek ebben, — s jogosan. Lehet, hogy akik az ilyen indokokat elmondták, azok sem.

A tanácsülés óta a gyakorlatban sem „szárad" ki a kenyér és frissen kerül a szászvári dolgozók asztalára. Végre!

*

Megkezdték a családi házak építését Szászváron is. A 25 ikerház elkészítéséhez már felvonultak az építők. Jelenleg készen állnak a felvonulási épületek és hamarosan a szorgos munkáskezek nyomán új lakóházakkal gazdagszik Szászvár.

*

Ujabb három helyre került vissza a vörös csillag Szászváron. A bányaüzemnél készítették el őket és április másodikán helyezték vissza a II. kerületi emlékmű tetejére, s a temetőben lévő hősi halált halt szovjet harcosok emlékművére. Ugyancsak most szereltek fel egy csillagot a rendőrség épületére is.

A szerelési költségeket azok vállalták magukra, akik az ellenforradalom idején ledöntötték.

Jár, vagy nem jár? Ez itt a kérdés...

Több panasz érkezett hozzánk. Mindegyik panaszos a bányászok „illetményfá"-jának kiadásáról, rendszertelenségéről tett említést. Minden üzemet megkérdeztünk és az alábbiakban ismertetjük mit válaszoltak arra a kérdésre: kinek jár, mennyi és mennyiért?

Kossuth-bánya munkaügyi osztály, Sági elvtárs:

— Csak a szénfalon dolgozó vájárok, csillések kapnak két csille fát 12 forintos áron. Ha marad fa, akkor az iszapolók és egyéb földalatti, majd a géposzem stb. következik. Még a lámpakamrában dolgozóknak is juttattunk. Az adminisztratív dolgozók akkor kapják meg, mikor már mindenki ki lett elégítve. A műszakiakról nem tudok felvilágosítást adni, mert azt Kovács elvtárs — a bánya vezetője — intézi. (Mintha nem volna egyéb dolga Kovács elvtársnak.) (Szerk.)

III-as üzem, Kiss elvtárs:

— Április elsejétől kezdve minden családfenntartó — földalatti és napszinti egyaránt — két csille ócskafát kap, kivéve az **adminisztratív munkaerőket.**

Béta-akna, Gulyás elvtárs:

— Az üzemben dolgozó családfenntartók — akik 40 kilométeres körzeten belül laknak — kivétel nélkül megkapják. Két csille 12 forint. Földalatti, nem földalatti egyaránt.

Anna-akna, Kovácsné elvtársnő:

Nős, családos és családfenntartó földalatti és napszinti dolgozók és az adminisztratívok is. A műszakiakat is beleértve. Két csille felvágott, használt bányafát kaphatnak 12 forintért. A távol lakóknak azért nem adunk, mert haza nem viszik, csupán eladják. Azt pedig nem szabad.

A vélemények tehát különbözőek. Éppen ezért megkérdeztük a tröszt munkaügyi osztályát — Úz elvtársat — mi a szabály? Hogyan szól a rendelkezés a faellátásról?

— Erre külön rendelet nincs. A gyakorlat szerint a bányászok, ha összeszednek három csille kirabolt fát a bányában és kiadják a napszintre, akkor a háromból egy az övéké lesz térítés nélkül. A fennmaradt két csille pedig az Anyagelláto Vállalathoz kerül, ahol — úgy tudom — 26 forintos áron lehet bárkinek megvásárolni, aki a tröszt kebelén belül dolgozik.

Már csak az Anyagellátó Vállalat maradt kérdezetlenül. Megkerestük Szerényi elvtársat — a vállalat vezetőjét — ő a következőket mondotta:

— Mi valóban adunk el esetenként — hulladékfát, ami a megmunkáláskor itt, nálunk az üzemben használhatatlanná válik. Ezért mázsánként 23,90 forintot kérünk. Egyébként a nevezett bányafával nekünk semmi dolgunk nincs. Annak elosztása az üzemekre tartozik.

*

A hallottak alapján igazat adunk a panaszosoknak. Helytelen, hogy nem minden üzemben egyformán oldják meg ezt a juttatást. Nem helyes az „illetmény" elnevezés sem. Ezt meg kellett volna magyarázni a dolgozóknak. Ez egy kedvezmény. Sok félreértésre adokot az is, hogy egyik helyen mindenki kap, a másik helyen meg különválasztják a földalattit, napszintit, adminisztratívot és műszakit.

A bányákból kézben elhordott „illetménytelen" fa elhordását szóvátettük. Nem becsületes dolog. Sürgősen rendezni kell a legális tüzelőjuttatást, hogy itt is rend legyen. A dolgozókról való gondoskodás — különösen ha bányászokról van szó — **ma még** fontosabb, mint valaha.

— s — n

Nagyszerű eredmények *április 3-án*

Hazánk felszabadulásának 12. évfordulóját kimagasló termelési eredményekkel ünnepelték bányászaink. Valamennyi üzemünk túlteljesítette tervét. Legszebb eredményt III-as és Béta-akna bányászai érték el.

Eredmények: III-as akna 232, Béta-akna 99, Kossuth-akna 44, Mázа 39, Anna-akna 27, Szászvár 23, Nagymanyok 7 tonna szenet termelt terven felül április 3-án.

A tröszt üzemei április 4-ét 471 tonna terven felüli szénnel köszöntötték.

A taggyűlés napirendjén:

Tagfelvételi kérelmek és átigazolások

— Tagfelvételét kéri Ruda Sándor vájár. Van-e valakinek észrevétele, bejelenteni valója, vagy kérdése a felvételt kérelmező felé?

A kérdés elhangzott. Bertus Imre elvtárs, a Kossuth-aknai MSZMP aknai ideiglenes intézőbizottságának elnöke tette fel. Egyszerre tíz kéz is emelkedett a levegőbe. László János szólt először:

— Azt hiszem, emlékszik rám Ruda Sándor. Én jól emlékszem rá. Október végén, amikor nálunk is dühöngött az ellenforradalom, egy kisebb csoporttal beszélgettünk. Ő is köztünk volt. A csoportban egyedül voltam kommunista. A szovjet csapatokról volt szó. Nekem estek többen, ő is. Így mondta:

— Márpedig az oroszok kirabolták az országot, és most is azt teszik. Akárki akár mit beszél — az oroszok kihurcolják a magyar fiatalokat az országból.

— Mondott még többet is — folytatta hozzászólását László János. — Mi sem tetszettünk neki, kommunisták, akik a legnehezebb napokban sem hátráltunk meg, s akkor is megmondtuk az igazat. Én a magam részéről nem javaslom felvételét.

Ruda Sándor védekezni próbált és mellé magyarázott. De Kossuth-akna harcos kommunistái között nincs helye a mellé magyarázásoknak, nincs helye az olyan embernek, mint Ruda Sándor, aki ma így beszél, holnap pedig másképp. Aki ma szidja a szovjet harcosokat, holnap pedig mellébeszél.

Kossuth-akna kommunistái harcos emberek. Nem néznek túl senki hibája felett, bátran vetik azt fel, számonkérnek, de a csak megtévedettnek útravalót adnak, maguk közé fogadják és segítik a helyes útra térni. A március 30-i taggyűlésükön csak egyetlen napirendi pont volt. Tagfelvételi kérelem és MDP-tagok átigazolása. A másik napirendi pontot, az üzemvezető beszámolását elhalasztották. Azért, hogy jusson idő a 44 átigazolás és 10 tagfelvételi kérelem elbírálására. Délután 5-kor kezdték a taggyűlést. Mikor végeztek? Majdnem 9 órakor. Alaposan megrágtak minden kérelmet. Megnézték, ki kerül vissza a pártba, s ki az, aki újonnan kéri felvételét. S a nem odavalót, mint Ruda Sándort is, nem vették fel a pártba. Felvették Bachmann Mátyást, az üzem főkönyvelőjét, s rajta kívül még 9 vájárt. Közülük néhánynak útravalót is adtak. Bedő Lajosnak például ezt:

— Bedőt jó pár éve ismerjük. Rendes embernek ismertük meg, s jó munkásnak. Örülünk, hogy jelentkezett a pártba és köztünk van most. Igérjük: nevelni, támogatni, segíteni fogjuk.

Karnics Gyula és Mike Attila hibáira mutattak rá. Karnics Gyula zárkózottságát, szótlanságát tették szóvá. Mike Attila magatartását kifogásolták és abbeli fogyatékosságaira hívták fel figyelmét. De felvették. Felvették a pártba Baranyák Andrást, Kovács Antalt és Kusz Jánost is. Egyhangúan, ellenvetés nélkül. Aztán az átigazolásokra került a sor. Az átigazoltakhoz is volt néhány szavuk. Fejükre olvasták a hibákat, majd döntöttek átigazolásuk fölött. Persze voltak ellenvetések is néhány felvétel ellen, vagy átigazolás ellen, heten-nyolcan ellenszavazatot adtak.

— Most azt nézzük, hogy aki közénk került, valóban makulátlan, becsületes kommunista legyen. Csak az ilyen emberekkel tudjuk megvédeni a proletárdiktatúrát.

Őszinte felelősségérzet, a párt tisztaságának féltése csendült ki ezekből a szavakból. Ilyen emberek valamennyien Kossuth-akna harcos kommunistái.

A felvételek és átigazolások után Bertus elvtárs adott választ az előző taggyűlésen felvetett javaslatok intézésére. Majd javaslatot tett Kossuth és Béta-akna között indítandó munkaversenyre. A taggyűlés megvitatta, majd elfogadta a javaslatot. Végül 13 tagra egészítették ki az aknai intézőbizottságot.

Jelentés a II. negyedév első napjairól

Április hónapban az üzemektől — kapacitásuknak megfelelően — több szenet vár a haza, mint az előző hónapokban. A felemelt terv reális voltát az eddigi eredmények igazolják. 1-én Szászvár, 2-án Anna- és Béta-akna kivételével valamennyi bánya túlteljesítette napi tervét.

A legjobb eredményt III-as akna és a mázai üzem érte el a második negyedév első két napján. Szászvár az egyedüli olyan üzem, melynek napi terve nem változott és még így sem sikerült elsején a napi előirányzatot kitermelni.

Áprilisban 4-ig a tröszt 495,1 tonna szenet adott terven felül.

Megalakult a vájáriskola KISZ-szervezete

A holnap vájárai tettek hitet szombaton este a párt célkitűzései mellett, s csatlakoztak a Kommunista Ifjúsági Szövetség szervezetéhez.

Az alakuló gyűlésükön élénk vitát folytattak további munkájuk, szervezeti életük kialakításáról. Sokat foglalkoztak a felszaláló fiatalok a termelés kérdéseivel. Segítséget kértek a megjelent felnőtt kommunistáktól ahhoz, hogy munkájukat kevesebb nehézséggel oldhassák meg.

Elhatározták, hogy munkaversenyt kezdeményeznek, és versenytársul a Kossuth-aknai KISZ-fiatalokat hívják. A versenyre még visszatérünk.

Szerkesztői ÜZENET

Páncsics József, Pécsi út 38. Levelét megkaptuk. Érdeklődtünk a nevezett vállalatnál és a következőket tudjuk mondani:

Cipőrendeléseknél valóban nagyon nehéz minden ízlésnek megfelelő különböző kaptafát készíteni. A jelenleg forgalomba hozott — mondjuk úgy, hogy divatos cipők általában szélesek. Amennyire lehet, mindenkinek kedvére való fazont készítenek, de a vállalatnak szabott árai vannak. Külön pedig nem lehet felszámolni olyan költségeket, amiket ön is kívánt. Fűzőt egyébként minden cipőhöz adnak, csupán egy esetben történt még, hogy nem tudtak beszerezni egész Komló területén. Utólagosan azonban önnek is eljuttatták.

Ami nem tetszik

..., hogy a zeneiskola Erkel-termében (volt Keringő) nagyobb előadások alkalmával nincs ruhatár. De nincs itt papírkosár sem, s így a szemét elég jelentős mértékben gyűlik össze egy-egy előadás alkalmával.

..., hogy a Ságvári Endre utca 4-es számú ház tetején lógnak a cserepek. Félő, hogy valakinek a fejére esik.

..., hogy a Zrínyi M. u. 34—36. számú háznál a csatorna a II. emeletnél szétesett, s az eső már egészen átáztatja az épület falát. Ugyanilyen hiba van a 18. és 24-es számú háznál is ebben az utcában.

..., hogy a kenderföldi 61-es számú Fűszerboltban nem mérik le a kenyeret a vásárlók előtt.

Ami tetszik

..., hogy a Sport- és Játékbolt kirakata (Kossuth Lajos utca) mindig ízlésesen rendezett.

Választhat

A háziasszonyok legfőbb ékessége a konyha tisztasága, a ragyogó tűzhely. S ha már a tűzhelyről beszélünk, említsük meg azt is, hogy bizony ezekkel van a legtöbb baj.

Néha nem ég bennük a tüzelő, de ez a tüzelő hibájából is eredhet, máskor meg hiába csinálunk vele bármit, mégis füstöl, füstöl és füstöl. Ez aztán a nagyobb baj, mert amellett, hogy a főzést hátráltatja még a fal is piszkos, kormos lesz, s ez rontja konyhánk tisztaságát.

Ilyenkor a háziasszonyok kormoznak, vagy mással végeztetik ezt, szétszedik meg újból összerakják a kályhát, s ha még ezután is füstöl, azt a közismert mondatot hangoztatják, hogy:

„A fene egye meg!"

De mivel úgysem eszi meg, mi egy jobb tanácsot adunk városunk asszonyainak: a régi, rossz tűzhelyeket cseréljék ki újra, s egyszeriben megszűnik minden baj, nyugodtan készíthetik az ebédet vagy vacsorát, mire férjük műszakra megy.

A Kossuth Lajos utcai edényboltban minden háziasszony megtalálja a maga ízlésének megfelelő, konyhájába legjobban illő tűzhelyet, hiszen árban és színben egyaránt nagy a választék. A „Béke" tűzhelyek 1.360 forintért, a kisebb méretű, ugyanilyen elnevezésű kályhák pedig 1 225 forintért vásárolhatók az említett üzletben.

A „kisebb" pénztárcával rendelkező asszonyoknak megfelelőbb a „Luna" tűzhely, mely olcsó és mégis jól bevált az egyes háztartásokban. Ezeket 1 065, 963, 927, illetve 855 forintért vásárolhatják meg a konyhák gazdái.

— kana —

Mégegyszer a vízügyről

Válasz Deák Ferenc elvtárs levelére

Lapunk március 23-i számában közöltük Deák Ferenc elvtárs levelét, melyet a vízproblémáról írt. Ezzel kapcsolatosan levelet írt Michelutti Rezső elvtárs, a Komlói Víz- és Csatornaművek igazgatója. Levele fontos problémát vet fel, s így annak közlését feltétlenül szükségesnek tartjuk. A levél eleje sértődöttséget bizonyít. Így azzal a telefonon történt megbeszélés alapján nem kívánunk foglalkozni. Ugyanis Deák Ferenc elvtárs nem sértette meg a Víz- és Csatornaművek dolgozóit, s főleg nem is őket vádolja a hibákért: inkább kutatja a hibák okát és arra kér magyarázatot. Levele teljesen jóindulatú levél és segítő szándékú volt.

A most beküldött levél így hangzik:

*

„...a lakosság tájékoztatása céljából szükségesnek tartjuk kiemerítő tájékoztatást adni, a komlói vízellátás helyzetéről, vízművek felelősségéről, s végül a cikkre választ, hogy tulajdonképpen ki a felelős azért, hogy Komlón hiányos és nem kielégítő a vízellátás.

A komlói vízellátás jelenlegi helyzete

Közismert, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt hatalmas fejlődésével együtt, hatalmasat fejlődött a város is. De ezzel a fejlődéssel nem tartott lépést a vízművek fejlesztése. A vízművet 1951. augusztusában alapították, s most van fejlesztés alatt. A két tervezett víznyerő területe közül csak a budafai-mánfai víznyerő terület van a vízszolgáltatásba bekapcsolva, s nagyrészt, de nem teljesen kiépítve. A Liget-oroszlói víznyerő terület bekapcsolása csak kezdeti stádiumban van, pedig ezen víznyerő terület vizére is nagy szükség lenne. A budafai kutak kompresszorozása, nulliferezése is most folyik, ami bizonyos mértékben csökkenti a pillanatnyi vízellátást.

A vizet mélyfúrású kutakból nyerjük, jelenleg 22 kutunk van üzemben. A vizet éjjel-nappal három műszakban termeljük, s adjuk fel. — kútjaink maximális kihasználásával. Februárban napi 5.550 m³, azaz 55.500 hektoliter vizet termeltünk, s napi több mint 50.000 hektoliter vizet fogyasztott Komló lakossága és ipari üzemei.

Februárban az ivóvízből 46.7 százalékot fogyasztottak az ipari üzemek, ennek mintegy háromnegyed részét a szénbányák, — 7.3 százalékát az intézmények, az ivóvíz 46 százalékát pedig a lakosság fogyasztotta. A lakosság napi vízfogyasztása, személyenként — egy hektoliter körül mozgott. Ez az MNOSZ 15.090—52 R. szabvány szerinti, s a normális vízfogyasztásnak megfelelő vízfogyasztás átlagértékének felel meg. Ennek ellenére egyre növekvő vízhiány van. Ezért voltunk kénytelenek újból bevezetni a szakaszos vízszolgáltatást.

Kökönyösön — a legrosszabb körülmények között is — naponta 3 alkalommal adtunk vizet: reggel kettő, délben kettő és este kettő órát, tehát hat órán keresztül. Nem pedig 4 órán keresztül, mint azt Deák Ferenc elvtárs írta. *(Deák elvtársnak van igaza, mert voltak napok az utóbbi hónapok során, amikor Kökönyös minden része nem kapott hat órán át vizet. Vonatkozik ez a felső emeletekre. Ezt magunk is tapasztaltuk.) (Szerk).*

A vízművek munkájáról

A vízművet nem a vízmű létesíti, mert nem ő a beruházó. A komlói komplexberuházó korábban a szénbányászati trösztet, majd 1956-ban az ÉM. Lakásépítési Igazgatósága volt. Jelenleg ismét tröszt, illetve a kisebb beruházásokat a városi tanács végzi. Ne a vízműveken múlik, hogy nincs kutat fúrnak, milyen vezetékeket és tárolómedencéket építenek. A vízmű csak egyet tehet: a neki átadott létesítményeket üzemelteti.

A vízművek megszakítás nélkül maximális kapacitással üzemelik kutakat. Ha egy kút 100 liter per teljesítményű, abból nem lehet 200 liter/percet kivenni. Ha kútjaink napi 5500 köbmétert adnak, úgy nem tudunk belőlük 6000 köbmétert kivonni.

Téves a cikkíró azon megállapítása, hogy Komló vízben »terjedelmes«. A talajvíz ivásra nem alkalmas. Szennyezett, betegségeket okozhat. A kutaknak bekötése előtt vizsgálaton kell keresztülmenni. És a vizsgálat kimutatta, hogy a mélyfúrású kutak között akad szennyezett vizű. Az ilyen kút pedig nem alkalmas ivóvíz céljára. A komlói vízhiányt végleges csak a Pécsre tervezett D... nal — vízmű Komlóra való bekötése szüntheti meg. Ez tervezve is van.

A vízművek dolgozói nem nézik közömbösen a vízhiányt. Arra törekednek, hogy a megfúrt kutakat mielőbb a vízszolgáltatás céljára átadják. Az utóbbi évek ivóvíz-közmű létesítményeinek legnagyobb részét — hálózat és kutházépítés — a vízművek építették. Tették ezt a víztermelés és a szolgáltatás növelése érdekében. A vízművek dolgozóinak javaslata alapján fúrják Mánfán a sekélyfúrású kutakat, a felső vízadó rétegek bekapcsolására, s a mi javaslatunk alapján építjük meg a kőlyuki Gyula-forrás foglalását ivóvíz céljára.

Ki a felelős a vízhiányért — mit lehet tenni a vízhiány megszüntetése érdekében?

A beruházók a múltban nem fordítottak gondot a vízművek fejlesztésére. 1957-ben úgy a szénbányászati tröszt, mint a városi tanács ígéretet tett, a múlt évi hiányainak pótlására, és a vízművek teljes ütemű fejlesztésére. Tudomásunk szerint megkezdődik a Liget-oroszlói kutak vízének vezetése építése is, s ez a vízmennyiség lényeges javulást eredményez majd.

A bánya növekvő termelése is kozottan veszi igénybe az ivóvizet. Tudomásunk szerint, a vizesítés sok bevezetése fokozott vízfelhasználással jár, s így a vízigénybevétel csak növekedni fog. Ezt szintén a beruházók nem vették számításba.

Végül:

felelős a vízhiányért Komló város lakossága is

Illetve annak egy része. A napi liter egy főre jutó vízfelhasználásnak éjjel-nappal állandó vízszolgáltatás mellett kellene elfogyni. Ez azonban 6—7 óra alatt elfogy. Oka a rossz belső szerelvények. Ezt pedig a lakóknak, a bérlőknek kell karbantartaniok. Minden kilandóan folyó vízcsap, WC-tartály sok vizet lop el. Ezt többször is lenőriztük. A hibákat pedig jelöltük úgy a trösszttel, mint a lakónáccsal. Ha egyes lakók nem tudnék el a vízcsapok és a WC-k hibáit, úgy állandó, de minden esetben az állandó nappali vízszolgáltatást tudnánk biztosítani.

Vállalatunk hálózati ellenőrei most újból megkezdik a belső szerelvények ellenőrzését, s azok helyeit, ahol a belső szerelvény rosszak, közölni fogja az „Komló"-val, hogy a nyilvánosság előtt mutassa be: kinek közömbös a vízszolgáltatás folyamatossága.

MICHELUTTI REZSŐ
igazgató

Hozzászólás a nevelésről indított vitához

A KÖZÖS NEVEZŐ

A nevelés fontosabb kérdéseiről indított vita a jelek szerint széleskörű érdeklődésre talált. Az érdekeltek, nevelők és szülők hozzászólásaikkal arról adtak tanúbizonyságot, hogy e kérdés közvélemény elé tárása megérett, és élénk visszhangot vált ki.

A vita lezárásától még messze vagyunk. De már ma is azt láthatjuk, hogy eredményes és hasznos lesz. A sokféle, sokszínű probléma halmazból, leszűrhetjük azokat a tanulságokat, amelyek mind a nevelőknek, mind a szülőknek útmutatást adnak. A nevelőkbe kedvet önthetünk, láthatják, hogy ügyükkel, gondjukkal a társadalom foglalkozik. Nincsenek egyedül, és fáradságos munkájukat figyelem, megértés, segítő kézség kíséri s jutalmazza. Ez rendkívül fontos, mert az elmúlt idők tapasztalatai arra figyelmeztetnek bennünket, hogy a kérdés elhanyagolása rossz szájízt, hanguiatot teremt a pedagógusok között.

Az elmúlt napokban, a vita szenvedélyessége egyre élettelibb, és magasabb szintű. Vélemények csapnak össze, érvekkel dúsítva. A kérdés kibontása egyre szélesebb területet ölt el. Rendkívül hasznos, és fontos ez. Szó van, — és vitázunk erről — hogy a gyermekek részére mennyi zsebpénzt adjunk. Többen az idősebbek iránti tiszteletadásról vitáznak és keresik jelen körülményeink között, a legmegfelelőbb megoldást. Mások kifogásolják, hogy gyermekeink pusztítják a fiatal facsemetéket, a madarakat, udvariatlanok s a 12—14 éves tanulók italboltokat látogatnak, stb.

A fentebb említett problémák mellett, — melyeket fontosnak kell tekinteni — olyanról is vitáznunk kell, ami ezideig súlyával és fontosságával, nyiltságával, nem szerepelt napirenden. Ez a politika. Az emberek életében nincs cselekvés, beszélgetés, vita, — tehát semmi — amiben nem lenne politika. Félrevezetés és megtévesztés azt állítani, hogy van politikamentesség. A nevelés éppúgy mint bármi más, át meg át van szőve politikával. Szülő és nevelő egyaránt a tévedések útvesztőjébe kerül, ha erről megfeledkezik. A munkásosztály hatalmában ezt a kérdést elnagyolni, vagy figyelmen kívül hagyni súlyosvétség. Amikor a levert és a földalá kényszerített ellenforradalom megsemmisítéséért folytatunk harcot, a politika az élet homlokterébe kerül. Ebből kifolyólag a nevelésben is rendkívül fontos szerepet játszik.

Kutatjuk, keressük, hogy miként lehetne a pedagógus és szülő, iskola és családi otthon kapcsolatát megteremteni, Lényeges és döntő — bár sokan tiltakoznak ellene — a kapcsolat megteremtésében, a politika. A politikai nézetek különbözősége szülők és nevelők között, ronthatja a kapcsolatot, a közös nevező — tehát a politikai megértés — elősegítheti, szorossá teheti. Hogy ez mennyire így van, az élet igazolja. Az elmúlt hetekben többször hallani elmarasztaló ítéleteket ifjúságunkról és a nevelőkről. Azt mondják, hogy nevelőink közül és az ifjúság részéről súlyos hibát követtek el azok, akik nem értették meg a kormány célkitűzését, a párt küzdelmét. Jogosak-e, a kifogások? Jogosak. A munkásosztály hatalmának megszilárdításakor ez a kérdés mindenekfelett áll.

A közös politikai nézet és vélemény összetalálkozása, mindkét fél részéről, a közös cselekvést teremti meg, illetve a közös tevékenység kibontakozásának indítórugója. A véleménykülönbség az ellentéteket fokozza, a meg nem értés beláthatatlan következményeit vonszolja magával, és állandó surlódást idéz elő nevelő és szülő, iskola és otthon között. Egyben eredője is azoknak a világnézeti hibáknak, amelyek ma még nevelőink gondolkodásában előfordulnak, amelyek kifogásolhatók.

VAN FEJLŐDÉS

Az elmúlt 12 év, gazdasági és politikai változásai, különböző hatást váltottak ki az emberekből. Többségében megszilárdította a rendszerhez való tartozást és arra ösztökélte ezeket az embereket, hogy mind többet és többet tegyenek a kibontakozásért, a szocializmus felvirágzásáért. Egyesek ezzel szemben azt állítják, hogy az emberek gondolatai, megteremtett létükhöz viszonyítva elmaradt. Vagyis magyarul, a három és négyezer forintos fizetések mellett, az emberek gondolkodása elmaradott. Az bizonyos, hogy a gondolkodás némileg lemarad az életet adó, anyagiak mögött. Nem minden ember halad egyformán. A jólét mellett erkölcsi, ideológiai, politikai véleménye olyan, mint a csapkodó vihar, Az álló fát döntögeti, vagyis: saját kárát idézi elő. Az életben azonban nem ez a tipikus. Azok a bányászok, munkások, akik három, négyezer forintot harcolnak ki maguknak, megértik, hogy további jólétük a további jó munkától függ. Ezek közül majd mindahányan a szilárd munkafegyelem, a gazdaságos munka, a termelékenység állandó növelésének talaján állnak.

Tudják azt is, hogy eddig nagyszerű létesítményeink mellé újabbak csakis ennek útján szaporíthatók. Számosan és számosan nevelői azoknak, akik bumliznak, pocsékolják a nép vagyonát, rongálják és pusztítják a közös tulajdont, s napjainkban megértve a rendkívüli helyzetet, mint a munkásőrségek tagjai, védik a proletár hatalmat. Mindezt nem látni, nem egyszerűen politikai vakság, hanem a munkásosztály lebecsülése is. A hatalomhoz ragaszkodó, fáradozó áldozatot nem kímélő munkás lealacsonyítása mindaz, amit ezzel szemben állítunk.

A munkásosztály forradalmi fegyelme, politikai öntudata, erkölcsi felfogása azonban nemcsak a gazdaság különböző területén jelentkezik. Megtalálható sokrétűsége gyermekeinek nevelésében is. Az igazi, a forradalom szellemében nevelt munkásgyermek jó tanuló, viselkedése kifogástalan — ha nem is a spanyol etikett szerint — és ami a legfontosabb: mindezt a munkáshatalom érdekében teszi. Erről is, az élet ad bizonyságot. Ha nem fejlődne a jóléttel együtt a gondolkodás, vajon találhatnánk ilyen gyermekeket az iskolában?

BIRÁLJON A GYERMEK

E kérdésről a vélemények megoszlanak. Van aki azt mondja, hogy a nevelőt ne bírálja a tanuló, mert ehhez nincs joga. Van olyan is, aki azt állítja: egyáltalán ne bíráljon felnőtteket. Ugy gondoljuk, egyik álláspont sem állja ki az idő vasfogát. A gyermek kritikai érzékét, éppúgy fejlesztenünk kell, mint egyéb tulajdonságát. Ha ehhez nem adunk módot, miként fejlődhet ki?

A kérdés lényege az: hogyan bíráljon a gyermek? A fiatalkorúak igazságérzete rendkívül fejlett, bár az eseményeket nem teljes terjedelmükben látják, minden esetben. Nem megtiltjuk, illetve megakadályozzuk, hogy a gyermek bírálatot mondjon, ezzel igazságérzetével kerülünk szembe. A felnőttek mondott helyes bírálatunk, — amelyek a valóságot tükrözik részlehajlás nélkül — erősítik a gyermekben fejlődő igazságérzetet. Megtanítják a gyermeket bírálni. Hiszen a gyermek életében, ez a bírálókészség már a mesevilágában szerzett tapasztalatai nyomán megindul. Olvas, a gonosz királyról, a szegényeket elnyomó gazdagokról, — akiket elítél embertelen jellemvonásukért. — Szívébe zárja a hamupipőkét, az igazságos ügyért harcoló királyfit, és a mese többi olyan alakjait, amelyek részére azért szimpatikusak, mert emberségesek.

A nevelés szabályai alapján, ellenezzük a nyakra-főre történő bírálatot. Ahogy ellene vagyunk a másik végletnek is. Bírálatunk a gyermek előtt, rendkívül körültekintő, és tényeknek megfelelő legyen. Ez véleményünk szerint hasznos, és eredményekhez vezet. Lehet, hogy állásfoglalásunk nem egyezik tökéletesen nevelő felfogásával. Részükre javaslatunk lenne, hogy a gyakorlat tapasztalataival merkedjenek meg alaposabban, ami állításunk helyessége mellett szolgáltat bizonyságot.

*

A fent leírtak válasz azoknak is, akik a mondották az értekezlet után: „ilyen sükdumára kár volt eljönni...", „...az értekezlet, illetve a vita nem vitte előbbre ügyünket..." Ez nem helytálló, mert igen is előbbre vitte. Hisz még ma is van utóhatása. Ma is vitáznak erről. S ha egy ilyen vita, a „nagy port" ver fel, s emberek százait foglalkoztatja napokon keresztül — van eredménye. Mint ahogyan ennek is volt.

Fiatalok HANGJA

Zászlóbontás után

Március 21. a KISZ első szervezeteinek megalakulása óta Komlón is sorra alakulnak a kommunista fiatalok szervezetei. Béta- és Kossuth-bánya után a Vájáriskolában, az északi üzemeknél, az építőknél mondták ki a megalakulást. Napról-napra jelentkeznek újabb üzemek, vállalatok azzal, hogy az ott lévő fiatalok is ezt a szervezeti utat választják.

Mit jelentenek ezek az események? Méltó választ az ellenségnek, aki faltörő kosnak kívánta fiatalságunkat felhasználni piszkos céljaihoz.

Határozott állásfoglalást jelentenek ezek az események szocialista rendszerünk, eddig jól végzett munkánk folytatására. Választ jelent ez azoknak a kétkedőknek, akik a magyar ifjúság véleményét, az októberi süldő csavargók és néhány feluszított diák magatartásából határozták meg. Ismerjék be, hogy tévedtek, a magyar ifjúságot — annak véleményét — az alkotó ifjúság, az apák munkájának folytatói — s nem rombolói — képviselik és határozzák meg.

Mi ennek az ifjúságnak a véleménye? Akik részt vettek harcos és lelkes gyűléseiken hallhatták azt. Nagyon egyértelmű és világos vélemény. Keményen harcolni kívánnak a tőkés rend minden maradványa, cselekedete és hangja ellen. Becsületes munkával folytatni akarják az eddig végzett építő-alkotó munkát. Hogyan? Ugy, ahogy ez az elmúlt években leginkább bevált; olcsóbb termelésre törekedve, minőséget javítva, a létrehozott anyagi javakat hétről-hétre növelve.

Erről beszéltek a Kossuth-aknai fiatalok, amikor szenvedélyesen visszautasították az ellenség azon vádját, hogy a magyar munkás nem akar a munkában még saját hasznára sem vetélkedni. Erről beszéltek, amikor az egyes aknák körül szerte heverő alkatrészek összeszedését és felhasználását követelték.

A holnap vájárai Nagy Ferenc, Nics András, Dobos, stb. tanulók alakuló gyűlésükön gyorsabb és rendszeresebb fa és üresccsille ellátás megszervezését követelték. Mert jobban akarnak dolgozni, több szenet termelni a hazának.

Erről beszéltek az északi üzemeknél, az építőknél, amikor ifjúsági brigádok megalakításának engedélyezését kérték, saját szebb jövőjük gyorsabb megteremtéséhez.

Uj zászlóbontás ez, el kell ismerni ellenségnek s hazafinak egyaránt, a szocialista munka zászlóbontása, mely a fiatal szívek hazaszeretetéből táplálkozik.

Pillanatkép

Nem tipikus példát mondunk el. Ha vannak is még ilyenek jónéhányan, többségében mégiscsak becsületesen dolgoznak bányászaink, a ... fizetési napokon is.

Az esetet, — melynek véletlenül — szemtanúi voltunk, — csupán azért említjük meg, hogy a bumlizók, az elsején és tizenötödikén orvoshoz menekülők, végre megértsék: nem egy egészséges gondolat az ilyen kibúvó, fizetési napokon. A doktor, ha minden esetben nem is, legtöbbször mégiscsak átlát a hazugságból szőtt szitán.

*

A kökönyösi gyermekrendelőben, a közismert, kedves, lelkiismeretes doktornőnél, dr. Simonovits Mártánál, vártuk gyermekeink vizsgálatát. Március 30-a volt. Délután 1/4 4. Már az utolsó betegek kerültek sorra, amikor kopogtattak az ajtón.

Fiatalember, — látszólag teljesen egészséges — lépett be, és közölte fájdalmát: nagyon fáj a dereka, vizsgálják meg.

Nem tudta, hogy eltévedt. Ugy gondolta, a gyermekgyógyász az ő részére is kiadja az igazolást, hogy ott járt, sőt mi több, talán ki is írja néhány napra.

Amikor közölték vele, hogy felnőtteket ezen a helyen nem vizsgálnak, kétségbeesetten mondotta:

— Most mi lesz velem?... Nagyon fáj a derekam... Hova menjek, hogy kapjak igazolást... Nem voltam műszakon...

*

Miután a fiatalember eltávozott, összemosolyogtunk. Valamennyien egyre gondoltunk. vajon sikerül e, az átlátszó kifogással, orvosi igazolást szereznie. A doktornő megjegyezte: nagyon nehéz az ilyeneknél az igazságot megállapítani. S mi, el is hisszük neki.

— ásné —

Édességből — *ízelítő*

Riportunkat ezúttal nagyon kedves, étvágygerjesztő helyen vettük fel. Olyan emberek között, akik munkaidejük nagyrészét „édes dolgokkal" töltik el. A komlói cukrászüzem dolgozóit látogattuk meg. Bevalljuk: kicsit irígykedtünk a fehérsapkás, fehér köpenyes cukrászokra, dehát ez érthető is. Olyan finom dolgokat készítenek egész nap, hogy bárki — aki szereti az édességet — úgy véljük, szívesen cserélne velük néhány alkalommal.

Persze ne gondoljanak arra, kedves olvasóink, hogy a cukrászok kihasználják az alkalmat, s annyi tortát és sütményt esznek, amennyi belejük fér. Mint Horváth elvtárs, a komlói cukrászüzem vezetője mondotta: az ő vágyuk és céljuk az, hogy minél jobban, s egyre változatosabb sütményfajtákkal elégíthessék ki a komlói lakókat.

A munka, melyet végeznek, nem lebecsülendő. Sok figyelmet, leleményességet kíván. S azonkívül, mivel jelenleg a vezetővel, Horváth elvtárssal együtt csak két cukrász dolgozik, a segédmunkások segítségével, fokozottabb, lelkiismeretesebb munkát is követel. Naponta ötezer s mintegy 30—40 féle sütemény kerül ki a kezük alól.

Mikor látogatásunkat megtettük, azon a napon készült először az újfajta, 1.25 Ft-os nápolyi szelet, amely olcsósága mellett igen fínom és elkészítése egyszerű. A nagyasztalon, éppen a torták díszítését végezték, csak a krémest hiányoltuk. Ennek a készítése azonban már hosszabb idő óta szünetel. S hogy miért, azt is megtudtuk. Az üzem dolgozói jelenleg szénnel fűtenek, mivel gázkiutalásuk nincs. Ez természetesen igen nagy nehézséget jelent a cukrászoknak, nemcsak azért, mert a krémesből nem süthetnek, hanem azért is, mert így is régebben készített sütemény-mennyiség egyharmadát tudják csak naponta megsütni. Ugy gondoljuk, ezt a problémát a Vendéglátóipari Vállalat, illetve helyi tanács segítségével orvosolni tudnák. S erre szükség is van, mert a cukrászdák forgalma igen nagy és mert az édességszerető komlóiak igénye is így kívánja.

Falrahányt borsó

Nem az a célom az alábbi eset leírásával, hogy a 26-os AKÖV egyik jegykezelőjét pellengérre állítsam. Szándékom csupán az: okuljanak végre az ilyen nyilvános kiírásokból az Autóközlekedési Vállalat dolgozói, gépkocsivezetői, jegykezelői és forgalmistái. Mert higyjék el, — tisztelet a kivételnek — emberségtelen viselkedésük miatt, nagyon népszerűtlenek az utazók előtt.

Április 2-án történt. Reggel a 8.30-as járattal Pécsre utaztam. Mivel hivatalos elintéznivalóm volt, a jegy mellé elismervényt is kértem. Minden szó nélkül megkaptam.

Belátom, a ceruzáról vagy tollról gondoskodnom kellett volna már odahaza, hogy menetközben kitudjam tölteni az elismervényt. Azonban hiába kutattam a táskámban, nem akadtam semmilyen iron nyomára. Bár észrevettem a kalauzon, hogy rossz kedvében van és nagyon barátságtalan, mégis megkíséreltem: ha van, legyen szíves adjon kölcsön néhány percre egy ceruzát.

Ugy gondoltam, az első kérésem nem hallotta. Legalább is ezt bizonyította az, hogy nem válaszolt. Mégegyszer megismételtem. Mivel közvetlen előttem állt, nem volt kétséges többé, hogy nem akarja hallani szavaimat. Az egyik utas, aki végignézte a jelenetet, udvariasan felém nyújtotta töltőtollát. Természetesen nem hagytam szó nélkül az esetet.

— Ha már nem is akarja kölcsönadni a ceruzát, de legalább válaszoljon — mondottam.

— Nem látja, hogy el vagyok foglalva. És különben is nem vagyunk mi írószergyárosok — hangzott a cseppet sem kedves felelet.

Kedves Varga Béla! (Mint később megtudtam, így hívják a jegykezelőt). Azt tudom, hogy Önök nem írószergyárosok, de azt is tudom, hogy a fülemögött lévő ceruzát nem koptattam volna el azzal, ha néhány percre kölcsön adja. Csupán udvariasságból. És higyje el: mi utasok sem vagyunk pénzgyártó vállalat. Pedig Ön bizonyára azt hiszi, mert nekem — készakarva — elfelejtett visszaadni...

— ásné —

Kis pajtások OLDALA

A lusta gyerek vágyálma

De jó lenne, de jó lenne,
ha mosdani nem kellene!
Nem húznának ki az ágyból,
mert a szappan önmagától
reggel odasétálna,
s megmosna benn az ágyba'.

Az volna a csudajó, csudajó,
ha egyszer egy varázsló
olyan könyvet adna nekem,
amely mindig énhelyettem felelne
s leckét többet
magolnom nem kellene!

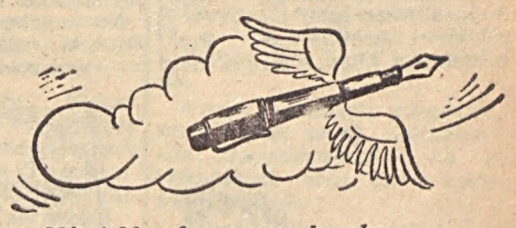

Még jobb volna, persze hogyha
ráadásul olyan fajta
varázstöltőtollat adna,
mely a házifeladatot,
s iskolai dolgozatot,
magától szépen sorjába'
beirná az irkába.

Szép lenne, ha nem kellene
minden este elpakolni,
könyv, füzet és egyéb holmi
magától helyére menne!
Ó, de milyen szép is lenne!

Akkor aztán kijátszhatnám
Magam végre alaposan.
Az volna a szép világ!
Nem hallanám minduntalan:
„Szégyelld magad haszontalan lustaság!"

Asszonyoknak — LÁNYOKNAK

Harc a molyok el'en

A moly elleni küzdelmet már a szép tavaszi idő kezdetén kell elkezdeni! Nagy tévedés azt hinni, hogy a moly petéit csak ruhafélébe, gyapjúholmiba rakja. Ha ahhoz hozzá nem férhet, akkor is rak petéket, padlórésbe, falrepedésbe, stb. A kikelt álcák aztán megkeresik maguknak a táplálékot. Mert az álcák a veszedelmesek, nem a már kikelt kis molylepkék! Éppen ezért olyan fontos a tavaszi nagytakarítás, a molyok elleni küzdelem.

Először is az egész lakás takarítása alkalmával alaposan be kell tömíteni minden padló és falrést. a padlót vagy felsikáljuk. vagy benzinnel mossuk fel, mindkettő megöli a petéket. A benzin még jobban! A falat leporoljuk, nyílálait tömítjük. A bútorok réseit is tömítjük és bútortisztítókenőccsel átdörzsölve, ezzel megöljük a bogarak elrejtett petéit. A porszívás, — ha igazán alaposan történik, a bútor párnázott felületén és alján a szőnyegeknél, függönyöknél, díványpárnáknál — szintén eltávolít petéket. De még ez sem elég! A szekrények belsejét terpentinbe mártott ruhával töröljük át, minden zúgot, sarkot. A bútorok párnás részeit pedig tökéletesen tiszta kefével, gyengén ecetes vízzel keféljük át. Ahogy a kefe közben piszkos lesz, benzinbe mártogatva áttisztítjuk. Ha a bútor selyemhuzatú, kényes, akkor nem kefével, hanem egyre váltogatott tiszta, fehér ronggyal dolgozunk.

A téliruhát, kabátfélét is így tisztogatjuk át, porszívás után, ecetes vízzel. A kényesebb holmit (selyem, stb.) kirázzuk, átkeféljük puha, tiszta kefével, mert a selyem is jó falat a molykukacnak, ha más nincs! Az elrakandó ruháknak olyan láda vagy szekrény kell, ami tökéletesen záródik, sehol rése nincs. Miután terpentinnel áttöröltük, tiszta papírral jól kibéleljük. A drága, kényes prémek, kabátok, stb. számára készítsünk erős papírból ragasztott, nagy zacskót, amibe hajtás, törés nélkül elférnek és mikor beletettük (ha szekrénybe kerül, ami a legjobb, akasztóval együtt) felül úgy ragasztjuk be papírsikkal, hogy semmi rés ne maradjon. A zacskóba Matadort teszünk. A naftalin mit sem ér!

Miután mindent így elhelyeztünk, hogy ne gyűrődjön, ne törjön, leborítjuk jó réteg újságnapírral — a szekrényben is! — és elzárjuk. De nyitogatni aztán már nem szabad, mert elég, ha egyetlen peterakó pille betévedhet és hiába minden munkánk.

Ha az ágynemű agyban áll, azt is molytalanítani kell, porszívás, áttisztítás után varrott, nagy zacskóba helyezzük és azt fent is összevarrva, helyezzük el. Ha zárt ágynemütartónk van, úgy járunk el vele, mint a többi holmival.

Nem molytalanít: a porolás, a naftalin, bors, stb. Csak a tökéletes előzetes tisztaság!

Ángyó

Hódi A. elbeszélése

— Az bizony...

— Én nem tanultam a hittanban.

— Pedig akár tanultad, akár nem, ő hagyta mög a körösztfán,

— Keresztfán?

— Bizony a körösztfán. Mert amikor föl akarták feszíteni Poncijus-Pilátus katonái, nem tudták, mert egy ott somfordáló cigány ellopta a szögeket. Ugy kellett csináltatni, hogy körösztre tudják feszíteni. Persze a cigányt majdnem halálra verték a katonák és ezt Jézus látta. Amikor a körösztfa tövében siratták Jézust, a Szűzanya és a többi szentek, akkor hagyta mög, hogy adjunk a cigánynak.

— Hát bizony én ezt még soha nem hallottam,

*

Ángyó mosónő volt és a legőszintébben csak azt sajnálta, hogy több nap, mist mosató. Igy minden hétből 4—5 napot elüldögélt. Nyáron a háza végénél lévő padon, télen meg hol a fia, hol meg a mi kemencénk padkáján. De nem úgy, hogy reggel jött és este ment, hanem minden nap 1—2 órát.

Reggel, ha felkelt a sok párnáktól feltornyozott ágyából, magakörül egyszer-kétszer megrázta a sokráncú alsószoknyáját, és kisietett a szebbnél-szebb cseréptányérokkal, és tálakkal körülaggatott konyhájába. Mosakodott, öltözködött és elsietett a templomba kismisére. Télen, nyáron egy színehagyott berliner kendő takarta kopott ruháját, ha ment a templomba. A miséről hazafelé jövet sűrűn megállt, el-el beszélgetett a ráérősebb emberekkel. Hazaérve, a kifakult, fekete berlinert kicserélte egy fiatalos színű, de nagyon régi kendővel (biztos még menyecske korában kapta). Ha nyár volt, akkor nemcsak a kendőt, hanem a szoknyát is és a blúzt is levetette és csak úgy réklibe, alsószoknyába szaladt át hozzánk — megnézni bennünket. Aztán már ment is vissza haza.

Otthon ajtót, ablakot kinyitott és takonyháját. Ha kész volt a takarítással, karitotta a kicsiny földes szobáját és zárta a kapuját és ment. Érdekes szokása volt ha elindult valahova. Mikor bezárta a kaput, nézelődni kezdett. Ha jobbfelé nézett — amerre a Szegedi utca húzódott — akkor egész biztos, hogy bal felé ment a Petőfi utca felé. Ilyenkor a vele körülbelül egyidős Kasza Péterné, született Szűcs Juliannához ment egy kis tere-ferére. A beszélgetés kb. így zajlott le:

— Merre jársz Ilka?

— Csak hozzád jöttem Julcsa.

— Jól tötted Ilka, úgy sem élök már soká. Az éjjel is szögény Pétörömet láttam álmomban. (tudniillik az már meghalt.)

— Bizony Julcsa... öregszünk. Ahogy jöttem a templomból, nagyon nyilallott a hátam. A lábaim? Azok mög már ögyenest hasogatnak.

— Nem való má nekünk a járkálás Ilka.

— Nem ám Julcsa. Mi már csak akkor járunk könnyen, ha az apostolok lován utazunk...

Egy darabig még mondogatták egymásnak, aztán jött a búcsúzkodás:

— Na én mögyök Julcsa. Isten áldjon...

— Tégöd is Ilka.

Aztán jött haza. Kinyitotta a kapuját és eltűnt a házban. Ilyenkor a sok ráncú, de már nagyon rossz szoknyáit javítgatta. Ha a javításokkal végzett, újra útnak indult. De most balkéz felé nézett, s ilyenkor a fiához ment, aki a Szegedi utca felé lakott a mi sorunkon, csak lejjebb három házzal. Innen már csak délután 3 óra tájban jött haza. Ráérős, csoszogó léptekkel. Nemsokára égszínű füstcsík kanyargott Ángyó viharverte, tépte kéményéből az udvaron terpeszkedő öreg diófa koronája felé. Ilyenkor kezdődött a találgatás nálunk:

— Vajon mit főz Ángyó? Főlea mi. gyerekek találgattuk buzgón. Hogy miért érdekelt minket Ángyó főzte?

(Folytatjuk.)

Mosolygó VILÁGIRODALOM

A népbolondító

Martin Andersen-Nexőhöz, rövidtel a Szürke fény című könyvének megjelenése után, beállított egy vidéki néhike. Illendően bemutatkozott, aztán bő lére eresztve elmondta, hogy elolvasta a Szürke fény-t, nagyon tetszett neki. Különösen az hatotta meg, hogy a főszereplő, Lars Peter mennyire becsületesen, emberségesen bánt mostohaanyával, a kis Dittével. Annyira meghatotta, hogy elhatározta: végrendeletében ezer dán koronát hagy örökül Lars Peterre — „hadd élhessen néhány hónapig nyugalomban, békességben, gondok nélkül ez a derék ember, hiszen eleget nyomorgott".

Nexő udvariasan végighallgatta a néniket, aztán derűs sajnálkozással így szólt:

— Asszonyom, az Ön elhatározása igazán nagyon nemes és szép, azonban sajnos, aligha lehet megvalósítani.

— Csak nem halt meg szegény Lars Peter? — rémüldözött a néni.

— Nem, nem halt meg... — tiltakozott Nexö —, hanem inkább azt mondhatnám, hogy ...hogy meg sem született... nem is élt...

— Nem is élt?—hüledezett a néni.

— Nem — vallotta be bűnbánóan Nexő.

— Hát..., csak úgy kitalálta?

— Olyasformán... Igen, úgy is lehet mondani, hogy csak kitaláltam — kinlódott Nexő.

A néni fölállt, megvetően végigmérte az írót:

— Szégyellheti magát, ha felnőtt ember létére így elbolondítja a népeket!

Röpteben A VILÁG KÖRÜL...

Trinidad szigete (Dél-Amerika partvidékén) egyedülálló természeti jelenséggel dicsekszik — aszfalt-tóval. Sötéten csillogó színtje 46. kh. területet borít; mélysége eléri a 90 métert. Feltételezhető, hogy a tó kialudt tűzhányó kráterében keletkezett, amelyben a földalatti repedéseken át kőolaj hatolt át. Az olaj fokozatosan összekeveredett a vulkáni iszappal s idővel aszfalt jött létre. A „tó" területén keskenyvágányú vasutat létesítettek, amelyet állandóan meg kell újítani, mert az aszfalt mozgásban van, sőt örvények is keletkeznek benne.

*

Vimperkben (Dél-Csehországban) **2,5x3,5 cm nagyságú Korán** (a mohamedánok szent könyve) **nyomtatnak. A könyv 500 oldalas s mindössze egy centiméter vastag. Betűi olyan kicsinyek, hogy csak nagyítólencse segítségével olvashatók. A könyvecskéket Egyiptomba, Szíriába, Indiába s további mohamedán országokba szállítják.**

*

Franciaországban R. Leduc konstruktor javaslatai alapján már hosszabb ideje kísérleteket folytatnak léglökéses motorral hajtott repülőgépekkel. A legutóbbi „L 021" prototípus 12,5 m hosszú, szárnyainak fesztáva 11,6 m, magassága 2,75 m, súlya 3800 kilogramm. Maximális sebessége 1000 km óra, 20 000 m magasságot érhet el. A motor vonóereje 1000 km/óra sebességnél 6500 kg. — Minthogy az ilyen hajtóművű repülőgép nem emelkedhet fel önmaga, speciális repülőgép viszi a magasba. A szükséges sebesség elérése után a „L 021" elválik az anyagéptől s tovább önállóan repül. A repülőgép két 30 mm kaliberű ágyúval van felszerelve.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló város intézőbizottságának és városi tanácsának lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó: az MSZMP város intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, (volt Pártszékház) fszt. 1.
Telefon: 12—58, 25—69,
Kiadóhivatal:
Új Komló Szerkesztősége kiadóhivatala: Komló, Fő tér.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 16. sz.
Telefon: 26-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

TUDOMÁNY technika

Ki bizonyította be kísérletileg az anyag megsemmisíthetetlenségét?

Lavoiser híres francia fizikus. Lemért egy ondarabkát s levegővel teli üvegedénybe forrasztotta be. Az edény súlyát pontosan megmérte, majd melegítéssel a beforrasztott ónt ondioxiddá változtatta. A művelet után ismét megmérte az edényt, amelyből az ón látszólag eltűnt. Megállapította, hogy az edény súlya egyáltalán nem változott.

Milyen súlyú a fény?

Elég furcsa kérdés, de mégis feleletet adhatunk rá. Óriási mennyiségeknél ui. tekintélyes súlyt kapunk. Például a szovjet erőművek évente mintegy 117 milliárd kWó villamosenergiát termelnek. Ha ezt a mennyiséget kilogrammokban fejezzük ki, 117 milliárd kWó súlya kb. 4,6 kg lenne!

Ami a „Szabad Európa" adásaiból kimaradt

Régi magyar közmondás az éhes disznóról, hogy makkal álmodik. Ez jut mindig eszünkbe, valahányszor a „Szabad Európa" a magyar nép nyomoráról, kilátástalan helyzetéről beszél. Ez jut eszünkbe, mert ha e rádió pénzelői, gazdái céljukat elérhették volna, a magyar nép valóban a tíz év előtti nyomorban élne.

De mert céljuk nem sikerült, így ők tovább álmodoznak, mi pedig megírjuk azt, ami az Ő idejükben, a Horthy-rendszerben valóban csak álom volt a munkás számára, most már évek óta valóság.

*

A kereskedelmi szervek 1955-ös statisztikai jelentéséből olvassuk, 1955-ben az életszínvonal további emelkedéséről beszélhetünk, mert a lakosság az élelmiszervásárlás mellett mind több esetben olyan tartós fogyasztási cikkeket vásárol, mint a bútor, óra, rádió, szőnyeg, stb. — Városunkban a lakosság nagy többsége megállapodott, letelepedett és elsősorban olyan cikkeket vásárolt az élelmiszerek mellett, amelyek magánéletét, családi környezetét tették szebbé, kulturáltabbá.

1954-ben 2 824 000 Ft értékben, 1955-ben 5 559 000 Ft értékben vásároltak a komlói dolgozók bútort. Tehát egy év alatt 2 millió 700 ezerrel több forintért, mint az előző évben. Az 1956-os év növekedése még ennél is nagyobb.

Szándékosan választottuk bizonyításul ezeknek az éveknek adatait, mert a „Szabad Európa" népünk növekvő „nyomorát" éppen ez évekre kürtöli világgá. Ezért is beszéljenek a tények éppen erről az időről.

A felszabadulás előtt elképzelhetetlen volt bányászaink életében, a dolgozó nők és a háziasszonyok munkáját megkönnyítő mosógép.

Nos, tisztelt „Szabad Európa", ha Önöknek ez nem is tetszik, ezekből az elektromos mosógépekből (mely árucikket csak 1955-ben kezdett gyártani: új, ezekben az években kiépülő iparunk). 1955 második félévben csak Komlón 25 db-ot vásároltak meg. 1956. nagy „nyomorában" 169 db-ot vásároltak meg Komlón.

1955-ben városunkban megvettek 4 háztartási hűtőgépet, igen sok padlókefélőt, porszívót, perzsaszőnyeget, porcelán étkészletet, márkás karórát, stb. 1954-ben 874, 1955-ben 690 db rádiót vásároltak Komlón. 1955-ben nyolc hónap alatt 316 csillárt helyeztek dolgozóink lakásukba.

Ezek tények, a belső és külső ellenségeink minden mocskolódása ellenére is letagadhatatlanul azok. Kézzelfogható, látható eredményei dolgos nemzetünk elmúlt években végzett munkájának.

S nehogy azt mondhassa e fizetett nyugati rádió, hogy nyilván a gyomrukon keresztül „spóroltak" meg e vásárlásokra a pénzt, legközelebb bizonyítjuk ennek ellenkezőjét is.

- Figyelő —

Hírek, KÖZLEMÉNYEK

FELHÍVÁS KOMLÓ VALAMENNYI FIATALJÁHOZ!

1957. április 14-én délelőtt 9 órai kezdettel a szabadtéri színpadon (rossz idő esetén a Május 1. Kultúrotthonban) ifjúsági nagygyűlést tartunk. A nagygyűlés előadója Aczél György, az MSZMP Központi Intéző Bizottságának tagja. A nagygyűlésre szeretettel meghívunk minden fiatalt.

KISZ KOMLÓ VÁROSI SZERVEZŐ BIZOTTSÁGA

— **A nagymányoki** kultúrotthonban április 5-én nagy sikerrel mutatták be a Pécsi Nemzeti Színház művészei Priestley: Veszélyes forduló c. bűnügyi drámáját.

— **Szombat—vasárnap** MB I. osztályozó mérkőzésen játszott a Komlói Bányász kézilabda-csapata. Szombaton a budapesti Testnevelési Főiskola csapatától kikapott 17:6-ra, vasárnap a Győri ETO-t legyőzte 15:14-re.

— **Felszabadulásunk ünnepén** műsoros táncestélyt rendezett a Komlói 501-es MTH. Intézet KISZ. Bizottsága. A tánc, melyhez a zenét a Muci zenekar szolgáltatta, fél 12-ig tartott.

— **Vasárnap** délután 2 órakor a kökönyösi kézilabda-pályán kerül sor a Budapesti Előre csapat és a Komlói Bányász újabb kézilabda-mérkőzésére

— **70 ezer forint** értékben érkezett húsvéti árucikk a komlói üzletekbe. Az árusítást április 3-án megkezdték.

— **„Április 4"** asztalitenisz emlékverseny lesz 1957. április 7-én 8 órai kezdettel a Bányász Klub (volt pártrszékház) nagytermében, férfi egyéni és páros számban. Nevezés a helyszínen április 7-én 7 óráig 7.30-ig. Nevezési díj 3, illetve 5 forint. A versenyen igazolt és igazolással nem rendelkező játékosok indulhatnak. Kérjük minél nagyobb létszámmal vegyenek részt ezen a versenyen a sportkörök és iskolák.

— **54 születést,** 13 házasságot és 6 halálesetet jegyeztek be márciusban Komló Városi Tanács anyakönyvébe.

— **Megyei elsőosztályú** labdarúgó-mérkőzést tart vasárnap délután 4 órakor Béta-akna a Paksi Kinizsi csapatával.

— **Háziasszonyok figyelem!** Mazsola, narancs hamarosan újból várható Komlóra. Citrom is érkezett nagyobb mennyiségben.

— **A Komlói Bányász** április 7-én Sopronban játszik. Az itthonmaradó komlói szurkolók délelőtt 10 órakor a Komlói Bányász ifi Pécsújhegyi DVAC ifjúsági csapatának mérkőzését tekinthetik meg.

— **15 tagja** van az Úttörőház fúvószenekarának. Az ifjú zenészek rendszeresen gyakorolnak az úttörőházban. Ünnepélyes alkalmakkor nyilvánosan szerepelnek — felváltva — a komlói iskoláknál.

— **Ujabb** árumennyiség érkezett a Kossuth Lajos utcai rövidáru boltba. Az áruk átvétele április 3-án megtörtént

— **Április** 4 alkalmából a cukrászüzem dolgozói derekas munkát végeztek. Bőségesen ellátták a komlói cukrászdákat süteménnyel. Szerdán tartósáruból 1030 darabot, desszert áruból 370 darabot, linzeráruból 830 darabot, Tátra-szeletből 60 darabot és kelttésztából 1050 darabot küldtek a cukrászdák részére.

Apróhirdetések

— KOMBINÁLT, modern szobaberendezés eladó. Kossuth Lajos utca 69. A cukrász-üzemnél.

EGY új tűzhely füstcsővel együtt eladó. Menyhért István Kenderföld, Arany János utca 12., földszint 4.

ÉRTESITEM a vendégeimet, hogy női fodrász üzletemet április hó 2-án a Kossuth Lajos út 46. szám alatt megnyitottam. Szeretettel várom a vendégeket. Döme Istvánné.

EPEDARUGÓS ágybetét készítését vállalom. Vajta kárpitos. Pécs, Déryné u. 11. (Volt Mária utca). Telefon: 41-88.

Milyen mérkőzés lesz vasárnap?

Vasárnap újból idegenben játszik labdarúgó-csapatunk. Sopronban. Ellenfele a Soproni Vasutas Sport Klub csapata lesz, amely otthonában igen veszélyes. Nemrég győzte le otthonában Sztalinváros csapatát. Csapatunknak komolyan kell felkészülni a találkozóra, ha tisztességes eredményt akar elérni. Mi, komlói győzelmet várunk Sopronban, mert bízunk a fiúkban. Reméljük ők nem bízzák el magukat, hanem keményen küzdenek.

Hirdessen az Új Komló-ban

Mozilátogatók kérése

A Szabadság mozi rossz látási viszonyait kifogásolja többek nevében Szupnics Béla hozzánk küldött levelében. Levelét az alábbiakban közöljük:

— Rendszeres látogatója vagyok a filmelőadásoknak. A kökönyösi moziban játszódott le az alábbi jelenet az elmúlt héten. Tőlem a második nézőmögött, az előadás közben, erélyes hang szólalt meg:

— Ne tessék állandóan deoda nyújtogatni a nyakát, mert nem látok. A megszólított erre nagy mérgesen felugrott, s csaknem kiáltva szólt vissza:

— Hát azt gondolja, hogy én látok?

Ilyen jelenetek játszódnak le egy-egy előadás alatt. Sokan dühösek emiatt, mert megfizetik a rendes helyárat, s pénzük ellenében csak körülményesen látnak valamit. Az emberek nyaka majd kitörik a nyújtózkodástól.

Felhívjuk erre az illetékesek figyelmét. Kérjük, hogy a padsorokat szervezzék át emelkedőre, amivel a látási hibák megszűnnek. Ezzel sok mozilátogató kérése nyerne meghallgatást.

Komló HUMORA

Gólya bánat

— Már az én munkámat is korlátozzák?

Születésnap tüskéseknél

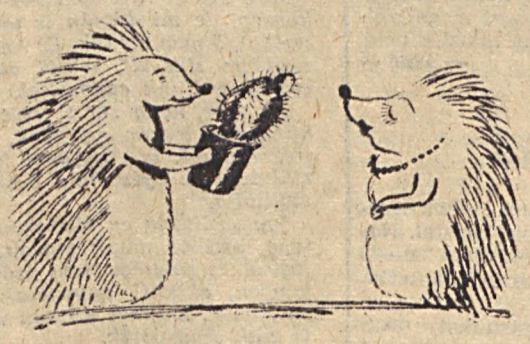

Tavasszal kél a szerelem

— Ezeket előjegyzésbe veszem.

Dilemma

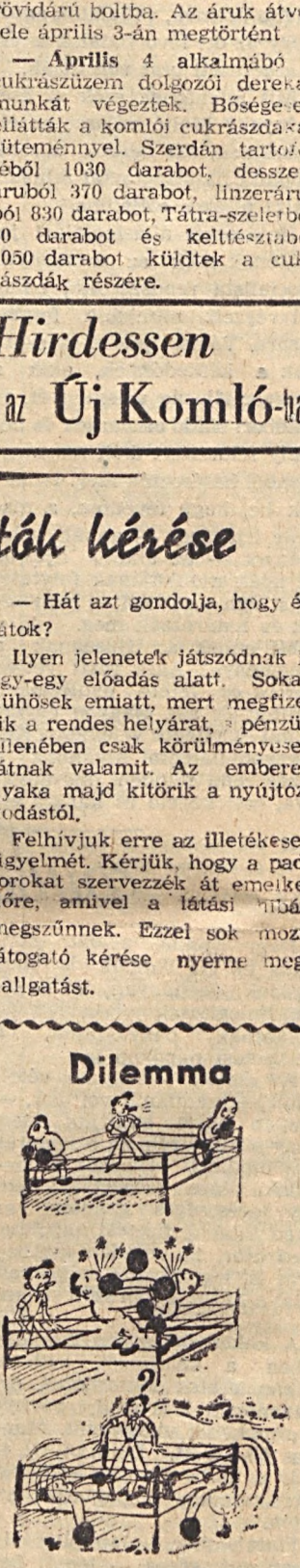

Most ki a győztes?

Kökönyösi idill

Szeméthordás előtt

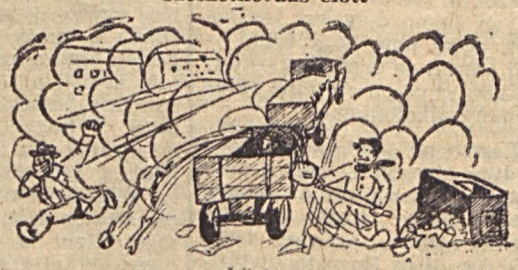

közben

és amikor befejezték.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. ÁPRILIS 10.

Ahol a követ bányásszák

Kellemes napsütésben, a zöldelő fák lombjai alatt haladunk a Kőbánya felé. Szembe velünk robogó kis Diesel-mozdony kővel megrakott csillék hosszú sorát viszi az állomás felé.

Kis völgybe érünk, körülöttünk erdővel borított hegyecskék. Itt van a 7-es számú Kőbánya Vállalat komlói telepe. Az irodaépület homlokzatán még zászlók lengenek. Azt bizonyítják, hogy itt is megünnepelték hazánk felszabadulásának 12. évfordulóját.

Az ellenforradalom hatása

Ahogy az üzem munkásaival beszélgetünk, lassan kibontakozik előttünk az üzem képe. Az ellenforradalmi események nem hagyták érintetlenül ezt a vállalatot sem. Sőt...

Voltak itt olyanok, akik az ellenforradalmárok vezető csoportjához tartoztak. Nemcsak rémhireket terjesztettek, hanem törték és zúzták azt, ami a kezükbe került. Gyönyörű szobrok, festmények voltak az „ellenségeik". Volt köztük olyan, aki az elmúlt 12 évben végig hű volt a véreskezű Horthy-hoz — hisz a felszabadulás után s „lovastengerész" fényképét dugdosta. Természetes, hogy most elsők között ragadta meg az alkalmat. Na de megkapta amit megérdemelt.

Nem egy lázító volt az üzemben, aki állandóan hallgatta a „Szabad Európa" adásait — s „magyarázta" a dolgozóknak. „Elméleti" emberek is akadtak. „Legyen a munkástanács részvénytársaság", hirdette az egyik. Ugyanez jelentette ki: „végre felszabadultunk az elnyomás alól".

Sokáig sorolhatnánk az ilyen „hazafiak" cselekedeteit. De miért tegyük? Hisz ezek előbb-utóbb elérik azt, ami megilleti őket. A dolgozók becsületes tömege rövidesen kiveti ezeket a soraiból.

Magasabb termelési eredmények, mint október előtt

Nehezen indult meg a termelő munka, a fegyveres ellenforradalom leverése után. Januárban 6—8 vagon követ termeltek naponta. Ma már 20—22 vagonnál tartanak! Hogy mi módon érték ezt el? A munka jobb megszervezésével, és a bérezés jelenlegi formájával. A dolgozók könnyen kitudják számítani, hogy menynyit kell termelniök egy bizonyos összeg eléréséhez. Mégy is a munka!

A bánya gépesítése állandó folyamatban van. Április végére például egy új markológépet kívánnak üzembe állítani. De szükség lenne új munkás kezekre is.

— Ha munkába tudunk állítani 20—30 új „bunkozót" sokkal magasabb termelési eredményeket érhetünk el — világosítottak fel bennünket az üzemben. Reméljük ez sikerül.

— erjé —

PÁRTHÍREK

Az MSZMP Kökönyös területi pártszervezet ideiglenes intéző bizottsága értesíti tagságát és azokat az elvtársakat, akik átigazolásukat, illetve felvételüket kérték a pártba, hogy az áprilisi taggyűlést április 26-án, pénteken délután öt órakor tartja meg, az 501. MTH Intézetben.

Ez is a 12 év eredménye

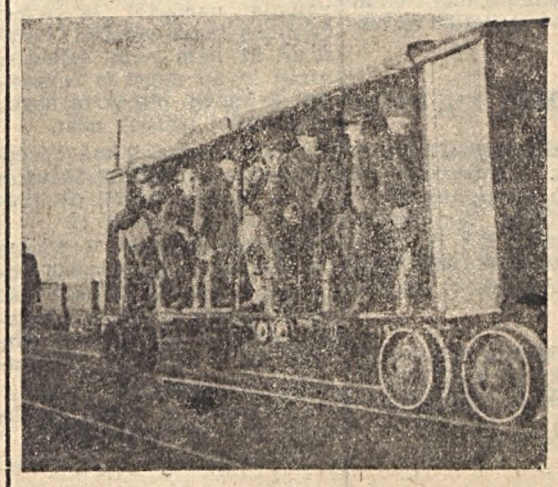

Képünkön az újtípusú személyszállító kocsik láthatók. Ezek az Ikarusz-gyár gyártmányai. Rugózásuk kitűnő, könnyen mozgathatók és arány lag nem drágák. A tervezőknek a tér leggazdaságosabb kihasználásával sikerült elérni, hogy egy-egy kocsiban kétszer annyi dolgozó szállítható, mint a régi típusúban.

Az utazás is sokkal kényelmesebb. Oldalain tolóajtók vannak, melyek megvédik a bent ülőket a széltől és esőtől.

Idős bányászaink — akik a régin is utaztak — tudják a legjobban értékelni az új kocsik nagyszerű voltát.

A fiatal komlói bányászok már csak hírből ismerik a „népes" képen látható formáját. Pedig nem is olyan régen még így utaztak a bányászaink. Nem biztosított semmi kényelmet. A szél, a hideg levegő ostorozta a rajta ülő dolgozókat. Kevesen fértek el rajta és gyorsasága sem volt kielégítő.

Jelenleg országunkban nagyon kevés helyen használnak ilyen „nyerges kocsikat" — a bányászaink nem kis megelégedésére.

Ez is azt bizonyítja, hogy népi demokráciánk mindent megtesz a dolgozók jó munkakörülményeinek biztosítására.

Komló az elsők között kapott új személyszállító csilléket. Van még néhány bányaüzemünk, ahol a régi szállító csilléket használják — például Nagymányokon — de ezek kicserélése folyamatosan megvalósul.

A 12 év elért nagyszerű eredményei között méltó helyet foglal el az új „népes" kocsik rendszeresítése.

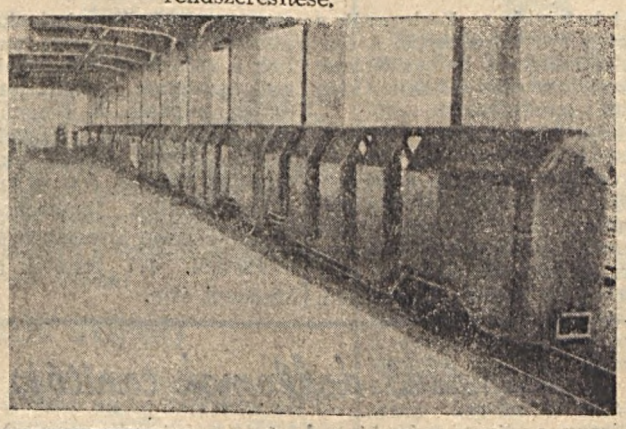

30 méter vastag ágú szénrétegek Évi egymillió tonna olaj KÍNÁBAN

A népi felszabadító harcok győzelme után célul tűzték ki Kína természeti kincseinek felmérését és vele párhuzamosan a viszonylag kedvezőbb feltételekkel rendelkező lelőhelyek fejlesztését és feltárását 1953-ban 43 geológiai kutató expedíció indult el a természeti kincsek meghódítására.

Az expediciók jelentős munkát végeztek Északnyugat-Kínában, amely mindezideig majdnem teljesen feltáratlan volt. Találtak nagy-mennyiségű olajat, szenet, vasat, rezet, ólmot, molibdént, aranyat, higanyt, platinát, Csinghái tartomány különösen gazdag szénben. A felfedezésekkel megdőlt az a régi felfogás, hogy Kínában kevés az olaj. Ezen a vidéken szovjet és román kutatók segítségével Jümen városa körül már folyik az olajtermelés, amely közel évi egymillió tonna olajat ad.

30 méter vastagságú szénrétegek

Északnyugat-Kína fontos kincse a szén. Szenszi tartomány szénmedencéi a legnagyobb Sanszi-beli szénmedencékkel vetekszenek. Itt van Kína össz-széntartalékának 40 százaléka. Igen jelentős még a legújabban felfedezett Szintyiang tartományi szénmedencék, ahol vannak 30 méter vastagságú szénrétegek is.

Közép-Kínában, Hopej és Sanszi tartományokban lévő széntartalékot több milliárd tonnára becsülik.

Az újonnan felfedezett természeti kincsek alapján ma már világos, hogy Kína a világ nyersanyagokban egyik leggazdagabb országa. A múlt évben több, mint ötven magyar geológus utazott a Kínai Népköztársaságba, hogy segítséget nyújtson a kínai olaj felkutatásához. Szakembereink Északnyugat és Közép-Kínában ma is eredményes munkát fejtenek ki.

Tavaszi védőoltások

Komló város területén a kötelező tavaszi védőoltásokat 1957. április hó 16, 17 és 18-án délelőtt 10 órától 12 óráig tartjuk meg a területileg illetékes körzeti orvosi rendelőkben. Az oltás második részét, a kétrészes oltásoknál az oltandók 1957. év május 14, 15 és 16-án kapják a fent jelzett helyeken és óraidőben.

Az oltásra el kell vinni minden csecsemőt és kisgyermeket, akik 1955. év április 1. és 1956. év szeptember 30-a között születtek, valamint azokat is, akik az előző oltásokról valami okból kimaradtak. Ha idézést nem is kapunk, ez nem mentesít az oltáson való megjelenés kötelezettsége alól.

Az oltáson való meg nem jelenés szabálysértési eljárást és 500 forintig terjedő pénzbüntetést von maga után.

Dr. BALOGH JÓZSEF

A magyar tenger partján építik

Most az októberi események okozta károk pótlásáért folyó kemény munka közben is folyik a dolgozók, alkotó népünk szebb holnapjának tervezése. Miközben a szén gazdaságosabb, olcsóbb termelését munkálja száz- és száz munkás és vezető, a tervezőirodában már távolabbi kulturális létesítmények tervezése történik.

Erről beszélgetünk Klausz Gyulával, a tröszt tehetséges tervezőjével. Helyesebben csak beszélgetnénk, mert Ő azt tartja, hogy szavak helyett inkább nézzük meg a kész terveket.

Lepedő nagyságú rendesen kimunkált, preciz rajzokból egy új bányászüdülő terveit helyezi elénk.

Meglepődünk. Eddig a legtöbb új létesítmény eléggé sematikus, skatulyaház tervek alapján készült. Ezért lepődtünk meg, amikor ez alkalommal egy igen fejlett, szép érzékről, esztétikai ízlésről tanúskodó üdülő rajzképét láttuk. E mellett dolgozóink egyre növekvő igényét is tükrözi a terv. Nemcsak külsőleg, de felszerelésben, berendezésben is.

Szép függönyök, ízléses, kényelmes bútorok készülnek majd az új bányászüdülőbe. Negyven kétágyas szoba, hideg-meleg vízellátás, s hogy egész éven át használható legyen falbaépített levegő-hősugárzó biztosítja majd télen is a meleget.

Családok is üdülhetnek itt, a gyermekek külön épületben helyezhetők el.

Szórakozáshoz klub és bárhelyiség áll majd rendelkezésre. A terv szerint az üdülőt kellemes park övezi két oldalról.

Nyolcvan személy pihenését, szórakozását teszik kéthetenként megvalósulhatóvá, ha e szép tervek még szebb valósággá válnak.

Mikor kerül erre sor? A tervet a tröszt vezetői már elfogadták. Ha az illetékes felsőbb szervek is jóváhagyják, megkezdődhet építése.

A teljes befejezéshez két év szükséges, de lehetséges, hogy egy részét már egy év múlva is használhatják bányászaink.

Addig? Addig is minden tudásunkkal segítsük hazánkat, hogy jómunkánk nyomán újabb tervek, s sok — életüket szépítő — létesítmény születhessen. Nagy szükség van erre, hisz csak ez az üdülő kb. 5 millió forintba kerül előreláthatóan.

Hol épül fel az új üdülő? Hova kérjék majd bányászolvasóink beutalásukat? Azt is megmondjuk. A szépséges magyar tenger partján Fonyód-Bélatelepen létesül.

Friss cipó — jaj de jó!

A vásárló megelégedéssel veszi tudomásul, hogy a reggeli kávéhoz vagy a tízórai felvágotthoz friss kenyeret kaphat az üzletben. Örömében 1 kg kenyér helyett 2 kg-ot, két kifli vagy zsemle helyett a dupla mennyiséget vásárolja. Ezért van nagyobb gondjuk, több munkájuk a Komlói Kenyérgyárban dolgozó pékeknek.

A kenyérgyár udvarában egész autósor várja, hogy megtöltsék a kemence melegét még magábanrejtő, ropogós, illatos kenyérrel, a gyengén barnára sült süteménnyel. Aztán indul ki-ki a maga útjára. Bejárják a várost és Komló környékét, elviszik a boltokba a földműves, a molnár és a pék munkájának gyümölcsét.

A napi kenyérfogyasztás 120 mázsa Komlón, s ezen kívül még nagymennyiségű zsemlét, kiflit, perecet, stanglit, brióst, sós fonottat és negyedes finom vajas készítményeket vásárolnak a város lakói. S hogy a napi fogyasztást kielégítsék, gyorsabban kell forgatni a péklapátot, s a dagasztógépeknek is állandóan működniök kell. Pékjeink azonban megállják helyüket a munkában. Süteményből 20—25 ezer darabot, kenyérből 48—50 mázsát süt 8 óra alatt egy jó dolgozó. Most csak néhányat említünk meg közülük, mert mindenkit felsorolni igen hosszú volna. Jó dolgozóként emlegetik Bódis, Mihályfi, Balogh és Bálint elvtársakat, akik nagyban hozzájárulnak a város fogyasztásának kielégítésében.

Az üzem munkáját a kenyér fogyaszthatóságát a liszt minősége határozza meg. Jelenleg Sásdról, Dombóvárról és Magyarszékről kapnak lisztet, ahol a minőséggel nincs különösebb probléma, bár az utóbbi helyről érkezett gyengébb minőségű.

A gyors munkát nagyban elősegítené a múlt évben az élelmiszeripari minisztérium által megígért söderítő gép, mellyel a sót olvasztott állapotban adagolnák a kenyérhez. Reméljük a megígért gépet mielőbb megkapják az üzem dolgozói.

Kiváló eredmény

Fütyül a mozdony, megcsikordulnak a kerekek, lassan megáll a szerelvény. A vagonokhoz emberek sietnek, aztán megkezdődik a kirakodás.

Fürgén, gyorsan végzik munkájukat a dolgozók, a MÁV Rakodási Főnökség irányítása mellett.

A kirakodás gyorsasága, a teljesítmények különösen a fizetésemelés óta ugrásszerűen növekedtek. A bérrendezés jobban érdekeltté tette a dolgozókat a munkában, s ez a munka minden területén megmutatkozik. De nézzük az emelkedést a számok tükrében: március 17-én 30 kocsiból 480 tonnát 17 dolgozó, március 21-én 38 kocsiból 667 tonnát 23 dolgozó, és március 22-én 38 kocsiból 639 tonnát 21 dolgozó rakott ki. Ezekkel a teljesítményekkel együtt márciusban 593 kocsiból 10 123 tonnát 26 ember mozgatott meg, ezzel nagyrészt növelték a gyors kocsifordulók számát. Az előző év azonos időszakában viszont 45 dolgozó csak 8 284 tonnát rakott ki egy hónap alatt.

Március 15-én és 16-án folytatólagos munkaidőben az egyik dolgozó: Gönczi Imre, 27 óra alatt 929 mázsa darabárut rakott ki, mely egy átlag dolgozó heti munkájának felel meg. Igy erre a munkaidőre a keresete több, mint 500 forint volt.

Nem ritkaság az ilyen, és ehhez hasonló eredmény a MÁV dolgozóinál, hiszen az ő pénztárcájuk lesz nehezebb, ha többet és jobban dolgoznak.

Az irodában mindössze négy ember végzi az irányító és adminisztrációs munkát, s mindenki kettős beosztásban dolgozik. Minden problémát közösen beszélnek meg, s így a felmerülő hibákat azonnal megtudják szüntetni.

A SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG FELADATAI

Általában az iskolai szervezet legtöbb tagja feladatát és munkájának a jelentőségét abban látja, hogyha az iskola rendezvényeinek a megszervezéséhez segítséget ad, és ez alkalommal a háztömbben lakó szülőket mozgósítja a megjelenésre, eleget tett kötelességének.

Ez tévedés. A szervezetnek nehezebb feladatai vannak és szükséges, hogy munkájukat világosan lássák, hogy segítséget tudjanak nyújtani úgy az iskolának, mint a szülőknek.

Legfőbb feladata az iskola és a család kapcsolatának elmélyítése, a szülők nevelése és az iskola oktató-nevelő munkájának a támogatása.

A választmánynak szoros kapcsolatot kell tartani az iskola igazgatójával, aki útmutatásaival támogatja a Szülői Munkaközösség munkáját. Különösen az osztályfőnökökkel kell a kapcsolatot kiépíteni, akik a tanulókról a legteljesebb képet tudják nyújtani.

A Szülői Munkaközösségnek feladatai vannak az iskolai és iskolánkívüli fegyelem megszilárditásában is.

A választmányi tagoknak fokozottan kell ellenőrizni és támogatni azokat a tanulókat, akik szülői felügyelet nélkül vannak otthon, hogy kevesebb legyen a hiányzás, mulasztás, kimaradás és az esti utcai csavargás. Kényes művelet egyik-másik szülőnél az ilyenfajta családlátogatás. Az emberek különböző természetűek, s vannak szülők, akik háborgatásnak veszik a látogatást. Úgy gondolják: nem elég, hogy az osztályfőnök jön és mondja el véleményét a gyermekről, még „idegenek" is beavatkoznak a gyermek „nagyszerű" magatartásába és szorgalmába.

(Igen, a legtöbb szülő csak akkor tud kedves lenni, ha szépet hall gyermekéről, viszont a hibák feltárásakor sértetté, és támadó természetűvé válik.)

E szervezetnek kell segítenie az iskolát a szülői értekezletek előkészítésében, megszervezésében. A szülői értekezletekre mozgósítani kell a szülőket.

Sok esetben előfordult már, hogy az osztály szülői értekezletére 40 szülő lyett csak 7 jelent meg és rendszerint azok nem jelentek meg, akik leginkább érdekelve lennének a gyermeküket oktató-nevelő munkában.

A Szülői Munkaközösség munkásságával mozgósítja a szülőket az iskolával kapcsolatos társadalmi munkák elvégzésére is. A szülő ne csak gondolja, hanem érezze is, hogy „Miénk az iskola", valamint az „Építsük, szépítsük iskolánkat" mozgalomban is hathatósan vegye ki részét. A társadalmi erőforrások tekintélyes segítséget nyújthatnak az iskolának; iskolai felszerelések pótlásában, javításokban, fejlesztésekben, esetleg kisebb építkezések végrehajtásában. A Szülői Munkaközösség, a társadalmi szervek bevonásával, sok-sok segítséget biztosíthat, ha életrevaló és segítenikész az iskola és néhány száz gyermek ügyét.

Jó munkát végzett a gesztenyési iskola Szülői Munkaközössége, melynek tagjai évek óta jelentős mértékben törődtek úgy az iskola anyagi, mint erkölcsi problémáival. Ők nemcsak a patronáló hálózat kiépítését végezték el, hanem a szülők bevonásával elősegítették az iskola tisztántartását és szépítését is.

A Szülői Munkaközösség elnöke, ha betekintést nyer az iskola életébe, és egyes feladatok végrehajtásához az igazgató, osztályfőnökök és nevelők véleményét kéri, hathatósabban támogathatja az iskola munkáját. Az összhang elmélyíti és megteremti a közösség munkáját, de eredményesebb lesz az iskola és a szülők gyermeknevelő munkája is.

sz.

Jegyzetek az április 4-i ünnepségekről

Igaz barátaink a szocialista tábor országai, élükön a Szovjetunióval

Bensőséges ünnep keretén belül emlékeztek meg hazánk felszabadulásának 12. évfordulójáról a Május 1. Filmszínház termében összegyült kommunisták, kiváló dolgozók, pártunk, városunk és tömegszervezeteink képviseletében megjelent komlói elvtársak és hozzátartozóik.

Simek Árpád elvtárs — miután a bányász zenekar eljátszotta a szovjet és magyar himnuszt — emelkedett szólásra és felszabadulási ünnepünk jelentőségéről, a szomorú múltról és a 12 év alatt elért eredményekről beszélt.

*

— 12 esztendő telt el azóta, hogy a szovjet csapatok elűzték országunkból a népnyúzó tőkés földesúri rendszer urait, kiűzték hazánkból a fasisztákat, és nekünk adták jogos tulajdonunkat: e sokat szenvedett országot. Minden kommunista, becsületes hazafi csak akkor ünnepelheti meg méltóképpen legnagyobb nemzeti ünnepünket, ha számba veszi az eredményeket, megfontolja a hibákat, levonja mindezekből a tanulságokat. Állást kell foglalnunk tettekben és szavakban egyaránt. Hitet kell tennünk: mit akarunk és merre kívánunk haladni.

Miután felsorolta Simek elvtárs a múlt szomorú tapasztalatait, a felszabadulás utáni hibákat — melyek bár eltörpülnek az eredmények mellett, de tanulságosak — ezt mondotta:

— Az igazság megköveteli azt is, hogy megmondjuk: a 12 év alatt elért eredményeket a Szovjetunió és a szocialista tábor országainak segítsége, baráti támogatása nélkül aligha érhettük volna el. Nem tehetünk elég hálásak a Szovjetuniónak azért, hogy 12 évvel ezelőtt felszabadította hazánkat a tőkés, földesúri rabságból, meg azért, hogy 12 év után másodszor mentette meg országunkat az ellenforradalmi erők restaurációs törekvéseitől.

A hosszantartó lelkes tetszésnyilvánítás után ezzel a szavakkal fejezte be ünnepi beszédét az előadó:

— Akadhatnak közöttünk különböző világnézetű, gondolkozású emberek. Lesznek közöttünk nézeteltérések kisebb jelentőségű kérdésekben, de egyben minden becsületes emberrel egyetértünk. Azt akarjuk, hogy édes hazánk napról-napra gyarapodjék, életünk szebb és boldogabb legyen holnap mint tegnap volt. Tovább erősítjük kapcsolatainkat a Szovjetunióval és a szocialista tábor országaival, a világ minden szabadságát szerető népével.

*

Piegl János elvtárs — a tröszt igazgatója — a bányászok nevében beszélt. Örömmel említette meg, hogy március 15-én mintegy 70 vagon terven felül kitermelt szénnel válaszoltak bányászaink az ellenforradalom „Muk"-jára és hasonló suttogó propagandájára. Bejelentette, hogy a bányákban rend van. Minden lehetőség megvan arra, hogy felszabadulásunk nagy ünnepére ismét olyan eredményeket érhessünk el, amilyent tőlünk vár az ország.

A lelkes hangulatú ünnepség után a „Puskás ember" című szovjet filmet vetítették az ünneplőknek.

Szebb volt, mint a március 15-i ünnepély

Igy mondta az egyik szülő a Belvárosi Általános Iskola ünnepélyének végén. Mi is igazat adunk neki. Valóban szebb volt, impozánsabb, a sok pirosnyakkendős úttörő, a megválasztott műsor, az ünnepi beszéd, a tanulók, diákok viselkedése. Érződött belőle a hála, a szeretet a Szovjetunió népe iránt, mely nép felszabadított bennünket a hosszú évszázados rabságból, a Horthy-fasizmus igája alól. Városunk összes iskoláiban nagyszerű volt ezen ünnepély. Nekünk mégis legjobban tetszett Kökönyös Kelet iskolájának ünnepélye. A beszámoló, a változatos műsor, az úttörőház zenekarának dallamai, felejthetetlenné tették ezt a napot. A műsor végén pedig öröm volt hallani apró gyerekeink ajkáról a nemzetközi proletáriátus himnuszát: „Fel, fel, ti rabjai a földnek". Ezt is, mint a többi műveket az iskola vegyeskórusa adta elő Németh Zoltán tanár betanításába és vezényletével.

*

Köszönet ezért a szép műsorért valamennyi iskola pedagógusának, külön a Kökönyös keleti iskola pedagógusainak és középiskolásainak.

Meg akarjuk szerettetni a tornát

Április 4. hazánk felszabadulásának 12-ik évfordulója, csütörtök délután 6 óra a kökönyösi Vájártanuló Intézetben. Ekkor kezdődött az 501-es MTH. Intézet Kommunista Ifjúsági Szövetség alapszervezetének rendezésében a vájártanulók ünnepi műsora, melyet vidám tánc követett. Mi volt a műsoron? Szavalatok és tornagyakorlatok. Szabadgyakorlat, egyéni és csoportos talajgyakorlatok, korlát-gyakorlatok és gula-bemutatók. Az Intézet bajnokságot nyert tornacsapata mutatta be. Köztük Varga Lajos testnevelő tanár nagyszerű mutatványában gyögyörködhetett a közönség. Varga Lajos tanította be a többi tornát is, ő maga a Magyar Utánpótlás Válogatott tagja. Tetszett, nagyon tetszett a tornabemutató, a nagyszerűen összeválogatott műsor, és a műsort befejező a Zseleznyák a partizán c. dal élőképe. A szólót a kellemes hangú Kovács József nevelő énekelte. Meg kellett ismételni.

Szép volt a műsor, megszerettette velünk a tornát. Ugyanis azt mondta a műsorközlő, hogy a vájáriskolások tornászai a bemutatóval ezt szeretnék elérni. Közöljük velük: elérték. Mi, akik ott voltunk, több mint négyszázan, megszerettük. És mindenkinek elmondjuk; ha valamit rendeznek a vájáriskolások, bizalommal menjenek el, mert jót és szépet kapnak. A táncmulatság is jól sikerült. Fegyelmezetten, szépen táncoltak, jó muzsika mellett. Aki beleesett a táncőrületbe, jampeckodásba udvariasan kitessékelték az intézetből. Jól tettétek fiúk, köszönet érte.

Fülbemászó dallamok tanítója

Bizony az évek már dúsan szőtték a szürke szálakat hajába, s idős, kedélyes arcán is látszanak a hátrahagyott évtizedek nyomai. Mégis fiatal Hámori Vilmos a komlói zeneiskola tanára. Fiatal,

mert a fiatalok örök érzését, a szerelem, öröm és bánat hangját szólaltatja meg hangszerén immár több mint negyedszázad óta.

1919-ben kezdte megismerni és megszeretni a zenét. Megismerkedni és megszeretni, egész életre elkötelezni magát a zenének gyorsan ment. Azóta is a hangszere — a legjobb barátja. A katonaságnál 25 évig játszott a zenekarban.

Most már évek óta a Pécsi Nemzeti Színház oboása. Itt Komlón az Állami Zeneiskolában három év óta végez zenetanári nevelőmunkát.

Magáról, munkájáról nem szívesen beszél. Hogy tanít? Hallgassuk meg, invitált az oktató szobába.

Kis növendéke csillogó szemmel, egyetlen rosszul fogott hang nélkül játsza el a megjelölt művet. Tanulói szeretik nyugodtságáért, türelméért.

A tanári kollektíva szakmai tudásáért kedélyességéért tiszteli. Képünk tanítás közben ábrázolja Hámori Vilmost. Reméljük, még sok-sok évig neveli a legszebb hangok, a zenei tudás megismerésére gyermekeinket, kedves növendékeit.

407,3 tonna szén terven felül április 6-ig

Béta- és Kossuth-bánya kivételével a többi üzem kitermelte a 6-ig szükséges szén mennyiséget. Béta-akna 90,5, Kossuth-bánya 30,5, tonna szénnel adós eddig.

Három üzem, a III-as akna, Mája és Nagymányok a hó első napján minden esetben felszínre küldte az előírt mennyiséget.

Kossuth-bánya 6-án nem teljesítette a tervét. Anna, Béta és a szászvári üzem az 5 napból 2 esetben nem érte el a 100 százalékos teljesítményt.

A tröszt havi tervét 102,3 százalékra teljesítette eddig.

LAPZÁRTAKOR ÉRKEZETT:

Új munkástanácsot választottak a szászvári bányászok

Szászváron lemondatták a törvénytelenül megválasztott és ez ideig papiron működő ideiglenes munkástanácsot. Az új választást örömmel fogadták az üzem dolgozói és a bányához tartozók mintegy 80 százaléka leadta szavazatát a jelöltekre. Az összlétszámból hiányzó húsz százalékot az üzemtől távol maradók — betegek, üdülők és igazolatlan hiányzók — tették ki. Igy azt lehet mondani, hogy mindenki kivétel nélkül leszavazott.

Részletes tudósítást lapunk legközelebbi számában közlünk.

Levél kolbászországból

Egy könnyet sem hullajtunk azokért, akik nem a megtévesztés, összkomfortos ígéretek hatására, hanem azért távoztak a „tejjel-mézzel folyó" nyugati országokba, mert sohasem tartoztak hozzánk. Egy szavunk sincs azokhoz, akik itthon sem vállalták hazájuknak szülőföldjüket — esetleg csak annyiban, hogy az orvosi, mérnöki, építész diplomát népünk jóvoltából szerezték meg. Nem lehet hazafi az, aki nem vállalja nemzetét és népét örömben, bánatban. Nem hazafi az, ki nem népe fejlődése során kíván maga is felemelkedni, hanem ott keres hazát, ahol többet ígérnek neki.

Minél magasabb műveltséggel, tudással rendelkezik valaki, annál inkább kell ezt tudnia.

Úgy látszik, hogy a Komló II-as aknára érkezett levél írója *(távozása előtt itt volt műszaki vezető)* X Ignác is tudatában van ennek maga választotta új hazájában, Nyugat-Németországban.

Levelében az alábbi sorokban ezt be is vallja:

*

„Úgy érzem, múltamtól már nem tudok elszakadni, a gond és gyötrődés megmarad már örök élettársnak. Sorsomba beletörődtem, látom nincs kiút." *(Pedig lenne. Ha haza jött volna, ha nem ment volna el.)*

Érthető pesszimizmusa, ki hazáját, népét áruló módon elhagyja, zsebében népe által adott diplomával — amit ő idegen országokban csak saját hasznára kíván felhasználni, — sosem lelhet nyugtot és ne is lelhessen.

Azt írja a továbbiakban:

„Sokkal megnyugtatóbb, ha az ember otthon van és mindenbe beleszólhat."

Tisztelt Náci úr! Ön novemberig beleszólhatott életünkbe, sajnos éreztük is „eredményét" — s nem kérünk újból belőle. Annál inkább nem, mert mi a hibák ellenére sok örömet és kellemest találunk az elmúlt évtizedek alkotásaiban, munkánk eredményében. Ön erről szószerint ezt írja:

„Néha belegondolok az életembe, de abban semmi örömet vagy kellemest nem találok.

Áruló távozása után ezen nem csodálkozunk, ha ön nem zete segítségével megszerzé tudását nem fogadta örömme s ha e tudását itthon nem arr használta fel, hogy népéve együtt teremtsen kellemes na pokat magának. Csak azt ne értjük, hogy közös nyelvünkö kívül mi köze van Önnek hoz zánk alkotó, kellemes és nehé napokban is együttélő népünk höz.

Megmondjuk. Semmi! Szíve ben és érzéseiben individualis ta volt, s a pénz volt bold sága, hazája. Most is ezé ment el. S ezt be is vallja:

„Sokat gondolkozom azo hogy kimenjek-e Amerikába Mert... az ember... min hol van." — Igaza van. Az Ön höz hasonló embereknek mind egy hol vannak.

„Ha itt perfekt volnék nyelv ben és építésügyi rendelete ben — mint otthon — nagyo sok pénzt tudnék keresni."

S hogy ez se legyen akadály ehhez is az elárult haza, el hagyott barátainak segítség kell. Ezt írja:

„Próbáld megvenni és elkül deni számomra a Magyar-Né met, Német-Magyar Tudomá nyos és Műszaki Szótárt, á árát Walter megfogja fizetni."

Azt hisszük, az ilyen kéré hez nem kell kommentár. Meg jegyzés nélkül közöljük az itt hon maradt hasonlóknak oku lásul alábbi sorait:

„Itt sem nyakig tejfel az éle az olyan családban, ahol csa egy kereső van. Nem igen te lik ruhára, nem hogy autór vagy egyéb luxus dolgokra. A iparcikkek nagyon olcsók, ez zel szemben az élelmiszer hi hetetlenül drága. Itt egy mun kás nem igen tud több élelmi szert vásárolni a fizetésén min nálunk. Épp oly család, min ti vagytok, egy havi élelmi szer szükséglete — ha úg akarnak kosztolni mint ti — legalább 350 D. M.-ba kerü Egy munkás, ha meg akar ke resni 350 márkát, akkor sok kell túlórázni és akkordba dolgozni.

Itt mindenki dolgozik — fiatalok, ha kimaradnak az is kolából — legyen az férfi vag nő, dolgozni megy. Az öreg főznek és vigyáznak a gyer kekre.

Ahhoz, hogy valaki autó tudjon vásárolni, már komo lyabb állás, fizetés szükséges Kb. ugyanolyan probléma mi nálatok a motorkerékpár-vá sárlás. Csakhogy itt akkora a adó, hogy az embernek a lélek zete elakad. Egy évi adó eg autó után 300—600 D. M.-t van. S ezt nehéz megkeresni.

*

Őszinte levél, ezért cserébe mi is őszintén kívánjuk, adó keresse tovább a kolbászker tést odakünn, míg meg ne leli.

Fürödjön a városi kádfürdőben

Nyitva délelőtt 10-től este 6-ig

A fürdés díja 4 forint

Bejárat a piactér felől

VITA:

Szülőknek — nevelésről

Az elmúlt események fokozottan irányították figyelmet, többek között, a gyerek-nevelésre is. Ki a felelős egyes ifjúsági vagy gyerekcsoportok, ilyen vagy olyan lelki sajátosságainak kifejlődésében, káros magatartásának kialakulásában? A nevelő, a család vagy a társadalom? Esetleg mindhárom — amely befolyást gyakorol a gyerek szellemi — gondolati fejlődésére? Sok szülő problémája ez ma és kell, hogy foglalkozzunk vele.

*

Sokan úgy gondolják, amikor a gyerek életükbe „betört", befészkelődött és fejlődése első szakaszában kimondta az első értelmes szót, mondjuk, hogy kakas; a boldogság bemelegítette a szíveket. Később a fejlődés során vagy törődtek, vagy nem törődtek a gyerek további útjával. Akadt olyan szülő is, aki túlméretezte a gyerekkel szemben az igényeket.

Elfogultság esetében például van olyan szülő, aki így beszél a kis csemetéről:

— Milyen okos! Milyen öntudatos és diplomatikus! És milyen komoly kérdései vannak.

Az ember azt gondolja, a kis okos nem is az óvodának, hanem lóugrással már a szakszervezetnek is lehetne tagja.

A másik helytelenség az elkényeztetés, a babusgatás, még erőteljesebb kifejezéssel: a majomszeretet.

— Mindent a kicsinek.

— S talán még akkor is kicsi lesz a kicsike, ha 16 éves lesz. No, nem! Nem olyan értelmetlen lény az a gyerek.

Ha ködöt eresztünk értelmére, a valóságot takarjuk. Ha mesét mondunk, legyen az olyan mese, mely az életre nevel. A helyes és helytelen cselekedeteket a gyerek tanulja meg felismerni. Ne csalódjon a mesék által, mert az élet úgy is megmutatja a valót. A mesevilág igen gazdag és szép, bőségesen válogathatunk tetszés szerint.

Utolsónak felemlítem, amikor a gyerekkel egyáltalán nem törődnek. Amikor a gyerek csak nyűg, amikor a nevelés nem áll másból, mint szoptatásból, etetésből és a muszájtörődömségből; mert megfogamzott, világra jött, gondot okoz, lemondásokra szorít.

Persze, ez nem tetszik s a szülők szeretnék a társadalom nyakába akasztani a terhet, s ha így lehetne, egyesek az élet ilyennemű boldogságában automatagépszerűen termékenyülnének: „Flóra bőséges boldogságára". Sajnos, az elhagyott gyerekre elég gondja és kiadása van a népgazdaságnak. Az iskolába menő gyerek az első benyomásokat a szülői házban szerzi meg. Az otthoni élet gyúrja, formálja a gyereket. Ott, ahol a szülő fegyelmezett, a házasélet egyensúlyozott és a gyerek jövetele nem teher, azon a gyereken észrevehető mindez, amikor először ül az iskola padjába. Ezt a tanulót a nevelő könnyen tudja továbbalakítani az életnek a nevelés követelményeivel. A gyerek észreveszi, később pedig megállapítja a buzdításokból, a szülői ellenőrzésekről, a jó példaadásokból, hogy nini: a szüleim szeretnek, foglalkoznak velem, kérdéseimet nem utasítják vissza és felelnek értem. Ügyelnek arra, hogy mit teszek, hogyan mondok valamit, mivel foglalkozom.

Látja, hogy ennek a családi közösségnek ő is milyen fontos tagja. Meghallgatják a napi tennivalóját s ő mindenről beszámol, érzi, hogy a hibáját sem kell takarnia, mert nem mennek neki ököllel. (Sajnos akad ilyen is).

Fogalmat kap arról, hogy mi a jó és mi a rossz. Ha így nevelődik a gyerek, évről-évre emelkedik és erősödik benne is a felelősség érzete. Sőt, már az otthon munkájában is résztvesz. Nem szükséges hozzá a biztatás, érzi, hogy ez kötelessége, szokássá csontosodik s a napi tanulás mellett a házimunkát is elmaradhatatlannak érzi. Igy alakul ki vele a családi élet szervezettsége.

Nem könnyű feladat, türelem szükséges hozzá. A családi nevelés ne kaptafára legyen ráhúzva, mert sablonos lesz és megunt. Legyen ez a nevelés élénk, készséges, előrefontolt, egyszóval ne legyen terhes.

De ne legyen dresszúra-szerű sem. Az ember nem állat, nem négylábú emlős: nem tartozik sem a hüllőkhöz, sem a baromfiak fajtájához, tehát nem szorul idomításra.

Gyermekkoromból egy képet elevenítek fel példának. Ilyent nem szokás felejteni.

A szomszédunk jóeszű ember lehetett. A katonaságnál tűzmester volt, idehaza a bányán meg gépész. Az igazgatóság kiemelte. Irodába ültette és olyan gyakorlatra tett szert, hogy irodafőnöknek nevezték ki. Ez a felemelkedés fűszerezte a feleség gőgjét oly annyira, hogy a gyerek nevelését is a helyi rossz uri modorosságra alapozta. Hogyan? Mindenek előtt az utcán való járásra dresszírozta a fiúcskákat. Ez az idomítás mindig vasárnap reggel végeztetett el a magas deszkakerítésen belül udvarban.

Én a deszkaréseken figyeltem ámulva szenvedőket. Emlékszem rá, nagyon sajnáltam e „jónevelés" túlhajszolt mártírjait. (Engem is jól neveltek, de azért minden héten elszakadt a nadrágom, a fákramászástól, amit mindig kijár nekem a porció). Ezekre a gyönyörű zényszavakra emlékszem:

— Induljatok! Egyenes testtartás! Fejet fel! Egyik kezet hátra!

A kísérő szöveg a gyakorlathoz eképpen szólt:

— Ti nem járhattok úgy, mint a szomszédék gyerekek, stb. És tanulgatták félórán át az úri járást s azután elindultak a nagyanyjukhoz, aki az utca végén lakott. A maga mintájával szemmel kísérte őket végig az utcán. (Lelkesítő utána értékelte az eredményt).

Mikor senki sem látott, én is megkísérlettem ezt a peckes járást, de olyan nevetséges kem támadt, hogy megszakadt bennem a kedv effajta járás folyamatossága. Ha nem is tanítottak így járni, én is felnőttem. Ha most jönnének is néha hetykén, sajnos nem tudnék. Mert nem engedi az átkozott reuma és a természet sem. Gondolom, hogy ez a példa rossz gyereknevelésre vetít fényt, s ebből az egy példából számtalan esetet lehet variálni.

Hiszem, minden olvasónak lehet a mindennapi életben ehhez hasonló emléke, tapasztalata — amit ha megír, más szülőknek segít vele.

Összefoglalva: akiben akarat van, az a gyereke házi nevelésében megtalálja azt az utat, mellyel könnyítheti az iskola, a társadalom gyermeknevelő munkáját. **Zabányi Aladár**

„Ésszel és megfontoltsággal minél több embert a szénfalra!

Nagy jelentőségű értekezlet a Komlói Szénbányászati Trösztnél

Április 3-án értekezletre gyültek össze a trösztház tartozó üzemek műszaki vezetői, a párt és szakszervezetek képviselői, valamint a munkástanácsok elnökei.

Az értekezlet első előadója Pozsgai Károly főmérnök elvtárs volt, aki az üzemek gazdasági helyzetével foglalkozott. A megbeszélés célja az volt, hogy feltárják azokat a hibákat, melyek akadályozzák a gazdaságosabb eredmények elérését és rögzítse az elért sikereket.

Az alapossággal kidolgozott beszámoló összehasonlításokat tett az 1956. első 9 hónapjának eredményei és a jelenlegi állapotok között.

1956. szeptemberében a napi termelés 4.600 tonna volt. A második negyedév napi terve 3.550 tonna szén, amely mindössze 7% százaléka a szeptemberi tervnek. Ez nem sok! Országos szinten nagyobb követelményeket állított kormányunk a többi bányaüzem elé. Átlagban 84 százalékos eredményt kell elérni a II. negyedévben a szeptemberi 100 százalékhoz képest.

Hogy a komlói trösztház tartozó üzemek megtudnak birkózni a kitűzött céllal, azt biztosítja a bányáink jó állapota, az egyre javuló munkaszervezés — és bányászaink nagyszerű munkája.

Milyen eredményeket kell elérni a második negyedévben

Az egyes bányák sajátosságainak figyelembevételével határozták meg a következő három hónap tervszámait.

Kossuth-bányának — 1956. szeptemberéhez viszonyítva — 83 százalékos III-as aknának 79, Anna-aknának 81 és Béta-aknának 64 százalékos eredményt kell elérnie.

Az északi üzemek bányáinak viszonylag jobban meg kell közelíteni a szeptemberi 100 százalékot. Ennek oka az, hogy jelenleg magasabb a létszámuk, mint akkor volt. Így Nagymányokon 85, Mázán 84 és Szászváron 87 százalékát tűzték ki célul az akkori tervnek.

A létszám alakulása

Sok szó esik arról, hogy a mai létszámhiány akadályozza a termelés növekedését. Ha ezt a problémát alapossággal vizsgáljuk meg, azt tapasztaljuk, hogy *a létszámhiány nincs arányban a termelés csökkenésével.*

Ezt bizonyítja az alábbi kis táblázat is:

Idő:	műszak/nap	termelés/nap
1956. szeptember	7300	4539 tonna
1957. március III. dekád	6800	3463 tonna

Míg a termelés 1076 tonnával esett, addig a műszakszám mindössze 500-al. Ha szeptemberben lett volna a 6800 műszak/nap, a termelés nem 3463, hanem 4229 tonnát mutatott volna!

Tehát a jelenleg meglévő létszámmal is sokkal jobb eredményt lehet és kell is elérni. Hogy mi szükséges ehhez? Az, hogy a munkaerővel megfelelő módon gazdálkodjunk!

— *Akik a szénfalon dolgoznak, azok megteszik a kötelességüket — mondotta Pozsgay Károly főmérnök elvtárs. Az a feladat, hogy a jelenlegi létszámnál több ember dolgozzon a szénfalon. Vizsgálják meg az üzemek vezetői, hogy hol van még ember felesleg, és ezeket állítsák a termelő munkát végzők sorába!*

Magas még a külszínen dolgozók száma

Az üzemek közül III-as és Anna-akna megfelelő módon vizsgálta felül a külszínen dolgozók arányát. Így III-as aknán 20 fővel sikerült csökkenteni ezt a létszámot, s ezek jelenleg már termelő munkán dolgoznak.

Nem megfelelő azonban a helyzet a többi üzemeknél! Így Kossuth-bányán kb. 30, Béta-aknán 20, Nagymányokon 15, Mázán 20, Szászváron 20, a Szénszállító üzemnél 15, és a villamos üzemnél 20 fő dolgozik olyan külszíni munkán — amelyre jelenleg nincs szükség.

Itt arról van szó, hogy most csak a szén termelését nézzük és elhanyagoljuk a többi munkaterületet? Nem! Hanem arról, hogy ez a reális valóság és ezen változtatni kell.

Ha az ilyen dolgozókat a szén kibányászására állítjuk, nő a kitermelt szén mennyisége — csökken az önköltség — és emelkedik annak a lehetősége, hogy többet lehessen fizetni a dolgozóknak! Ez pedig mindannyiunk érdeke.

Hogy még mindig túlzott a létszám egyes helyeken, azt bizonyítja például a földalatti szállítást végzők száma, ahol nem megfelelő arányban áll a létszám a termelés nagyságával.

Mindebből azt a következtetést vonhatjuk le, *hogy az az 500 műszak — amivel jelenleg kevesebb van, mint 1956. szeptemberében — a szénfalról hiányzik. Ezen kell sürgősen változtatni, mert jelenleg itt szorít bennünket a cipő. A lényeges javulást most már a produktív létszám emelése adhatja.*

Mielőbb meg kell szüntetni a bérfeszültséget

Piegl János elvtárs — a tröszt igazgatója — a bányászatban bevezetett új bérezési rendszerről és az üzemek közötti bérfeszültségről beszélt. Megvizsgálták a tröszt üzemeinél az időbérek alakulását. A vizsgálat kiterjedt az 1956. év első 9 és az 1957. első két hónapjára. Az így feljegyzett adatok alapján összehasonlítást lehet tenni üzemek és időszakok között.

Az 1956. évi időbérek üzemenként változtak, ami egyik indító oka volt a munkásvándorlásnak. Érthető volt a vándorlás, mert *1956-ban például az iszapolóknak Szászváron 66,99 forint, III-as aknán 64,90 és Anna-aknán 71,20 forint volt a műszakkeresete.*

Összehasonlítást tett Piegl elvtárs a mozdonyszállításnál dolgozók műszakbére között is. *A külszíni mozdonyszállításnál Béta-aknán 48,33 forintos, Kossuth-bányán pedig 34,55 forintos átlagkeresetek voltak.* Ezekbe az összegekbe a fékesek bére is bele van számítva. Ennek ellenére az eltérés nagy.

Sorolhatnánk tovább a különböző műszakkereseteket. Szinte kivétel nélkül különböznek egymástól az egy munkakörben dolgozók műszakátlagai.

1956-ban a földalatti időbéres dolgozók műszakkeresete csupán 3 százalékkal volt nagyobb a külszíniek alapkereseténél. Ez a csekély különbség nemhogy javult volna a földalattiak javára, hanem *1957 első két hónapjában további 1 százalékkal csökkent. Vagyis februárban már csak 2 százalék fizetési különbség volt földalatti és külszíni időbéres dolgozók között.* Kormányunk a legkülönfélébb bérvonatkozású intézkedésekkel igyekszik nagyobb megbecsülést biztosítani a nehéz és veszélyes földalatti munkának. Ezzel szemben a bányaüzemek nem használták ki a lehetőségeket. Ez az egyik oka, hogy bányászaink nagy része igyekszik külszíni munkát végezni, mert sok esetben többet lehet keresni a napszinten, mint lent a bányában. Ez a magyarázata annak a szigorú ténynek is, hogy bányászaink gyermekei nem választják apjuk mesterségét, hanem *legtöbbjük külszíni íparos akar lenni.*

A bányaüzemek vezetőségei az úgynevezett 1000-es rendeletet a legkülönfélébb módon hajtották végre. Az alapbéreknél fennálló eltolódások nem hogy összhangba kerültek volna, hanem még kirívóbb különbségek születtek. Ha a mostani állapotot vesszük figyelembe, akkor igen szomorú képet láthatunk. *A földalatti mozdonyvezetők alapbére Kossuth-bányán 72,51 forint (57 százalékos emelés!) III-as aknán ezzel szemben 58,45 forint műszakonként.*

Mi a helyzet a földalatti iparosoknál?

A földalatti iparosok és cső- — például Nagymányok — ahol az üzemen belül is óriási különbségek vannak a besorolásoknál. Itt a földalatti iparosok, csőszerelők béremelése 3 százaléktól 73 százalékig történt. Az ilyen bérrendezés nem ösztönzi a dolgozókat, hanem elégedetlenséget vált ki belőlük.

Munkaköri elnevezések megváltoztatása: bujtatás!

A vizsgálat során kiderült, hogy 1956-ban egyes üzemek megváltoztatták az időbéres dolgozók munkaköri elnevezését csak azért, hogy részükre magasabb bért fizethessenek ki. Azzal indokolták az üzemek ezt a helytelen eljárást, hogy az akkori munkaévben érvényben lévő bérhatárok nem engedték meg egyes kiválóan dolgozó betanított, vagy segédmunkások megfelelő bérbesorolását. A már említett 1000-es rendelet szükségtelenné teszi, hogy az üzemeknél szabálytalanságokat kövessenek el. (Különösen nagy gondot fordítanak a jövőben az ilyen szabálytalanságok kivizsgálására).

Helytelenül alkalmazzák a földalatti pótlékot

Egyes üzemeknél a rendeletben előírt 20 százalékos földalatti pótlékot kaptak. Máshol. lékot számoltak el. Anna-aknán például a csőszerelők 1957 februárjában 30 százalék földalatti pótlékot kaptak. Máshol például Szászváron a földalatti iszapolókat az üzemi átlagvájárkeresettel fizették ki.

Annak érdekében, hogy az üzemek közötti és üzemen belüli bérfeszültséget csökkenteni azaz megszüntetni lehessen, továbbá, hogy a földalatti és külszíni bérek között helyes arány legyen a széntermelő üzemek részére a tröszt egységes munkaköri besorolásokat készített. (Ezt az üzemek rövidesen megkapják). Az új besorolási alapbérek tulajdonképpen egy-egy munkakör, csoporton belüli átlagos műszakkeresetet jelölnek meg. Ez annyit jelent, hogy lehet különbséget tenni pd. főcsatlós és segédcsatlós között, de az aknaszállításnál dolgozók átlagkeresete nem haladhatja meg a besorolásban feltüntetett összeget. Adódhat olyan eset, amikor (például 50 forint a megállapított alapkereset) a legjobban dolgozó, vagy felelősségteljes munkát végző 55 forintra és a beosztottja 45 forintra lesz besorolva, mert az átlagkereset — az egyik kiegészíti a másikat — nem lesz több az előírt 50 forintnál.

Az új alapbérek alkalmazása szükséges

Ha az időbéres munkavállalók alapbére között nagy az eltérés, sok becsületes dolgozót ér sérelem, anyagi károsodás. Nem lehet megengedni, hogy az egyik mozdonyvezető többet keressen, mint a másik, különösen akkor, amikor ez a bérfeszültségen kívül még az önköltséget is emeli. Ugyanis a legtöbb helyen indokolatlanul magasabb a besorolás, mint kellene. Az új alapbérek alkalmazása 280 000 forint bérmegtakarítást jelent. Ez az összeg 3,50 forinttal teszi olcsóbbá tonnánként a szenet, s ugyanakkor minden dolgozó — az elvégzett munka arányában — becsületes fizetést kap.

Lapunk legközelebbi számában közöljük az új besorolásokat, feltüntetve a munkaköröket és az alapbéreket. Kitérünk a földalatti pótlékok helyes alkalmazására is.

Legyen a városi tanács a nép bizalmából a város egyetlen felelős vezetője

Választóik iránti mély felelősségérzettel az eddigi eredményeink növelésének és a még jelentkező hibák kijavításának szenvedélyes akarásával vitatták meg a tanácsülés beszámolóit. *(A beszámolókról az elmúlt héten tájékoztattuk olvasóinkat.)*

Nincs mód arra, hogy a több mint négy órán át tartó tanácsülés valamennyi hozzászólásáról beszámoljunk. A hozzászólók abban kivétel nélkül egyek voltak, hogy az ellenforradalomnak még a csíráját is meg kell semmisíteni. Sokan mondották el, hogy az októberi események bekövetkeztében nagy része volt a munkásság, a párt liberalizmusának azokkal szemben, akik szocialista életünk képmutatói és egyben vámszedői voltak. Kik voltak ezek itt Komlón? Azok, akik a felszabadulás előtt még az utolsóknál is utolsóbbnak tartották a bányászt. Azok, akik a munkások verejtékén gazdagodtak, nagykereskedők, fasiszta katonatisztek, Horthy-bírák és főtisztviselők voltak. Azok, akik 1945—46-ban, *amikor a munkások az ország vérkeringését és a széncsatákat kukoricás kenyér és üres levesek mellett vívták,* arannyal és áruval feketéztek. S ugyanezek, amikor már elfogyott az összefeketézett jövedelmük, nem örömmel, de kényszerűségből dolgozni kezdtek. Összeköttetéseik, „szocialista" kapcsolataik révén, s mert nekik volt módjuk a múltban tanulni, így lett jónéhányukból az elmúlt évben termester, technikus, tisztviselő stb.

Erről beszélt hozzászólásában Kerényi tanácstag, amikor elmondotta, hogy nem voltunk eléggé éberek az elmúlt években, másként nem kerülhettek volna be ilyen deklasszált elemek a vezető helyekre, nem egy esetben és üzemben kulcspozícióba is.

— *Vigyázzunk az ellenforradalom módszereire, — mondotta — ha nem tanultunk október előtt az 1938 utáni lettországi eseményekből, akkor tanuljunk most.*

— Lettországban is ugyanolyan módszerekkel szabotáltak, mint nálunk október előtt.

— Nem mind tűnt el Nyugatra ezek közül — állapította meg Gábor Balázs tanácstag. Sok még a helyén van. Ne engedjük, hogy művelt fecsegésük mögé rejtsék továbbra is nemkívánatos tevékenységüket.

— *Kik vettek részt az ellenforradalomban a munkások közül? Egyetlen egy régi igazi munkás sem. Ne tévesszenek meg bennünket a kérges tenyerek. Sok deklasszált, huligán személy tenyere csak az elmúlt években vált kérgessé.*

Többen követelték, hogy az illetékes állami szervek azonnal téríttessék meg az okozott károkat, akik az ellenforradalom alatt azokat okozták.

Kovács Lajos ügyész a város minden becsületes emberét arra kérte: segítsék a rendőrséget, ügyészséget abban a munkában, melyet a rendszer ellenségei, a város biztonsága és nyugalma érdekében vív. *Rengeteg az ideérkezett huligán elem. Ezek közül az itt elkövetett cselekményekért 1954-től több mint 900-at kellett ismét bíróságra vinni és elítélni. Nélkülük egy percre sem lett volna ellenforradalom Komlón. Segítsék a város dolgozói szerveinket, hogy megtisztuljon tőlük a város.*

A második napirendi pont,

amely a város további fejlesztésével foglalkozott, élénk vitát váltott ki. Megmutatkozott, hogy tanácstagjaink ismerik választóik nézetét, véleményét. Megmutatkozott, hogy világosan látják: (sokan közülük egyetemi végzettség nélkül is) hogyan kell fejleszteni a várost, és jelenleg mik a legfontosabb teendők.

Többen módosító indítványt tettek a beruházási összegek átcsoportosítására. Javasolták többek között, hogy ne ideiglenes létesítményeket építsenek, hanem véglegeset. *(Pl. ravatalozó, végleges kockaköves utat a folytonos javítást igénylő utak helyett stb.)*

Nagy Imre tanácstag a város tisztaságával, a legeltetés elharapódzásának megszüntetésével foglalkozott. Ehhez kapcsolódóan sokan foglalkoztak a poros utak, vízhiány, lakáskérdés, iskolák stb. ügyeivel.

A hozzászólók többsége követelte, hogy egy gazda legyen Komlón, s az a tanács legyen. Szűnjenek meg végre a Vas- és Vizi-korszakok, melyek államot akartak játszani az államban.

Komló bányászváros, de a bányászoknak nemcsak termelni kell, hanem gyerekeiket tanítani is, azoknak iskola és a nevelőknek lakás kell. A bányász enni is akar — s ehhez kereskedelem — üzletek s dolgozóinak lakás is kell. *A bányásznak lakás kell, de az kell a lakásokat építő kőműveseknek, festőknek, asztalosoknak, a bányászokat gyógyító orvosoknak is — s ezt sorolhatnánk végnélkül.*

Piegl elvtárs is részt vett a tanácsülésen s elmondotta, hogy egyetért azzal, hogy a várost egy szerv, a tanács irányíthatja. Piegl elvtárs maga is segíti a tanácsot abban, hogy *az előző trösztvezetők által elhanyagolt egészségügyi, iskolai, kulturális létesítmények mielőbb megvalósuljanak annál is inkább, mert a bányászokat fenyegeti a járvány vésze, az iskolahiány a bányászgyerekeket sújtja, az utcáról beszálló por a bányászlakásokat lepi el, és a víz hiányában a bányászasszony nem tud mosni, gyereket fürdetni.*

A hozzászóló tanácstagok nemcsak a kérdésekről vetették fel gondolataikat, hanem kijelentették: a dolgozók nem engedik többé felcserélni a munkásvezetőket, mert az, hogy a múltban mindenféle előrerángatott érvek alapján fg. történt — ez is az októberi események bekövetkezéséhez segített.

A tanácsülés határozottan állást foglalt az iskolák államának megvédése és fejlesztése kérdésében. Folytatni kell a kenderföldi iskola építését s azt mielőbb be kell fejezni. Rendezni kell a Kökönyös Nyugat iskolája környékét, be kell keríteni a Keleti iskolát stb.

A késő estig tartó, alkotó vita után több határozatot fogadott el a tanácsülés, a város további fejlesztésével kapcsolatban.

Az üzemek munkájáról

Műszaki értekezletre gyültek össze az üzemek vezetői április 3-án a szénbányászati tröszt épületében. A megbeszélés során javaslatot, illetve határozatot hoztak, mely szerint meghatározott időközökben minden üzem vezetősége tervismertető értekezletet tart, ahol a munkásokkal ismertetik az üzem előtt álló feladatokat.

Az első ilyen értekezletet április 12-én tartják meg Kossuth-, III-as, Anna- és Béta-aknán az egyes műszakok után. Beszélnek az eddig elért eredményekről, a tervteljesítésről és az üzemek további munkájáról, feladatairól.

Művész, vagy tanár lesz belőlük?

Fenti képünk a komlói zeneóvodások egy csoportját ábrázolja. Jelenleg 5—6 évesek. A zeneóvodába egy-két évig kell járniok. Majd előképzősök lesznek. Általában az általános iskola második évéig. Csak ezután lehetnek az állami zeneiskola rendes hangszeres növendékei. Ha győzik tehetséggel és szorgalommal, akkor nyolc év múlva zeneművészeti szakiskolába mehetnek. Itt dől el, hogy lesz-e komoly zenész belőlük. Ha a zeneművészeti szakiskolában két évet eredményesen elvégeznek, akkor nyílik mód arra, hogy tanári képesítőre jelentkezzenek. Vajon hány lesz belőlük tanár, vagy komoly előadóművész?

Cikkeink nyomán

Lapunk március 30. számában Polgár György panasz tárgyává tette a Kökönyös nyugati részén a Vorosilov úton lebonyolódó anyagszállítást, az utak rossz állapotát.

Kerekes Imre elvtárs, a városi tanács v. b. tervosztálya vezetője az említett panaszt kivizsgálta és az alábbiakat közölte:

„A panasz jogos. Éppen ezért szeretnénk megnyugtató választ adni a cikk írójának és az érdekelt feleknek.

Minden építkezés előfeltétele a tervezés. Ezen útépítés terveit még jogelődünk: a Lakásépítési Igazgatóság rendelte meg a Lakótervező vállalattól. A tervező a tervek elkészítésének határidejét április 28-ra vállalta és ebbe jogelődünk — sajnos — beleegyezett. Így az út építési munkálata csak április 28-a után kezdődhet meg. Az előkészítő munkákat már a jövő héten megkezdi az Aszfaltútépítő Vállalat. Mindent elkövetünk, hogy ne kelljen megvárni a kitűzött határidőt és mielőbb elkezdjék az útépítést.

MIT OLVASSUNK?

Rajz Anatole France „Bonnard Szilveszter vétke" című művéből

France Anatole: Bonnard Szilveszter vétke

Ezzel az első regényével Anatole France egycsapásra ismertté tette nevét hazájában és a Francia Akadémia nagydíjával megtette az első lépést a „halhatatlan írók" gyülekezete felé. Voltaképp saját szobatudósi létének lényegét sűrítette Bonnardt Szilveszter kissé esetlen, bölcs és humanista alakjában és egész eddigi, poros fóliánsok és régi kódexek között szerzett élettapasztalata sűrűsödik le az élet valóságával minduntalan összeütköző öreg akadémikus gondolataival A kétrészes regény első fejezetei Itáliában, a klasszikus művészetek hazájában játszódnak le, ahol a gyönyörű műemlékeket csodáló Bonnard Szilveszter egy értékes kézirat után kutat, melyet végül is Párizsban talál meg.

A második kötetben követi el voltaképpeni bűnét, ugyanis megszökteti hajdani szerelme leányát egy nevelőintézetből, ahol a szegény árvával embertelenül bánnak. A kislány ébreszti fel öregedő szívében az élet utáni érdeklődést, a vágyat, hogy a békés természet ölén egy kis falusi házacskában élje le utolsó napjait. A nagy író művének minden lapja az emberiség, az élet megértő, humanista szeretetét sugározza.

Twist Olivér

Az idősebb olvasó nemzedéknek nem kell bemutatni Dickens világhírűvé vált ifjúsági regényét. Most azok a fiatalok is elolvashatják az új kiadásban megjelenő művet, akik eddig csak filmen láthatták.

Mindkét könyv kapható Komlón is a könyvesboltban.

Kép Dickens Twist Olivér című új kiadásban megjelent világhírű művéből

OLVASÓINK hangja:

Intézkedjenek az illetékesek!

Az alábbiakban szószerint közöljük olvasóink hozzánk küldött levelét:

— Azzal a szerény kéréssel fordulok a T. C.-hez, hogy panaszom vizsgálják ki és amennyire lehet támogassanak.

Szeretném, hogyha panaszom eljutna a tanács illetékeseihez és az „Uj Komló" „Ami nem tetszik" c. rovatukba. Ugyanis én második éve a Vorosilov út 11. sz. alatt lakom, a szoba ablaka közvetlen a sportpályára nyílik, ahol a kilátás gyönyörű lenne, ha a tanács egy kissé nagyobb gondot fordítana a bányászok egészségére. Arról lenne szó, hogy az épülettől egy 40—50 m-re van libasorban a disznóól és tyúkól, ami meleg idő esetén bizony elég kellemetlen bűzt araszt. Tudomásom szerint a tanács az ól tulajdonosait felhívatta és kérte őket, hogy az ólakat tegyék a lakóháztól egy 4—500 m.-re. Ezzel gondolta a tanács, hogy a kötelességét teljesítette, de ugyanakkor nem gondolt arra, hogy az ólakat nem hogy elvinnék a háztól távolabb, hanem inkább még közelebb hozzák és mindig többen építenek.

Szeretnénk, ha a T. Szerkesztőség kérésemben közbenjárna az illetékeseknél és felvetné ezt az elég egészségtelen állapotot annál is inkább, mert rövidesen jön a meleg és sajnos az ólak felől a bűz is.

A gyerekek a sok piszoktól nem tudnak játszani, arról nem is beszélünk, hogy a lakásba mennyi légy száll be, ami közvetlen a trágyáról jön. Ugy tudom: „a legfőbb érték az ember", tehát akkor jogosan követelhetjük, gondoskodjanak arról, hogy a földalatti munkásnak, a műszakja után jó levegő legyen a lakásában és főleg ne rettegjen, hogy valamilyen betegséget kap, ami sajnos könnyen előadódhatik, ha az illetékesek idejében nem intézkednek.

Másik kérésem szintén állatokról szól, még pedig a kecskékről. Igaz ugyan, hogy a T. Szerkesztőség már felhívta az illetékesek figyelmét erre a kérdésre is, de sajnos itt sem intéztek semmit. A kecskéket is az utcára, vagyis az udvarra engedik, ami szintén egészségtelen és a szárító kötélről sok esetben már a ruhákat is leszaggatták. Sajnos mi nem tudunk tenni ezzel szemben semmit, esetleg elzavarjuk, de az is csak öt percig tart, utána újra visszajönnek. Segítsen rajtunk az „Uj Komló", hogy külön ne kelljen kilincselnünk ezekért a problémákért, mert sajnos nekünk csak ígérnek, de mi nem ígéretet várunk, hanem tetteket és még egyszer kérem segítsenek.

Több lakó nevében:
KERDŐ LAJOSNE
Vorosilov u. 11.

*

Szerk. megjegyzés: A tanács a kérdés megoldására már korábban hozott megfelelő rendeletet. Bennünket is érdekelne az érintett panaszosokkal együtt, miért nem hajtják végre a határozatot?

Italbolt, vagy szeszbolt?

Köztudomású, hogy a szomjat nem a szesz, hanem a víz oltja. Jól tudják ezt a vendéglátó körökben is. Ezért készül a szódavíz, a bambi, a málnaszörp stb.

Csak a 73-as italboltban nem tudják ezt. Noha a cégtáblán nem szeszbolt a felirat.

Ezért panaszolja levelében Schváb József — kenderföldi lakos — az alábbiakat:

— Barátommal és annak feleségével moziba indultunk. A 73-as italbolt előtt haladtunk el, amikor barátom felesége megszomjazott. Ott kért egy pohár málnát. Nincs, hangzott a kiszolgáló felelete.

— Akkor legyen szíves adjon egy pohár szódavizet. — Nincs, hangzott ismét a felelet. Volt szódavíz, mert mérték a fröccsöt. De lehet, hogy kevés volt. Ezért nem tettünk erre megjegyzést, inkább kértünk egy pohár vizet. A kiszolgáló kijelentette: — vizet nem ad senkinek sem.

— Ezt aztán már helytelennek tartom.

Mi is helytelenítjük az ilyen vendéglátást. Nagyon helytelenítjük. Ezért megkérjük a Vendéglátó Vállalat vezetőségét, mondják el ők is erről a véleményüket. S ha azonos a véleményük, úgy azt is, mit tesznek hasonló esetek megelőzésére.

MUNKÁSOKAT KERESNEK

— A Komlói Szénbányászati Tröszt azonnali felvételre keres 80 csillést és 50 vájárt.

— A Községgazdálkodási Vállalat 50 kubikost, 10 úttisztítót és 5 rakodó munkást keres felvételre.

— A 49-es Építőipari Vállalat 50 kőműves, 20 segédmunkás és 5 vashetonszerelő dolgozó jelentkezését várja.

— 7. sz. Kőbánya 30 bunkozó-pakoló munkást tud alkalmazni. Felvételre jelentkezni lehet a városi tanács munkaerő gazdálkodási csoportjánál.

Ángyó

Hódi A. elbeszélése

Estefelé, ha már ráborult az alkony a poroslombú akácfák tetejére, avagy télen a hóval takaródzó háztetőkre, Ángyó újra zárta a kapuját. Ilyenkor Ángyó jobbra is és balra is elnézett. Ekkor jött hozzánk. Egyik kezében régimódi kis lámpáját tartva, amelyikben gyertya égett, a másik kezét pedig a kendője alá rejtette.

— Nézd mán Piros — mondta az anyámnak, mikor bejött — egy kis paprikást főztem. Vót még egy kis oldalas, azza'z. De én nem birom má' mögönni. Add a gyerököknek...

Ezzel előhúzta kendője alól a zománcozott pirospettyes tálját, tele paprikással. Aztán leült és beleolvadt a családunk életébe. Nem volt ritka az sem, hogyha késő estig dolgoztak az apámék, akkor ő főzött nekünk.

Ha mosni volt Ángyó, akkor sem feledkezett meg rólunk gyerekekről. Mosásból jövet egyenesen hozzánk jött.

— Nézzétök csak — szólott hozzánk — itt ez a hús, ögyétök mög. Hiába, neköm má' nincs fogam, nem birom mögrágni...

Ha valaki a családból elment vagy megjött, Ángyó éppúgy sütött-főzött, mintha tőle mentek volna el, vagy jöttek volna hozzá. Bár volt benne valami, mert a vendég, a csomagot letéve, az volt az első, hogy kijelentse:

— Átszaladok az Ángyóhoz.

Sütött is Ángyó ilyen alkalmakkor olyan réteseket, hogy 15 évi távlatból is összefut a nyál a számba, ha rágondolok. A falu mindig nyilvántartotta a legjobban sütő-főző asszonyokat, de Ángyót az elsők között emlegették. Lakodalomkor Ángyó volt a készülő rétesek mestere.

*

Pontosan nem emlékszem, hogy mikor történhetett — de úgy vélem a 40-es évek elején. — Feltűnt nekem, hogy Ángyó nem jár templomba, inkább azt az időt nálunk tölti.

— Ángyó! Nem jár már templomba? — szegeztem neki a kérdést. —

— Nyikorgós...

— Nyikorgós... Nem éröm azt már mög én Imre.

— Dehogy is nem Ángyó! Majd, ha a lakodalmam lesz, még magát is megforgatom benne.

Ha belegondolok — nem gondolhatta Ángyó, hogy irigy vagyok az életére, mert Ő a 80-ik évét, én meg a 10-iket tapostam. Bizony én akkor nem gondoltam arra, hogy mire az ígéretemet beválthatnám, addigra a sírját is elfeledem, hogy hol van.

*

Amilyen szerényen élt köztünk, olyan szerényen is távozott negyvenöt telén. Épp karácsony előtt. — Ádám-Éva napján. — Takaritani ment a főjegyzőjékhez. A Szegedi utcára alig, hogy kitért — összeesett, és mire a járókelők felemelték — halott volt.

Most is magam előtt látom kiterítve a szobája közepén. Két agyondolgozott keze a mellén keresztben összekulcsolva. Feje alatt tégla. Sehogyan sem akartam hinni a halálában. Titokban tükröt tartottam a szája elé, hátha belepi a pára. De nem. Bekövetkezett az, amire gondolni sem mertem soha.

Halála hírére majdnem az egész falu összeszaladt. Elsők között volt Kaszáné, a Julcsa. Fénytelen szemeiből könnyek gurultak, miközben hangosan beszélt a halott Ángyóhoz.

— Hát itt hagysz Ilka? Ha a Péterömmel találkozol, mondjad néki — mögyök én is nemsokára. Isten velöd Ilka — és megcsókolta a halott barátnő viasszínű arcát.

Lassan az egész szoba megtelt. Az emberek között ott sirt Draga néni is, a cigányasszony.

— Kedves jó Ángyó — szipogta, miközben a keze fejével törölte a lefolyó könnyeit az arcáról — ki ad most maséköm egy kis ennivalót?

*

Meghalt Ángyó. Nem vehetek néki nyikorgós cipőt. Nem táncoltathatom meg a lakodalmamban. Most már nem vehetem magamhoz, pedig megesküdtem, hogyha felnövök, nem engedem mosni járni. Nálam minden reggel tejeskávét ehetett volna. Csak néha-néha kértem volna meg, hogy süssön egy kis rétest.

Ha már fogadalmam nem engedted teljesiteni Ángyó, akkor legalább annyit engedj meg, hogy megörökítsem az életed egy rövid pillanatát. Ugy-e nem haragszol ott, ahová mindig is úgy vágytál.

Te, aki mindenkivel csak jót tettél, nem emlékszem, hogy teveled valaha is jót tett volna valaki. Pedig ugyancsak megérdemelted volna a leélt 83 éved alatt. Mert néked csak nyomorúság és szenvedés jutott abból a nagy, gazdag világból. Az urad korán elment oda, ahonnan még senki sem jött vissza. 11 gyerekedből csak kettő maradt. A többit elvitte a szegénység és a 14-es háború. Még az utolsó utad is munkába vezetett.

Az urak, akikért három fiad veszítette életét a 14-es háborúban kegyesen megengedték, hogy öregségedre a szennyeseiket mosd egy-egy pengőért.

Csunya egy világ volt az.

— Igaz-e Ángyó?

Vége.

Hírek, KÖZLEMENYEK

Felhívás Komló város valamennyi fiataljához

1957. április 14-én délelőtt 9 órakor a Szabadtéri színpadon (rossz idő esetén a Május 1. Kultúrotthonban) ifjúsági nagygyűlést rendezünk. A nagygyűlés előadója: Aczél György, az MSZMP Központi Intéző Bizottságának tagja. A nagygyűlésre szeretettel meghívunk és várunk minden fiatalt.

KISZ. KOMLÓ VÁROSI SZERVEZŐ BIZOTTSÁGA

— A Víz- és Csatornamű megkezdte a városi strandfürdő megnyitásával kapcsolatos javító-tatarozó munkálatokat. A strandfürdő május 1-én, jó időjárás esetén még május 1. előtt megnyílik.

— Kibővítik a Béke étterem kerthelyiségét. A megnagyobbításra kerülő kerthelyiség parkírozását és fásítását a bővítéssel egyidőben a közeljövőben megkezdik.

— Megkezdődnek a kisvizsgák a Komlói Állami Zeneiskolában. Az első kisvizsga április 18-án a zongoraszak tanulói részére lesz megtartva. Ettől kezdve kéthetenként egy-egy zeneszak növendékei mutatják be az évben tanultakat. A kisvizsgák nyilvánosak.

— A Kossuth Lajos utcai papírboltban művészi rézkarcok kaphatók kerettel vagy keret nélkül. A lakások szépítését szolgáló rézkarcok ára: 15 Ft-tól 400 Ft-ig terjed.

— 14-én, vasárnap a Helyiipari Vállalat most megnyílt kozmetikai részlege üzembemutatót tart.

— A gesztenyési lakók kérésére a városi tanács megkezdte az ikeraknákhoz vezető út mentén lévő árok tisztítási munkálatait.

— A városi tanács intézkedése nyomán a Pécsi Útfenntartó Vállalat kötött zúzalékkal megjavította a Kossuth Lajos utcai út burkolatát.

— Növendékhangversenyre készül a zeneiskola. A hangverseny főpróbáját április 11-én délután rendezik meg.

— A szászvári Bányaüzem fotoszakköre az üzem munkáját segítő szemléltető fényképsorozatokat készített. A szakkör igen jól dolgozik és népszerű az üzem fotozói között.

— A kaszárnyapatak elszaposodott zárt szakasza előtt: gereb-akna, és a patak medre tisztítását megkezdték.

— A komlói bútorboltba most érkezett bútorok árusítását kezdték meg. Árusításra kerül 15 garnitúra nyers (festetlen) konyhabútor, 16 garnitúra cseh háló. Ezenkívül kaphatók 8 500 Ft-os és 11 000 Ft-os német hálószobabútorok, csőbútorok 5 100—8 000-ig, 3 ajtós szekrények 4 100 Ft-os árban.

— A megyei tanács engedélyezte, hogy Komló város területére a motorvásárlási utalványokat továbbra is Komlón adják ki. Az utalvány iránti kérelmeket a városi tanács kereskedelmi osztályára kell beadni. Az utalványok ugyanúgy névre szólóan vehetők át.

— A különböző lakóterületeken lakók kérésére a városi tanács megrendelte az úttestek portalanításához szükséges olajat. Az olaj megérkezése után az utak portalanítását azonnal megkezdik.

— Április 1-től új rendszer szerint osztják a babakelengyét. Csak az a személy kaphat babakelengyére utalványt, aki maga vagy a férje által SZTK biztosított.

— Uj fűszer- és csemege bolt nyílik Kenderföldön az Arany János utcában, április 10-én, szerdán (ma) reggel. Az újonnan megnyílt 130-as áruda — mely az Észak-Baranya Megyei Népbolt Vállalathoz tartozik — reggel 8-tól délután fél 4 óráig tart nyitva.

— Megnyílt a Vidámpark. Ha kellemesen akar szórakozni, családjával, barátaival keresse fel a Vidámparkot. Hinta, céllövölde, tekepálya, mesemozi, bicikli a gyermekeknek és más egyéb meglepetés várja a szórakozni akarókat.

MOZI

Május 1. Április 10 (szerda): Öt barát. Francia film. — Április 11—17-ig: Szegény szerelmesek krónikája. Olasz film.

Szabadság. Április 10 (szerda): Köpeneczki kapitány. Nyugatnémet film. — Április 12—17-ig: Rumjancev-ügy. Szovjet film.

Tárgyalóteremből:

Buga Tibor a bíróság előtt

A komlóiak sokat hallottak Buga Tiborról, az ellenforradalom alatti vezető tevékenységéről.

Tagja volt a városi „Nemzeti Bizottmánynak". A komlói rádió vezetését bízták rá az ellenforradalmárok. Csak az Ő engedélyével lehetett a rádióban bármit közölni.

Most nem az ellenforradalom időszakában végzett tevékenységéért állt a bíróság előtt, mert az amnesztia alá esik. Tiltott határátlépés kísérleteért vonják felelősségre.

Buga Tibor ez év januárjában kísérelte meg az ország elhagyását. Mohácson felismerték, s mi-után kétségtelennek bizonyult, hogy tiltott kísérlete összefüggő előző politikai cselekményeivel, őrizetbe vették.

Vádlott a rendőrségen tett vallomásában elmondta, hogy célja Jugoszlávián keresztül előbb Nyugat-Németországba, majd Amerika területére való jutás volt.

A bíróság tiltott határátlépés kísérletének büntettében bűnösnek találta.

Ezért Buga Tibort 1 (egy) év és 8 (hat) hónapi börtönbüntetésre ítélte Választól és közhivatalviselési jogától két évre eltiltotta.

Az ítélet jogerős.

Személyazonossági igazolványok érvényesítése

Komló városi rendőrkapitányság felhívja mindazon személyi igazolvánnyal rendelkező komlói lakosokat, akik állandó lakásra bejelentések, hogy a személyi igazolványok felülbélyegzése és ellenőrzése céljából az alább meghatározott időpontban jelenjenek meg a városi kapitányságon:

Április 10. Ságvári E. utca, Pécsi út 35. számtól végig, Mikszáth Kálmán utca. — Április 11. Vorosilov út, Zólya utca. — Április 12. Sztahanov utca, Malinovszki utca. — Április 13. Móricz Zsigmond utca, Barakok. — Április 15. Pécsi út 35. számig, Jókai utca, Madách utca. — Április 16. Kisfaludi utca, Rákóczi utca. — Április 17. Somogyi Béla utca, Toldi utca, Zalka Máté utca, Kölcsey utca, Petőfi utca. — Április 18. Berek utca, Mondul 507—509. sz. — Április 19. Zrinyi utca, Ságvári legénységállás (Kenderföld). — Április 20. Arany János utca, Vörösmarthy út 540-es épület. — Április 23. Kenderföld felvonulási-falu, Somág tető. — Április 24. Ujtelep, Béke telep. — Április 25. Gesztenyés, Anna-akna, Kőbánya. — Április 26. Kossuth-akna, Sóstó. — Április 27. Kossuth Lajos u. vegig. — Április 29. Bem utca, József György utca, Ady Endre utca, Táncsics Mihály utca. — Április 30. Csizmadia utca, Zobák, Gadányi, Szőlőhegy, Halastó. — Május 2-án, 3-án József Attila utca, Baraksor. — Április 6-án, 7-én Mecsekfalu.

Kérjük a megjelölt utcák lakóit, hogy a megadott időpontban jelentkezzenek, ezzel elkerülhetővé válik a hosszabb ideig való sorbaállása. Személyi-igazolvány érvényesítése végett mindenkinek személyesen kell megjelenni. Bővebb tájékoztatást a körzeti gondnokok adnak.

Ágyban fekvő betegek és azok, akik egyéb oknál fogva járóképtelenek, hozzátartozóikkal jelentessék be, hogy a megfelelő intézkedést megtudjuk tenni.

GYÖRI IMRE
rendőrhadnagy

Apróhirdetések

6 MEHCSALÁD vándorkaptárakban és egy esztergapad eladó. Pécs, Vas Gereben utca 47.

DARÁLÓ GÉP beépített motorral, üzemképes állapotban eladó. Szász János, Komló. Telefon: 18-03.

DOLGOZÓK Bányaipari Technikuma elsőosztály és Dolgozók Bányagépészeti Technikuma elsőosztály (esti tagozat) nyílik Komlón az 1957/58-ik tanévben. Felvételi feltételek: 8 általános iskola, 2 év földalatti bányaüzemi gyakorlat és vájárbizonyítvány, gépészetnél: két éves szakmunkás gyakorlat és segédlevél. Jelentkezési végső határidő: április 30. (Kiss József iskolavezetőnél, Komló, Belvárosi iskola I. emelet).

HÁZASSÁG

36 éves diplomás, elvált asszony keresi 45 éves korig hozzáálló diplomás férfi ismeretségét házasság céljából. „Rossz egyedül" jeligére.

SPORT-HÍREK

Komlói Bányász—Soproni VSE 3:1 (2:1)

Sopron, 2.200 néző. Vezette: Dorogi.

Komló: Magyar — Kanizsai, Polgár, Krippl — Molnár II., Kohlmann — Grózdics, Udvaros, Korom, Molnár I., Gelencsér. Edző: Czibulka Mihály.

Sopron: Márton — Horváth, Rácz, Levárdi — Ferencz, Schift — Vámos, Kővári, Juhász, Fónai, Szabó. Edző: Pados Zoltán.

Az első félidőben egyenlő erők küzdelme volt. A szünet után a helyzeteit jobban kihasználó összeszokottabb, technikásabb komlói együttes megérdemelten győzött.

Góllövők: Gelencsér, Molnár II., Kanizsai (11-esből), illetve Juhász.

Jók: Krippl, Kohlmann, Grózdics, Molnár I., illetve Rácz és Ferencz.

ASZTALITENISZ

Az Asztalitenisz Társadalmi Szövetség az „Április 4." asztalitenisz emlékversenyt 1957. április 7-én 8 órai kezdettel rendezte meg a Bányász Klub nagytermében.

A versenyen mindössze 13 versenyző vett részt.

Egyéniben:

1. Püspök J. 2. Jánosi I. 3. Pelőcz Gy.

Párosban:

1. Kiss J.—Jánosi I. 2. Püspök J.—Pelőcz Gy. 3. Árki J.—Péter B.

Külön megdicsérjük a Gimnázium fiatal versenyzőit lelkes játékukért és közülük **is az I.** osztályú A.-t, aki a **negyedik helyezést** érte el.

NYUGATI CSOPORT:

1. Komló	27	17	7	3	58:24	41
2. Győr	27	16	5	6	62:26	37
3. Dunapentele	27	15	7	5	57:27	37
4. UTE	27	16	5	6	56:27	37
5. Pénzügyőrök	27	13	4	10	46:36	30
6. Budafok	27	10	9	8	37:39	29
7. Nagykanizsa	27	8	12	7	29:36	28
8. Vác	27	9	7	11	36:44	25
9. Szállítók	27	9	6	12	40:50	24
10. K. Lombik	27	7	10	10	35:47	24
11. Zalaegerszeg	27	8	7	12	35:42	23
12. Kaposvár	27	10	3	14	45:57	23
13. Pécsi VSK	27	9	5	13	37:51	23
14. VKSE	27	8	7	12	36:40	23
15. Sopron	27	5	5	17	29:51	15
16. Gázgyár	27	5	3	19	31:62	13

Hátralévő mérkőzések: április 28-án: Komló—Pécsi VSK, május 12-én: Komló—Nagykanizsai Bányász (mindkettő hazai mérkőzés), május 19-én: Zalaegerszeg—Komló (Zalaegerszegen).

Ha ezeket a mérkőzéseket megnyeri labdarúgócsapatunk, akkor mint a nyugati csoport bajnoka bekerül az NB I-be.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló város intéző bizottságának és városi tanácsának lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó: az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség: Komló, (volt Parkszekház fszt. 1.
Telefon: 12—58, 23—69.
Kiadóhivatal: Uj Komló Szerkesztőége kiadóhivatala: Komló, Főtér.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 30 SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. ÁPRILIS 13.

Anna-aknán is magukra találtak

Bányászok ülik körül az asztalokat. Tekintetük a negyedév munkájáról beszélő üzemvezetőn függ. Anna-akna munkástanácsa tárgyalja az üzem eddigi munkáját, s a feladatokat. Weisz József üzemvezető elvtárs részletesen elemzi az eredményeket s hibákat.

A mintegy huszonöt bányász tekintete elkomorul, amikor az első negyedév többszázezer forintos béralap túllépéséről esik szó.

— Ezen változtatni kell. Ha elég szenet termeltünk volna, ez nem következik be. Ha összefogunk — és ez szükséges is, mert egy a célunk — jobb eredményeket érünk el, s ezzel a kereseteknek is szilárd alapot teremtünk — mondotta többek között Weisz elvtárs.

Sok minden szóba került. Megfontoltan mondták el véleményüket a tanács tagjai. Aki hallotta, érezhette: ez nem a semmittevő régi munkástanács!

Szocialista munkaverseny — reális célokért!

III-as akna versenyre hívott ki bennünket, — hallottuk az ülésen — vegyük fel a kapcsolatot a III-as akna képviselőivel és kezdjük meg a vetélkedést.

Kifejezésre juttatták a hozzászólók, hogy reális célokért folyjon a verseny. Minden dolgozó lássa világosan a verseny célját és azt, hogyha jól dolgozik, milyen anyagi előny származik neki ebből. Nem „agyondolgoztatás" a verseny alapja, hanem a munka jó megszervezése, a munkaidő teljes kihasználása és az ésszerű munka!

Amikor e sorok olvasóink elé kerülnek, már megbeszélték Anna-akna bányászai a III-as akna dolgozóinak a versenykihívását — s nem kétséges, hogy el is fogadják azt.

Segítjük a műszaki vezetőket!

Az egyik kulcskérdés az értekezletnek a nem kielégítő munkafegyelem volt. Sok itt a tennivaló! Még mindig előfordulnak a munkaidő befejezte előtt történt kiszállások. Hogy ennek milyen következményei vannak, azt megmutatta, amikor egy ilyen esetben összement a fejtés. Na s a borítéknak is vékony a fizetéskor. Előfordul az is, hogy nem kielégítő a viszony a dolgozók és az aknászok között.

Nemrégen történt W. M. aknász — teljes joggal — figyelmeztette Háhn Ferencet, hogy a légcsövet rakják fel. Erre Háhn nem megengedhető módon drasztikusan, megfenyegetve az aknászt válaszolt. Ezt nem lehet megengedni és felelősségre kell vonni az ilyen dolgozókat, — foglalt állást a munkástanács.

A bumlizókról sem feledkeztek meg. Nem kesztyűskézzel bánnak ezekkel a jövőben! (Már ideje.) Ha szükséges, küldjék el őket és teremtsenek olyan helyzetet, hogy a többi üzemnél se vegyék fel őket munkára — volt a véleménye a tanács tagjainak.

*

Jó érzéssel távoztunk el az Anna-aknai munkástanács üléséről. Nemcsak azért, mert végre régi bányászok kerültek a munkástanácsba, hanem azért is, mert ezek a bányászok szívügyüknek tekintik a bánya és a dolgozók ügyét.

— rajó —

Termelési jelentés április 10-ig:

55 vagon szén terven felül

Április első dekádjában — Béta-akna és a Tanbánya kivételével — minden üzem teljesítette az első tíz nap tervét.

Nagy elmaradás mutatkozik meg ismét Béta-aknán! 228,5 tonna szénnel kevesebbet küldtek felszínre 10-ig, mint amennyit kellett volna.

A legjobb eredményt eddig Anna-akna érte el. Eddigi tervét 107,8 százalékra teljesítette. Második és ötödike kivételével valamennyi nap teljesítette napi tervét is.

III-as akna dolgozóinak 10-én, Kossuth-bányának 6-án nem sikerült az előírt összeget felszínre küldeni.

Az északi üzemek közül Szászvár termelése még mindig nagyon hullámzó. Szabályos időközönként — minden harmadik nap — nem teljesíti a tervét. A másik két üzem — Nagymányok és Mázа — ha nem is sokkal, de minden nap túlteljesíti a napi előirányzatot.

Nagyon jó eredmény van eddig a Sztálinvárosba küldött gázszén mennyiségét illetően. Míg a terv az első 10 napban 741 vagon, addig 852 vagon gázszenet küldtek el Komlóról!

A nagymányoki brikettgyár valamennyi nap többet termelt, mint a 26 vagonos előirányzat. A legjobb eredmény április 3-án született. Ekkor majdnem 29 vagon brikettet gyártottak.

Az igazolatlan mulasztók száma még mindig nagyon magas! Van olyan nap, amikor az összdolgozók 2,9 százaléka nem jelenik meg a munkahelyén indok nélkül!

Itt az ideje, hogy az eddigieknél szigorúbban bánjanak ezekkel!

Jobb a tavalyi eredménynél

A bányászatról, a bányászok munkájáról szinte naponta hallunk a rádióban, olvasunk róla az újságokban, folyóiratokban. Sokan foglalkoznak a bányászok munkájával, életével, a termelés mennyiségével és minőségével. De vajon mi előzi meg egy-egy bánya feltárását, az ott meginduló termelést? Természetesen a széntelep kutatása. Ezt a munkát végzik a mélyfúró vállalatok, köztük a Komlói Mélyfúró Vállalat is.

Munkájukat mindig teljes pontossággal kell végezniök, s ebben nagy segítséget nyújtanak a Szovjetuniótól kapott új gépek, berendezések. Ha a jó gépekhez még párosul az ügyes, dolgos munkáskéz is, gyorsabban halad a munka, s a tervet is teljesíteni tudják.

A tervteljesítéssel különösen sokat foglalkozik a vállalat munkástanácsa. Mivel az új munkástanács még csak rövid idő óta működik, segítségre, támogatásra szorul. Ezt a segítséget a párttól és szakszervezettől kapja meg. Minden termelési és gazdasági problémát közösen beszél meg a munkástanács, a párt és szakszervezet. Igy könnyebb segíteni a bajokon, s a felmerülő hibákat is gyorsabban meg tudják szüntetni.

A párt, a szakszervezet és a munkástanács, a munkástanács és a dolgozók közös munkájának eredménye a márciusi teljesítmény. Ugyanis márciusi tervüket folyóméterben 142 százalékra, termelési tervüket pedig 115,7 százalékra teljesítették. Ezzel az eredménnyei túlszárnyalták a múlt év hasonló időszakában elért eredményt.

Különösen jól dolgozott a hosszúhetényi 16-os számú fúrásnál Vókó István brigádja, ők 170 százalékos, a Váralja 7. számú fúrásnál dolgozó Pozsár Kálmán brigádja pedig 134 százalékos teljesítménnyel járult hozzá az üzem jó munkájához.

A brigádok jó munkájukkal bizonyítják be, hogy szívügyüknek tekintik az ország gazdasági helyzetét. A gyors, pontos és lelkiismeretes munkával járulnak hozzá ők is ahhoz, hogy a családok és az ipari üzemek részére több szén juthasson.

APÁRÓL FIÚRA...

Major János elvtárs — a nagymányoki bányaüzem vezetője — már fiatal korában elhatározta, hogy folytatja édesapja mesterségét; bányász lesz. Mecsekszabolcson kezdte, mint takarító fiú, a II. szinten — a mai Béke-aknán — lett lövezető. A pirospozsgás, mindig vidám bányászjelöltre még ma is sokan emlékeznek.

Azután — mint komolyan gondolkozó fiatalnak — olyan elhatározása született, hogy tovább tanul. Szorgalmának és a bánya szeretetének meg is lett a gyümölcse. Elvégezte az iskoláit és ma — pedig még fiatal ember — Nagymányokon üzemvezető.

Felelősségteljes munkaköre ellenére jó kedve ma sem hagyta el. Édesapja is ilyen természetű volt. Ha a munkában elfáradt, a zenében találta meg a felfrissülést. A mecsekszabolcsi bányászzenekar vezetője volt. Az idősebbek közül sokan mondják még ma is: apja fia!

Szereti a bányát. Amikor Nagymányokra került szinte minden nap a bányát járta. Mindent meg akart ismerni. Tervezgetett, de nagyon nehezen tudott valamit is megvalósítani, mert a munkástanács és a szakszervezet nem igen segített. Azután, ahogyan erősödött a pártszervezet, úgy sikerült rendet teremteni. Persze, még csak a kezdet kezdetén van. A gazdaságos termelés megteremtése sok gondot okoz. Kevés a termelés és magas az üzem létszáma. Meg a lencsés településű szén is csalódást okoz sok esetben.

Azért arra máris büszke, hogy a hibák ellenére március 1-től kezdve minden nap teljesítették a tervüket. Ez is eredmény, de még sok tennivaló van. Különösen a dolgozókról való gondoskodáson kell változtatni. Major elvtárs meglátogatta azokat a családokat, akiknek nem megfelelő lakásuk van. A tröszt segítségével új lakások épülnek Nagymányokon. Örömmel újságolta egy esetben azt is, hogy a kultúrház valóban kultúrház lesz és ott együtt szórakozhatnak majd az üzem dolgozói, vájárok és vezetők egyaránt.

A bányászok problémáit csak az tudja igazán megérteni, aki maga is megismerte a földalatti munkát. Ő ismeri. Szereti a bányászokat és minden fáradozása azért van, hogy az iskolában szerzett tudását, és a bányában kapott szakmai tapasztalatokat a dolgozók, az egész üzem javára felhasználja.

ÉPÜL A KERTVÁROS

Legtalálóbban ezt a nevet lehetne adni a Kökönyös nyugati részén épülő ikerházak sokaságának. A tervezők figyelembevéve a bányászok óhaját olyan kertes családi házakat terveztek, melyekhez 150 négyszögöles kert és melléképületek tartoznak.

Az épülő házak nagyobb része ikerház, de szép számmal lesz különálló egylakásos épület is. Egy-egy lakás két szobából, konyhából, kámrából és fürdőszobából áll. A konyha, kamra és a fürdőszoba az előszobából nyílik. Igy láttuk ezt, mert már néhány épület falát felhúzták egészen a tetőszerkezetig az építőmunkások. Pedig csak március 4-én kezdték el a felvonulást. Ugy nőnek ki az épületek a földből, mint a gomba.

Legtöbbnél még csak az alapot, a lázabatot látni, de már ebből is megállapíthattuk, hogy a tervezésnél arra figyelmet fordítottak, hogy ne „típuslakások" legyenek. Az egyiknek működő, a másiknak terméskő a lábazata. Még színekben is különböznek egymástól.

Tervezőink jó munkát végeztek

Amikor az irodaépületben a tervrajzot magyarázta a két építésvezető — Schneiker János és Lesnyik István — némi képet kaptunk az építkezésről. S amikor az épülő házak között jártunk, már magunk elé tudtuk képzelni Komló város gyönyörű új lakónegyedét.

Nagy gondossággal készültek a tervek, állapíthatja meg a szemlélődő. *Tervezőink sok olyanra figyeltek fel, ami eddig hiányzott a tervezésnél. Kényelemre, szépségre törekedtek azok, akik a házak terveit készítették — s ez sikerült is nekik!* A keskeny gyalogutaktól a házak között a tágas konyhákig, a melléképületektől a bekerített kertekig mindenre kiterjedt a figyelmük. Ez pedig azt bizonyítja, hogy figyelembe vették bányászaink igényeit.

Bátran mondhatjuk, korszerű szocialista városnegyed épül itt. Kísérőink elmondták, hogy március 4-én kezdték el a munkát — majd az építkezésen dolgozók felé fordulva, büszkén mutatják: íme az eredmény.

Az egyösszegű munkautalvány

Sétánk közben csatlakozik hozzánk Sztipánovics Kálmán főművezető, aki elmondja, hogy a munka menetét nagyban elősegíti az a jó viszony, ami a beruházó és a kivitelező vállalat között áll fenn.

Közben egyre több dolgozó

(Folytatás a 2. oldalon.)

Itt született ő, ezen a tájon...

Gyorsok István elvtársat, a mázai bányaüzem vezetésével bízták meg. Kinevezése nem véletlen volt, hanem az eddigi becsületes munkájával, kommunistához méltó szorgalmával, tetteivel érdemelte ki, mint régi bányászcsalád gyermeke, hogy ma egy egész üzemet irányítson.

Nemcsak ő, de a család többi tagjai is hűek maradtak a bányához. Édesapjának és édesanyjának egy-egy testvére még ma is itt dolgozik.

Gyorsok elvtárs Mázán született. 1929-ben Tatabányára került. 1945-ben ott dolgozott, majd kérte magát haza, de kérését nem tudták teljesíteni. Máshol volt rá szükség. 1949-ben üzemi párttitkár lett, majd később a párt megyei bizottságán dolgozott, mint másodtitkár.

Most a mázai bányaüzem vezetője. Sokat tanul, szaklapokat olvas, mert — ahogyan mondotta — „egy kicsit kizökkentem a bányászatból". Erős akarata azonban minden nehézséget legyőz. Munka után — amikor hazafelé megy — beszélget a dolgozókkal, mert az üzem bányászainak véleménye nélkül nem tudja ellátni a reábízott feladatokat. Sok értékes javaslatot gyűjtött össze már eddig is. Az üzemi pártszervezettel mindent megbeszél.

Milyen tervei vannak? Csak mosolygott, amikor megkérdeztük.

— Megismerkedtem az üzemmel. Ismerem az elvtársakat. Ezek után csak azt tudom mondani, hogy Mázа bányaüzem kapuját rövidesen az „Élüzem"-jelvény ékesíti.

Nem elbizakodás ez. Az emberek szeretete, a pártban és az elvtársakban élő bizalom olyan segítséget jelent, hogy biztosan eléri célját. Gyorsok elvtárs. Ha a bányászokról, a bányáról van szó, nem kíméli erejét. Ezt tudják a dolgozók is. Példamutatása erőt ad a többieknek is. Egymás után kérik a legjobb munkások a pártba való felvételüket. Igy erősödik, dolgozik az üzem, és minden bizonnyal nemsokára „Élüzem" lesz a mázai bánya.

Emlékmű bizottság alakult

Április 10-én, szerdán délelőtt tartotta rendes ülését Komló Város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága. A végrehajtó bizottság napirendjén a tavaszi mezőgazdasági munkák, a lakásgazdálkodás jelenlegi helyzete, az önkényes lakásfoglalók ügye és az 1957. évben felépítésre és átadásra kerülő lakások elosztásának ügye volt.

Az előterjesztések között egy újabb javaslat megtárgyalására is sor került. A javaslatot Deák Ferenc elvtárs a tröszt anyagellátó üzemének MSZMP elnöke adta be. A javaslat szövege a többek között így hangzik:

„A múlt Horthy-fasiszta rendszer az egész országban, így Komlón is üldözte és halálba kergette a munkásosztály élharcosait, a szervezett munkások vezetőit, a munkáshatalomért, a pártért küzdő harcos, aktív proletárokat — kommunistákat —, akik életüket áldozták és adták azért, hogy hazánkban is megvalósuljon a munkásosztály hatalma, a proletárdiktatúra.

E bátor hősök nevét nem elég csak emlékekben idézni, nem elég csak sajtón és gyűléseken emlegetni. E hősök nevét nem lehet a történelemből törölni. A megemlékezést örökké maradandó emlékoszloppal kell megjelölni. Komlón 1942. június 1-én 16 becsületes forradalmár bányászt internáltak baloldali, kommunista magatartásuk és cselekedetük miatt. Ezek közül 12-en nem tértek vissza. Később Taksonyi József elvtárs is erre a sorsra került.

Arra kérem a városi tanács végrehajtó bizottságát, hogy most, ebben az esztendőben június 1-én, amikor 15 esztendeje lesz az elvtársak elhurcolásának, állítsunk fel egy emlékművet."

A végrehajtó bizottság a javaslatot elfogadta és „Emlékmű bizottságot" alakított, mely bizottságnak tagjai: Unger János, Deák Ferenc, Lóránd Péter, Piegl János és Reinhardt András elvtársak foglalkoznak az emlékmű kivitelezésével és felállításával. A végrehajtó bizottság arra kéri a város lakosságát, tegyen javaslatot az emlékmű felállításának helyére. A javaslatokat szóban, vagy írásban a végrehajtó bizottság titkárságára juttassák el.

Az olvasók bíráltak, javasoltak

Az „Új Komló" szerkesztőségében ankét volt, melyen üzemek, vállalatok vezetői, mérnökök, műszaki dolgozók, munkástanács elnökök és tagok, párt- és szakszervezeti küldöttek vettek részt. Elmondották véleményüket a városi MSZMP lapjáról az „Új Komló"-ról.

Az elért eredményeket 50 százalékban lapunknak az „Új Komló"-nak köszönhetjük — mondotta Horváth elvtárs a Helyiipari Vállalat vezetője. Majd bővebben beszélt milyen segítséget jelentett az üzem életének rendezésénél, a helytelen pénzgazdálkodások és ellenséges megnyilatkozások felismerésében a lap. Hasonlóan nyilatkozott Pavlicsek elvtárs — III-as akna munkástanácsának elnöke és Bátai Jakab elvtárs az Aknamélyítő Vállalat MSZMP Intézőbizottságának elnöke is. *Elmondották, hogy az ellenséges elemek leleplezése — amit az „Új Komló" nyilvánosságra hozott — a dolgozók nagy megelégedésére történt.*

A jelenlévők bátran feltárták az üzemek hibáit, nehézségeket és azt is megmondották, hol kell a lapnak segíteni.

*

Kovács elvtárs — Béta-akna bányamestere — a béralap túllépését említette meg. Februárban mintegy 200 000 forinttal túllépték a béralapot. Tudták, hogy nincs valami rendben. A munkaátvételkor szigorúan ragaszkodtak a minőséghez és ahhoz, hogy csak a megdolgozott munkáért fizessenek ki bért.

— A dolgozók nagy része előtt ez úgy tűnt fel, mintha így akartuk volna behozni a béralap túllépést. Pedig az igazság az, hogy az elvégzett munkáért kifizetendő összeg nem haladta túl az úgynevezett „keretet". Elismerem, hogy az ellenforradalmi idők alatt és utána is egy ideig lazábban kezeltük a munkaátvételeket. Ennek azonban meg kell szűnni, mert mindnyájunkról, az egész üzem gazdasági életéről, vagy bukásáról van szó.

— *Nálunk órabérben nem akar dolgozni senki* — jelentette be Lakatos elvtárs, a 49. Építőipari Vállalat igazgatója. Ez azért van, mert az egy összegben történő munkautalványozás kizárja, hogy a csapatokon, brigádokon belül valaki is lazsáljon. Igy *a teljesítmények annyit emelkedtek, hogy az órabéres keresetek mélyen alul maradtak a teljesítményben dolgozók keresete alatt.*

(Folytatása a 2. oldalon)

ÉPÜL A KERTVÁROS

(Folytatás az 1. oldalról.)

jön kéréssel. — „Vízre lenne szükségünk, elfogy a kövünk" — stb. Gyors intézkedés — és folyik tovább zavartalanul a munka.

„Lógósokat" sehol sem látni. Hogy ennek mi az oka? Az egyösszegű munkautalvány bevezetése! *A komplex brigádok megkapják az összes anyagot a ház építéséhez, s annak az összegnek a nagyságát, amely a ház elkészültével a brigádnak jár. Ha gyorsan dolgoznak — többet keresnek.* Természetesen az építésvezetőség figyelemmel kíséri a minőségi munkát.

Ennek eredménye, hogy jól szervezik a munkát és nem tűrnek meg maguk között henyélőket a brigád tagjai.

Hogy anyagilag mit jelent ez a dolgozóknak? Bár nem régóta dolgoznak így, de már látható, hogy jóval többet keresnek mint eddig!

„Május 1. tiszteletére versenyre hívjuk..."

Az étkezde előtt állunk. Bent hosszú asztalok, mellettük padok, s rajtuk porcelántányérok. Itt étkeznek az építkezésen dolgozók. Erről beszélgetünk, amikor középtermetű ember áll meg előttünk.

Takács László a 12 tagú kubikos brigád vezetője. A brigád nevében keresett fel bennünket, s a következőket mondja:

— Versenyre hívjuk május 1 tiszteletére a Krajkó brigádot. Azt szeretnénk ha az építkezés vezetősége ebben segítségünkre lenne. Mi úgy gondoljuk, hogy a verseny feltételei között a minőségi munka, az anyagtakarékosság és a bumlizás nélküli munka szerepelne.

Elmondja még, hogy a brigádja egyhangúlag határozta ezt el. S biztos, hogyha versenyezhetnek a jelenleg is jó keresetük még jobb lesz.

Örömmel hallgatjuk ezt az alulról jövő nagyszerű kezdeményezést és elhatároztuk, figyelemmel kísérjük a két brigád 10-én induló nemes vetélkedését.

„Itt nincs felesleges anyag"

Jól emlékszünk a múlt sok esetben hibás anyaggazdálkodására. Most csodálkozva látjuk, hogy a falazás befejezése után máris rend van az épületek körül. *Igen, mert minden építendő ház helyére csak annyi anyagot készítenek oda, amennyire szükség is van.* A takarítást pedig nem hagyják a végére, hanem azonnal elhordják a felesleges törmeléket

Nem is jól mondjuk, hogy felesleges, itt nincs felesleges anyag. Amit az egyik helyen nem tudnak felhasználni, azt egy házzal odébb viszik, s vagy az alapozáshoz, vagy a betonozáshoz felhasználják.

Az utcáknak mégcsak a helyét látjuk, de az elkészült épületek előtt már az árok is megvan.

Néhány érdekesség

Az építkezéssel egyidőben folyik az útépítés is. Ez nagyban megkönnyíti a munkát, mert az anyagszállítás gyorsan és biztosan történhet. Igy van ez helyesen, mert a háromszáz lakáshoz csak téglából mint egy 6 millió darab kell. Ha valaki papírt, ceruzát vesz elő, könnyen kiszámíthatja, hogy ha ezt a mennyiséget a tanács épülete előtti parkban leraknánk, akkor mintegy másfél méter magasan elborítaná az egész területet.

Arra is kevesen gondoltak, hogy a 6 millió tégla egyszerre való elszállításához 6 ezer gépkocsi kellene. S mivel ez az anyag vasúton érkezik 1.200 vagonra van szükség a szállításhoz. Ha az 1.200 vagont egy sorba állítanánk, a szerelvény eleje Komlón, a vége Magyarszéken lenne.

Az építkezésnél néhány helyen már a tetőszerkezetet építik — fa nélkül! Betongerendákból készül a tetőszerkezet, s csupán csak a cserepeket tartó lécek vannak fából.

Ez a megoldás tartósabb, csökkenti a tűz veszélyességét — és nem kell külföldről behoznunk mintegy 18—20 ezer köbméter fát.

Augusztustól december végéig

Ebben az időben kezdődik meg a házak átadása, illetve fejezik be a háromszáz lakás építését. Igy van az ütemtervben. S hogy lesz a valóságban?

— *Ha az anyag továbbra is folyamatosan érkezik, ha időben megkapjuk a fedém és tetőszerkezetet, s ha a szakipari munkák időben készülnek el a határidőt be tudjuk tartani, — kaptuk a felvilágosítást az építkezés vezetőitől.*

Mi bízunk abban, hogy ez meglesz és az új évet új lakásban köszöntheti mind a háromszáz család.

A tanácstag intézkedett

Március 25-én délután egyik tanácstagunk tanácstagi fogadóórát tartott a kökönyösi iskolában. A fogadónapon elhangzott panaszokat és kérelmet az alábbi módon intézte:

A vízszolgáltatással és a vízkorlátozással kapcsolatban: a korlátozás időpontjáról a Vízés Csatornaművek minden esetben tájékoztatást ad lapunk hasábjain. Szombaton és vasárnap időszakos javítások miatt kell szüneteltetni a vízszolgáltatást. Igy azt a kérést, hogy a jelzett időpontban ne legyen vízhiány, nem tudjuk teljesíteni.

A Fürst Sándor utca és a Sallai Imre utca között lévő felvonulási épület romjainak eltakarítása szintén a Víz- és Csatornaművek feladata. Ebben az ügyben a városi tanács ipari és műszaki osztálya tette meg a kellő intézkedést. Vas elvtárs által adott felvilágosítás alapján közöljük, hogy a romok eltakarítása április végére megtörténik.

Ugyancsak a tanács ipari és műszaki osztálya intézkedik a Fürst Sándor utcában lévő iskola mellett elhúzódó járdával kapcsolatban felmerült panasz ügyében. Kérésünkre az úttest megtisztításáról a Községgazdálkodási Vállalat gondoskodott.

A panaszok, kérelmek során felmerült néhány lakás egészségügyi vizsgálatának szükségessége. A vizsgálat megtörtént, a lakók megnyugtatására közöljük, hogy az említett lakásokban tetűt, poloskát, vagy egyéb fertőző rovart nem találtak.

A pedagógusoknak üzenjük, hogy az iskola tetőzetének megjavítása és egy új tűzhely beállítása ügyében forduljanak a városi tanácson Zsabányi elvtárshoz. K

Új munkástanácsot választottak a szászvári bányászok

1957. április 5-én a szakszervezet üzemi bizottsága harmadonként megtartott szakszervezeti gyűlésen bejelentette a munkástanács feloszlatását és új választást hirdetett meg 1957. április 6-ára.

Április 6-án kora reggeli órákban leszállás előtt a dolgozók tömegesen kerestek fel a szavazatszedő bizottságot, hogy leadják szavazatukat a szakszervezet jelöltjeire. *A szavazás közben voltak egyének, akik igyekeztek ezt a választást megzavarni. Igy például Kiss János, a volt munkástanács elnöke, valamint Tubics János kiállták a leszálló dolgozók elé* és kezükben közlönyt lobogtatva, arra hivatkoztak, hogy csak a dolgozóknak van joguk őket visszahívni és csak azután lehet választani.

A dolgozók közül jónéhányan ezzel nem értettek egyet s az üzemi bizottság elnöke, Dévai Antal elvtárs tudattta a dolgozókkal, hogy ez a rendelet helyes és jó, de nem vonatkozik a feloszlatott munkástanácsra, mert annak megválasztása törvényellenesen zajlott le, a szakszervezet megkerülésével.

A párt intéző bizottság elnöke szintén ennek a megállapításnak adott kifejezést és kinyilvánította, hogy a párt az üzemi bizottság határozatával egyetért. Különösen azért, mert előző nap ismertetve lett a dolgozókkal a feloszlatás szükségessége, kellő indokolással. Ezt a dolgozók nagy többsége helyeselte, elfogadta és ellenvélemény nem hangzott el.

Ekkor Kissék tábora — de nem sokan, csupán hárman-négyen — igyekeztek provokációt előidézni, nem riadva vissza attól sem, hogy az üzemi bizottság és az intéző bizottság elnökén keresztül a párt intéző bizottságát is megrágalmazzák! Támadási kísérletük kudarcba fulladt!

Amikor Kiss János feltette a kérdést, bíznak-e továbbra is a régi munkástanácsban és helyeslik-e azt, hogy elhalasztják a választást, két-három hangadón kívül senki erre választ nem adott. Ezek a hangadók voltak: Hrotkó Endre, valamint Frucht József, akik gyerekes dajkamesével próbálták lázító tevékenységüket kifejteni. Na de egynéhány dolgozótól méltó választ kaptak erre. Többek között *Koltár János II. ezeket mondotta Kiss Jánosnak: „Mi az, most közlönyre hivatkoznak, most elismerik a Kádár-kormányt, akkor, amikor a saját pozíciójukat kell védeni, de eddig nem volt jó a Kádár-kormány."*

Erre Kiss János — a volt munkástanács elnöke — aki számtalan esetben kijelentette, hogy nem ismeri el a Kádár-kormányt és a „Szabad Európa" adásai alapján irányította az üzemi életet, aki a sztrájkjogot szorgalmazta és aki Koppány Antal ellenforradalmárral tartotta a kapcsolatot, azt választ adta, az egész narmad fü hallatára, hogy ha egy anya vest főz, azt meg kell enni anya gyerekének, ha tetszik ne ha nem. Ilyen és hasonló kijelentéseket tettek ott és felszólítot a dolgozókat, hogy ne szavaz nak.

Ennek ellenére, mivel a dolgozók nem értettek egyet vel *tömegesen kerestek fel az urná 523-an adták le a szavazatuka szakszervezet jelöltjeire,* s csup 92-en nem szavaztak le. Ezek na többsége is azért nem, mert ü men kívüli munkahelyen dolg tak és nem tudtak kapcsolatot remteni a szavazatszedő bizotts gal. Ezenkívül kb. 60-an távol v tak a munkahelytől, mint pelda a betegek, vagy szabadságolt Azonban így is a dolgozók tö mint 80 százaléka leszavazott.

Kudarcba fulladt tehát a vá tás megzavarásának kísérlete. dolgozók megelégedésüknek adt kifejezést azért, hogy ma szaba és titkosan választhattak ol munkástanácsot, amely elismeri Kádár-kormányt, s amely szívv lélekkel a dolgozók érdekéb végzi gazdasági munkáját.

Letűnt tehát a rendzavaró konya, kihullottak a közéleti kenységből a múltban exp személyek, és letűnt Kiss Já elgondolásának érvényesülése melynek az volt az elve, hog kapjanak szót azok, akik az múlt 12 év alatt hangukat ha ták. Szót kaptak. Ha tetszik, nem. És ezt a szót valóban a d gozók adták meg.

Hirdessen az Új Komló-ban

Közlemény

Komló város tanácsának végr hajtó bizottsága közli a város kosságával:

Az előterjesztett, és az „Uj Kom ló"-ban közölt javaslat alapjá városunk Főterét, Lenin tér el vezésre változtatta. Ezért az épül tek a következő számozást ka ták: Pártszékház: Lenin tér Posta: Lenin tér 2, Rendőrség: L nin tér 3., Tanácsház: Lenin tér Béke szálló: Lenin tér 5.

Az olvasók bíráltak, javasoltak

(Folytatás az 1. oldalról)

Weisz elvtárs azt említette meg, hogy Anna-aknán helytelenül fizettek 30 százalékos földalatti pótlékot a csőszerelőknek. Ez azért történt, mert az ideiglenes munkástanács — minden megfontoltság nélkül — hozott olyan intézkedéseket, amiket, most a törvény értelmében helyesbíteni kell. Még akkor is, ha sokan ezt félre akarják magyarázni.

Anna-akna üzemvezetője még azt is megemlítette, hogy helyes lenne a körletvezetőket tapasztalatcserére elküldeni másik üzemekhez, hogy a bérezések között az összhang sürgősen megteremtődjék.

*

Az újítások mai helyzetével foglalkozott Bachmann elvtárs — Kossuth bánya főkönyvelője.

— Régen nagyon sokat írtak a lapok az újításokról. A béralapok fél százalékát fel lehetett használni jutalmazásokra. Azonban volt egy súlyos hiba. Nem néztük meg, hogy a jutalmazott újítások gyakorlatban beváltak-e, vagy egyáltalán használatba kerültek-e Most másképpen kell ezt csinálni. Javaslom, hogy az „Uj Komló" is foglalkozzon ezzel.

A későbbiekben megemlítette még, hogy a munkástanácsok a termeléssel foglalkoznak, de nem minden üzemnél értenek a helyes gazdálkodáshoz. Meg kell tanítani őket — mondotta Vachmann elvtárs — majd javasolta:

— Szakemberek, felelős vezetők tanítsák meg őket gazdálkodni. Ehhez nagy segítséget tud nyújtani az „Uj Komló" is.

*

Rajnai József elvtárs (Annaakna főmérnöke) és Kincses József elvtárs (Kossuth-bánya főbányamestere) is a bérezéssel, és az önköltséggel foglalkoztak. Rajnai elvtárs elmondotta, hogy az időbéres munkavállalóknál 8 óra a munkaidő. Ez azonban nincs kihasználva, mert a szakmánybéres bányászokkal egyidőben ők is abbahagyják a munkát. Ez naponta sok ezer forint olyan kifizetett összeget tesz ki, ami mögött nincs termelés.

Kincses elvtárs azt említette meg, hogy a bérezésekről sok vita folyik az utóbbi időben. Akadnak még olyanok is, akik azt gondolják, hogy most is lehet a zavarosban halászni, mint az ellenforradalom alatt. Olyan követeléseket hangoztatnak, melyek nem jogosak.

— Kérem az „Uj Komló"-t, hogy segítsen nekünk. Hozza nyilvánosságra az esetenként felmerült problémákat. Mutassa be az olvasóknak, mit lehet követelni jogosan és mit nem. Egy-egy példa magyarázatot adna, s ez megkönnyítené az üzemvezetőség helyzetét. Megnyugtatná a dolgozókat.

(Az ankéton még több értékes javaslat és bírálat hangzott el. Lapunk következő számában ezekre visszatérünk. Szerk.)

Megalakult a pedagógus pártszervezet

Örvendetes eseménynek voltunk tegnap szem- és fültanúi. Megalakult városunk területén a pedagógus pártszervezet. Hatalmas jelentőségű esemény ez. Hatalmas azért is, mert végre a legfontosabb területen, a nevelés területén van már pártszervezete az MSZMP-be tömörült kommunista pedagógusoknak. Ma még kicsiny létszámú ez a pártszervezet. És mégis erős. Erős, mert a legharcosabb, legbátrabb kommunista pedagógusok tömörültek a pártszervezetbe azzal a céllal, hogy mint párttagok, mint kommunista pedagógusok a marxizmus—leninizmus szellemében, a pártvezette munkásosztály akarataként neveljék, oktassák a rájuk bízott gyermekeket és segítsék tisztázni a téves, ferde nézeteket, melyek ma még bőven akadnak pedagógusaink között.

Nehéz, de szép feladat vár a pedagógus pártszervezet tagjaira. A meggyőzés eszközével, s egyben a téves ferde nézetek, s azok terjesztői ellen könyörtelenül fel kell vegyék a harcot, mert így kívánja ezt a munkásosztály érdeke. Ez a pártszervezet lesz hivatva arra is, hogy segítse megteremteni az iskola és a család közötti szorosabb kapcsolatot.

Mi biztosak vagyunk abban, hogy a komlói pedagógus pártszervezet betölti hivatását. A megalakulásukkor feladatot is tűztek maguk elé. A feladat; meglátogatni valamennyi iskola pedagógusát, beszélgetni velük és vitázni velük, a még tisztázatlan, az város, helytelen nézetekről Beszélgetni azokkal a pedagógusokkal, akik tagjai voltak az MDP-nek és ma még ne kérték átigazolásukat MSZMP soraiba. Biztos a hogy azok a pedagógusok akik tagjai voltak az MDP nek, többségükben ma is jó zangondolkozású, becsü'etes kommunisták, de még nem ta lálták meg az utat. Ezek a be szélgetések segítséget nyújtanak nekik ahhoz, hogy az áp rilis utolsó hetében megtartás ra kerülő taggyűlésen má ők is az átigazoltak soraiba legyenek.

— Gábor —

GONDOLATOK A MUNKAVERSENYRŐL

Az „Uj Komló" legutóbbi számában olvastam, hogy ismét kialakulóban van a szocialista munkaverseny, amit feltétlenül csak helyeselni lehet, mert ugyan ki ne tudná azt, hogy a második világháború pusztításai után hazánk, a párt vezette munkásosztály tettei, a szovjet nép segítsége mellett azért tudott aránylag igen rövid idő alatt talpraállni, mert a dolgozók széles tömegei között egészséges verseny alakult ki. Azzal a nemes céllal, hogy hazánk minél előbb virágzó, szocialista országgá váljon, amelyben minden ember aszerint részesül a kitermelt javakból, amilyen mértékben annak kitermeléséből kivette a részét.

S ha ez a versenyszellem, a dolgozók nagy tömegei között meg volt, hogyan történhetett meg, hogy a verseny az utóbbi évek folyamán egy-egy üzemen belül, kissé erőltetettek, felülről szervezett, nyilvánosságában díszes, hangzatos, vitathatatlan termelési eredményeket is felmutató, de a lelkek és a tudat mélyén súlyos romboló hatású lett? Amit mi sem bizonyít jobban, mint az a tény, hogy októberben a versenytáblákat is megsemmisítették. És mondjuk ki nyiltan: ma is, sokan a becsületes dolgozók közül, idegenkedve, vegyes érzelmekkel fogadják a munkaverseny mozgalom felélesztését.

Hogy a munkaverseny mentes legyen a múltban elkövetett hibáktól, újjászervezése előtt nem árt, ha felidézzük őket azért, hogy a hibák megismétlődése ellen harcolni tudjunk, az üzemvezetésnek, a szakszervezetnek azért, hogy okuljon belőle.

A munkaverseny célja, hogy újítások, észszerűsítések segítségével a termelést fokozza. Ezáltal a termelés önköltségét csökkentse. Mindezt a munka intenzitásának fokozása nélkül. És mi lett az eredménye? Az üzemeknél, például a III-as üzemnél, szervezték olyan munkacsoportot, melynek csapatösszetételét, a munkahely megválasztását illetően, szabad kezet adtak vállalásaik teljesítéséhez. Minden műszaki előfeltételt biztosítottak. A minőségi követelményektől eltekintettek csak azért, hogy ezzel a többi dolgozót hasonló eredmények elérésére doppingolják. Főképp azért, hogy az így elért eredmények alapján az úgynevezett normát hónapról-hónapra fokozatosan növeljék, mitsem törődve azzal, hogy egy két brigádot kivéve egyetlen egy csapatnak sem volt a zavartalan munkafeltétel biztosítva. Az üzemvezetőség tudta, tudnia kellett, hogy van egy törvény, amely a normák megváltoztatását csak akkor engedélyezi, ha a termelés folyamatában valami változás következik be. (Péld. gépesítés). De a III-as aknán 1953-ban is — amikor idejöttem — lapátolták a szenet, nyomták egész műszakon a réselőt. Ez így volt 1956. szeptemberében is, semmi változás nem történt. Csupán annyi, hogy a sűrű norma szűkítések következtében 1953-ban, a rendes ütemű munkával megkeresett a vájár 70—90 Ft-ot műszakonként, 1956-ban pedig — a kidőlésig fokozva a munkatempót — 40—60 forintot is alig. De sok, ennél alacsonyabb bér is ki lett fizetve.

A verseny egészségtelen szervezése és vitele nemcsak a termelésben volt ilyen romboló hatású.

Volt anyagtakarékossági verseny. Az egyszerű, becsületes dolgozó lenn a bányában vigyázott minden sínszegre, minden csavarra, a felhasználható öregfát újra felhasználta, hogy csökkenjen az önköltség, megteremtődjön az árleszállítás feltétele. Ugyanakkor szerte a városban és a bányatelep környékén milliókat érő anyagok mentek tönkre. Százezreket fizettek ki olyan újításokért, aminek semmi gyakorlati haszna nem volt, és végül az irányvonat indításánál nem a takarékos dolgozókat jutalmazták meg, hanem Vizi Lászlót, aki úgy takarékoskodott, hogy a becsületesen megdolgozott bérből megtakarított többmillió forintot, a dolgozók rovására.

Még sok-sok hasonló példát lehetne felsorolni, ami mind-mind a helytelen versenyszervezés következtében, károsan hatott vissza a dolgozóra. Ne csodálkozzon senki, hogy a verseny felújítása kellemetlen érzéseket idéz sok becsületes emberben is. Félnek a múlt megismétlődésétől és nem minden alap nélkül, mert máris tapasztalható hasonló irányzat a szakmányok kiadása körül.

Azt hiszem, velem együtt sokan elfogadják a leninizmusnak azt a megállapítását, hogy a munkaverseny a szocializmus építésének állandó kommunista módszere. A szocializmus gyors felépítése érdekében mi szívesen dolgozunk versenyben, de nem úgy, hogy abból mindenkinek haszna legyen, csak éppen az károsodjon, aki dolgozik.

A versenymozgalom újbóli beindításánál biztosítani kell, hogy a szakmányok mindenkor a közepes teljesítményekhez igazodjanak. Ez serkenti az átlagosnál jobb teljesítőket, mert nagyobb szaktudásukat igyekezetüket megbecsülve látják és a munkafolyamat állandó tökéletesítésén dolgoznak. Igazságosnak érzi a közepes teljesítőképességű is é az idősebb gyengébb is, hiszen nem minde ember egyforma képességű.

Biztosítani kell a minőségi munka fokozo tabb megbecsülését az anyagtakarékosságn is. Anyagilag is érdekeltté kell tenni a mun kacsapatot, hogy ebbeli igyekezete anyagia ban is kifejezésre jusson, mert Leninnek eg másik tanítása is örök érvényű — és mi e is valljuk — „a lét szabja meg az embe gondolkodását". Ha a munkaverseny a jövő ben ezen lenini tanítások szellemében ha lad, akkor biztos lehet a szocializmus min den egyes híve, hogy a termelés olyan len dületet kap, ami a szocializmus megvaló sítását, még nekünk, idősebbeknek is olya közel hozza, hogy nemcsak építői, de élvez is lehetünk.

Nem hagyhatom szó nélkül; nagyon téve az, aki azt hiszi, hogy a Horthy-uralom ala nem volt verseny. Az igaz, hogy nem volta kihívások, értékelések, mégis ment a verseny életre-halálra. Mi volt az, ha nem verseny amikor kiment Ház Antal földbirtokára j arató csapat és tudtuk, hogy akik legkésőb végeznek a következő évben nem kapnak szerződést. Vagy dolgoztunk a tőkés üzeme ben és tudtuk, hogy az elbocsátásoknál a, ke sebb termelésű eredményt elérőket küldi el, mert a tőkésnek azon kevesebb haszn van. És szótlanul, hangtalanul ment a ver seny, a létért.

Annál szívesebben megy a verseny ma amikor tudjuk, hogy a verseny eredmény az egész nép felemelkedését, jólétét növel erre vigyázzunk, hogy a valóságban is így legyen.

Győri Miklós
III-as akna vájára.

Fiatalok HANGJA

Felhívás
Komló város minden fiataljához!

1957. április 14-én, vasárnap délelőtt 9 órakor a Május 1 Kultúrotthonban ifjúsági nagygyűlést rendezünk.

Beszédet mond: Borbély Sándor elvtárs, a Kommunista Ifjúsági Szövetség Országos titkára.

A nagygyűlésre szeretettel hívjuk és várjuk a város minden fiatalját.

KISZ KOMLÓ VÁROSI SZERVEZŐ BIZOTTSÁGA

Program

Reggel 8 órától a bányászzenekar térzenét ad a Május 1. Kultúrotthon előtt. 9 órakor nagygyűlésre jönnek össze városunk fiataljai, hogy meghallgassák Borbély Sándor elvtárs a KISZ Országos titkára előadását, ifjúságunk jelenéről és jövőjéről.

Nagygyűlés után mutatkozik be először nyilvánosság előtt a KISZ tánccsoportja. Délután 2-től sportműsor. Futball mérkőzés, szovjet-magyar röplabda mérkőzés és ökölvívás szórakoztatja a fiatalokat. Este 6 órától tánccal fejezik be KISZ-eseink a vidám és reméljük eredményes napot.

Hogy készülnek . . .

Kedden a késő esti órákban meszesvödörrel és ecsettel felfegyverzett fiatalok, akárcsak az 1948—49. évek SZIT-esei, jelszavakkal írták tele a várost. A késő éjszakai órákban mésztől pettyesen, kicsit fáradtan, de vidáman olvasták a saját maguk által készített feliratokat. Megdicsérhetjük őket, mert a karbantartó KISZ-esei jó munkát végeztek.

A Kossuth bányai fiatalok pénteken taggyűlést tartottak, ahol határozat született, hogy testületileg vesznek részt a vasárnapi taggyűlésen.

A Kossuth-aknánál, a villamos üzemben feliratokat készítenek a vasárnapi nagygyűlésre.

A III-as aknai fiatalok sem maradnak el. Lázasan készülnek ők is a vasárnapi nagy napra. Máthé András szavaiból kitűnik, hogy ők nemcsak a vasárnapi napra készülnek, hanem a Moszkvai VIT tiszteletére ifjúsági brigádokat is szerveznek. Előljárnak a szocialista munkaverseny felélesztésében. Hogy még mire készülnek, azt a helyszínen mindenki megláthatja, várunk minden fiatalt rá.

Az arcápolásról

Sok gondot okoz, különösen most, a tavaszi hónapokban, hogyan védjük arcunkat, milyen krémet használjunk, s egyáltalán mit csináljunk, hogy ezekben a „nehéz" hetekben is, tiszta, szép, rugalmas, üde „szeplőmentes" legyen arcbőrünk. Vannak, akik rááldoznak néhány „tízest", s beutaznak Pécsre, a Pálma vagy Levendula kozmetikába, hogy szaktanácsot kérjenek. Akiknek ehhez nincs kedvük, vagy pénzük, azok idehaza töprengenek: mitévők legyenek?

A komlói asszonyok, leányok nagy örömére ezúton közöljük a Helyiipari Vállalat, húsvéti meglepetését: április 15-től, a Kossuth Lajos utcai férfi, női fődodrászat között, külön helyiségben megnyílik a kozmetikai részleg.

Holnap, azaz április 14-én, vasárnap délelőtt 11 órakor ünnepélyes megnyitó keretében, a látogatók közelről is megismerkedhetnek az arckezeléshez szükséges gépekkel, melyeket mintegy 12 ezer forintért vásároltak a budapesti orvosi műszer-üzletből. Hogy előre is, egy kis ízelítőt adjunk, megpróbáljuk leírni a helyiséget, s annak berendezését. A fal világoskék, a bútor kovácsolt vas és aranyozott, a bútorhuzat rózsaszín, a függöny és szőnyeg . . . ragyogó. S a kozmetikus: kedves, közvetlen, szakmájához értő, és szakmáját szerető.

Miklós Dezsőné, — mostmár a nevét is eláruljuk — hétfőtől minden látogatónak, szépülni akarónak, díjmentes szaktanácsot ad. Persze a kezelést sem számítja drágán. Egy arckezelés 16 forint, szempillafestés 15 vagy 20 forint, és a kvarckezelés 5 forint 10 fillér. Ezenkívül a szőrtelenítés, masszás, és egyéb szépséghibák eltávolítása is, mindössze néhány forintba kerül. A szaküzlet, mely a „Levendula" nevet viseli, hétfő kivételével, mindennap délelőtt 10 órától este 6 óráig tart nyitva. Hétfőn délután fél 1-től látogathatják, este 6-ig.

Az érdeklődők száma, ezidáig igen nagy. Most már csak az kell, hogy a gyakorlatban is meggyőződjenek a kozmetikai részleg hasznosságáról. Nos; rajta, kedves asszonyok, lányok. Reméljük, nem bánják meg . . .

KISZ-hírek

Pénteken tartotta alakuló ülését a Karbantartó Uzem KISZ szervezete.

*

A KISZ tánccsoportja 21-én a Pécsi Nemzeti Színházban szerepel, Baranya megye VIT nagygyűlésén.

*

Egy hetes sikondai táborozást tervez a Városi KISZ Bizottság.

*

Tekepályát és nyári kerthelyiséget építenek a fiatalok társadalmi munkában a Bányász Klub mögött.

*

Készül már a KISZ-esek egyenruhája és minden valószínűség szerint május 1-én már ebben vonulnak fel.

Boltról — boltra

Rohamosan közeleg a húsvéti ünnep. Már csak néhány nap, s a gyermekek izgatottan futnak a fűből rakott fészekhez, és a felnőttek — nem csekélyebb izgalommal — kíváncsian figyelik a lakás egy-egy rejtett részét. Vajon nekik mit hozott a „nyuszka"?

Nem akarunk ünneprontó hangulatot, s azt sem kívánjuk, hogy a várvavárt napon csalódott gyermekek, felnőttek legyenek. Éppen ezért, mi elárulunk saját tapasztalatainkat. A hét közepén ugyanis, több boltban érdeklődtünk húsvéti ajándékok, érdekességek felől, s így megtudtuk a következőket:

A hentesüzletekben

máris kapható a csavart és a füstölt sonka, a füstölt tarja, a gyulai kolbász és paprikás szalámi. A borjú, sertés és marhahúst — az ünnepre való tekintettel — péntek helyett, már csütörtökön meg lehet vásárolni. Az Észak-Baranya Megyei Népbolt komlói kirendeltségétől szerzett értesüléseink szerint, valamennyi húsáruda (Kenderföld, Kökönyös, belváros, Gesztenyés) nagymennyiségű áruval rendelkezik.

A Sport- és Játékboltban

Itt még nem sok mindent találunk. A játékok, melyek gyermekeink örömét, meglepetését szolgálják, ugyancsak hiányoznak. Inkább csak a régi megszokott, sőt mondhatnánk „megúnt" tárgyak díszelegnek a polcokon. Ha nem csalódunk, s ha értesülésünk valóra vált, akkor néhány nap múlva, — még húsvét előtt — újszerű, érdekes, külföldi játékokkal telnek meg a bolt polcai. S akkor — ugyebér, — lehet választani?

A rövidáru boltban

A Német Demokratikus Köztársaságból sok szép holmi érkezett. Ha néhány férj, vagy férj-jelölt még nem tudná, hogy mivel kedveskedjen feleségének, illetve menyasszonyának ez alkalomból, mi megsúgjuk: okvetlenül nézze meg a nylon garniturákat, melyek csak 280 forintba kerülnek, a női táskákat, melyek bordó, barna és fekete színekben 96 forinttól 160 forintig vásárolhatók, s a női bőr és plasztikeket, melyek ugyancsak szépek, ízlésesek és főleg — olcsók. Ugyanitt veheti meg húsvéti ajándékát a figyelmes feleség, vagy kislány is, mert . . . férfi fehérneműben és férfi nyakkendőben szintén nagy választék van.

A fűszerboltokban

hiányzik még a csokoládé, tojáscukor, nyuszka. Volt ugyan már kisebb mennyiségben, azonban elfogyott. Mint az „illetékesek" mondják: reméljük az utolsó percekben újabb szállítmány érkezik.

Kispajtások OLDALA

A hős kutya

Egy olasz hegyvidéki falvacskában történt. Két testvér — Donató és Stefáno Pannunzio — békességben éldegéltek nagy egyetértésben. Együtt laktak és dolgoztak, mindenhová elkísérték egymást. De bárhova mentek, mögöttük mindig ott járt hűséges pásztorkutyájuk, Lino. E jószág hűségét, bátorságát már sokszor megcsodálták a környék lakói!

Minden időben követte gazdáit — akár éjjel, akár nappal — és semmivel sem lehetett ettől eltéríteni. Hiába kínálták e célból csonttal és egyéb kutyának való „finomsággal" — Lino boldog csaholással szaladt gazdái után.

A hű Lino nagyon szerette a hegyvidéket, s vidáman futkározott a cserjék között. Néha macskát zavart, — máskor gazdái lába előtt hevert és leste gondolataikat.

Azt nem tudta eldönteni, hogy Donátot, vagy Stefánot szereti-e jobban. S ha ezek véletlenül nem együtt mentek — hej de rossz helyzetben volt szegény Lino! Na de ez ritkán történt meg.

Harcolt kóbor kutyákkal is, melyek sokszor támadtak a békésen tollászkodó csibékre. Igaz, hogy bátorsága és ügyessége dacára, sokszor „csataviselten" került ki a küzdelemből. Meghátrálásról azonban szó sem lehetett!

A két testvér tudta, hogy hűséges és bátor a kutyájuk, de hogy hős is, azt nem. Pedig az volt. Tavasszal tudták ezt meg.

Donato és Stefano egy barátjuknál voltak látogatóban, s tereszetesen Lino is velük tartott. Éjfél is elmúlt, amikor hármasban nekivágtak a hazafelé vezető útnak. Lino előre, majd visszaszaladt, körülugrálta gazdáit — majd ismét előre rohant. Az út egy kis szakadékba torkollott, s innen már látni lehetett a falucska szélső házait is.

Lino gazdái körül ugrált, amikor vad farkasüvöltés verte fel az éj csendjét. A meglepődésből fel sem ocsúdott a két testvér, s máris vad fogcsattogással öt ordas rohant elő . . . Hogy menekülnek meg — ötlött fel bennük a gondolat.

És ekkor lett hős Lino. Egy hatalmas ugrással az ordasok között termett — s vad harc kezdődött a hat állat között. Rövid és egyenlőtlen küzdelem zajlott le, de elég arra, hogy Donato és Stefano megmenekülhessenek.

Lino pedig holtan feküdt az ordasok között. Feláldozta magát gazdáiért. Így lett hős a hűséges Linoból.

TUDOMÁNY technika

Nem árt tudni, hogy . . .

Mintegy félórás sötétben való tartózkodás után legélesebb a szem és reagál 10-lux nagyságrendű megvilágításra, ami megfelel 1·5.10—watt/m energiamennyiségnek. Körülbelül ekkora egy korszerű rádiókészülék érzékenysége.

A fül 2000 másodpercenkénti rezgésszámot észlel leghamarabb. Ennél a rezgésszámnál 2.10—⁴ bár erősségű hangnyomást még megérez, ami megfelel 1/100 000 milliméter vízoszlop nyomásának.

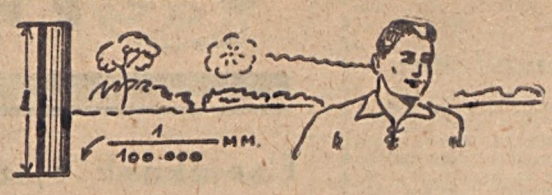

A villamos feszültséget leghamarabb nyelvünkkel észlelhetjük! A nyelv érez 0,5 voltos egyenáramot.

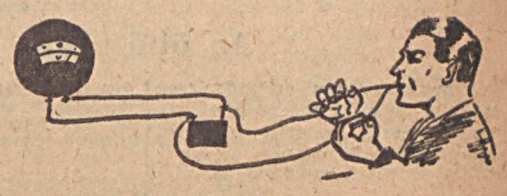

Az emberi idegrendszer 30 méter másodpercenkénti sebességgel továbbítja az ingereket. Ennek tudható be, hogy kb. 0.1 másodpercre van szüksége az embernek ahhoz, hogy reagáljon a külvilág jelenségeire. Ez nem rossz érték, összehasonlítva a különféle jelfogók (relék) idejével.

MUNKA UTÁN A VÁJÁRISKOLÁBAN

Talán az sem tekinthető véletlennek, hogy az intézet épületét szinte a város legkiemelkedőbb helyére tervezték és építették. Talán ezzel is azt a megbecsülést kívánták hangsúlyozni, amelyet népi államunkban a jelen és a jövő bányászai joggal megérdemelnének. Annak fontosságát, hogy a holnap szakképzett bányamunkásai magasan kvalifikált, művelt tagjai legyenek hazánknak. Ezért fordít nagy gondot minden illetékes szerv a vájáriskolások képzésére, tanulásukra, művelődésükre. Erről kívántunk a gyakorlatban is meggyőződni, amikor a minap bekopogtunk az intézet üvegajtaján.

*

Úgy gondoltuk, hogy a vájártanulók szabadidejükben csak a szórakozással törődnek, de gyorsan tapasztalnunk kellett az ellenkezőjét is. A

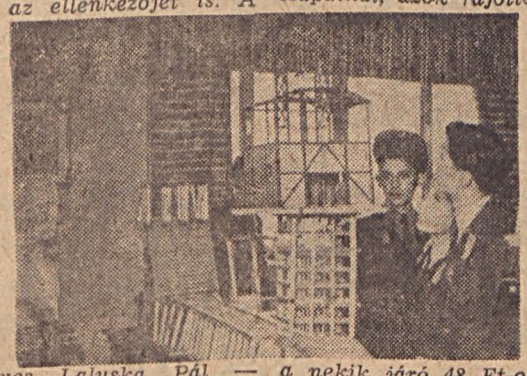

másodéves Laluska Pál — mint ügyeletes — már az ajtóban könyörtelenül visszatartott bennünket, míg el nem mondta, ami a begyét nyomja. Mig sorolta a panaszt, elnéztük ezt a szőke, tiszta arcú fiút, a 17 éves, Szarvasról bányásznak szerződött új emberkét. Új ember, mert tiszta szívű, társait szerető, azok gondját-baját saját ügyének érző fiatal csak új ember lehet — a szocialista nevelés emlőin nevelkedett — a mi rendszerünk szenvedélyesen igazságot ismerő és követelő embere. Mint később megtudtuk, jól sejtettük, Laluska Pál a KISZ tagja, s a tagság bizalmából „termelési felelős" megbízást kapott. Ilyen minőségben mondja el társai panaszát.

— Nem ismerik a fiúk a szakmányt. Nem tudják kiszámítani ezért teljesítményüket, keresetüket — mondja az eset miatti rosszallásától szikrázó szemmel, pirosló arccal.

— Akik lemérték teljesítményüket, mint például a 9-es csapatnál, azok rájöttek, hogy a nekik járó 48 Ft-os alapkereset helyett csak 37,40 forinttal számfejtették. Elvtárs, valamit tenni kellene!

Az igazgató azóta már intézkedett, újra számfejtik a béreket, mert a fiataloknak volt igazuk. De kedves tanbánya számfejtői, nem lehetne az ilyen hibákat a továbbiakban elkerülni?

Shakespeare és Rinaldo-Rinaldini

Szívesen és készségesen engednek betekintést munka utáni életükbe a vájártanulók. Meg is mutatják, el is mondják, hogyan élnek, mivel foglalkoznak szabadidejükben. De, hogy szavukat ne felejtsék, előbb még egy panaszt tesznek szóvá.

— Jó az ellátás, ízre is, mennyiségre is, de igazán kár, hogy a később ebédelőknek már kevesebb tálalótál jut s gyakran piszkos a pohár.

— A legjobb étel ízét is elrontja, ha kétes tisztaságú edényből kell azt fogyasztani.

— A mosogatás lassú — ez ezért van — állapítja meg egyikük.

Úgy gondoljuk, ezen lehet segíteni s a konyha dolgozói gyorsan meg is oldják.

— Kár, hogy hónapokkal ezelőtt nem jártak nálunk. Nagyon szép kiállításunk volt. Most már csak képekről látnak az ilyen hibákat a továbbiakban elkerülni?

Az egyik képeskönyvet lapozgató fiút kérdezzük: hogyan szokott szórakozni szabadidejében?

— Ilyenkor a hónap közepén (fizetés előtt) sokadika van. Ezért a szobában vagy a társalgóban olvasgatunk, társasjátékkal játszunk. Ha „terhes" a szoba levegője, kirándulunk. Most vasárnap néhányan a sikondai völgyben voltunk. Az ötödik szakasz Kőlyukban volt.

Terveznek újabb kirándulásokat is?

— Igen. Húsz fiatal készül húsvétkor Óbányára, a KISZ-szervezet tagjai pécsi kirándulásra, s most szerveznek egy abaligeti túrát is.

S akik itthon maradnak?

— Van itt szórakozási lehetőség — hangzik a válasz. Van rex-asztal, sakk, asztalitenisz, s sok más társasjáték. De a mozit is nagyon szeretjük. Vasárnaponként filmvetítés van. De nem ritka hétközben sem a film. Játék és szakmai filmek. A városi mozikat is gyakran látogatjuk.

— Mit olvasnak? Őszintén és tiszta tekintet kíséretében válaszolja N. F. tanuló:

— Jelenleg a „Rinaldó-Rinaldini"-t.

Megtudjuk azt is, hogy az intézettől távozásakor hagyott itt belőle vagy 70 példányt egy nevelő. Őt már nem találhattuk meg. Ezért ezúton kérjük a többi nevelőt, magyarázzák meg a fiataloknak, miért ne olvassanak ilyen könyveket. Érdemes megmagyarázni, hiszen szeretik a jó, értékes műveket olvasni a tanulók. Ezt bizonyítja, amint ezt Kovács nevelő elmondotta — hetenként 70—80 jó könyvet viszenek ki a könyvtárból. S van könyv is elegendő, mintegy 2300 kötet, melynek 80 százaléka az ifjúságot érdeklő szépirodalmi mű. S hogy szeretik a jó könyveket, arra példa az is, hogy sok klasszikus művet, köztük Shakespeare műveit is gyakran kérik.

Távozásunkkor arra kértek bennünket; nézzük meg azt is, hogyan sportolnak — s írjunk róla. Ezt megígértük. Kérésükre most azt is közöljük, hogy a város tornászéletének fejlesztéséhez azzal is hozzá kívánnak járulni, hogy május 5-én dísz tornabemutatót rendeznek. Érdemes lesz megnézni, mert tehetséges tornászok s Héder János olimpikon is szerepel a bemutatón.

Sport

Hogy is volt vasárnap?

Útban Sopron felé

A hosszú út miatt, csapatunk már korán elindult Sopronba. Sajnos csak Győrben tudtunk szállást biztosítani, így a „főhadiszállás" Győr lett. Kellemes jó utazás után, szombaton kora délután értünk Győrbe. Utközben látogatást tettünk a csapat volt edzőjénél, Bodola Gyulánál, a kórházban, aki igen megörült a váratlan látogatásnak. Mi is örültünk, hogy Gyula bácsi már túl van a veszélyen és igen szépen javul az állapota. Ő is megkérte a játékosokat, hogy a Sopron elleni mérkőzésen minden erejüket vessék latba, mert a bajnokság ezen a mérkőzésen dől el.

*

Szombaton rövid séta után, korán tért pihenőre a csapat. Vasárnap borult, esős időre ébredtünk, de ennek ellenére, a csapat pihenten, jó hangulatban indult tovább, Sopron felé. Ebéd után következett az utolsó megbeszélés. A megbeszélésen dr. Czibulka edző megadta az utolsó taktikai utasítást, és minden játékosnak megszabta a feladatát. Különösen a sokmozgásos támadójátékra hívta fel a figyelmet, mert szerinte Sztálinvárosban is helytelen volt a túlzott védekezés, hisz ezért került bizonyos mezőnyfölénybe a sztálinvárosi csapat. Sopron lényegesen gyengébb ellenfél, bár Sztálinvárost símán verte otthonában, mégis a támadásokra kell a főhangsúlyt helyezni. Továbbiakban még elmondta az utolsó percig való küzdelem rendkívüli fontosságát.

Hohn János intéző azt fejtegette, hogy ezen a mérkőzésen dől el lényegében a bajnokság sorsa. Ezért minden játékostól a legnagyobb erőbedobását kérte. Magyar József csapatkapitány, a csapat nevében ígéretet tett: „minden tudásunkkal azon leszünk, hogy ezt a nehéz akadályt sikerrel vegyük. Hiszem ez után, a két hazai mérkőzés már könnyebbnek ígérkezik".

*

A pályára érve az eső megeredt, a szél is felerősödött. A salakos talaj sem volt biztató. 4 óra után néhány perccel Dorogi játékvezető sípjelére a következő összeállításban futott ki csapatunk a pályára:

Magyar — Kanizsai, Polgár, Kripl — Molnár II., Kohlmann — Grózdics, Udvaros, Korom, Molnár I., Gerencsér.

Azonnal csapatunk lépett fel támadóan, bár az elején Sopron is vezetett néhány támadást. Általában még kiegyensúlyozott volt a játék. A 15. percben váratlan gólt kaptunk. Juhász 25 méterről kapura lőtt és a labda Kohlmann lábán irányt változtatva, a bal alsó sarokba vánszorog. Magyar már csak beljebb tudja ütni, 0:1. A gól után még nagyobb lendülettel támadunk. A 18. percben Gerencsér szép elfutás után a kifutó kapus felett, a hálóba emeli a labdát, 1:1. Most már végképp magunkhoz ragadjuk a kezdeményezést. Szép támadásokat vezetünk, de az adódó helyzeteket nem tudjuk kihasználni. A 40. percben Molnár I. a baloldalról beadott labdával a 16-oson belül cselezni próbál, a kapus Molnárt kézzel visszahúzza. A megítélt 11-est Kanizsai szépen a jobb sarokba helyezi, 2:1.

A Szünet után csapatunk nagy lendülettel kezd. Csatáraink valóban betartják az edző utasítását és igen sokat mozognak. Szép helycserés támadások futnak a pályán, de a nagy gólhelyzeteket sem sikerül kihasználnunk. Először Grózdics, majd utána Molnár I. hibáz, igen jó helyzetben. A 21. percben egy jó támadás alkalmával Molnár szépen teszi maga elé a labdát, és a kimozduló kapus mellett a jobb sarokba lő, 3:1. Sopron lelkesen küzd továbbra is. Védelmünk azonban biztosan hárít minden támadást. Csatáraink előtt még a hátralévő időben is nyílik gólszerzési alkalom, de már nem sikerül azokat kihasználni.

Az öltözőben

A mérkőzés után érthetően igen nagy az öröm az öltözőben. Hiszen hosszú évek kemény munkája után, most már valóban ott áll a csapat az NB I. kapujában és minden bizonnyal be is tud lépni rajta. Még három mérkőzés van hátra, abból kettő hazai pályán. És ebből a három mérkőzésből már három pont megszerzése is a bajnokságot jelenti!

Útban hazafelé

A mérkőzés után, az autóbuszban vissza Győr felé, dr. Czibulka edző a következőket mondja a mérkőzésről:

— A csapatunk javuló formában játszott. Úgy látszik most kezd lendületbe jönni. Nagyon örülök, hogy ezen a nehéz szérián már sikeresen túl vagyunk. Reméljük a következő mérkőzéseken is jól szerepelünk, és sikerül megőrizni tavaszi veretlenségünket. Még van hiba, de igen örvendetes a csatársor sokmozgásos játéka, a sok helyváltoztatás. A védelem tartja jó formáját. Igen örvendetes még, hogy a csapat minden tagja kivétel nélkül, az első perctől az utolsóig, minden erejével küzdött. Elveszett labdát nem ismertek. Nekem most leginkább Kripl, Kohlmann, Grózdics, Molnár I. és Gerencsér játéka tetszett, bár a többiek sem játszottak rosszul.

Hohn János intéző, ezeket mondotta:

— Nagyon örülök ennek a győzelemnek, hisz ezzel igen megközelítettük nagy célunkat, a bajnokságot. Csapatunk meglehetősen jól játszott. Bár titokban tartottunk ettől a mérkőzéstől. Reméljük, hogy a hátralévő mérkőzéseken is hasonlóan, szépen szerepelünk majd. Kezd a csapat mindjobban formába lendülni. Úgy látszik, hogy a téli és kora tavaszi nagy alapozó munkának most ért meg a gyümölcse. Az edző által megszabott taktikai elgondolások eddig helyesnek bizonyultak, különösen most látszott ez meg, amikor a játékosok a megbeszélt taktikai utasításnak megfelelően játszottak. Bízunk a csapat további jó szereplésében.

— *Mihály* —

Béta-akna—Paksi Kinizsi 3:1 (0:0)

Gólövő: Király I., Tóth II., Király I.

Béta fölényével telt el az első félidő, de a csatárok mindent egyénileg akartak megoldani s így kárba vesztek a gólhelyzetek. Király I. révén Béta vezetést szerzett, utána könnyítettek az iramon. Paks ezt felhasználta az egyenlítésre. A mérkőzés csak az utolsó 5 percben dőlt el, amikor Béta jó hajrával Tóth II. és Király I. révén két gyors gólt szerzett.

Április 14-én Tolnán jobb csapatmunkára lesz szükség, ha Béta a harmadik mérkőzésén is győzni akar.

Jól játszott: Mestyán, Szatler és Baksa.

Kupa-avató a Bányász Sportklubban

Városunk röplabdasport kedvelői az elmúlt napokban ünnepségre jöttek össze a Bányász Sportklubban. A Bányász SE röplabdázói ezúttal annak jegyében adtak egymásnak találkozót, hogy baráti vacsora alkalmával idényzárót tartsanak.

Egy-egy szakosztály életében ilyen esemény többször megismétlődik. De a mostani ünnepség a Komlói Bányász férfi együttes kiemelkedő állomását jelenti. Nem kevesebb, mint azt, hogy az I. csapat megnyerte a Baranya megyei Téli Kupa röplabda bajnokságot, — megelőzve valamennyi nagynevű pécsi csapatot.

Igazán elismerésre méltó teljesítmény ez, hiszen városunk bajnokcsapata alig néhány esztendei működésre tekinthet vissza. Komlón 1954. tavaszán talált otthonra ez az országos viszonylatban is eléggé fiatal sportág. S ettől az időtől kezdve nálunk egyre több ifjú és leány barátkozott meg e labdajátékkal. Hadd álljon itt azoknak a neve, akiknek közreműködése elsősorban hozzájárult a sikerhez. Az örökifjú, fáradhatatlan Orosz Ottó nem-ismeretlen a sport barátok körében. Mint edző és egyben játékos, mindig a csapat szolgálatában áll. A röplabda iránti szeretet példaképe lehetne Kotka Ferenc csapatkapitány is, aki Vokó Jánossal, Vass Györgygyel, Weisz Richárddal, Krajczár Zoltánnal, Varga Győzővel, Benedek Lajossal és Rein Attilával együtt nagyszerű lelkiismeretességgel látogatja az edzéseket. Nem véletlen tehát, hogy a gárda kitűnő sikert aratott a téli idényben.

Mint ahogy már ez szokott lenni ilyen alkalomkor, bensőséges ünnepség alkalmával avatták fel a Pécsi EAC által alapított és az elsőséggel elnyert kupát. Bévárdi András szakosztályvezető ugyanitt adta át a bajnokcsapat tagjainak járó érmeket.

Ez a baráti találkozó is megmutatta, hogy fejlődik a szakosztály, s együtt vannak a játékosok, a sportköri vezetők ugyanúgy, mint a pályán. (Vo.)

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek: *Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal*

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

Anyakönyvi hírek

1957. III. hóról

SZÜLETTEK: Dobai Sándor, Buzás Margit, Kárpáti Judit, Péter Károly, Kriszt Katalin Márta, Orsós János, Schüszler Csaba, Margittai Krisztina, Horváth József, Gudmann Ibolya, Fóris Éva Erika, Jurics Judit, Vitkó Magdolna, Beck János, Torkos Ibolya, Orsós Sándor, Mercz Gyöngyi, Rádi Erika Gyöngyi, Bagán Erzsébet, Juhász Jolán Magdolna, Oláh Erika, Hermusz Klára, Nádaskay Péter György, Kiss Ágota, Kaizer László, Orsós József, Rajhár Erika, Jáhn Mária, Szemenyei Gábor János, Bognár Ferenc, Rosenfeld Elek, Kiss Csilla Matild, Fehérvári Mária Katalin, Orsós Gizella, Szabó Éva, Jauch Béla, Miha Éva Gizella, Gász Ervin Róbert, Bükkösdi Mária, Pozsgay Márta, Risz Tamás, Zsadony Mária Magdolna, Tomeg Judit, Kulcsár Magdolna, Tóth Károly, Csölle Zoltán, Koleda Magdolna, Orsós Etel, Ignácz Rózsa, Egyed Etel, Gergely Tibor János, Link Éva, Fábián Margit, Schwarcz László.

HÁZASSÁGKÖTÉSEK: Németh István és Lukács Borbála, Spitz Ferenc és Bischoff Irén, Erős József és Tóth Rozália, Deminger József és Fuchs Katalin, Fekete László és Kersék Mária, Sipos István és Teikszli Borbála, Ondok Ferenc és Kapitány Anna, Ács Ferenc és Páskuly Jolán, Wágner János és Gertner Ilona, Papp Ferenc és Stadler Erzsébet, Szabó Lajos és Weinhardt Katalin, Vass János és Juhász Katalin, Cser Vilmos és Fodor Mária.

HALÁLOZÁSOK: Weisz Ádám 84 éves, Papréti Jánosné 77 éves, Kertész Vince 66 éves, Gattyán Ferenc 28 éves, Papp Ferencné 67 éves, Lőrincz Károlyné 82 éves.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-63
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

Hírek, KÖZLEMÉNYEK

— **Fűszer-csemege** üzletet nyitottak április 10-én, reggel 8 órakor Kenderföldön, a Vörösmarthy utcában. Az új boltban élelmiszer, cukorka, ital, konzerv és egyéb háztartási cikk vásárolható. A kenderföldi lakosok a nyitás alkalmából mintegy 350-en látogatták meg az üzletet, s nagy örömmel vásárolták a régóta nélkülözött sütőport, vaniliacukrot és reggeli italt.

— **A Móricz Zsigmond** utca burkolatának javítását április 8-án megkezdték.

Hol művelődjünk, ho szórakozzunk?

MOZI

Május 1. Április 11—17-ig: Szegény szerelmesek krónikája, olasz film.

Szabadság. Április 12—14-ig: Ma este minden véget ér. Csehszlovák film.

TÁNC

Szombaton és vasárnap este 11 óráig Czéczi Horváth Géza és zenekara szórakoztatja a Béke étterem vendégeit.

A Fekete Gyémánt kisvendéglőben Jónás Bandi és cigányzenekara este fél 11-ig magyarnótákat játszik.

Király Ferenc jazz zenekara hét végén 11 óráig szórakoztatja a Sport-étterem táncolni szerető vendégeit.

Szászvári Jószerencsét Filmszínház műsora

Április 12—14: Emberek a havason. Nyírő József novellájából készült magyar film. **Április 16—17:** A Rumjancev ügy. Megragadó, színes, szovjet film, a mai életről. **Április 19—21:** Az én felelősségemre. Román film.

— **Az USA** munkaügyi minisztériuma nyilvánosságra hozott adatai szerint az Egyesült Államokban az átlagos fogyasztói árak februárban 3,6 százalékkal multák felül a tavalyi árszínvonalat. 1947—49-hez viszonyítva az idei árak az év első negyedében 178,7 százalékkal növekedtek.

— **Női, gyermek** és férfi habselyem ingek vásárolhatók nagy választékban a Kossuth Lajos utcai 111. sz. rövidáru boltban.

— **Az Ajkai** Aluminiumkohó műszaki gárdája egyre több új feladatot old meg sikerrel. Az alumíniumkohászat legnehezebb, legtöbb erőkifejtést igénylő műveleteinek a gépesítésével, automatizálásával a korábban szükséges munkaerő 25 százalékát tették feleslegessé.

— **Svájci** „Marvin" „Doxa" szovjet „Pobeda" karórák várhatók — még a húsvéti ünnepek előtt — a Kossuth Lajos utcai sport és játékboltba. Ugyanitt ismét kapható lesz a tetszetős 225 Ft-os karóra is.

— **Halászlé** kapható minden pénteken a Fekete Gyémánt kisvendéglőben, és minden szerdán a Sport étteremben. A halászlevet szerető komlói vendégeknek jó étvágyat kívánunk.

— **Férfi kötött,** áttört (apacs) ing, minden színben kapható a Kossuth Lajos utcai Ruházati boltban. Ára: 40,— Ft.

— **Közkedvelt** enciánkék férfi szövetruha vásárolható 890 forintos árban a Kossuth Lajos utcai Ruházati boltban. Ugyanitt gyermeköltönyök minden színben és számban, leányka matrózruhák 140 Ft-tól 360 forintig, exportra készült női nyári ruhák 190 forintért, női düftin kulikabátok 430 forintért vásárolhatók.

— **A kakaótermelő** országokban: Ganában és Nigériában különös aggodalmat kelt, hogy vegyi úton sikerült olyan pótanyagot előállítani, amely teljesen helyettesíti a kakaóvajat, olcsóbb annál és főleg csokoládégyártásnál olyan módon használható fel, hogy a különbséget sem ízben, sem tápértékben nem ismeri fel még a szakember sem.

— **Borjúboxból** készült drapp és piros női szandálok kaphatók a Kossuth Lajos utcai Ruházati Boltban, amelyek a Komlói Helyiipari Vállalat cipész részlegének készítményei. Ugyanitt, férfiingek 95—220 forintért, csehszlovák zsebkendő garnitúrák (1 dobozban 12 db) 228 forintért, és exportra készült rózsaszínű, világoskék női szandálok 206 forintért vásárolhatók.

— **Nagymennyiségű** élelmiszercsomagot, és ruhafélességet osztott ki ezidáig a komlói vöröskereszt. A kiosztások folytatólagosan történnek. Jelenleg többszáz jelentkező kérelmének felülvizsgálatát végzik.

Apróhirdetések

ELVESZTETTEM személyi igazolványokat, pénztárcámat, összes okmányokkal együtt. Kérem a becsületes megtalálót, hogy az igazolványt és az okmányokat, a bentlévő pénz ellenében, a Komlói Rendőrkapitányságon adja le.

EPEDARUGÓS ágybetét készítését vállalom. Vajta kárpitos Pécs, Déryné u. 11. (volt Mária u.) — Telefon: 41-88.

MUNKÁSOKAT KERESNEK

A Komlói Szénbányászati Trösztnek 30 csillést, 50 vájárt. A Községgazdálkodási Vállalat: 50 kubikost, 10 úttisztítót, 5 rakodómunkást. A 7. sz. Kőbánya Vállalat: 30 bunkózópakolót. A 49. Építőipari Vállalat 50 kőművest, 20 segédmunkást.

A munkát keresők minden esetben a tanács munkaerőgazdálkodási csoportjánál jelentkezzenek.

Komló HUMORA

Elsejéknek éjszakáján

— Hikk... esküszöm, egyenesen az értekezletről jövök... hikk!

A Kossuth utcán

— Mi történt veled drága barátom?
— Elütött egy autó?
— A dehogy... a gyerekeknek vettem két szem narancsot.

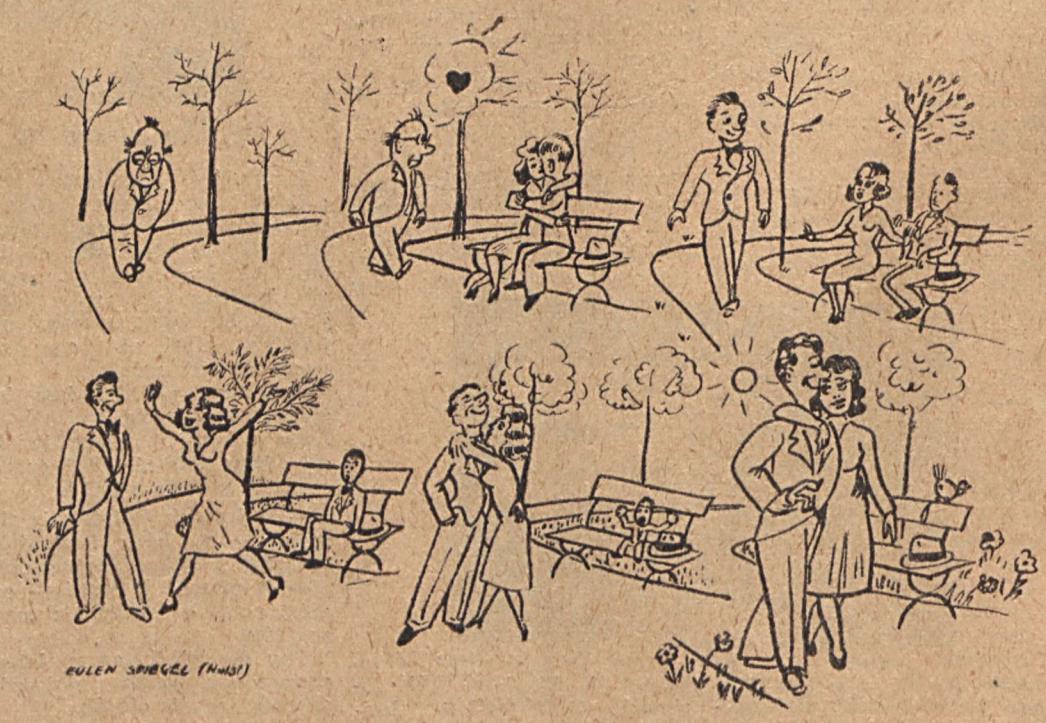

Ha az ábránd valósággá válna!

Szerelem

Az ókortól napjainkig

Sajnos megtörtént

Egy kisfiú és egy kisleány egymásba karolva „dülöngél" a könyvesi járdán. Mögöttük rendőrt imitáló, felfújtarcú, fakardos kisfiú.

Az egyik járókelő megszólítja őket.

— Ti mit csináltok gyerekek?

— Szombat estét játszunk! Feleli a csevegősebb kislány.

— Én vagyok a mama — az Ocsi a papa, s mivel „berugott" hazakísérem.

— No és mögöttetek a másik fiú? Az mit játszik?

— Ő játssza a rendőrt. Vigyáz ránk, hogy az autó el ne gázoljon.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. ÁPRILIS 17.

TÁVIRAT:

a Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozóinak!

KEDVES ELVTÁRSAK!

Hazánk felszabadulásának 12-ik évfordulója tiszteletére április 3-án elért kimagasló teljesítményeikért őszinte elvtársi köszönetet mondunk a tröszt valamennyi dolgozójának, bányászoknak és vezetőknek, a tröszt üzemei MSZMP szervezeteinek, kommunistáinak.

Kívánjuk, hogy munkájukban további sikereket érjenek el, és az elkövetkezendő nagy ünnepet, a munka ünnepét: május 1-ét, a nemzetközi proletariátus legnagyobb napját nagyszerű termelési eredménnyel ünnepeljék.

A NEHÉZIPARI MINISZTÉRIUM MSZMP INTÉZŐBIZOTTSÁGA

Munkásőrség Komlón

Hazánk felszabadulásának tizenkettedik évfordulója ünnepén, eddig nem látott új egyenruhás felfegyverzett egység jelent meg Komló utcáin, a proletárdiktatúra funkciójának megerősítő, a munkásosztály hatalmát védő, a dolgozók testi épségének biztosító, a karhatalom erős segítő egysége, a munkásőrség.

Fiatalok és idősek, kommunisták és becsületes dolgozók, önként együtt fogtak fegyvert azok ellen, akik mégegyszer megmernék kísérelni független, szabad, szocialista hazánk megtámadását, eddigi vívmányaink tönkretevését, a kommunisták és becsületes dolgozók kivégzését.

A munkásőrség, amely a proletárdiktatúra hatalmának szüleménye, valóban a munkásosztály, a népi demokráciának egyik biztosító tartozéka, a rend, nyugalom, a békés termelő munka, a szocializmus építése — megvédésének sziklaszilárd, ütőképes bástyája.

A munkásőrség feladata homlokegyenest ellenkezik az október 23-át követő ellenforradalmi bandák fegyveres csőcselék „nemzetőr" egység feladatával.

Az akkori munkástanácsokban lévő beszivárgott ellenforradalmi elemekkel közösen készítették a kivégzendő kommunisták és becsületes dolgozók halál listáját, elhurcolták és bebörtönözték a volt funkcióban lévő munkásosztály legjobbjait. Feltörték és kiraboltták a tanácsháza büféjét, a Béke szállót, ahol egyben az állam számlájára ettek, ittak, dorbézoltak. Feltörték a vasboltnál lévő lapos üzletet, az ott lévő palackozott italt egy szálig elvitték, az árkádsori büfét kirabolták, az ott talált italt a rádió elfoglalásával ott megitták és még sorolhatnánk számtalan ilyen és ehhez hasonló esetet. Ezek voltak az október 23-át követő fegyveres „nemzetőrök" feladatai, szégyen mocsara, a vandalizmus kísérte lépésük minden percét, kegyetlenkedésük, az utcai lövöldözések, a pofozkodások még arra is bátorságot adtak, hogy a pártház előtt ujjongva, örömmámorban égették Marx—Lenin és a világproletariátus vezető élharcosainak, legjobbjainak képét. Az ötágú csillagot a munkásvérrel festett vérvörös zászlót lábbal tiporták. Ezek akarták védeni azokat, akiket eltiportak. Undor ezekre mindenkinek a gondolata. A munkásőrség feladata mindazt megvédeni, amit ezek a fegyveres bitangok kifosztottak, mindazt megvédeni, amit ezek elégettek és eltiportak.

Féljenek és reszkessenek a munkásőrségtől mind azok a fasiszták, a huligánok, akik fegyverrel és vérrel akarták meggyalázni a magyar munkásosztály hatalmát, akik mégegyszer „hazafias", demokratikus jelszavakkal ördögbőrbe bújva megkísérlik a restaurációt, az ellenforradalmat hazánkban. Erősek vagyunk, mert van fegyverünk, van igazságunk, célunk és van erős pártunk, az MSZMP, mely küzd és harcol marxi-lenini tiszta ideológiájával a munkásosztály hatalmáért, a szocializmusért.

Ez vezesse, bátorítsa a munkásőrség tagjait, a Szovjetunió szeretetére, a testvéri szocialista népek megbecsülésére. Legyenek az eskü hitvallói, az ellenség elleni erős harcosok, az éberség fokozói. Büszkén viseljék ezt a fegyvert azzal a céllal, hogy soha többé nem lehet hazánkban október 23.

DEÁK FERENC
Anyagellátó üzem, MSZMP [illegible]

VERSENYFELHÍVÁS

az ország összes szénbányászati trösztjeinek dolgozóihoz

8 000 tonna szén terven felül a II. negyedévben

Az októberi gyilkos ellenforradalom munkásosztályunk, dolgozó népünk 12 éves eredményeit kísérelte meg elpusztítani. A Szovjetúnió önzetlen segítsége, a párt, az erőskezű proletárhatalom és a becsületes magyar dolgozók összefogása meghiúsította ezt az aljas szándékot. A komlói bányászok a párt és a kormány vezetésével egységesen felsorakoztak a nép hatalmas harcába, a haza kérését megértettük és magunkévá tettük: Több szenet adtunk az országnak.

Első negyedévi tervünket túlteljesítettük, elért eredményeinkkel azonban nem elégedtünk meg, tudjuk, hogy a párt, a kormány, a munkásosztály és dolgozó népünk bízik bennünk. A komlói bányászok méltóak akarnak lenni erre a bizalomra és még jobb eredményekkel akarják megünnepelni a proletariátus nemzetközi ünnepét: május 1-ét.

Éppen ezért feladataink végrehajtása, tervünk teljesítése érdekében örömmel vennénk, ha feleleventenénk a szocialista munkaversenyt, azt a nagyszerű vetélkedést, amely dicsőséget és számos kitüntetést hozott az elmúlt évek során. Tudjuk, ebben a versenyben akárki lesz az első, az igazi győztes: a magyar dolgozók békés milliói — a magyar nép lesz.

A Komlói Szénbányászati Tröszt bányászai, a párt, a KISZ, a Szakszervezet vezetői, műszaki és adminisztratív dolgozói szocialista munkaversenyre hívják ki az ország szénbányászati trösztjeinek dolgozóit.

A verseny sikeréért az alábbiakat vállaljuk:

1. 1957. évi II. negyedévi termelési tervünket 104,2 százalékra teljesítjük, ezzel megvalósítjuk, hogy az előirányzaton felül 8 000 tonna fekete szenet adunk a hazának, amelyből Május 1. tiszteletére 3 000 tonna szenet termelünk.

2. Népünk előtt álló feladatok a mennyiségen felül minőséget is követel a szénbányászattól. Ezért a II. negyedévben 5 000 tonnával túlteljesítjük gázszéntermelési tervünket.

2. Annak teljes tudatában, hogy a jövőben a szén önköltség alakulása nem lehet közömbös a hazának, az önköltség terén oly vállalást teszünk, hogy az első negyedéves tényszámhoz viszonyítva 65 forintos önköltségcsökkentést érünk el tonnánként, amely negyedéves szinten 17 810 000 forint megtakarítást jelent népgazdaságunknak.

4. Mindezeket a vállalásainkat oly módon kívánjuk elérni, hogy megvalósításuk dolgozóink egészségének és testi épségének megterhelését ne jelentse. Éppen ezért vállaljuk, hogy a baleseti mutatók terén az előző évnegyedhez képest 5 százalékos csökkenést érünk el.

A verseny kiértékelésére felkérjük a Nehézipari Minisztériumot és a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetét.

A kiértékelés időpontját kérjük május 8-ra és július 17-re tenni.

Komló, 1957. április 12-én.

Jószerencsét!

A Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozóinak nevében:

PIEGL JÁNOS
trösztigazgató

CZEDER JÁNOS
Tröszt Szaksz. Biz. elnöke

KELEMEN LÁSZLÓ
MSZMP Városi Int. Biz. elnöke.

Április 13-ig:

810 tonna szén terven felül!

Az elmúlt három napban III-as akna termelése — a korábbi eredményekhez képest visszaesést mutat. 11-én például mindössze 78,3 százalékra teljesítette napi előirányzatát. Kossuth-bánya, Anna-akna, Mária és Szászvár az elmúlt napok jó eredményével tovább növelte a terven felül adott szén mennyiségét.

Béta-akna tovább rontott az egyébként is rossz helyzetén. Jelenleg 336 tonna szénnel adós! 13-án napi tervét csak 86,8 százalékra teljesítette.

A tanbánya kimagasló eredményt ért el 11-én és 13-án. Azonban e két nap jó eredménye sem elegendő ahhoz, hogy az eddig szerzett elmaradását törlessze.

Gázszénből 506 tonnát elszállítottunk Sztálinvárosnak terven felül!

TERVEKBŐL VALÓSÁG

A Kökönyös nyugati részén még lakatlan területre 312 lakás építését tervezte a szénbányászati tröszt építész részlegének tervező csoportja. Elhatározásukat tett követte, s gyorsan hozzáláttak az épületek tervrajzainak készítéséhez. Azt a munkát, melyet a tervező intézet 3 hónapig végzett volna, a lelkes komlói tervezők 20 nap alatt készítettek el. Igaz ugyan, hogy a húsz nap alatt a vasárnapok is munkanapnak számítottak.

A helyi tervezésnek az az előnye, hogy a művezetést az itteni tervezők végezhetik.

A tervek szerint nagyrészt ikerházakat építenek, de lesz köztük egylakásos épület is. A házakhoz 150 négyszögöl telek tartozik. Az új házak a bányászasszonyok örömére, nagyobb lakókonyhával rendelkeznek, mint az eddig épített lakások. A két szobás, összkomfortos, kényelmes lakásokhoz bekerített udvart, melléképületet, sertés- és baromfiólakat, szeméttárolót is kapnak a házak tulajdonosai.

Az ablakok nagyok, duplán üvegezettek és jól zárhatók lesznek.

Ezeket a lakásokat is, mint a bányász sajátházakat, a trösztigazgató kijelölése szerint bányászcsaládok kapják meg húsz évi lefizetésre. Szó volt már arról is, hogy legyen az iker-, vagy egylakásos házak között olyan is, melyet készpénzért vásárolhatnak meg a város dolgozói.

Anna

Jó eredménnyel végződött az első negyedév az Erőműben!

Amíg az ideiglenes munkástanács működött nem sok gondot fordítottak a gazdaságosságra, mert „politikai" tevékenykedéssel voltak elfoglalva. Legalább is az elnöknek ez volt a legfőbb tennivalója. Olyan légkört teremtett Turner — az akkori munkástanács elnök, hogy a becsületes kommunisták nem juthattak szóhoz.

Miután maguk a dolgozók belátták, hogy ez nem helyes, Turnert pedig felelősségre vonták az ellenforradalom alatt elkövetett cselekedetei miatt, minden megváltozott. Megválasztották a végleges munkástanácsot. Megalakult a pártszervezet. Az üzem kommunistái minden idejüket arra használták, hogy üzemük — úgy mint régen is — dicséretre legyen érdemes.

A végleges munkástanács elejinte „mindennel" foglalkozott — ahogyan ez abban az időben eléggé általános jelenség volt. Nem tudták elválasztani mit kell nekik tenni, és milyen feladatai vannak a szakszervezetnek.

Hamarosan rájöttek, hogy a munkástanácsnak legfontosabb tennivalója törődni az üzem gazdaságosságával, gazdasági irányításával. És most, amikor az első negyedévet kiértékelték, örömmel állapíthatták meg: nem végeztek rossz munkát.

Az erőmű az első negyedévben 1 millió kilówatt árammal termelt többet, mint amennyit terveztek. Kalória fogyasztásuknál 510 kalória megtakarítást értek el. Pénzben kifejezve, mintegy 400 000 forintot tesz ki.

Legutóbbi munkástanácsülésen a munkafegyelemről tárgyaltak és hoztak határozatot, mely megszünteti az igazolatlan hiányzásokat. A fizikai dolgozók bérrendezése után — most folynak a tárgyalások — rendezik a műszaki alkalmazottak fizetését is. Májusban pedig sor kerül az adminisztratív dolgozókra is.

Május 1. tiszteletére olyan munkafelajánlásokat tettek a dolgozók, melyek megrövidítik egy-egy munka elvégzésének idejét. Az üzemben folyó karbantartási munkák meggyorsítása további jó eredmények elérésére ad lehetőséget.

Egy nagymányoki KISZ gyűlésről

A nagymányoki vájáriskolán is megmozdultak a fiatalok. Ők is ahhoz a harcos sereghez csatlakoztak, amely szerte az országban, a KISZ szervezetek formájában létrejött.

Az alakuló gyűlést az idősebb kommunisták felvilágosító, nevelő munkája előzte meg. Beszélgetések, viták során értettek szót a fiatalok az ország, és az ifjúság sok-sok problémájáról. E beszélgetések nyomán tisztultak a nézetek, alakultak ki a nagymányoki vájáriskoláinkban az új, helyes álláspontok.

Ezért a felelősségteljes, őszinte és segítenikész munkáért — melyet mások számára is példamutatóan végeztek — köszönet illeti a vájáriskola minden e munkában résztvevő nevelőjét.

Április 4-én 90 KISZ tagnak jelentkező közül 58 fővel megalakult az intézet KISZ szervezete. Újabb félszáz fiatal állt ezzel, a jelen eredményeinek harcos őrzői, s még boldogabb jövőt alkotó harcosai sorába.

Üdvözöljük őket, jó és eredményes munkát, vidám és boldog ifjú napokat kívánunk tevékenységükhöz.

*

Szót kell ejtenünk a fenti hír érkezése fölötti örömük mellett arról is, hogy az örömbe egy kis üröm is vegyült.

A vájáriskola vezetői-nevelői a sok, igazán szükséges segítség megadása mellett kissé túlzásba, dadáskodásba vitték a segítséget.

Az történt, hogy nem a fiatalokból álló szervezőbizottság vagy az alakuló gyűlés döntött a 90 jelentkező fiatal felvételéről, hanem előzőleg a tanári kar. Legalább is ez derül ki, a hozzánk küldött levelükből.

A KISZ Országos Szervezőbizottsága — felhívásában — pontosan útbaigazította a fiatalokat, hogy ők maguk eldönthessék a jelentkezők közül, ki méltó a kommunista fiatal megszólításra.

A fiatalokra kellett volna hagyni társaik érdemének, jelelemének megítélését, de mert nem így történt, nem növelték, hanem csökkentették a fiatalok felelősségérzetét, kritikai készségét. Ez az eset helytelen beavatkozást jelentett a most nyíladozó harcos fiataljaink munkájában.

Helyes, ha a pártszervezet tanácsot ad, de még az sem végezheti el fiataljaink helyett azok feladatát. A nevelőktől ez a bábáskodás kétszeresen hiba volt.

Az őszinte, szemtől-szembeni szókimondás, és az állásfoglalásért érzett felelősségérzet csökkent e gyülésen az által, hogy a megválasztásra került intézőbizottsági tagoknak nem élőszóból, hanem a szavazatok számából kellett megtudni, hogy egyes szavazóknak valamilyen kifogásuk van ellenük. Ezért tartjuk helytelennek az ott lezajlott titkos szavazást. Mit gondolhat az a fiatal, akit nem 58, hanem — mint fríák — csak 20 vagy 16 szavazattal választottak meg? Tudja-e vajon, hogy munkájában vagy magatartásában mit kifogásolnak, miben kell javítania?

*

Nem a vita kedvéért, nem is akadékoskodásból, hanem azért tartottuk szükségesnek e kérdésekről a lap hasábjain írni, hogy a további alakuló üléseknél e hibák megismétlődése elkerülhető lehessen.

— GJ —

Sokan nem értik

Érdemes volt a Béke szálló előtt megállnom a reggeli órákban és szemlélni a piacra menő és jövő vásárlókat.

Csúnya, rossz szemeim vannak, de még kiálhatatlanabbak a füleim. Ezek az érzékszerveim eltévelyegnek az embersűrűben és mindig kihasználnak valami zökkenőt a zűrzavarból, városunk életéből.

A kép valódi, nem mesterkélt, úgy hullt elém, mint fáról a lepergett levél.

Anya és lánya találkozik egy idős nevelővel. Mindkettő tanítványa volt az öregnek. Az anya köszön, a lány nem.

Elkerülik egymást.

Az anya elfojtva nyeli le mérgét, s csak ennyit mond:

— Miért nem köszöntél a tanítódnak? Hogy tudsz ilyen neveletlen lenni!

A válasz rövid:

— Én, ennek a vén hülyének? Elég nagy vagyok, köszönjön ő nekem.

Nem voltam rendkívül meghatva, mert a gyakorlati élet már eléggé teleszínezte az én szivemet, mely sok alkalmat adott, hogy az érzékfölötti dolgokat is kutatgassan. Metafizika ide, filozófia oda, a csőd a nevelésben van.

Azt mondják, városban lakunk. A városban meg nem szokás a köszönés. Ezt azonban csak a fiatalok gondolják. Az ismerősöket még a városban is köszöntjük. Számtalan embertől hallottam e nehezteléstt. Magam is tapasztaltam, hogy akiknek valamikor a hétfarkú malacról meséltem, hát azok elvárják tőlem, hogy én emeljem meg előbb a kalapomat, aztán csak ők. Én meg is teszem. Jó néhány kalapot nyüttem már el, de azért csak emelgetem, nem vagyok fukar az illendőségben. Én szégyellem magam, ha köszönés nélkül elkerülök egy ismerőst.

Kedves fiatalok, ez jobban tartozik a kultúrlélekhez, mint a divattá vált mindennapos láncolás, a maga szenvedélyes féktelenségével.

Igen, mert a fiatalság tavaszi zsongása hamar elmúlik s az élet szele helyébe fújja az öregséget, a vénséget és vajon kinek fog tetszeni, ha az elviharzott élete után azt a megtiszteltetést kapja, hogy „öreg hülye".

Ha azt mondanám, hogy nem és korszerint sok hülye mászkál az utcán, akkor mindenki önmagában találhatná meg ezt a keményvonalú megállapítást. De ilyet nem mondok.

Lehet, hogy egyszer utánam is ezt fogják mondani, de nekem ez nem fáj, már csak azért sem, mert számtalan sok könyvön és millió betűn átrágtam magam, és az ilyen tiszteletreméltó jelzőtől nem emelkedik vérem nyomása felfelé, vagy süllyed lefelé. Nem, mert ilyesmire konzerválódtam.

Ez az öreg nevelő is — tudom — 40 éve szolgál. Maholnap otthagyja a munkaasztalát és jubileumi jutalma mellett nem is sejti, hogy azért, mert kiöregedett, hülyének is tarthatják.

Hej, fiatal cimborák! Köszöntsük csak egymást. Fiatalok és öregek, vének és gyerekek. A munka mellett, a mindennapi életet ez is széppé teszi s talán közelebb hoz bennünket egymáshoz. Mért menjen veszendőbe az évek ritmusába a barátság, a tiszteletadás. Ha emberségesek akarunk lenni, innen kell kiindulni, mert rövid ám a szent fiatalság, sajnos az öregség is. Gyorsan illan az élet, akár a süvöltő szél városunk utcáiban. Talán mindenki megérti...!!

— ZAJOS —

Az olvasók BÍRÁLTAK, JAVASOLTAK

(Az ankétról írt cikk folytatása)

A jelenlévők közül többen is foglalkoztak a munkafegyelemmel. Azt kérték az „Új Komló"-tól, hogy többet foglalkozzunk a fegyelmezetlenekkel. Írjunk meg olyan eseteket, amikor valakit fegyelmileg elbocsájtanak az üzemből, amiért több esetben igazolatlanul mulasztott.

— Miután bevezettük a 7 órás munkaidőt, nem lehet elnézni, hogy igazolatlan hiányzók legyenek. A termelés megköveteli, hogy minden percet kihasználjunk a bányáknál. A teljes létszámmal is csak becsületes munka árán lehet eredményt elérni (még létszámhiányunk van). A bumlizók rontják a termelési eredményeket. Akadályozzák, hogy az ország legfontosabb terméke, a szén, kellő mennyiségben legyen kibányászva.

Dobos elvtárs még azt is javasolta, hogy egyes problémákról — mint például az önköltség csökkentése, anyagtakarékosság — hosszabb cikkeket írjunk.

*

A munkástanács elnökök közül Dragun elvtárs — Béta-akna — elmondotta, hogy mit csináltak ők a megválasztásuk óta.

— Megválasztották a munkástanácsot Béta-aknán. Nekifogtunk a munkának, de eleinte a sokat emlegetett „ló" egyik oldalán voltunk. Mindent csináltunk. Adtunk, vettünk, osztottunk, gyűjtöttünk, még papírzacskókat is gyártottunk. Lassan tudtuk csak szétválasztani a munkástanács és a szakszervezet munkáját. Nem szeretnénk azonban a „ló" másik oldalára átesni. Sok esetben nem látunk még tiszta képet, hogy mit, és főleg hogyan is kellene csinálni.

Helyes lenne, ha nagy vonalakban — de több esetben is — írna az „Új Komló" a munkástanácsok feladatairól. Ne csak a komlói munkástanácsokról írjanak az elvtársak, hanem hasonlítsuk össze a közelebbi, például a pécsi elvtársak munkáját a miénkkel.

Bátai elvtárs egy példát említett, hogy mindenki megérthesse: mennyire szükséges a munkástanácsok nevelése, tanítása.

— Évvégi nyereségrészesedésről beszélünk. Ezt hirdetik a munkástanácsok is. De hogyan lesz ez végrehajtva? Az Aknamélyítő Vállalat körzetekre van felosztva. Hiába végzünk mi jó munkát, takarítunk meg egy csomó pénzt, mert a vállalat — és nem a körzet — eredményeitől, a globális teljesítményektől függ a részesedés. Ez a helyzet a szénbányászati trösztnél is. Ezt mielőbb tisztázni kell.

Az Aknamélyítő Vállalattól jelen volt Kovács József elvtárs is. Ő ezeket mondotta:

— Az októberi események előtt nyereséges vállalat voltunk. Most nem. De lehet-e nyereséges a vállalat, amikor béremelés volt, és a munkáknál, a régi egységárakkal számolnak?

Javasolták még, hogy a pártcsoportok munkájával többet foglalkozzon a lap. Írjunk többet arról, mit csinálnak az alapszervezetek.

A bányászok régi életéről is többet szeretnének olvasni. Van mit írni, hiszen a Horthy-időben Komlón is megtörtént, hogy haláleset miatt egy embert vettek fel az üzembe. Erre az egy helyre háromszázan jelentkeztek. Legtöbbjük fiatal.

Azt is javasolták, hogy írjunk a lapban a munka szeretetéről. Az egyik hozzászóló megkérdezte: „Miért nem lehet olvasni az öntudatos emberekről? Talán azért nem merjük ezt a szót használni, mert a múltban is használtuk?"

Jóakaratúlag figyelmeztetett bennünket az egyik elvtárs, hogy az írásoknál nagyon vigyázzunk. Csak a valóságot írjuk.

— Történt egyszer, hogy egy nagyszerű csapatról írtak riportot. Az újságíró úgy akarta érzékeltetni a nehéz munkát és a bányászok hősiességét, hogy ezt írta: 36 fokos melegben is hősiesen végzik munkájukat.. A cikknek az lett az eredménye, hogy a bányarendészet kiszállt és azt vizsgálták, miért engedik az embereket 36 fokos melegben — a megengedettnél jóval magasabb hőségben — dolgozni. Felelősségre vonták a műszaki vezetőket stb. Egyszóval olyan felfordulást eredményezett egyetlen meggondolatlan kijelentés, hogy azt elmondani is sok. (Persze, ha volt 36 fokos hőség, jogos volt a felelősségre vonás.)

Dr. Szabolcs elvtárs — a tröszt terv- és statisztikai osztályának vezetője — felvetette: „Nem látom helyesnek a lapban megjelent cikkek közötti arányt. Nagyon sokat foglalkozik csak az aknákkal. Pedig nem szabad elfelejteni, hogy az MSZMP intézőbizottságának lapja, az „Új Komló" minden emberhez kell szóljon.

— Legyen az „Új Komló" úttörő. Írja meg bátran az észrevételeit, a felső szervekről is. Akad olyan téma is, aminek megoldásánál hiába keresünk kiutat Komlón, nem találunk, mert fent, a minisztériumban van a hiba.

*

Az ankéton elhangzottak nagy segítséget jelentenek a szerkesztőség munkatársainak. A szerkesztőség és az olvasók találkozóját több esetben és különböző helyeken megrendezzük.

Jegyzetek a tervismertető értekezletekről

Munkával készülnek május 1-ére

Januártól kezdve bányászaink fokozatosan emelték a kitermelt szén mennyiségét. Nem volt könnyű feladat az ellenforradalmi események alatt megrongálódott bányák helyrehozásával párhuzamosan kibányászni azt a mennyiségű szenet, amit a népgazdaság tőlük elvárt. Erősödtek a pártszervezetek, a néhány hónap alatt sokat tanultak a munkástanácsok. Nemcsak az üzem vezetősége, de maguk a dolgozók is kérték, hogy még szélesebb nyilvánosság előtt tárgyalják meg a termelési feladatokat. Szükségessé vált és pénteken meg is tartották az aknáknál a tervismertető értekezleteket.

Béta-aknán

mintegy kétszázötven bányamunkás gyűlt össze a felolvasóteremben, hogy meghallgassa a tervismertető beszámolót. Ropoli elvtárs nemcsak a terveket ismertette: beszélt az üzem életéről januártól kezdve napjainkig. Kétségtelen, hogy nehézségen mentek keresztül, mert az októberi események után a régi létszámnak csak a 30—35 százaléka maradt meg az üzemnél. Új dolgozók tömeges felvétele csak januárban kezdődött meg. Kevés régi bányásszal és az új emberekkel kellett a létszámhiány miatt nagyon megrongálódott bányát helyrehozni, s ugyanakkor termelni is. A bányászok odaadó munkájának volt köszönhető, hogy ebben az évben még minden hónapban teljesítették tervüket és terven felül — három hónap alatt — 3705,9 tonna szenet termeltek.

A beszámolóból az is kitűnt, hogy az eredmények mellett van még hiba is, amit minden erővel meg kell szüntetni. Ez pedig nem más, mint az a tény, hogy drágán termelnek Béta-aknán. Januárban 435,71 forintba került egy tonna szén kitermelése. Márciusban már majdnem 100 forinttal kevesebb összegért bányásztak ki egy tonna szenet, de ez még jóval magasabb, mint az októberi előtti idők önköltsége.

690 tonna szenet kell termelni naponta a II. negyedévben. A terv reális, hiszen az első negyedévben átlagosan 630 tonna volt a napi teljesítmény. Ha az akkori és mostani erőket vesszük alapul, akkor nem kétséges, hogy Béta-akna eleget tesz kötelezettségének a II. negyedévben is.

A II. negyedévben elkészül az irodaépület és a fürdőt bővíteni lehet. Emelni lehet a létszámot — amit most helyszűke miatt lehetetlen. Mozdonyszállítás lesz a III. szinten, ami szintén a munkát könnyíti és gyorsítja. Az iszapolás lehetővé teszi, hogy a 10-es telepi kamrafejtéseket is be lehessen kapcsolni a termelésbe.

Kossuth-bányán

a szenes főkörlet reggeles dolgozói délután tartották meg a tervismertető értekezletet. Mintegy nyolcvanan gyűltek össze és hallgatták meg a beszámolót.

Az elért eredményekért köszönet illeti meg a bányászokat, bár van még olyan hiba — mely könnyen kijavítható —, mégis sok kárt okoz Kossuth-bányának — tűnt ki a beszámolóból.

Nem kielégítő az anyaggal való takarékosság. Fejtőkalapácsokat hagynak el, a csúszdát lánc helyett légtömlővel kötik fel és így tovább. Hiba van még a munkaidő kihasználásával is. Keveset törődnek az új dolgozókkal. Ezt az egyik új bányász tényekkel is igazolta. „Egyes vájárok szépen beszélnek az emberrel, megmagyarázzák, hogy mit és hogyan kell megcsinálni. De vannak olyanok, akik állandóan kiabálnak és veszekednek a fiatal dolgozókkal. Nem egyet tudok, aki ezért hagyta itt a bányát."

Az értekezleten a munkaversenyről is esett szó.

Kossuth-bánya vezetői ebben az időben már eljuttatták a versenyfelhívás tervezetét Béta-aknának. (Ott ismertették is a dolgozókkal.) Az értekezleten azonban ennek a szövegét nem tudatták az összegyűlt dolgozókkal.

A szénelőkészítőmű

dolgozói is figyelemmel hallgatták a tervekről szóló ismertetést. Megelégedéssel vették tudomásul — és erre igazán büszkék is lehetnek — hogy márciusban terven felül 4233 tonna koksz-szenet küldtek Sztálinvárosnak terven felül. A többi szénféleségből is sok tonnával többet küldtek fogyasztóknak, mint amennyit terveztek.

Az elért eredmények és a közelgő nagy ünnep május 1 felélesztette a nemes versenyszellemét. Felajánlásokat, versenykihívásokat tettek, hogy további jómunkával elérjék a múlt évi 23 forintos önköltséget.

A dolgozók lelkesedését kár olyan dolgokkal lerontani, mint az a szomorú tény, hogy a munkások nincsenek tisztában a bérezéssel. Magyarázzák meg a munkástanács, hogy nem bércsökkentésről beszéltünk mi sem, hanem rendezni kell a besorolásokat, mert van olyan munkakör, ahol egyforma munkáért különböző bért fizetnek. Észre kell venni az ellenség hangját! Meg kell nyugtatni becsületes dolgozókat.

Búcsú huszonnégy bányásztól

Huszonnégy bányász ment nyugdíjba a nagymányoki üzemnél. Máskor is volt már ilyen, de nem úgy mint most. Méltóan búcsúztak az üzem vezetői és dolgozói azoktól az időtől harcosoktól, akik nagyon megérdemelt pihenésre vonultak.

Mindenki szeretettel nézte az ünnepség alatt Méhn András bácsit, aki nem kevesebb, mint 50 évet dolgozott! Ott volt a búcsúzók sorában Jancsula Vince bácsi, aki 49, Kőő József aki 46 évet töltött a munkapad mellett. S ki győzné felsorolni azok nevét, akik hosszú-hosszú évek sorát töltötték szorgos munkával.

Az idős elvtársak érezték, hogy megbecsülik őket, azok akik átvették tőlük a szerszámot. Az öröm könnye csillogott nem egy szemben, amikor átnyújtották az üzem ajándékát egy-egy rézcsillét tele csillogó szénnel...

A bensőséges ünnepség vacsorával, majd baráti beszélgetéssel zárult, egy kis itóka mellett...

Szakszervezeti TANÁCSADÓ

Egygyermekes dolgozó nő családi pótléka

Egy gyermek után is jogosult családi pótlékra az a dolgozó nő, akinek férje nincs vagy meghalt, a gyermeket kizárólag ő tartja el, és a gyermeknek nincs olyan hozzátartozója, aki tartására képes és köteles lenne.

Egy gyermek után tehát családi pótlék annak a gyermekét (unokáját vagy nevelt gyermekét) kizárólag eltartó dolgozó nőnek állapítható meg:

1. aki özvegy;

2. aki leányanya, ha a gyermek apja meghalt (eltűnt), ismeretlen, vagy ismeretlen helyen (külföldön) tartózkodik, vagy a gyermek tartásáról gondoskodni tartósan képtelen;

3. akinek házasságát törvényesen felbontották, ha volt férje (a gyermek alpa) meghalt, eltűnt, ismeretlen helyen (külföldön) tartózkodik, vagy a gyermek tartásáról gondoskodni tartósan képtelen;

4. akinek férje első tényleges katonai szolgálatát teljesíti és utána családi segélyt sem az anya, sem pedig a gyermek nem kap;

5. akinek férje táppénzben, illetőleg nyugdíjban (járadékban, nyugbérben) nem részesülő, teljesen keresőképtelen beteg és a gyermek tartására képtelen;

6. akinek férje szabadságvesztés büntetését tölti;

7. az egyedülálló dolgozó nagyanya részére az árván maradt unokája után, ha az unokának nincs más tartásra köteles és képes hozzátartozója;

8. annak az egyedülálló dolgozó nőnek, aki olyan nevelt gyermeket tart el, akinek szülői meghaltak (eltűntek), ismeretlenek, vagy élnek ugyan, de a gyermek tartására képtelenek;

9. a leányanyának vagy törvényesen elvált dolgozó nőnek abban az esetben is megállapítható a családi pótlék, ha a tanács igazolja, hogy gyermekét kizárólag ő tartja el, van ugyan tartásra köteles hozzátartozója, de a tartásdíj a kötelezettől nem hajtható be.

A családi pótlékot egy gyermek után nem lehet megállapítani abban az esetben, ha a dolgozó nő a gyermeket azért tartja el egyedül, mert a tartásra köteles apa a gyermekről nem gondoskodik, bár arra mind anyagilag, mind fizikailag képes lenne.

A gyermek kizárólagos eltartását a helyi tanács (lakóbizottság és tanácsi összekötő) által kiállított bizonyítvánnyal kell minden naptári félév első hónapjában igazolni.

Az anya jogán családi pótlék akkor állapítható meg, ha a két vagy több gyermeket az anya tartja el. Az anya, akkor tekinthető a gyermek eltartójának, ha

1. az apa családi pótlékra nem jogosult és számottevő keresete (legalább havi 250 Ft) vagy jövedelme (havi 500 Ft nyugellátás) nincsen;

2. az apa keresőképtelen beteg és táppénzben nem részesül;

3. a különélő anyánál elhelyezett gyermekek ellátásáról az apa egyáltalán nem gondoskodik, vagy az apa által adott tartásdíj gyermekenként a havi 150 Ft-ot nem haladja meg.

Nyereségrészesedés!

A Gazdasági Bizottság határozataiból!

A munkástanácsokról szóló törvényerejű rendelet a nyereségrészesedés felhasználásának módját a munkástanács elhatározására bízta. Vannak azonban bizonyos alapelvek, melyeket minden munkástanácsnak figyelembe kell venni. Az elosztásnál kerülni kell mindenféle „egyenlősdit".

Elsősorban azokat kell jutalmazni, akik munkájukkal leginkább elősegítették a kedvező eredmények elérését. Kossuth-bányán igen helyesen tették, amikor elhatározták, nemcsak nyereségrészesedésnél, de egyéb jutalmazásoknál is minden kedvezmény- és jutalomból kizárják például az igazolatlan hiányzókat.

A nyereségrészesedést arra is fel kell használni, hogy az üzemnél kialakítsanak egy törzsgárdát. Olyanok részesüljenek a nyereségből, akik legalább egy éve az üzemnél dolgoznak. Természetesen beleértve az áthelyezetteket és a létszámcsökkentés során elbocsátott és másutt alkalmazott új dolgozókat. Az sem volna helyes, ha az év folyamán fegyelmileg büntetett munkásokat részesítenénk a nyereségből.

Nem lehet feladata a munkástanácsnak, hogy a jutalomban részesülőket egyénileg kijelölje. Ez már az operatív vezető az igazgató hatáskörébe tartozik. A munkástanács csak akkor foglalkozzék egyes dolgozók nyereségrészesedésével, ha különleges és kiváló teljesítmény miatt egy havi munkabérét meghaladó juttatásban kívánja részesíteni.

A munkástanács a dolgozók nyereségrészesedésének általa meghatározott hányadát jóléti, kulturális és sportcélokra is fordíthatja. Ugyancsak a munkástanácsnak kell dönteni, hogy mennyi összeget akar fordítani műszaki fejlesztésre, ami később tovább növeli a jövedelmezőséget.

A REVIZIONIZMUSHOZ

Az ellenség szájára még nem forrasztottuk oda a szót. Még meg sem győztünk minden embert, akinek hovatartozása felett döntöttünk. Sok még a szenny és a buta beszéd — ahogy Majakovszkij írja. Tehát nem lehet a szó fegyverét lábhoz tenni —, hanem most éppen igazán erre van szükség.

Révai elvtárs emlékezetes, sok vihart felkavart, de nagyon helyes, a pártot segítő cikke után, mintha alább hagyott volna a harci láz. Megnyugvás tapasztalható. A revizionizmus ellen nincs határozott, célratörő, mindent elsöprő támadás. A tengeri kígyó pedig még rajtunk tekeredzik. Nemcsak naponta találkozhatunk akadályozó, gátló tevékenységével, hanem óránként, sőt percenként.

A szó — revizionizmus — ismert. Az „izmusokkal", bár hadilábon állunk, mégis azt kell mondanunk, hogy a fogalom is ismert. A jelentősége annál kevésbé. Tudjuk azt, hogy nem nyílt szemben állás, homloktámadás a marxizmus—leninizmus eszméivel, nem tagadás nyílt sisakkal. Fondorlatos, álszent, papoló, a marxizmust—leninizmust idézgető hátbatámadás. Eszmei ragály, fertő. Látszólag tetszetős és népszerű, de velejében rothadt. Belopakodik legféltettebb kincseink közé, csúszik-mászik, sodródik a különböző áramlatok árjával és ott árt, ahol legveszélyesebb, ahol a legnagyobb kárt tudja tenni.

A felismeréshez nem kell hajtóvadászatot rendeznünk. Életünket az elmúlt évek és főként az elmúlt hónapok folyamán át meg átszőtték vele a renegátok, az árulók. Mert a revizionizmus nem más, mint árulás, a munkásosztály ügyének, harcának kiszolgáltatása a burzsoáziának. Lássunk csak néhány esetet. Boldog-boldogtalan, fű-fa arról szónokolt, kiabált emlegetve a humanizmust, hogy rehabilitáljuk mindazokat, akiket elítéltünk politikai magatartásuk miatt. És mi engedtünk. Az októbervégi napok józanítottak ki — nem lehet ezt az utat járni. A megbocsátás határtalan károkat hozott és rettenetes áldozatot követelt. Milyen tanulságot vonhatunk le? Az osztályharc időszakában az ellenségnek nem tehetünk semmiféle engedményt — bárki képviselje is érdekeit.

Emlékeinkből bizonyosan kitörölhetetlen az a kritikai hadjárat is, amit a párt védelmének ürügye alatt végeztek a pártot támadó, az erőszétforgácsoló frakciós, revizionista elemek. A nagyimrei csoporthoz tartozók saját magukról rántották le a leplet, kik voltak és mit akartak. A renegát Nagy Imre, Aczél, Enczi és az itthonmaradt Gáli, Háy mindnyájan azon „fáradoztak", hogy molekuláira bontsák a pártot a kritika jelszava mögé osonva, mert a szétesett, egységében megbontott párt nem tud erőket szembeállítani az ellenforradalommal.

A bírálat és önbírálat nélkülözhetetlen a mi társadalmunkban. Előrehaladásunk feltétele, hibáink megszüntetésének módszere. De nem játék, főként nem az ellenség kezébe való. Fegyver, amelyet az ellenségnek átengedve hátba támadhat, mint ahogy támadott is vele. Lépre csaltak — lépre mentünk. De tanultunk is.

Az ellenség ma sem hagyott fel terveivel. Ha nem nyíltan, hát burkoltan, a föld alól, de támad. A pártegység megbomlasztásával nem hagyott fel. Rágalmaz, becsületes párttagokat és funkcionáriusokat kezd ki, és ennek leple alatt akarja a párttagságot szembeállítani a párt vezetőivel, s magával a párttal. A gazdaságpolitikában arról fecseg, hogy kevés az engedmény. Nincs korlátlan lehetőség a „magánkezdeményezéshez", felelőtlen ígérgetésekre akarja rászedni a vezetőket, hogy utána lejárassa intézkedéseinket. Feltűnik a munkásvédelem köpenyegében és béremelést követel vagy siránkozik, hogy a kormány a bérek leszorítását akarja.

Napjainkban a közvéleményt élénken foglalkoztatja a párt és a kormány moszkvai tárgyalása, az ott megkötött kereskedelmi egyezmény. A közvélemény hangja mellett az ellenség is jelentkezik. Tudja azt, hogy az októberi napokban sikerült e téren zűrzavart, egyenetlenséget és káoszt teremtenie. A szovjetelenesség szításához, illetve a még meglévő fenntartásához alkalmasnak véli a kereskedelmi szerződés saját szájaíze szerinti magyarázkodást. Célja, hogy a népet eltántorítsa a szovjet nép mellől és azt az önzetlen segítségét, amit kaptunk helyzetünk konszolidálásához lejárassa. Egyben támadás az internacionalizmus ellen, a proletár szolidaritás, összefogás ellen. Ne legyen tehát olyan becsületes dolgozó, aki előtt ez ne álljon tisztán. Erre gondoljanak pártszervezeteink, amikor harcba szállnak az ellenség aljas mesterkedésével.

Azzal mindenkinek tisztában kell lennie, hogy ma minden engedmény, a párt, a kormány ellen indított támadás elnézése, bármily alattomos is legyen, a szocialista konszolidálás akadályozása. Elfoglalt hadállásainkat gyengíti és a kibontakozást, annak megerősödését fékezi. Korunk — a kommunizmusba szárnyaló XX. századunk — egyetlen, következetes és legnagyobb ereje a marxista—leninista párt, a munkásosztály esze, becsülete, szíve és egységes akarata. A párt ellen tőrt minden nyíl mérgezett és a munkásosztály mellének van szegezve, hogy harcát, a szocialista élet megteremtését gátolja, előbbrejutását megállítsa. Az élet fényes igazolása ennek. Ki ne-e szocialista — és nem más — konszolidáció, munkáshatalom, proletárdiktatúra — és nem más —, ha a párt nem erősödik meg oly hamar, nem áll a harc legelejére? Nem. Úgy bizonyos ez, mintahogy a tengeri kígyóból nem lesz paprikáscsirke.

Érthető, hogy a támadás és a mindennemű ellenséges aknamunka elsősorban a pártnak munkáját akarja gátolni. A kommunistáknak ezt nemcsak érteniök kell, hanem mindent követni, hogy a pártonkívüliek is lássák, értsék. A pártszervezeteknek úgy kell gondja arra is, hogy necsak egymásközött tárgyaljanak erről, hanem beszéljenek a pártonkívüliekkel, győzzék meg őket arról, hogy a párt, az egész osztály, az egész nép ügyét kétségbeviseli és harcol minden ember bolygulásáért. Ez lesz az igazi nevelő munka és ez fogja a revizionizmust is kiszorítani, megsemmisíteni, emberek fejéből kitörölni. Nem a legkönnyebb feladat, de a kommunisták mikor vállalkoztak a legkönnyebbre?

Ifjúsági nagygyűlést tartottak vasárnap a komlói fiatalok

„Igaz, őszinte, egyenes, vidám embereket akarunk nevelni"

Több száz fiatal gyűlt össze vasárnap reggel Komlón a Kommunista Ifjúsági Szövetség által hirdetett ifjúsági nagygyűlésre. Eljöttek a munkásfiatalok, vájáriskolások, gimnazisták, vállalatok, hivatalok fiataljai. Ott voltak az idősebb kommunisták, a város állami, politikai és üzemi vezetői.

A Pécsett tartózkodó szovjet komszomolisták több tagú küldöttséggel képviseltették magukat Moszalov ezredes elvtárs vezetésével.

Bogó elvtárs megnyitó szavai után Borbély Sándor elvtárs, a KISZ Országos Bizottságának titkára tartott beszédet.

*

Borbély elvtárs beszéde elején üdvözölte Komló bányászifjúságát, akik elsőnek kezdték meg idősebb társaikkal együtt az októberi események után a termelőmunkát. Majd azokkal a kérdésekkel foglalkozott, melyek ma ifjúságunkat foglalkoztatják. Saját csepeli tapasztalatai alapján, tények sorával bizonyította az októberi események ellenforradalmi jellegét.

Beszéde további részében a KISZ célkitűzéseivel, feladatával és működési lehetőségeivel foglalkozott.

— A KISZ zászlajára írta, hogy nem független a párttól, kormánytól, hanem a párt vezetésével működő szervezet kíván lenni. Miért írtuk ezt a zászlónkra? Mert fiataljaink világosan tudják, látják, hogy nagy célunkat — a szocializmust — megvalósítani párt nélkül nem lehet.

— Már pedig mi fiatalok, soha nem engedjük többé, hogy apáink, anyáink céljától, harcától eltántorítsanak bennünket. Nem engedjük szembefordítani a gyermekeket a szüleikkel. Mi ahhoz a párthoz akarunk tartozni, melynek irányításával, vezetésével apáink-anyáink eddig számtalan győzelmet, eredményt értek el; — mondotta a fiatalok lelkes tapsa mellett.

— A KISZ zászlajára írtuk, hogy a Szovjetunióval — és a Komszomol-szervezetekkel az eddiginél sokkal szorosabb barátságot kívánunk megvalósítani.

A Szovjetunió népei barátságukat iránt unk az elmúlt években és napjainkban szakadatlan erkölcsi és anyagi támogatásokkal bizonyították.

De nemcsak anyagi és politikai segítséget adott a Szovjetunió, hanem az ellenforradalom leverésénél a pénzzel nem mérhető, legdrágább segítséget, sok száz szovjet kommunista és komszomol életét, vérét is.

— A DISZ-ben is sokat beszéltünk a proletárinternacionalizmusról, annak jelentőségéről, de jelentőségét igazában csak az októberi események után, hazánk nehézségeinek leküzdésére szakadatlanul érkező szovjet, kínai, csehszlovák, bolgár, vietnami stb., stb. segítség nyomán értettük meg.

Ezért is írtuk zászlóinkra a proletárinternacionalizmus szakadatlan erősítését.

— Fontos feladatának tartja a KISZ, hogy a fiatalokat megtanítsa az életre, a szülők, felnőttek tiszteletére. Igaz, őszinte, egyenes és vidám embereket akarunk nevelni — mondotta Borbély elvtárs.

A beszéd befejező részében a fiatalok szervezeti, sport és kulturális munkájával foglalkozott az előadó.

Különbek-e a borsodi, salgótarjáni és az ország más szénmedencéinek fiataljai a pécsi és komlói fiataloknál?

Tette fel a kérdést Piegl János elvtárs, a komlói tröszt igazgatója felszólalásában.

— Mert jelenleg — folytatta — a pécsi és komlói bányatrösztnél vagyunk leginkább lemaradva a széntermelésben. Ezen a helyzeten sürgősen változtatni kell. Én úgy hiszem, hogy a komlói fiatalok is képesek arra, amire a salgótarjániak, borsodiak.

Majd bányászgyermek éveire emlékezett. Elmondta, hogy már 14 éves korában földalatti munkára kényszerült. S amikor a vájár 4—4,5 pengőt keresett, ő mint munkásfiatal csak 11 filléres órabért kapott. Mi is hibásak vagyunk, hogy fiatalságunkkal nem ismertettük meg a mi nehéz ifjú éveinket.

Az egybegyűltek lelkes tapsa kísérte Vaszilij Sztelnyikov őrmester, komszomol tag üdvözlő szavait:

— Engedjék meg, hogy szaktársaim nevében —, akik a szovjet hadsereg harcosai és bevonulásuk előtt bányászok voltak — átadjam harcos bányász üdvözletemet.

Nemrégen cseréltük fel a vájárkalapácsot a géppisztollyal, hogy hazánk határait megvédjük, majd pedig kormányunk parancsot adott, hogy hajtsuk végre nemzetközi kötelességünket és nyújtsunk segítséget a magyar dolgozó népnek az ellenforradalom leverésére Magyarországon.

Mi a szovjet hadsereg harcosai teljes szívünkből Önökkel együtt örülünk munkasikereiknek, az ország élete normalizálódásának.

Hallottunk a komlóiak felhívásáról az ország bányászaihoz, hogy mielőbb elérjék az ellenforradalom előtti termelési szintet. Szilárd meggyőződésünk, hogy a fiatal bányászok az első sorokban harcolnak majd a komlói felhívás végrehajtásáért a szocialista munkavállalás megvalósításáért.

Vaszilij Sztelnyikov utolsó szavaiban köszönetet mondott a meleg fogadtatásért, éltette bányászainkat és a népünk közötti barátságot.

*

— Fogják erősen a KISZ zászlaját, hozzanak becsületet rá. Szeretnénk hamarosan mi is felsorakozni a kommunista fiatalok büszkén magasra tartott dicső zászlaja alá.

Ezekkel a szavakkal tolmácsolták az úttörőküldöttség tagjai a nagygyűlés résztvevőinek társaik üdvözletét. A fiatalok lelkes tapssal fogadták az üzenetet, s a gyűlés elnöke biztosította úttörőinket, hogy a KISZ zászlaját becsülettel védik és megőrzik.

A gyűlés résztvevői az üzemi szervezetek javaslatara táviratot küldtek a Párt Központi Intéző Bizottságának, a KISZ Országos Szervezőbizottságának és a donyeci szénmedence komszomol szervezetének. A táviratokban hitet tettek a szocialista eszme, a párt iránti hűség és a nemzetközi harcos összefogás mellett.

A nagygyűlés a KISZ táncscoportjának rövid, színvonalas műsorával fejeződött be.

III-as akna dolgozói válaszolnak

a vasasi Petőfi-akna dolgozóinak versenyfelhívására

A Komlói III-as akna valamennyi dolgozója örömmel értesült a Dunántúli Napló április 7-i számában közölt vasasi Petőfi-akna dolgozóinak versenykihívásáról. Örülünk, hogy kezdeményezésünkre a vasasiak hivatalosan, a sajtón keresztül megtették versenykihívásukat. Így mi is hasonlóan adjuk meg válaszunkat.

A vasasi Petőfi-akna dolgozóinak versenykihívását elfogadjuk és velük párosversenyszerződést kötünk.

Vállaljuk, hogy biztonságos termeléssel, a feltárási és fenntartási munkák elvégzése mellett egész év folyamán tervünket havonta túlteljesítjük.

Az egyenletes termelés biztosítása érdekében vállaljuk a lehetőséghez képest a legjobb műszaki előfeltételek biztosítását, a munkaidő teljes kihasználását, a munkafegyelem megjavítását.

A mennyiségi terv túlteljesítése mellett vállaljuk a minőségi terv maradéktalan teljesítését.

A biztonsági szabályok legszigorúbb betartásával csökkenteni fogjuk az üzemi balesetek számát.

Túlműszakot az elkerülhetetlen vasárnapi fenntartáson és a rendkívüli esetekből származó túlműszakon kívül sem hétköznap, sem vasárnap végezni nem fogunk.

A jövő évi termelés zavartalanságának biztosítása érdekében a hosszabb életű vágatokban korszerű biztosítást alkalmazunk.

Új dolgozókkal való fokozottabb gondoskodás, foglalkozás és nevelés útján csökkenteni fogjuk a munkaerővándorlást.

Párosversenyünk értékelhetősége és igazságos eldöntése érdekében ajánlatosnak tartjuk egy közös előkészítő bizottság létrehozását, mely megállapodna a versenypontok összeegyeztetésében, azok értékelési módjának lefixálásában, és párosversenyünket konkrét értékelhetőségi alapokra helyezné.

Reméljük, hogy párosversenyünkkel párhuzamosan üzemeink hasonló munkahelyen dolgozó brigádjai is szocialista versenyszerződést kötnek egymással. Azt szeretnénk ha ezen versenyszerződés mindkét üzemben a termelés lendítőerejévé válna.

III-as akna összdolgozóinak nevében:

DOBOS JÓZSEF bányavezető.	**SZENTES JÓZSEF** Ü. B. elnök.
KISS GYULA MSZMP alapsz. elnöke.	**PAVLICSEK JÓZSEF** munkástanács elnöke.

Kiváltságosok

Arról van szó, hogy nem minden ember, és jelen esetben nem minden boltvezető ismeri és tartja be népidemokráciánk elvét: „egyik ember annyi mint a másik." Vannak olyanok, akik manapság is kivételt tesznek, szimpatizálnak vagy lebecsülnek, aszerint, hogy kicsoda, miféle az illető. Nos, az ilyen egyéneknek, az ilyen boltvezetőknek, sürgősen meg kell változniok, mert különben...

Talán inkább a tényekről beszéljünk. Április 8-án, megjelent szerkesztőségünkben három házi-asszony, s elmondotta panaszát.

Kenderföldön laknak, és az ottlévő húsboltba járnak vásárolni. Április 6-án, szintén húsért mentek. Kb. ¼ ½12 órakor hozták is a húst. Borjúhúst is. Az egyik asszony megkérdezte a bolt vezetőjét, hogy a borjúhúst mikor adják. A válasz így hangzott: majd a jövőhéten. Napközben — a három panaszos közül az egyik meghallotta, hogy osztottak borjúhúst. Elment az üzletbe, s arra a kérdésre, hogy: van-e még — azt a feleletet kapta: egy kevés akad rózsám.

Ez nem az első eset volt. Egyes személyeknek, jóismerőseknek a vásárlók előtt teszi el a húst, a bolt vezetője. Egyébként olyan is megtörtént már, hogy 30 dkg marhahúsért 6 forintot, 57 dkg marhahúsért csonttal együtt 15 forintot számolt.

Miután a sérelmet az Északbaranya megyei Népbolt komlói kirendeltségének vezetőjével, Bednár elvtárssal ismertettük, a panaszt a helyszínen kivizsgálták. Mondanunk sem kell, hogy az egyik fél erősített, a másik: tagadott. A bolt vezetője mindössze annyit vallott be, hogy azt mondotta: egy kevés akad rózsám. Bednár elvtárs utasította a helytelen megszólítások beszüntetésére, és a jövőbeni udvarias, igazságos kiszolgálásra. Mindössze ennyi történt...

Mielőtt azonban cikkünket befejeznénk, egy javaslatot teszünk a kenderföldi háziasszonyok felé. Ha legközelebb kivételt, vagy igazságtalanságot észlelnek, írják be a panaszkönyvbe. Hiszen azért van. Vagy pedig hívják fel a kirendeltséget, Bednár elvtársat, azonnyomban mondják el tapasztalataikat. Reméljük, szemtől-szembe, hatásosabb lesz a kivizsgálás eredménye.

Minőségi munkát végzünk — *tovább fokozzuk eredményeinket*

A Szénelőkészítő Üzemben 1956. november 21-én választották meg a végleges munkástanácsot. Megalakulástól a mai napig sok feladatot, problémát kellett megoldani üzemünkben.

Ma azonban elmondhatjuk, hogy az önköltségben elértük az 1956. évi októberi szintet.

Időpont	Összlétszám	Fizikai létsz.	Terv. önköltség	Tény. önköltség	Elszáll. szér. szén.
1956 október	728	660	25,70 Ft	26,61 Ft	85 674 t
1957 március	564	504	49,66 Ft	26,36 Ft	71,829 t

Trösztünknek az októberi események alatt 41 millió forint adósság halmozódott fel. A termelés szinte csak a fenntartásra szorítódott vissza. A földalatti és külszíni dolgozók aránya leromlott. Amíg október előtt három földalatti dolgozó mellett egy külszíni volt alkalmazva, addig decemberben egy földalatti munkásra két külszíni jutott. A decemberi termelést figyelembe véve azt kellett megállapítani, hogy mintegy százhetvenöt alkalmazottunk feleslegessé vált. A létszámfelettiek nagy része bányaüzemekhez kérte magát.

Végrehajtottuk a bérek rendezéséről szóló rendeletet is. Azt is meg kell azonban mondani, hogy januártól kezdve már a magasabb besorolás szerint kapják bérüket az üzem dolgozói, a munkafegyelem mégis nagyon laza.

Tovább kell javítanunk a szén minőségét és leszorítani az önköltséget 23 forintra (tonnánként). A terv reális. Ha elérjük, hogy Sztálinvárosnak küldött szenünk portarta ma 33 százalékon alul lesz, akkor tonnánként 3 forintot kapunk plusz-ként. Ugyancsak felárat fizetnek megrendelőink, ha zárt szemnagyságokat küldünk. Ez annyit jelent, hogy ha a 0—18 milliméteres nagyságú szén helyett csak 0—8-asat küldünk, akkor tonnánként 10 forinttal kapunk többet. Ehhez még azt is tudnunk kell, hogy a II. negyedévben naponta 900, a III. negyedévben 1 100 és a IV. negyedévben 1 200 tonna szérelt kokszszenet kell szállítanunk a sztálinvárosi Vasműnek. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a munkafegyelem megszilárdításával és a minőség javításával teljesíteni tudjuk a reánk háruló feladatokat. Sem a bérezés, sem a létszám, sem a pénzgazdálkodásnál nem lesz problémánk.

Munkástanács Intézőbizottsága.

Epizódok, történetek — LENINRŐL

Van egy név, melynek hallatára a világ minden részén gyorsabban dobog a munkásszív. Lenin neve ez. Lenine, aki a proletárokért élt és halt is meg. Lenine, aki olyat alkotott, melyet sohasem felejtenek el, amíg a világ, világ.

Néhány nap választ el bennünket e nagy ember, e lángelme születése napjától. 1870. április 22-én született a proletárok nagy vezére.

Milyen volt Lenin mint ember? Sokan kutatták már ezt. S mind megegyeztek abban, hogy fáradhatatlan, egyszerű, szerény harcosa volt a munkásosztálynak. Akik látták, hallották beszélni — a csodálat hangján nyilatkoztak róla.

Köztudomású, hogy egyszerű, de ízléses kicsinyke lakásban lakott. Nem vette körül pompa —, de ezt nem is engedte volna meg. Sokan látogatták meg lakásán, ahol minden munkás és paraszt baráti fogadtatásban részesült.

*

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom után történt. A magyar hadifoglyok egy csoportja haza akart jönni. Ki más segíthet ezen, mint Lenin, — gondolták a hazától távol élő magyarok. Elmentek a lakására. Nem volt más otthon, mint Krupszkája, Lenin felesége. Szívélyes fogadtatás, barátságos beszélgetés. S amikor már a meleg teát szürcsölték hadifoglyaink, elmondták jövetelük célját is Lenin feleségének...

Két nap múlva Leninhez hivatták a magyarokat! Lenin úgy üdvözölte őket, mint régi ismerősöket. S amikor megtudta, hogy a küldöttséget vezető magyar tanító, így szólt hozzá:

— Tanító? Magyar tanító? Igen sokra becsülöm a magyarokat. És igen szeretem a tanítókat, akik a néppel élnek, vele együtt szenvednek. Szeresse a népet, szeresse a gyermekeket — megérdemlik. Nekünk bolsevikoknak nagy szükségünk van a tanítók felvilágosító, segítő munkájára. Ha hazamennek, vegyék továbbra is pártfogásukba az elnyomott, kizsákmányolt, szegény munkásokat és parasztokat.

Ezután útlevelet nyújtott át a magyaroknak, s nemsokára — 1918. februárjában — így került haza a magyar hadifoglyok egy csoportja.

*

Lenin nagyon pontos volt. Ha valahová mennie kellett — nem késett el, nem váratott magára. S egyszer mégis elkésett. Így történt. Az 1900-as évek elején Lenin Párizs közelében tartózkodott. Egy gyűlést kellett neki tartania. Kerékpáron vágott neki a hosszú útnak. Az út céljától még messze volt, amikor hátulról egy autó rohant a kerékpáron haladó Leninnek. Leugrott róla — s nem várva meg, amíg a rendőr jegyzőkönyvet vesz az esetről — gyalog folytatta az útját.

Ekkor életében először kissé késve érkezett.

Öltözete mindig egyszerű volt, úgy öltözött, ahogy a munkások. Még ebben is egy volt a néppel! 1920-ban egy gyűlésen, amikor Lenin befejezte beszédét, sokan felszóltak. Közöttük egy rosszul öltözött asszony is. Elpanaszolta Leninnek: Olyan szegények, hogy még a cipőjét sem tudja megjavíttatni... Erre az emelvényen álló Lenin felemelte lábát, s megmutatta cipője talpát... Lyukas volt!

Azután elmondta, hogy „mindannyian így élünk most" s rátért a jövő képének elmagyarázására. Mindenki megértette és követték is Lenint az egyszerű emberek a jövőért folyó nehéz harcban.

RÉGI MÁJUS ELSEJÉK

1890. május 1-én ünnepelte először a világ proletáriátusa a munka nemzetközi ünnepét. Azóta minden évben harcos tanúbizonyságot tett a tőke igájának megdöntése, és a jobb élet, a szocializmus felépítése mellett.

A tőkés rend minden eszközét felhasználta, hogy megtörje a proletariátus ezen tanúbizonyságtételét. Sok vér folyt el, sok munkásszív szűnt meg dobogni — de céljuk az úri bitangoknak nem vált valósággá.

Az első ünnepén a munkának 60 ezer munkás tüntetett Budapesten! A kizsákmányolók fogvacogva bújtak el. Féltették bőrüket — s joggal! Ezután mindent elkövettek és igénybe vettek a felvonulások nem engedélyezésétől egészen a gyilkos sortűzig. De a proletariátus szilárd maradt.

*

A vidék sem maradt tétlen. Orosházán 1891. május 1-én 28 munkás vére festette pirosra az út porát. S miért? Mert zászlójukra kimerték írni „Szabadság, egyenlőség, testvériség!"

Látták a haza bitorlói, hogy csak a századok legyilkolásával tudják ingatag uralmukat ideig-óráig megtartani. S ha a munkások nem tettek semmit, akkor ők provokáltak. Így volt ez 1895-ben, amikor a békésen sétáló munkásokba belekötöttek a rendőrbérencek.

Belovagoltak a tömegbe, leszakították a vörös kokárdákat. Ez a módszerük Ujpesten sikerrel is járt. A dolgozóktól elakarták venni a becsomagolt vörös zászlót. Ellenálltak. A lovasrendőrök, a zászlóttartó munkásokra gázoltak, s nemcsak a zászló volt vörös, hanem az út kövezete is. Elvették a zászlót.

A proletárok kövekkel támadták meg a munka vörös zászlóinak meggyalázóit, a rendőröket. Véres harc kezdődött. Sok munkás, s talán még több rendőr szenvedett sérülést. A harc kimenetele az lett, hogy a munkások közül többen börtönbe kerültek, a rendőrpribékeket pedig kitüntették...

A hosszú harcnak azonban meg lett az eredménye. A kormány kénytelen volt engedélyezni a dolgozók május 1-i felvonulását. 1899-ben az egész országban fegyelmezetten tettek hitet a dolgozók a munka ügye és a nemzetközi proletariátus összefogása mellett.

Felvonulásokon, gyűléseken, népünnepélyeken mutatták meg proletárőseink szervezettségüket, fegyelmezettségüket és szilárd elhatározottságukat a végső győzelem iránt.

A zászlókat fennen lengette a szél és a fényes palotából kíváncsian kitekintgetők olvashatták a táblákon az öntudatos munkásság jelszavait és követeléseit. „Haza csak ott van, ahol jog is van!" „Jogot és kenyeret a népnek!" „Világ munkásai egyesüljetek!"

Az útvonal mindkét oldalán sorfalat álltak a nézők, s közöttük is élénk volt a visszhang valahányszor felhangzott egy egy jelszó. „Éljen a szociáldemokrácia". „Éljen az általános titkos választói jog", „Éljen a 8 órai munkaidő!"

Így ünnepeltek harcolva a jogokért Budapest proletárjai.

*

Pécsnek majdnem összes munkássága ünnepelt 2—3 gyár kivételével. A vörösjelvényes munkások serege már kora reggel ellepte a várost és délelőtt 9 órakor kezdtek gyülekezni a Gyár utcai helyiségben — amely állandóan tömve volt.

Pontosan 10 órakor egy elvtárs ismertette május elsejének jelentőségét. Délután nagyobb csoportokban — a szeles idő dacára — seregestül özönlött a munkásság az üszögi erdőbe, ahol víz poharazás tánc és egyéb szórakozások mellett töltötték a délutánt.

Este 8 órakor a Gyár utcai helyiségben folytatódott az ünnepély. Az ünneplő munkások száma meghaladta a 6 ezret.

A rendőrség, csendőrség és katonaság készenlétben volt. A lovasság már kora reggel cirkált a városban.

A bányákban néhány tárna kivételével, szünetelt a munka. De mert nem volt kenyér, nem mehettek az üszögi erdőbe. Így kénytelenek voltak a csendes ünnepléssel megelégedni.

Üdvözlőleveleket a pécsi proletárok a világ minden részéből kaptak külföldi elvtársaiktól.

Így ünnepelték apáink a munka és a nemzetközi összefogás harcos seregszemléjét a századforduló előtt.

— rajó —

Felhívás
az erdők tűzvédelmi biztosítására!

Az elmúlt két hét alatt megyénk területén lévő erdőkben 18 esetben keletkezett erdőtűz. (Avarégés) A legnagyobb erdőtűz (avarégés) Kővágószőlős, Komló, Pécs-Mecsek, Bakonya, Vasas I., Sikonda erdőrészben volt, ahol 4—5 hold területen avarégés történt. A tűz keletkezése legtöbb esetben az emberek által elkövetett hanyagságból ered. Az erdők tűzrendészete megköveteli, hogy erdőben való keresztülhaladás, kirándulás, vagy tartózkodás estén ne dohányozzunk, nyílt lángot ne használjunk, mert egy veszélytelennek látszó, gondatlanul eldobott cigaretta, vagy gyufa nagymértékben veszélyezteti erdeinket.

Különösképpen nagy veszélyt rejt magában a gyermekek által elkövetett, erdőben való tiltott dohányzás, mivel általában olyan helyet választanak ki, ahol őket tevékenységükben senki sem zavarja.

Erdőben tűzet rakni, csak az erdész által kijelölt helyen, szélcsendes időben, avartól és az erdő szélétől 100 méter távolságon túl szabad.

Mielőtt a tűzrakáshoz az előkészületet megtesszük, ki kell jelölni egy megfelelő helyet, ahol legalább 4 méteres körzetben mindenféle gyúlékony anyagtól mentesítve legyen, hogy a tűz sugárzóhője által ne tudjon továterjedni.

A tűzet 3 kapavágás szélességben körül kell sáncolni a továterjedés megakadályozására.

Mindezek mellett biztosítani kell a tűzoltás, vagy a tűz továterjedés megakadályozásához szükséges ásó, lapát, szikracsapó, helyszínen tartását, mely utóbbi lehet lombdus fág is.

Erdőben csak felügyelet mellett szabad tűzet rakni, ezen teladattal gyermeket, vagy nem beszámítható egyént megbízni nem szabad.

A felügyelet elhagyása előtt a tűz teljes eloltásáról meg kell győződni, a tűzrakás helyét vastagon le kell földelni.

Ha ezeket a szempontokat szemelőtt tartjuk és figyelembe vesszük az erdőkben elhelyezett tilalmi táblákat, akkor elérjük azt, hogy erdeinkben nem keletkezik tűzeset. Figyelmeztessük a megtévedt és a tűzrendészeti szabályokat be nem tartó dolgozókat és gyermekeket az erdők tűzrendészetének betartására.

Mindazon személyek ellen, akik az erdők tűzrendészetét gondatlanságból, vagy felelőtlenségből közvetve, vagy közvetlenül nem tartják be, szabálysértést követnek el, mely alapján 500 Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható, súlyosabb tevékenység esetén bűnvádi eljárást von maga után.

BM. Baranya Megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnoksága.

Szabálysértési határozatok
Az önkényes beköltözésekről

Komló Városi Tanács VB. II. igazgatási osztálya, mint elsőfokú bíróságoló szerv, Dobos László csillést 200 forint, Szili József aknászt 100 forint, Tresch Ádám villanyszerelőt 300 forint, K. Németh Jenő segédmunkást 250 forint, Sipos István vájárt 100 forint, Szabó Lajos csillést 400 forint, Békési Lajos lámpakezelőt 200 forint, Lenák Sándor csatlóst 300 forint pénzbírsággal sújtotta azért, mert kiutaló határozat, illetve a bérleti jogviszony létesítésére jogosult szerv, vagy személy intézkedése nélkül a lakásrendelet hatálya alá tartozó helyiséget elfoglalta, illetve önkényesen beköltözött.

Ez ügyekkel kapcsolatban felhívjuk a dolgozók figyelmét, hogy a szolgálati lakás bérlőjét a szakszervezeti bizottság meghallgatásával — az a szerv (tehát vállalat, üzem, stb.) vezetője jelöli ki, mely szerv szolgálati lakásaként, a helyiséget nyilvántartják. E kijelölés alapján hozza meg az igazgatási osztály a kiutaló határozatát.

A kijelölt bérlő e határozatban foglalt idő alatt, köteles a bérbeadóval a lakbérleti szerződést megkötni. A lakásba, — rendelet szerint — csak ezután költözhet be.

Aki kiutaló határozat nélkül költözik új lakásba, (akár úgy, hogy miután azt üresen találta, elfoglalta; akár úgy, hogy az előző bérlővel összejátszva, albérlőként költözik be, s a főbérlő távozása után is a lakásban marad) mindenképpen önkényes lakásfoglaló.

Az új lakásrendelet szerint azt, „aki valamely helyiséget jogtalanul, önkényesen foglal el, a helyiségből a végrehajtásra vonatkozó szabályok mellőzésével, előző lakásába, vagy ha ez nem lehetséges, akkor más lakás biztosítása nélkül — haladéktalanul ki kell költöztetni". Tehát a rendelet engedélyezte aránylag alacsony (1000 forintig terjedhető) pénzbírság lefizetése mellett senki ne áltassa magát, azzal a téves felfogással, hogy néhány száz forint büntetés lefizetésével, szerzett főbérleti lakást. A végrehajtóbizottság elrendelte a tényleges állapot felülvizsgálását és ennek alapján a jogtalan foglalókat kiköltözteti, ha a dolgozó üzeme cserelakást nem tud biztosítani.

DR. PILISY LÁSZLÓ szabálysértési előadó

Ami tetszik

..., hogy a 101-es Fűszer Boltban (Petőfi tér) a tejet mérő elárusítónő nagyon előzékeny és udvarias a vevőkkel szemben.

..., hogy a Lenin téren már nyílnak a virágok és az elhelyezett padok kényelmes pihenést biztosítanak a sétálóknak.

..., hogy a tröszt terv- és statisztikai osztály dolgozói a legkészségesebben bocsátják rendelkezésére az érdeklődőknek a kért adatokat.

Ami nem tetszik

..., hogy a Fürst Sándor utca 27-es számú ház előtt egy vízzel telt akna van, amely nincs befedve. Néhány napja már egy kislány beleesett, s csak a járókelők mentették meg...

..., hogy a Lenin térnél levő sorompót a vonat érkezése előtt néha 5—6 perccel már leengedik. (Példa erre április 3. délutánja.)

..., hogy a Sallai utca 24-es számú ház előtt még mindig ott van a gyalogjáróra rakott kőrakás. Vajon dacból nem hordatják el az illetékesek?

Mit tegyünk?

Pénteken délelőtt két dolgozó nő, Vincze Ferencné és Dobai Rozália a Komlói Községgazdálkodási Vállalat dolgozói, keresték fel szerkesztőségünket.

„Kibírhatatlan ez az állapot. A főagronómusunk, Szánki Aurél úgy beszél velünk, mintha nem is emberekhez szólna. Illetlen szavakat kiabál a járókelők előtt a parkosításon dolgozó asszonyoknak és lányoknak. — mondották mindketten. Véleményük szerint „nem igazságos" az órabérek megállapítása sem. Foglalkozzon ezzel is az „Új Komló", írják meg a mi problémánkat is, mondták búcsúzáskor.

Kérésüket teljesítjük. A főagronómus „beszédmodorával" a vállalat vezetősége is foglalkozik. Amennyiben a figyelmeztetésre sem hajlandó változtatni beszédén, úgy más intézkedéssel szüntetik meg ezt a hibát. Az asszonyok pedig lépjenek fel erélyesen, minden goromba vicces, durva sértést határozottan utasítsanak vissza.

Az órabérekkel kapcsolatos panaszra a következőket közöljük: Minden dolgozó aszerint kap több, vagy kevesebb órabért, hogy jobban vagy kevésbé jól dolgozik. Több munka után több bért fizetnek. Ha az ő brigádjuk is jobban dolgozik, ha nem fordul elő az, hogy órák hosszat tétlenül várnak, mert nem tudják mit fegyenek, akkor az ő bérük is emelkedik majd. A parkosítók munkája szép foglalkozás, csak lelkiismeretesen kell végezni. Ne várjanak mindig külön utasításra, hisz virágot ültetni, gyomlálni, vagy a papírt összeszedni a parkok területéről, utasítás nélkül is lehet.

Új magyar film: KÉT VALLOMÁS

Százezren felül nézték meg alig néhány nap alatt azokban a mozikban, ahol eddig műsorra tűzték.

Mi az oka az új magyar film, a Két vallomás iránti nagy érdeklődésnek?

Azt mondhatnánk a film témája. Maga a történet, mely nagyon is igaz és emberi módon nyúl életünk e fontos területéhez. Az ifjúság kérdéseivel foglalkozik, a család és a társadalom szerepét mutatja meg — fiataljaink életére — néhány fiatalkorú sorsán keresztül.

A filmben szereplő fiatalkorúak története nagyon elgondolkoztató. Arra figyelmeztet, hogy több szeretetet, megértést és igazságos szigort várnak gyermekeink a felnőttektől.

Nemcsak a film témája, de a kitűnő rendezés is segítette a film sikerében. Keleti Márton izgalmas, megható történetté dolgozta fel az értékes témát.

A film izgalmát növeli, de egyben néhol értékét is csökkenti a sötét fényképezés.

Így kezdődik...

Fiatal pár áll a kertheylyiség söntésénél s telefonál:

— Mentők? A Gellért tegyen, az irtáson eszméletlen férfi fekszik...

Sietve teszik vissza a hallgatót s futva igyekeznek vissza a tisztásra. Már ott áll a mentő. A közelben a rendőrség kocsija is. Az egyik nyomozó áruló nyomok után kutat az esti szürkületben. Kutatás közben lámpája megvilágít — egy csúzli.

Így kezdődik, de folytatását már nem írjuk meg. Nézzék meg kedves olvasóink. Bizonyára nem csalódnak s ebben részük lesz a film fiatal és tehetséges főszereplőinek is. Törőcsik Marinak, Krencsey Marianettnak, Ladányi Ferencnek, Koletár Kálmánnak, Gyárfás Endrének és Csőgör Tibornak is.

A filmet Komlón április 18—24-ig a „Május 1" játssza.

A szavatossági idő lejárt

„Tisztelt Szerkesztőség! Ma délután, vagyis április 8-án, a templomtéri tejivónál vettem egy darab vajat, amit „Tea-vaj"-nak neveznek. (Készítette: B. M. Tejipari Vállalat pécsi üzeme.) Még életemben ilyen rosszat nem ettem.

A vaj külső borítópapírján, a szavatossági időnél csak a napot tüntették fel, a hónapot nem. Eszerint, lehetetlen megállapítani, hogy mikor kellett volna kivonni a forgalomból. Felháborító dolog, hogy a romlott, ehetetlen árúért 6.60 forintot kérnek, s ily módon megkárosítják a dolgozókat."

Így szól a levél, melyet Krippelné szerkesztőségünkkel ismertetett. És így szól dr. Bagh József városi orvos véleménye, a panasszal kapcsolatban:

— Krippelné panasza nem elszigetelt jelenség. 1956-ban a Sport étteremben találtunk hasonló romlott árut, s egyéb helyeken is gyakran tapasztaljuk, hogy a lejárt szavatossági időn túl is, az árut nyugodt lelkiismerettel felhasználják.

Azon a napon, melyen a panaszos vásárolt, vizsgálatot folytattunk a templomtéri tejivóban, és 4 db hasonló minőségű vajat találtunk. A lefoglalt és a Krippelné által beküldött vajból mintát küldöttünk a Pécsi Közegészségügyi és Járványügyi Állomás Laboratóriumába, bakteorológiai vizsgálatra, és a Zója utcába, minőségi vizsgálatra. Válasz még nem érkezett, de érzékszerű vizsgálattal is eldönthető volt, hogy a vaj fogyasztásra alkalmatlan.

*

Úgy gondoljuk, nem nagy munkát jelentene a boltok dolgozói részére, ha időközönként felülvizsgálnák az áruk szavatossági idejét, s ami már hatályát vesztette, azokat kivonnák a forgalomból. Ezzel nemcsak a lelkiismeretüket nyugtatnák meg, hanem azt is bebizonyítanák, hogy a dolgozók érdekével többet törődnek. (Szerk.)

Egy panasz nyomában

AZ IGAZSÁG KERESÉSE

Szabad ekkora kivételeket tenni? — kérdezte Biró Lászlóné, Kenderföld, Vörösmarty utca 538-as épület lakója, amikor bekopogtatott szerkesztőségünk ajtaján, s röviden elmondotta panaszát.

— Tudja elvtársnő, nekem 7 gyermekem van, s nem vagyunk valami jómódban. Éppen ezért nagyon örültünk, hogy kapunk vöröskeresztes csomagot. Az öröm azonban nem sokáig tartott. Tudja mit kaptunk? 1 pár zoknit, 1 pár harisnyát, három lányka blúzt, 1 fejkendőt, 1 db női fehérneműt, és az egyik gyereknek, egy kezes-lábast. Ennyivel ajándékoztak meg bennünket akkor, amikor több esetben is előfordul, hogy két-három gyerekes családoknak sokkal többet juttat a tanács vöröskeresztes osztálya.

*

Eddig a panasz. Válaszunk, melyet természetesen kivizsgálás előzött meg — így hangzik:

— Valóban voltak olyan családok, ahol kevesebb létszámmal, nagyobb értékű csomagot kaptak, ez azonban a fennálló — és erre vonatkozó — rendelet értelmében helyes is. Miután, az osztó bizottság minden esetben az egy főre eső jövedelmet veszi alapul, érthető, hogy elsősorban a kisfizetésű kérelmezőket elégíti ki. A rendelet kimondja: ha az egy főre eső jövedelem, a 350 forintot meghaladja, segély nem illeti a kérelmezőt.

Biró Lászlóné családjában — annak ellenére, hogy kilencen vannak — az egy főre eső jövedelem, 330 forint. A csomag tehát melyet kaptak, igazságosan lett kiadva, annál is inkább, mert sok olyan család i van még, akiknél az egy főre eső jövedelem 120, illetve 150—200 forint. Igazságosan adták azért is, mert az említett ruhaféleségeken kívül, 1 pár gyermekcipőt, 2 db gyermekpullóvert, s egy 4 kg-os élelmiszercsomagot is kapott Biró Lászlóné. S hogy ezt megkapta, azt aláírásával bizonyította. Így tehát panasza nem helytálló.

Hírek, KÖZLEMÉNYEK

Az Egészségügyi Miniszter 821 T/7—12/1957. V. sz. alatt elrendelte, hogy Komló város lakosságát 3—60 éves korig 1957. év április és május havában hastífusz, dysentéria, tetanusz elleni védőoltásban kell részesíteni. Az oltás két részből áll. Az első rész oltását április 23., 24., 25., 26., 29., 30-án. A második rész oltását pedig májusban tartják. Az oltásokat a területileg illetékes körzeti orvosok a fenti napokon délután 2 órától este 6 óráig a körzeti orvosi rendelőkben tartják. Felhívjuk az oltásra kötelezetteket, hogy mindenki a lakása szerinti körzeti orvosi rendelőt keresse fel.

Az üzemek dolgozóit saját üzemi orvosaik munkahelyük területén részesítik védőoltásban. Az iskolai tanulók és óvodások oltását az iskolaorvos végzi. Az oltások alól felmentést nyerhet: a) aki hastífuszon átesett, b) akiknél a védőoltás alkalmazása valamely fennálló betegséget pld. heveny, lázasbetegséget, szervi szívbajt, magas vérnyomást, asthmát károsan befolyásolhat. A felsorolt betegségek igazolása csak szakorvosi, vagy hatósági orvosi bizonyítvánnyal történhet.

Figyelmeztetjük a város lakosságát, hogy a rendeletben foglaltak megszegése — amennyiben súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik — szabálysértést képez és pénzbüntetést von maga után.

Komló Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága.

— **Figyelem!** A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány húsvét héttőt április 22-ét és május 1-ét ünneppé, munkaszüneti napnak nyilvánította. Így tehát húsvét 2 napos ünnep, míg május 2-a munkanap.

— **A Kökönyös Keleti** napközi otthon óvónői időben készülnek az anyák napjára. Úgy határoztak, hogy a tervbevett majálist május első vasárnapján — az anyák napján — tartják meg.

— **Géphímző** tanfolyamot indít a városi tanács és a városi tanács vállalatainak KISZ alapszervezete. A tanfolyam, amely május 1-től június 30-ig tart, jelentkezni lehet a városi tanács titkárságánál. (Tanácsház I. emelet 110. számú szoba.) Jelentkezési határidő április 30. A tanfolyamon bárki résztvehet.

— **Lengyel fuurëet** szállított 900 dobozzal a komlói üzletekbe az Észak-Baranya megyei Népbolt helyi kirendeltsége. A cukorkát ¼ kilós csomagolásban. 6 Ft-os áron vásárolhatják.

MOZI

Május 1: Április 18—24-ig: Két vallomás. Új magyar filmdráma.

Szabadság: Április 19—22-ig: Nincs irgalom. Olasz film.

Szászvári Jószerencsét filmszínház: Április 23—24-ig: Egy pikoló világos. Magyar film.

Beszéljenek emberként a beteggel!

Nemrég történt. M. László gyermekének a foga fáj. Ez másnál is előfordul, nem nagy dolog. Hisz van egy Rendelő Intézetünk, annak egy fogászati osztálya, ahol udvariasan bánnak a betegekkel... Legalább is így gondolta a M. házaspár.

Délután nyitott be M. L.-né a fogfájós gyermekkel a Rendelő Intézetbe, de hamar el is jött. Ugyanis az történt, hogy becsapták előttük az ajtót a fogászaton. Na de azért megmondták — igaz nem éppen finoman —, hogy „jöjjenek korábban".

Hátha csak ez szükséges, hogy a rossz fog a fogó martaléka legyen — jövünk holnap reggel, gondolta magában M. L.-né. El is mentek. Be is vágták előttük ismét az ajtót! Most már „kissé" ugyan csodálkozott M. László ezen az eljáráson és megkérdezte az ajtócsapkodás okát.

Megmondták neki. Igaz, hogy durván beszéltek vele, de megmondták.

— Menjen előbb a postára, vegyen ezt és ezt... menjen ide, s majd azután jöjjön vissza. Bum! (ismét becsapták az ajtót.)

Mit lehet ilyenkor tenni? A gyerek, aki amúgysem „rajong" a foghúzásért, már fél. S ekkor jutott a mentő gondolat az apa eszébe! Elmegyünk „priváthoz"! Elmentek. Így fogadták őket:

Alig lépnek be — dr. Laczhegyi László — a doktor bácsi barátságos mosollyal siet a kis „páciensheZ." Egy kis viccelődés, egy kis mosoly, egy röpke pillanat, s a csúnya fog máris kint van. Még sírni sem volt idő! S még pénzt sem fogadtak el érte.

*

Ennyi a történet. S hogy miért írtuk le? Hogy lássák a Rendelő Intézet fogászati osztályán: nem minden esetben bánnak úgy a betegekkel, ahogy kell!

Nem az a kifogás, hogy a beteget a „szükséges" iratokért, hanem ennek a módja. Igaz beteglap nélkül is kilehet húzni a fogat néha a csöpnyi gyermekszájból — ha van fogó.

S ha szív is van, akkor már nem is olyan nehéz úgy bánni a betegekkel, ahogy mondjuk Laczhegyi doktor tette. Ez a betegeknek is jól esik, — mert higyjék el kedves dolgozói a fogászatnak — ha fáj a fog az is elég már a betegeknek.

Most pedig leteszem a tollat. Nem úgy csapom le —, hanem szépen leteszem.

— ij —

Vásárolni óhajt? Ne fárassza magát utazással!

Az

Északbaranya megyei Népbolt

szaküzleteiben minden árut bő választékban megtalál!

Cipő	Rádió
Textil	Csillár
Szőnyeg	Játékáru
Függöny	Edényáru
Kész ruhák	Lemezjátszó
Divatcikkek	Kozmetikai cikkek
Gyermek holmi	Villamos háztartási cikkek

Villamos porszívó, parkett-kefélőgép és csecsemőmérleg kölcsönzés!

Apróhirdetések

HELYBELI háromszobás, összkomfortos lakásomat elcserélném budapesti hasonlóért. Költözködés lebonyolítom. Érdeklődni lehet „Sürgősen" jeligére a szerkesztőségben.

GÉP- és gyorsírás tanítását vállalom. József Attila u. 5.

ÉRTESITEM Komló lakosságát, hogy szabómúhelyemet Táncsics u. 7. szám alatt megnyitottam. Bejárat a belvárosi Háztartási Bolt melletti közön.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottság.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Mellár Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. ÁPRILIS 20.

V. I. LENIN

Április 22-én lesz 87 éve, hogy a proletáriátus nagy vezére, a marxizmus—leinizmus gyakorlati megvalósítója, V. I. Lenin született. Amit ő alkotott, azt a történelem folyása nemcsak, hogy nem homályositja, de mindinkább fényesebbé teszi.

Lenin kora ifjúságától fogva erejét megfeszítve tanult és tanitott, állitott fel emléleteket és valósította meg azokat. Ifjúsága egybeesett Oroszország legsötétebb korszakával. 15 éves korában — a klasszikusok olvasása és saját tapasztalatai nyomán — látta, hogy elnyomott osztályok sínylenek Oroszországban és ezeken segiteni kell.

Rengeteget tanult, elsősorban Marxtól és Engelsztől. De tanult a sínylődő orosz proletáriátustól és az igát húzó parasztoktól. Nem hiába. Egész fiatalon megkezdte annak a harcnak és hadseregnek a szervezését, mely 1917. októberében a tőkét a porba sújtva, vezető helyre emelte — a dolgozó népet!

A sok szenvedés — börtön, számüzetés, emigráció — nem törte meg. Ezeket a helyeket is arra használta, hogy bővítse tudásának körét. Hatalmas elméleti munkássága nemcsak az ő idejében szolgált világító toronyként a munkásságnak, hanem ma is éppúgy, mint holnap.

Az Ő nagysága abban van, hogy mindenféle történelmi körülmények között — bármilyen bonyolultak voltak is — meg tudta találni a helyes megoldásokat.

Az Ő nagysága abban van, hogy olyan pártot hozott létre, amely a lenini eszmék segitségével egy cél érdekében egyesiteni tudta az orosz proletáriátus és parasztság többmilliós hadát.

Az Ő nagysága abban van, hogy ezer és ezer szál fűzte a kizsákmányolt emberek tömegéhez. A nép szemében Lenin

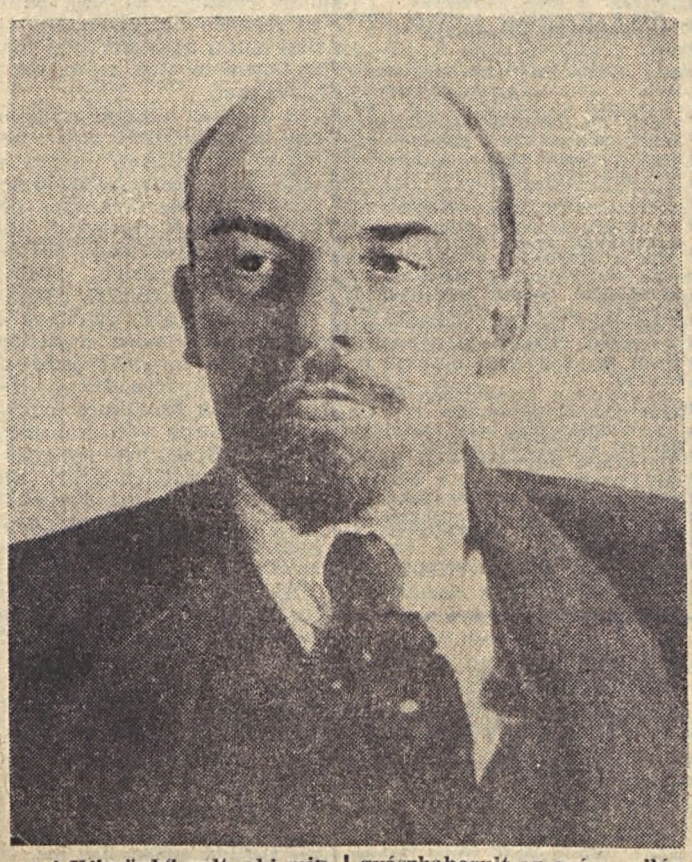

„a mi Iljicsünk" volt, aki mindenre képes s aki minden nyomort és gonoszságot meg tud szüntetni „ha mi segitjük a harcában."

Az Ő nagysága abban van, hogy kérlelhetetlen volt az ellenséggel szemben. Bármilyen oldalról érte támadás a pártot, mindenkor tudta mit kell tenni. Ez döntő tényezője volt annak a világtörténelmi győzelemnek, mely októberben született, s mely a proletariátus hajnalát jelezte.

Lenin nevét időtlen időkig áldani fogja a dolgozó nép, amely az ő tanitása segitségével új világot alkot. Amikor e lángeszme szive — 1924. január 21-én — megszünt dobogni, gyászbaborult az egész világ.

Január 23-tól 27-ig — a dermesztő hideg ellenére — nemcsak a Szovjetunió népei vonultak el végeláthatatlan sorokban Lenin koporsója előtt, hogy búcsút vegyenek e drága halottól, de a külföldi proletárok is.

A temetés órájában a nemzetközi proletariátus 5 perces általános munkaszünetet tartott. Igy búcsúztak:

Lenin eltávozott — s ahogy Marx és Engels tanai elévülhetetlenek — úgy az ő tanai, eszméi minden időben segitenek a dolgozóknak azon az úton való haladásban, amely a kommunizmus teljes győzelméhez vezet.

V. Majakovszkij:

BESZÉLGETÉS LENIN ELVTÁRSSAL

Elment a nap,
táskájába tevén
ügyeit, gondjait.
Csend lesz talán.
Ketten vagyunk most:
Lenin meg én.
Lenin, mint fénykép
szobám falán.
Száját harsány szó
feszíti szét,
bajusza mereven
fölfelé néz,
homloka ráncában
az emberiség,
hatalmas homlok,
hatalmas ész.
Alatta sokezer
ember vonul,
lobogók erdeje, karok fűszálai,
Felállok, arcomon
az öröm kigyúl,
jelentéssel kell most
elébe állani:
Lenin elvtárs, hadd szólok
pár kurta szót,
nem szolgálatilag,
szivből csupán.
Lenin elvtárs, tudja,
pokoli mód nehéz,
amit most végzünk
egymásután.
Adunk már ruhát
a mezitelennek,
több már a szén s az érc, —
ez ugye szép?
De persze emellett,
— hadd mondom el Önnek,
sok még a szenny
és a buta beszéd.
Míg átrágjuk magunk rajta,
kimerülünk.
Ön nélkül
sokan eltévedtek már,
ezen a mi földünkön,
itt körülünk
s köröskörül
igen sok gazember jár.
Nincs rá elég szám,
s nincs nevezet,
hogy hányan vannak
e csirkefogók:
kulákok,
szektánsok,
részegesek,
talpnyalók
és munkahalogatók.
Itt járnak és gőgtől
dagad a keblük,
töltőtoll s jelvény
pompázik a mellen.
Persze, hogy
megbirkózunk velük,
de rémes nehéz
a harc ezek ellen.
Lenin elvtárs,
füstös üzemeinkben
s a havas tarlókon
Ön itt van vélünk.
Az Ön nevével,
a szivével
szivünkben
eszmélünk,
lélekzünk,
verekszünk,
élünk.
Elment a nap,
táskájába tevén
ügyeit, gondjait.
Csend lesz talán.
Ketten vagyunk most:
Lenin meg én.
Lenin, mint fénykép
szobám falán.

Ifjú szívvel, új erővel készülnek május elsejére a KISZ építőbrigádok

Kormányunk 10 000 bányászlakás épitését tűzte ki célul 1957-ben. A 49-es Épitőipari Vállalat KISZ-szervezete elhatározta, hogy e programba tartozó komlói bányászlakás épitkezésekből fiatal kommunistákhoz méltóan kiveszik részüket. Vállalták, hogy 48 lakást felépitenek.

A vállalat vezetősége örömmel vette ezt a bátor elhatározást és minden segitséget megadott, hogy a fiatalok terve valóra váljon.

Csütörtökön reggel nyolc órakor megható ünnepségnek lehettünk szemtanúi. Domonkos József elvtárs — a munkástanács elnöke — meleg szavakkal köszöntötte az egybegyűlt fiatalokat. Büszkén beszélt arról, hogy az ellenforradalom hiába próbálkozott megfertőzni a fiatalokat, ma itt vannak, részt kérnek a nagy, országépitő munkából.

— Ne feledjétek el, hogy mi nem fegyvert adunk a kezetekbe a nép ellen, hanem szerszámot, a nép érdekében. Mi nem arra buzdítunk bennetket, hogy gyilkoljátok le a magyar dolgozók legjobbjait, hanem azt kérjük tőletek, segitsetek! Epitsünk a bányászoknak lakást, hogy ők is nagyobb kedvvel dolgozzanak. Ez a mi érdekünk. Közös érdek, mely mindannyiunknak a jobb életét teremti meg.

A fiatalok nevében Mikola Károly KISZ vezetőségi tag, kőműves igérte:

— Tudásunk legjavát adjuk ebbe a nagy munkába, hogy mielőbb megvalósuljon kormányunk célkitűzése. Még ebben az évben felépitjük a bányászlakásokat.

Ugy a vállalat, mint az épitkezés vezetősége minden támogatást megad a fiataloknak. Még azt is megigérték, hogy minden egyes ház felépitése után 1500 forint jutalmat is adnak a fiataloknak.

Azt az utcát, melyet teljesen a fiatalok épitenek fel, Ifjúság útjának nevezik. A KISZ-brigádokban egyébként nemcsak a szövetség tagjai, hanem a legöntudatosabb fiatalok is dolgoznak. Egyedül az alapozási földmunkát — mivel ez nagyon nehéz — végzik idősebb kubikos brigádok.

A rövid ünnepség befejezése után mindnyájan a munkahelyekre siettek és eddig szerzett tapasztalatuk, tudásuk alapján rakták a falat, készitették a különböző kőzetekből tervezett lábazatot. Ifjú szivvel, új erővel.

A lakáshelyzetről Önkényes lakástoglalókról A mezőgazdaság problémáiról tárgyalt a tanács végrehajtó bizottsága

Fontos és városunk égetően megoldásra váró kérdéséről, a lakásügyekről kezdte meg múlt heti ülésén az alkotó vitát a városi tanács végrehajtó bizottsága.

Felmérte a város lakáshelyzetét. Megállapitotta, hogy Komlón 1948-ig 1216 lakás épült, 1948—1956-ig 2707 lakással növekedett városunk. Ez összesen 3923 lakást jelent.

Ennél sokkal több lakásra lenne szükség, mert jelenleg is 750 fő igényel, ezenkívül 250 család társbérletben lakik s 150 család nem lakás céljára szolgáló helyiségben.

A lakásgazdálkodásban a tröszti üzemek kiutalásánál a múltban gyakran fordultak elő önkényeskedések, törvénytelenségek.

A törvényellenesen megalakitott ideiglenes munkástanácsok intézkedései teljes zűrzavart idéztek elő a kiutalásoknál.

Szükségesnek mutatkozik, hogy az 1956-ban épült 125 lakásból kiutalás nélkül, önkényesen elfoglalt 102 lakás ügyét megvizsgálják.

Az önkényes lakásfoglalók közül azok, akiknek az elfoglalt lakásra igényjogosságuk megállapitható — erre lakáskiutaló határozatot kapnak — a szükséges igazolások beszerzése után.

Azok az önkényes beköltözők, akik az ellenforradalom után kerültek az ország különböző részeiről a város területére — s ezek az önkényes lakásfoglalók 15 százalékát teszik ki, külön elbírálás alá esnek. Az általuk lakott, még be nem fejezett épületek elkészitéséért — átköltöztetik őket a tröszt által kijelölt más lakásokba.

Az önkényes lakásfoglalók helyzetének felülvizsgálatát május 20-ig külön bizottság végzi.

*

A mezőgazdasági munkák helyzetéről a v. b. megállapitotta, hogy bár nincs kötelező vetésterv előirva, a termelők mégis a szokásos mennyiségben elvetettek. A termelési kedv növekedését mutatja ez. Ezt mutatja az is, hogy a szőlőket, gyümölcsöst is kellő gondossággal és időben megmüvelték s igen sokan kértek a város tartalékterületéből is kishaszonbér müvelésre földet. Eddig ilyen célra 810 hold területet adott ki a városi tanács.

A termelési kedv növekedését mutatja az is, hogy mind többen cserélik ki selejt állataikat, tenyésztésre alkalmas állatokkal.

(Folyt. a 2-ik oldalon.)

Még 1863.7 tonna szenet kell adni terven felül, ha teljesiteni akarjuk a május 1-re tett felajánlást

Még 12 munkanap áll bányászaink rendelkezésére, hogy a vállalt 3000 tonna szénből 1863 tonnát felszinre küldjenek terven felül. Az eddigi ütem nem elegendő. Ha a vállalást teljesiteni akarják, több szenet kell termelni!

Kossuth-bánya termelése a hónap elejéhez képest emelkedik. Lehetőségeinél fogva döntően itt áll vagy bukik a verseny kérdése a pécsi trösztteI szemben.

III-as akna eddig 216 tonna szénnel adott többet az előirányzatnál. Eddig 3 esetben nem teljesitette a napi tervét.

Anna-akna érte el trösztünkön belül a legjobb eredményt. Havi tervének eddigi esedékes részét 108.4 százalékra teljesitette! Ha a többi üzem is ilyen eredményt ért volna el, már közel állnánk a 3000 tonnához!

Béta-akna 350.5 tonna szénnel adós! Kossuth-bánya és a többi üzem erőfeszitése hiábavalóvá válhat, ha itt nem történik változás! Reményekre jogosit, hogy 17-én rekord teljesitményt értek el — 114.5 százalékra teljesitették napi tervüket.

Az északi üzemek közül a legjobb eredményt Mázán érték el. Eddig 115.4 tonna szenet adtak terven felül.

Szászvár termelése továbbra is nagyon hullámzó. 16-án és 17-én ismét kevesebbet termeltek, mint az előirányzat. Havi tervteljesitésében Mázá után következik.

Nagymányok állandóan javuló eredményt mutat fel. A hét első három napján rekord teljesitményt értek el.

Magyar bányászok *Angliában*

A novemberi események után látványos ünnepségekkel fogadták a disszidált magyarokat. Ekkor még nem volt hiány igéretekben sem. A londoni rádió magyar adásában hangzatos szavakkal ecsetelte, hogy milyen jó dolguk lesz a bányásznak átképzett magyar munkásoknak a „szabad" Angliában, szemben „a szerencsétlen, Magyarországon maradt" honfitársaikkal. Azóta azonban egy kis baj történt. Az angol bányászszakszervezet fiókjai az összes szénmedencékben úgy döntöttek, hogy nem engedik meg a magyar bányászok alkalmazását. Nem akarják, hogy a vállalkozók külföldi munkások alkalmazásával leszorítsák a munkásbéreket. Az angol kormány igy kényes helyzetbe került. Az Országos Széntanács most új érvekkel igyekszik rávenni az angol bányászokat álláspontjuk megváltoztatására. Ezek a következők: 1. A magyarokat a legkisebb fizetésü vontatómunkára fogják csak alkalmazni, igy az angol munkásokat jobban fizetett állásokba lehet helyezni; 2. létszámfeletti ség esetén legelőször a magyarokat fogják elbocsátani; 3. minden megüresedett állásra angol igénylőnek lesz elsőbbsége, még akkor is, ha más iparágból akar a bányaiparba átmenni. Ime, ilyen helyzet vár a magyar bányászokra Angliában.

Jegyzetek a tervismertető értekezletekről: Jó úton haladnak a III-as üzem bányászai!

Mielőtt a II. negyedévi terveket és az elvégzendő munkákat ismertették volna, visszaemlékeztek az üzem életére. Az októberi események okozta zavarok, károk, súlyos anyagi helyzetbe hozták ezt az üzemet is. Annak ellenére, hogy az első időkben sem a szakszervezet, sem az üzem vezetősége nem foglalkozott kellő mértékben a termeléssel — ennek egyik akadálya az ideiglenes munkástanács volt — eredményes munka folyt III-as aknán. Munkaversenyről senki nem beszélt, mégis olyan versengés folyt a csapatok között, ami kimagasló eredmények elérését tette lehetővé sok munkahelyen. Ilyenek voltak a többiek között a Szinger, Schvarcz, Szebényi, Bognár, Riszter és Bencsik munkacsapatok.

Az első negyedéves tervet — igaz, hogy lényegesen alacsony tervszámokkal — 114,8 százalékra teljesitették. Az első három hónap alatt 425 vagon szenet adtak terven felül népgazdaságunknak.

Lécsökkentették a földalatti dolgozók terhét képező külszini munkások létszámát. Igy elérték, hogy március végén a teljesitmények meghaladták az 1956. évi III. negyedévi agyonhajszolt eredményeket.

Nem maradt jutalom nélkül a jól végzett munka. Az átlagbérek fokozatosan emelkedtek. Januárban 68.77, februárban 72.85 és márciusban 75 forint volt az átlagkereset havonta. Ebbe nincs beleszámitva a 30 százalékos földalatti pótlék és a 10 százalék liasz sem. Ha mindezeket beleszámitjuk, akkor azt mondhatjuk, hogy márciusban 105 forint volt az átlagkereset III-as aknán.

A munka jó megszervezése, a müszaki dolgozók helyes irányitása hónapról-hónapra olcsóbbá tette a szén kitermelését. Januárban egy tonna szén önköltsége 434,92 forint volt. Februárban ez lecsökkent 389,40 Ft-ra, majd márciusban 344,31 forintra. Ezek a számok azt mutatják, hogy helyes úton halad az üzemvezetőség. Jól dolgozik a munkástanács. Nagy segitséget nyújt a párt és szakszervezet. Azonban egyet nem szabad elfelejteni. A márciusi 344,31 forint még mindig 200 forinttal több, mint a mult évben kimutatott önköltségi ár. Nem megoldhatatlan feladat a szén termelési költségét tovább csökkenteni. Még gondosabb anyagtakarékosságra van szükség. Meg kell szüntetni az energiapazarlást és meg kell magyarázni a dolgozóknak: a nem közvetlenül termelésben résztvevők becsületesen végezzék el a reájuk bizott feladatokat. A szénfalon dolgozók pedig értsék meg, — persze a többiekkel együtt —, hogy csak a megdolgozott munkáért lehet bért fizetni!

Fel kell világositani az embereket: nagyon helytelen elmélet az, amit még mindig lehet hallani: „ne dolgozzunk sokat, mert úgyis a magasabb szakmánybér szerint számolnak el bennünket."

Akik ilyen „elméleteket" hirdetnek, azok a munkatársaik ellenségei. Azokat kárositják meg, akik becsületesen elvégzik feladatukat. A terhek közösek és az ilyent hiresztelők jogtalanul jutnak olyan anyagi előnyökhöz, bérekhez, amit évvégén — mint nyereségrészesedést — a becsületes dolgozók között kellene szétosztani. — s. n. —

PÁRTELMÉLET:

A biztosítékot mi adjuk

A politikában éppen úgy, mint az élet egyéb dolgaiban, olyan szokások, sőt „divatok" alakulnak ki, amelyek veszélyesek. Rontják az élet összhatását, kikezdik az erkölcsöt, fertőt terjesztenek maguk körül — egyszóval: söpörjük ki.

Naponta szócsaták, viták, kritikák hangzanak el: mi a biztosíték? Ez alatt azt értik, hogy jövőnk — és nem utolsó sorban jelenünk — miként fog mentesülni az elmúlt idők ban elkövetett hibáktól. Es azt is meg kell mondanunk, hogy e két szóhoz szinte mágikus erőt kapcsolnak — megoldja összes gondjainkat, bajainkat csak ki kell mondanunk.

Tévedés, kárt okozó baj, ami terjeng a két szó körül. Az önosüntalan emlegetés, a hajánál fogva történő előráncigálás, a két szó bűvkörében való tétlenkedés semmi biztosítékot nem rejt magában.

A párttól várjuk a biztosítékot? Mi kommunisták, akik alkotjuk összességünkben a pártot?

Ha nem is nevetséges, de furcsa. Emlékezzünk csak az ellenforradalom napjaira — a jelszó ott lett kiagyalva, ahol a renegátok, az árulók, a revizionisták főzték boszorkánykonyhájukon a pártellenességet, a párt egységének megbontását. Ize, szaga és egész mivoltja erre mutat.

A biztosítékot nekünk kell adnunk — a párttagoknak, kommunistáknak.

De hogyan? — vetődik fel a kérdés. Valóban — hogyan? A felelet nem egyszerű. Ahhoz, hogy érdemleges választ adhassunk a múltba kell kissé visszatekintenünk.

A múlt pártszervezés és párt vezetés jó oldalait és hibáit kell alapos vizsgálat alá vennünk. Erényeinket ezzel szaporíthatjuk, fogyatékosságainkat, hibáinkat — bár kevesebb, mint a jó — megszüntethetjük. Azt mondtuk — cselekedeteinkben megmutattuk —, hogy

a kommunisták egyik jellemvonása — megkülönböztető — az elvhűség.

Vagyis tántoríthatatlan hívei vagyunk — gyakorlati megvalósítói — a marxizmus—leninizmus legyőzhetetlen eszméinek. Ezt mondtuk, de nem mindig cselekedtünk.

A legnagyobb biztosíték amit párttag adhat — hűség, szenvedélyes kiállás az eszme mellett. Tett és ezerszer cselekvés az eszme vezetésével.

A párt ma azt várja minden kommunistától, hogy a leninizmus szellemében éljen és dolgozzon. Egy pillanatra se mondjon le az osztályharcról. Tartsa szemmel az ellenséget és válogassa ki a búzából a konkolyt. Harcoljon, küzdjön minden becsületes emberért. Álljon helyt ahova állították. Csökkentse az önköltséget, növelje a termelékenységet. A párt szervezeti alapelveit törvényként tartsa be és tartassa be minden párttaggal. Nevelje a dolgozókat saját példájával hazaszeretetre és a proletár internacionalizmusra. Ezt várják tőlünk — és ki adhat biztosítékot? A párttag, a kommunista.

A kommunisták jellemvonása a bátorság és a fegyelem.

A példák úgy állnak előttünk, mint figyelmeztetők — ebből se engedjünk. Sokszor elmondtuk, hogy a párton belül a vélemények szabad harcára van szükség a helyes politika kialakításához. Igy van rendjén. De legyünk bátrak mondjuk meg véleményünket, segítsük szervezeteinket a helyes politika kialakításához. Ne legyünk bólogatójánosok, mert volt olyan idő is, amikor ezek voltunk.

A bátorság azonban nem mehet a fegyelem rovására.

Ne legyünk „bercigyerekek", vakmerők, „azértisek". Ha egyszer kialakítottuk a helyes politikát, legyen erőnk — még hozzá fegyelmezett, egységes összefogásunk — a valóra váltáshoz. S akik vonakodnak, azokat térítsük a jó útra. Az örök vitázókat, a politikai kalandorokat legyen bátorságunk megrendszabályozni. S ha úgy hozza sora, fegyelmezni.

Legyen bátorságunk „a károgókkal", az akadékoskodókkal leszámolni. Az igazság harcosának nincs mitől félnie. A történelem minket igazol, a mi igazságunkat védelmezi. A nép tőlünk az igazságot áhítozza. Biztosítékot tehát mi adhatunk.

A párttagok, a kommunisták jellemvonása az áldozatkészség.

Napjainkban ebben nincs hiány. Elvtársaink életüket is kockáztatják, vállalják a munka nehezét, fegyvert fognak, dolgoznak éjt nappallá téve. Ezt látják is a pártonkívüliek. És mégis azt kell mondanunk, hogy mindent még sem tettünk meg.

„Szeretjük a mi kis — jól kialakított — életünket. Nehezen tudunk lemondani a megszokottról".

Mondogatják elvtársaink egyszer s máskor.

Lenin pedig arra tanított bennünket — példát mutatva —, hogy az új megteremtéséhez hozzátartozik az áldozatvállalás.

A nép egészének jólétéért folytatott küzdelemben az áldozatkészség a kommunista munka egyik tartozéka. Szó sincs az élet örömeinek áldozatról vagy elvetéséről. Hisz ha mások szeretik az életet, akkor a kommunisták is, akik éppen a szebb, a boldogabb élet harcosai.

A kommunistáktól csak pillanatnyilag követeli meg az élet az áldozatkészséget. Csak addig, míg meg nem teremtődik az anyagi alap, mint a jólét egyedüli forrása. És akkor ők is élvezhetik korlátlanul. De hogy eljussunk az alaphoz, annak ára van. Fizessük meg és a miénk.

A szocialista munkaversenyről manapság már gyakrabban, de néhány héttel ezelőtt még ritkán esett szó. A párttagoknak pedig világosan kell látniok, hogy enélkül nincs és nem lehet szocialista építés sem. Többet adni a kevésből nem lehet. A többet előteremteni pedig csak áldozattal lehet. A biztosíték a párttagság kezében van. Vállalja a többtermeléssel járó nehézséget, egyes — még félrenéző — emberek morgását, sőt szidalmait is, de álljon a sarkára. Példájával, segítségével, új eredményeivel ezreket fog megnyerni a jónak, mert a jónak senki nem az elrontója.

Drága még a szén. Sok a különféle költség, amely terheli a kitermelt tonnákat. Sok még a fegyelmezetlen dolgozó, nagy a munkaerő-vándorlás. Egyesek nincsenek megelégedve a keresettel. És van még egyéb probléma. A munkaverseny élére álló kommunisták segíthetnek a bajokon. Többet termelnek, többet keresnek és bemutathatják a jó élet receptjét. Az áldozatkészség már művelt „csodákat". Az eredmény most sem maradhat el.

*

Csak néhány sort írtunk a biztosítékról. A meggyőzéshez lehet, hogy még kevés. De indítsa el a gondolkodást. Vár hatunk-e biztosítékot a párttól, ha mi nem adunk? Nem. Legyen tehát feladatunk a fent írtak megvalósítása, s a mi pártunk olyan erőd lesz, olyan lelkesítő példa lesz, aminő még soha nem volt.

Szakszervezeti TANÁCSADÓ

Beteg gyermekét gondozó anya táppénzes állományba helyezése

A dolgozó anyának a szoptatástól eltekintve is lehetnek olyan gondjai gyermekével, amelyek indokolttá teszik, hogy a gondoskodáshoz szükséges feltételek részére biztosítva legyenek.

A dolgozó anyát egy évesnél fiatalabb beteg gyermekének ápolása és gondozása érdekében — kérelmére — táppénzes állományba kell helyezni, ha igazolja, hogy a gyermek otthoni ápolásra szorul és ápolását más családtag nem tudja ellátni.

Beteg gyermekét gondozó anya fizetésnélküli szabadsága

Ha a beteg gyermek egy évesnél idősebb, de tízévesnél fiatalabb, a dolgozó anyát, kérelmére, az otthoni ápolás biztosítása érdekében fizetésnélküli szabadságban kell részesíteni, ha a gyermek otthoni ápolásra szorul és ápolását más családtag nem tudja ellátni. Ilyen esetben tehát a munkáltató szerv vezetője köteles a gyermek betegsége idejére fizetésnélküli szabadságot engedélyezni.

Ha a gyermek egy évnél idősebb, de kétévesnél fiatalabb, az egyedülálló dolgozó nőt a beteg gyermek ápolása címén — egy éven belül összesen hatvan napra — táppénz illeti meg. Egyedülállónak azt a dolgozó nőt kell tekinteni:

a) aki elvált, özvegy, vagy egyébként nem él házasságban,
b) akinek férje első tényleges katonai szolgálatot teljesít,
c) akinek férje testi vagy szellemi fogyatkozás, vagy betegség miatt állandóan keresőképtelen,
d) akinek férje szabadságvesztés büntetését tölti, vagy letartóztatásban van,
e) akinek férje ismeretlen helyen tartózkodik.

Szerkesztői ÜZENETEK

Ujabb levél érkezett a napokban szerkesztőségünkbe. Egy Sztahanov utcai lakos, Goldbergné elvtársnő a következőket kérdezi írásában: miért nem építik tovább a Malinovszki utca végén lévő még befejezetlen épületet? Miért nem szüntetik meg a parkokon a kecske és disznó legeltetéseket, végül pedig mikor készül el a Vorosilov utca útépítése?

Kérdéseire az illetékes szerveknél való érdeklődésünk alapján válaszolunk: a Malinovszki utcában lévő épületet még ez évben befejezik. Az állatok legeltetésével kapcsolatban választ még nem tudunk adni, ez csak lapunk későbbi számában lesz olvasható. A Vorosilov utca útépítésének előkészületei már folynak, az építést hamarosan megkezdik.

ADALÉKOK a munkásmozgalom történetéből

Régen volt, de így volt

Az osztálytársadalmak kialakulása óta az egyszerű dolgozó emberek költészete szüntelenül táplálta a műirodalmat. Különösen a dalokat szerették, mert a dal örömöt hanatot egyaránt jobban kifejez, mint az elmondott szó. A verses dallamok — különösen, ha az a szegény emberek sorsáról, a jobb élet utáni vágyakozásról, vagy az elnyomók elleni gyűlöletről szóltak, hamar terjedtek. Egy-egy pattogó ritmusu dal olyan lelkesedést öntött az emberekbe, amilyet nem lehetett volna elérni szavakkal.

A magyar munkásmozgalom régi harcosai között sokan tudtak olyan dalokat, melyeknek politikai hatásuk, lelkesítő erejük volt. A Kossuth-nótát például mindenki ismeri. E dal politikai pályafutása 1848-tól napjainkig rendkívül jelentőséggel bír. Az osztrák önkényuralom ideje alatt az ellenállás jelképe volt maga a dallam, sok esetben semmit mondó szövegre alkalmazva. De az értelme minden becsületes magyar emberben egy volt: szabadság! Amikor Kossuthot temették a laktanyafogságban tartott magyar katonák azt énekelték: „Állj be pajtás katonának jobb dolgod lesz mint apadnak."

Az első magyarországi május 1-i munkásünnepre, 1890-ben a következő nóta buzdított:

**Indulj munkás tüntetésre,
Május hónap elsejére,
Nemzetközi munkásünnep,
Minden munkás üli azt meg.
Éljen a munkásszabadság,
Éljen a munkás!**

**Nyolc órai munkanapot,
Általános szavazatot,
Szabad sajtót minden korra,
Ezt kiáltsuk mindnyájan ma.
Éljen a munkásszabadság,
Éljen a munkás!**

A különböző versek, ismert dallamra írt szövegek fenyegettek, de dicsértek is. A két világháború között jól ismert volt Bethlenről és Horthy-ról írt ének.

**Bethlen Pista, Horthy Miki,
Lesz még itten proli diki.
A KMP kemény dió
Éljen a Szovjetunió
Éljen a Szovjetunió
a proletárhaza.**

A szlovenszkói magyarok között közkedvelt volt az egyik munkásvezérről költött kis dal, mely így szólt:

**Major István munkásvezér,
Haragszanak rája ezér,
Gyűlöli a hazugságot
Pártolja az igazságot
Éljen a munkás szabadság
Éljen ez a harc.**

A munkásosztály legöntudatosabbjai összekapcsolódtak az élcsapattal, a párttal. Versei dalai magasabbrendűek voltak, mint a parasztságé, akik a saját hagyományaira voltak utalva. A munkásosztály magasabbrendű műveltséggel rendelkezett kezdettől fogva, mint a parasztság. Az írás, olvasás általánosan elterjedt volt és így bonyolultabb műformákat is átvettek. Nemzetközi kapcsolataik révén más népek mozgalmi dalait is megismerték és a saját dalaikkal együtt művészi együttesek, énekkarok terjesztették, ismertették meg a dolgozókkal legálisan vagy illegálisan.

Nagyon kedvelték az ismert népdalok dallamára írt ve seket. Ezek közismertségüknél fogva könnyen terjedtek. Pé dául a 20-as, 30-as évekb való ez a dal;

**Látod-e elvtárs, látod-e elvtárs
Amott azt a nagy gyárat?
Míg az a gyár másé, míg
a burzsuá
Felkopik a te állad.
Azt a gyárat a burzsujoktól
A forradalomban elvesszük!
Akkor aztán szebb lesz,
Akkor aztán jobb lesz
Ez a cudar életünk.**

1900—1918 között ismert voltak a sztrájdalok. Felvonulásokon rigmusokat, kortesd lokat mondtak, énekeltek elvtársak. Ismeretlen szerz mozgalmi dalai közül a legné szerűbbek:

**Ez a kormány meg akarja tilta
Nem szabad a Népszavára gyűjte
Titkon gyűjtünk a Népszava
javá
Kötelet a, kötelet a Tisza Pis
nyaká**

Egyik felvonulás alkalmáv a következőket mondották:

**Abcug Tisza, Abcug Csáky,
Abcug báró Fejérváry,
Abcug Török főkapitány,
Éljen doktor Takács Zoltán!**

A munkásosztály forrad mi összekovácsolódását a f sizmus idején a magyar mu kásosztályra, a dolgozó nép támaszkodó illegális Komm nista Párt és a Szovjetun testvéri segítsége támogat Az akkori dalokból kitükröz dik a munkásosztály ideol giája, az a harc, melyet uralkodó rendszer és kiszo gálói, a szociáldemokra munkásárulók ellen folytatta

A munkásosztály növek forradalmi erejétől retteg burzsoázia. Ezt mondja alábbi kis dal is:

**Váci úton prolik masíroznak.
A burzsujok félelmükben az
alá bújna
Semmi burzsuj semmi, így k
annak ten
A hatalmat a ti kezetekből
ki fogjuk mi ven**

Gúnydalokat írtak a szoci demokrata munkásárulók is. Különösen a Bethlen Peyer paktum megkötésé felháborodott hangú da születtek.

**Már ezután úgy élem világom,
Peyer urat jól fültövön vágom.
Peyer urat jól fültövős vágom,
Nehogy a bőrünkre újra
lepaktál**

*

**Már ezentúl úgy élem világom,
Kommunista Pártot vezérül
kívánok
Kommunista Pártot vezérül
kívánok
Szocdem. párttagságom tűzbe
hajtá**

A munkásosztály aktuá dalaiból láthatjuk, hogy harcolt az elnyomó rends ellen. Bátran, a Magyar Ko munista Pártban bízva és é ve a Szovjetunió erejét h dette az igazságot. És n csalódott a magyar dolgo nép, mert bár nagysokára elérkezett a felszabadulás n ja. És 1945 május elsején n nem illegálisan kellett ün pelni, hanem boldogan fels badultan mehettünk ki az cára. Az ellenség nem sz meg. Még ma is él. Élnek jelszavak is. A múlt tapasz latai alapján most május sején hangosan kiáltsuk a még ma is és sokáig vényben lévő, aktuális szavat:

**Munkásököl vasököl, oda sújt
ahova**

Újra beindul Komlón a Balettiskola

Május elsején több évfolyammal ismét megkezdődik a balett-iskola.

Beíratni lehet minden egészséges gyermeket 3 éves kortól 6 évig előkészítőre, 6 évtől 14-ig balettre. A gyermekek mozdulatművészet és balettanitása korcsoportonként történik. Jelentkezni lehet a Bányász Klubban Benke elvtársnőnél. (naponta.)

●

Modern tánciskola indul Komlón

Foxtól a mambóig tanításra kerül valamennyi modern társastánc. A tánciskola május elsején indul és hat hétig tart. Jelentkezni lehet a Bányász Klubban Benke elvtársnőnél. (naponta.)

Boltok nyitvatartásáról

A vendéglátóipar nyitvatartási ideje ugyanaz, mint az eddigi napokon, kivéve húsvét vasárnapját.

A népboltok vasárnap nem nyitnak. Hétfő reggel 7 órától délelőtt 10 óráig tartanak nyitva, az alábbiak.

A 15-ös, a 16-os gesztenyési, a 17-es, a 19-es kenderföldi, a 22-es Kossuth-aknai, a 39-es Anna-aknai, az 57-es újtelepi, a 61-es kenderföldi népboltok, a 98-as Kossuth Lajos utcai tejbolt, a 101-es Vorosilov utcai tejbolt és a 107-es mecsekjánosi bolt.

Egyszerű, de nagyszerű emberek

Kilencen vannak. Valamennyien alföldiek és ízig-vérig kubikosok. Ha valaki nézi munkájukat, csodálkozhat azon az egyöntetűségen, ami itt van. Mindenki egyformán veszi ki részét a munkából — egyformán részesednek is.

Barna, széltől cserzett arcok, s csak egy pillanatra néznek ránk, amikor megállunk a munkahely szélén. Egy épület alapzatát ássák.

— Idén ez már a negyedik! — mondja büszkén Krajkó elvtárs. Ránézünk. Tekintetéből a munka szeretete sugárzik. Megkérjük, beszéljen a brigádról és magáról.

— En inkább dolgozni szeretek, mint beszélni, — kapjuk a választ, — de azért belekezd. Beszél a brigád minden tagjáról. Nem tesz különbséget egyikkel sem.

Péter Jani bácsinál kezdi — ő a legidősebb, 59 éves már. Fiatal korától kezdve dolgozik mint kubikos. Nem kis dolog ez! De hiába járt el az idő így felette, ma is megállja a helyét! Igaz nyugdíjba kéne már lassan mennie, de jó helyen van itt közöttünk...

Na de itt van Cseh Mihály is, aki 1902-ben látta meg az Alföld kéklő egét. S, hogy dolgozik ő is! Ember legyen a talpán, aki vele versenyre kel.

Vannak fiatalok is a brigádban — ők sem félnek a munkától.

László József — mindössze 30 éves. Az igaz, hogy 12 éve fogja a lapát nyelét — s nem is akárhogyan. Mert aki ebben a brigádban dolgozik, annak legénynek kell lennie a talpán. Hát ő az. Mindenféleképp — mert hát még nem mondta ki a boldogító igent senki lányának sem...:

Méltó munkatársa a felsoroltaknak Kocsis Sándor is, aki „nem tűri meg a henyélő munkát". Ő is alföldi — fűzi hozzá a brigádvezető.

Meglep bennünket, hogy Krajkó elvtárs mindent a legapróbb részletekig tud munkatársairól. Szóvá is tesszük. Nevetve válaszol.

— Hát miért van az ember feje? Ismerem, mert kell is ismerni azokat, akikkel dolgozom.

Ahogy ezeket a szavakat kiejti, érezheti, aki hallja — nemcsak ismeri, de szereti is őket... Meg is érdemlik!

Palatinusz János neve is szóba kerül. Gyerekkorában kezdte a nehéz földmunkát. Ő nem régen nősült — idevalósi lányt vett el. S hogy hol telepszenek le véglegesen? — valószínűleg az Alföldön! Mert aki ott született, annak a szíve oda van láncolva.

Elmereng a brigád vezetője. Hangja súlyosabbá válik. Minden átmenet nélkül azokról beszél, akik itthagyták a hazát.

— Nem tudom megérteni ezeket. Itt tudják hagyni a szülőt, testvért és mindenkit. De főleg azt a földet, amely táplálta őket! Ilyet én soha nem tudnék tenni.

Szava most elérzékenyül, — a Tiszapartról beszél. „Hej, hogy fellélegzik az ember, amikor feltárul előtte a Tisza fodros vize..."

Arra gondolok ebben a pillanatban, hogy ha a hazaszeretetet kéne megmintázni, — őt kéne modellnek választani! Szavai nyomán a vér is gyorsabban pezseg, s jobban érzi az ember milyen súlyos bűnt követtek el azok, akik elhagyták e földet.

Majd folytatja a brigád tagjairól elkezdett beszélgetést. Filák János és Segesvári József nevét említi. Mit mondjon róluk? Csak azt lehet, amit a többiről. Talán azt, hogy a jó bort — de csak a jót — ők sem vetik meg. Nem terem itt olyan, mint az Alföldön...

A brigád legfiatalabbik tagja Bicskei Sándor. Ő rendelkezik a legkevesebb tapasztalattal, de a munkája az kifogástalan neki is.

Búcsúzóul még megkérdezzük: elfogadták-e a Takács brigád versenykihívását? Természetes! — kapjuk a határozott választ. S hogy ki nyeri meg a versenyt? „Azt majd az értékelés dönti el." De a szavak mögött olyan mosoly bújkál, amely azt mondja: mi!

— RAJÓ —

Kra kó Károly és brigádja

Tárgyalt a tanács VB.

(Folytatás az 1. oldalról)

Gondot okoz a végrehajtó bizottságnak, hogy a város vízellátásához folyó kutatások és építkezések alkalmával több termelő vetését, szőlejét károsodás érte. Mánfán eddig 80 sérelemről szereztünk eddig tudomást. A végrehajtó bizottság most a tényleges károk felmérésére intézkedett, de el r a gyors kártalanítás ügyében is.

*

Állategészségügyi problémánál megállapította az alábbiakat. Az elmúlt hetekben beoltottak mintegy 8800 baromfit a város területén. Sajnos, mintegy 1000 baromfit nem lehetett beoltani, mert a tulajdonosok az állatok kiiresztésével vagy távozásukkal ezt megakadályozták. Igy könnyen lehetséges, mint ahogy az előző években is történt, július—augusztusban ezek az állatok baromfipestisben elpusztulnak.

A tavaszi eboltáson 457 tyát oltottak be, 95-öt nem. elmúlt negyedévben Komló rületén fertőző állatbetegs nem volt. A sertésorbánc e ni oltás megkezdődött.

*

A végrehajtó bizottság a napirendi pont vitája alap határozott:

— A végrehajtó bizott Komló város dolgozó parasz jainak köszönetet mond a szorgalmas munkáért, an lyet a tavaszi munkák elv zése során tanúsítottak.

— A v. b. utasította a z zőgazdasági osztály vezető hogy május 1-ig mindhá községben szervezzen falug lést, amelyen tárgyalják a mezőőrök beállítását, va mint a parasztság legfon sabb problémáit.

A fentieken kívül a v. b. első napirendi ponttal kap csolatban is több határozatot hozott.

Fiatalok HANGJA

Nagy Antal városi bíró levelére

Az első komlói KISZ-szervezet megalakulása óta két irányban is gyorsabb ütemben indult meg az ifjúság problémáinak megoldását — segítését célzó mozgalom.

Megmozdultak a fiatalok — s megmozdultak a felnőttek, öreg elvtársak, vezetők és az ifjúság fejlődéséért aggódó nevelők, szülők.

A fiatalok sorra alakítják harcos szervezeteiket, s közben tervezik további munkájukat, életük még szebbé tételét.

E tervezés időszakában a ma még bimbózó, holnap virágba nyíló új fiatal szervezeteinknek kívánt segítséget nyújtani javaslataival, elgondolásaival Nagy Antal városi bíró. Mások is — ki így, ki más módon — igyekeznek fiataljaink segítségére lenni.

Ezért is látjuk szükségesnek Nagy Antalnak válaszolni, hogy ezzel őt is, másokat is a fiatalok további segítésére kérjük meg.

Mi az elképzelésünk a fiatalok további életéről? Erre talán egy mondatban is válaszolhatunk. A KISZ ifjúságnevelő célkitűzéseinek végrehajtása. A párthoz, a hazához, a néphez, a nemzetközi munkásosztályhoz hűséges, az életet, munkát ismerő, vidám és erkölcsileg tiszta szocialista hazafiakat; kommunistákat nevelni. Ez azonban nem könnyű feladat. Nehéz, sokrétű és bonyolult munkát kíván. Ehhez az ifjúsági vezetőknek is meg kell tanulni két ujj helyett tíz ujjal zongorázni. Míg ez nem megy, még sok segítséget kell kapniok tapasztalt és művelt, a mozgalmi munkában járatos vezetőktől, idősebb kommunistáktól. Nem is szabad addig egyszerre sokat markolni. Figyelembe kell venni fiataljaink műveltségi és politikai képzettségi fokát — rétegenként, csoportonként — érdeklődési körét, szórakozási, sportolási igényét stb.

Most — miközben egyetértünk Nagy Antal elvtárs javaslataival — ehhez kívánunk néhány gondolattal, s elfogadásuk esetén azok megvalósításához aktív tevékenységünkkel hozzájárulni.

Úgy gondoljuk, egyik legfontosabb feladat fiataljainkkal megismertetni az alkotás örömét. Az emberre általában jellemző, hogy azt becsüli leginkább, amit saját tudásával, munkájával, erőfeszítésével létrehoz.

Fiataljaink egy része Komló gi[illegible]ából nem, vagy csak az utóbbi években vette ki részét. Ezért sok közülük természetesnek tartotta, hogy mindent készen kapott, s követelte azt, amit a felnőttek, s idősebb ifjú társai még nem tudtak megteremteni. Ezért kell államunk a felnőttek segítsége mellett a fiatalok nagyszerű fantáziájára, tervező, elgondoló készsége — majd elképzelésük után annak önkéntes, öntevékeny megvalósítására törekedni.

Régi igazság, hogy az ajándékot kevésbé becsülik meg. Az ajándék motorkerékpár gyorsabban megy tönkre, mint az, melynek minden alkatrészéért keményen dolgozott tulajdonosa, mert benne saját és nem más munkájának gyümölcsét látja.

E gondolatból kiindulva csak örömmel üdvözölhetjük a KISZ városi szervező bizottságának munkaelképzeléseit.

Mik a terveik? A Bányász Klub átvétele a város egész ifjúságának kezelésébe. Szép terv. Itt az alkalom, hogy az illetékesek segítsék megvalósítani. Érdemes segíteni, mert így lehetőség nyílik a sokféle érdeklődési körű fiatalok tanítása, nevelése és kulturált szórakozásának megvalósítására. Így lehetőség nyílna különböző szakkörök és művészeti csoportok működésére, vitaestek, előadások, sok szórakozást nyújtó ifjúsági napok rendezésére. Úgy tudjuk, hogy a KISZ intéző bizottsága ez esetre tervezi a motoros, modellező, a fotó, a sakk stb. körök indítását, a balettoktatást, a tánciskolát, a népitánc mellett.

Jó lenne, ha a szakszervezet, amely könnyen megállapíthatja, hogy a város lakosainak mintegy fele fiatal, a birtokában lévő ruha és egyéb felszereléssel is támogatná a KISZ-t, e szép tervek megvalósításában. Annál is inkább, mert nagyrészük már ma is szakszervezeti tag, mások ezután lesznek azzá. Így tehát nem is szívességet tenne a szakszervezet, hanem mindenki által ismert feladatának tenne eleget — s nem idegeneknek — hanem saját tagjainak. Nem kételkedünk benne, hogy a segítséget meg is adja, de nem kérnénk most, ha már eddig is megadta volna.

Ha így a fiatalok tevékenységéhez az alapok megteremtődnek, képzett marxisták, kulturális és sport szakemberek segítségével gyorsan kialakulhat, az elmúlt években eléggé szürke ifjúsági élet helyett, egy jól tervezett, fiatalok ezreit magába vonzó alkotó tevékenység.

S akkor saját otthonukban, alkotó, nevelő-politikai és kulturális — munka közben gyorsan kinevelődnek tapasztalt ifjú vezetőik, megtalálják saját környezetük szépségét, romantikáját.

Ehhez várják a fiatalok sok-sok nevelő, szülő és vezető, kommunista és nem kommunista, de ifjúságunkat szerető igaz hazafi további javaslatait, s ami még fontosabb gyakorlati segítséget. Úgy, ahogy azt Nagy Antal is tette.

Gregor János

Természetjárás fegyverzsákmánnyal

A mindinkább új köntöst, friss, szemet gyönyörködtető zöld színt öltő erdőkoszorúk egyre több öreget és fiatalt vonzanak lombjaik alá. Mind többen keresik fel erdeinket üde, friss levegőt szívni, gyönyörködni a természet megújulásában, a tavasz szépségében.

A vájáriskola néhány fiatalja is elhatározta: vasárnaponként kirándulásokat rendeznek. E célból természetjáró kört szerveznek.

Természetesen a természetnyújtotta romantikára gondoltak a terv alkotói, s hogy a kaland se hiányozzék, arról is gondoskodtak.

Az alakulóban lévő tb. kör vezetője — az intézet egyik nevelője — megbízott néhány fiatalt: „Térképezzétek fel a következő kirándulás útvonalát, s a környező terepet."

Négyen indultak e szép feladat elvégzésére. Imre János, Dombrai Lajos, Fülöp Antal, Maszlik István. Valamennyien az I. sz. osztály növendékei. Február óta tanulói a vájáriskolának.

A kis térképész expedíció teljesítette feladatát. Felrajzolta az útvonalat, majd a tervezett kirándulási cél: Kőlyuk környékét. Itt érte aztán őket a meglepetés. Fegyvereket találtak. 3 drb. karabélyt, több mint 100 puska- és géppisztoly töltényt. Volt meglepetés. Ilyesmire még az előőrsöt kiküldő nevelő sem gondolt. No, de sebaj. A mi leendő vájárjaink nem egykönnyen jönnek zavarba. Gyors haditanács és az izgalomtól és a felfedezés örömétől büszkén, kipirult arccal indultak vissza az intézetbe. Kár, hogy nem mérték az időt, mert eredményük valószínű (ha nem is új világ, vagy országos) a városi terepbajnokság győzelméhez teljesen elegendő lett volna. Így került aztán a lehető leggyorsabban valamennyi fegyver és lőszer az illetékes rendőri szervek birtokába.

Tulajdonképpen itt vége is van e vasárnapi természetjárás történetének. Mi úgy gondoltuk, annyit érdemes hozzáfűzni mégis; hogy büszkék vagyunk a becsületes, a haza törvényeit tisztelő fiataljainkra. Dicséretes tettüket pedig megörökítettük és példának állítottuk minden komlói fiatal elé, fenti sorainkban.

—G—

Szeretet, megértés, mely haszonnal jár

Kincsei Sándor elvtárs Szászváron született. Hat osztályt végzett az elemi iskolában, azután az akkori világban mint munkásgyerek inasnak szegődött. Asztalos lett, de nem sokáig maradt meg mesterségében, mert szíve a bányához húzta. 1935-ben, mint napszámos került a bányához, de később sikerült a terve: csillés lett, majd segédvájár, később pedig vájár. Szerette mesterségét. Szorgalmának köszönhette, hogy lőmester lehetett belőle. Itt is megállta a helyét. Tovább haladt, aknász lett.

Az elvtársak pártiskolára küldték. Az iskola elvégzése után a nagymányoki igazgatósághoz helyezték, mint ellenőrzési osztályvezetőt. Szaktudásának és megbízhatóságának legnagyobb elismerése az volt, amikor Pusztavámra helyezték igazgatónak. Amikor pedig szükség volt rá másik munkahelyen, akkor Kővágószőlősre helyezték. Itt az Uránium bánya anyag- és áruforgalmi osztályának vezetését bízták rá.

Az illetékes szervek most a szászvári dolgozók kérésének tettek eleget. Kincsei elvtárs lett Szászvár bányaüzem vezetője. Az új munkahelyén régi ismerősei, barátai, elvtársai szeretettel fogadták. Szakmai képzettségét most a bányászok tapasztalataival, javaslataival egészíti ki. Igazságos, egyenes jellemét mindenki ismeri. A bányászok szeretetüket pedig a terven felül adott sok tonna szénnel nyilvánítják ki. Így válik a megértés olyan haszonná, amit mindnyájan, közösen élvezhetnek.

Mit főzzünk-süssünk húsvétra?

Ez évben húsvét kettes pihenőnap lesz, s ha a szombat esti hagyományos lakomát is figyelembe vesszük, van elég gondjuk a háziasszonyoknak arra, hogy kielégítsék a család ünnepi étvágyát. Ehhez kívánunk az alábbiakban néhány recept közlésével segíteni.

SULT SONKASZELETEK TOJÁSSAL: Főtt sonkát ujjnyi szeletekre vágunk. Zsírt forrósítunk, belerakjuk a sonkaszeleteket a forró zsírba, minden szeletre 1 tojást ráütünk, forró sütőbe tesszük, míg a fehérje megkeményedik. Céklával tálaljuk.

AZ ÜNNEPI EBÉDHEZ JAVASOLJUK: Tyúk becsinált leves. A tisztított tyúkot apró részekre vágjuk, két liter vízben megfőzzük, megsózzuk. Ha megpuhult, kiszedjük, 3 dkg. lisztet elkeverünk a levével s óvatosan hozzáöntjük a tyúkhoz. Teszünk bele petrezselyemzöldjét, borsot, felforraljuk, kevés tejfellel, citrommal ízesítjük.

MARHAHÚSBÓL BORJÚSZELET: Fél kg. színhúst háromszor ledarálunk és egynegyed liter tejjel átgyúrjuk, ha a tejet teljesen beszívta, lisztes kézzel, lisztezett deszkán szeleteket formálunk, forró zsírban gyorsan kisütjük. Körítéssel tálaljuk.

HABTORTA: Ha van kimaradt tojásfehérjénk, 7 tojásfehérjéből készítjük. Kemény habot verünk, hozzáadunk 20 dkg. vaniliás porcukrot, 12 dkg. lisztet és végül 12 dkg. habosra kevert vajat. Simára elkeverve, kikent formában, forró sütőben sütjük. Gyümölcsízzel díszítve tálaljuk. Gyorsabban készül, ha a cukrot a vajjal keverjük habosra, a lisztet és a habot felváltva adjuk hozzá.

Kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak

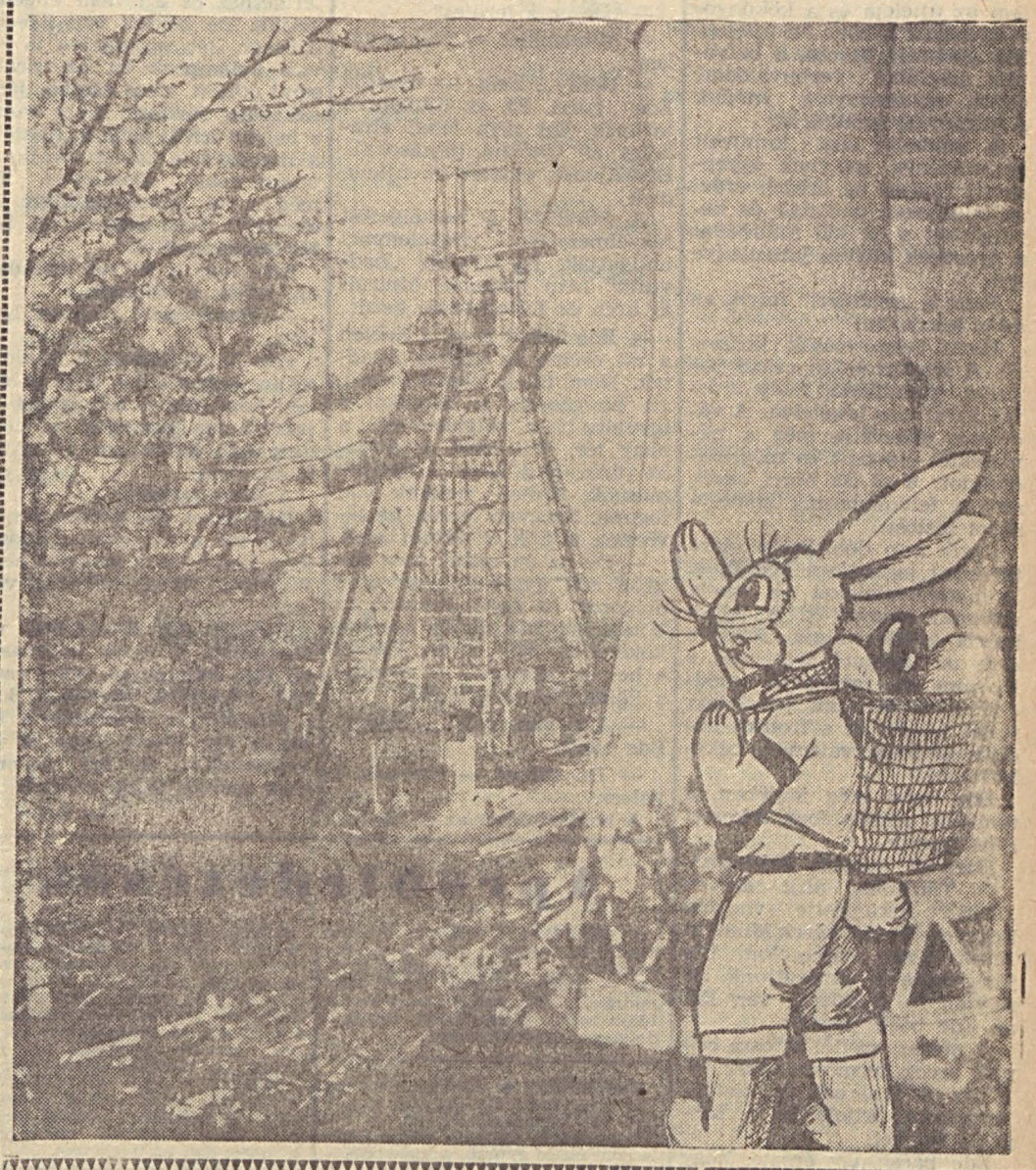

Két vallomás — és a harmadik...

Csütörtökön délelőtt 11 órakor volt a bemutató. Csak néhányan vettünk részt rajta: pedagógusok, társadalmi munkások, kultúraktívák. A filmről eddig csak újságban, a hírek után egy-két szóból és mondatból vagy a különböző plakátokon közölt reklámokból tudtunk csupán. Mi a mondanivalója? Társadalmi probléma. A mi ifjúságunk nevelési, s egyben erkölcsi problémája. Ki a hibás? A szülő, vagy csak azok a szülők, akikről a filmben szó volt? Vagy maga a társadalom? A szülő és maga a társadalom. A társadalom pedig maga a szülő. S nemcsak egy szülő, hanem valamennyi, aki maga is tagja a társadalomnak, alkotja, formálja azt. Aki létrehoz szépet, jót, dicsőségeset, s közben követ el hibákat. S az egyik ilyen hiba az ifjúság nevelésében elkövetett hiba.

Nem akarok most vitázni a film egyes hibáival, mert ezek akadnak bőven. Volt bőven hiba a forgatókönyvben is. Nyesegettek le abból sokat, mert úgy éreztük mi nézők. Maga a film túl komplikált. Néhány jelenetében, s talán nem mondja ki azt, amit kellene, s az alkotók, a rendőrnyomozók, a tárgyalás bírójának szájába adják az „ítélő" szót, illetve azt a mondanivalót, amit a filmben történő cselekménynek kellene kifejezni. Ettől függetlenül az az érzésem — a látottak alapján, hogy a „Körhinta" című film óta ez a film, a mai magyar filmgyártás egyik legjobb, legfontosabb problémával foglalkozó alkotása. Ezt a filmet mindenkinek látnia kell. Látnia kell apának, szülőanyának, nevelőnek és az ifjúságnak is. Hogy tanulhasson belőle. Tanulhasson azokból a történésekből, mely két lány és négy fiú élete körül zajlik. Kettő közülük a legszámkivetettebb. Az egyiket, a lányt mostohaapja üldözi szerelmével, az anyja pedig ahelyett, hogy megvédené, elküldi őt. Így mondja: „jobb lesz, ha elmész hazulról". A fiú még csak 11 esztendős. Édesanyja meghalt, apjáról nem tud. Azt gondolja az is meghalt a háborúban. Állami nevelőintézetbe kerül. Nem élvez szeretetet, az után vágyik, s menekül a „fogságból". Utszéli csavargóra akad. Lopni tanítja. Az első lapáson rajtaveszt, s újból intézetbe kerül. Újból megszökik. A másik számkivetett, a lány fogadja magához. Ettől már szeretetet is kap. De ez a szeretet kevés ahhoz, hogy a tévelygő fiatalok a nevelés hiánya miatt bűnözőkké ne váljanak.

Ez lenne a film rövid mondanivalója. Hosszan, sokat lehetne írni róla, jó oldalairól és bi[illegible] egyaránt. De most nem az a cél, a cél az, hogy nézze meg minden komlói ember ezt a filmet. Érdemes. És tetszeni is fog. Lesznek olyanok, akik majd könnyes szemmel lépnek ki a filmszínház kapuján, mert a film érzelmekre is hat. Nézzék meg tehát a filmet minden hibával együtt, tanuljanak belőle, s ami jó, használják fel a mi fiatalságunk neveléséhez.

*

A harmadik vallomás, melyről röviden írni akarok csak ennyi: igazad volt Jenő bácsi, mert erről a filmről most kellett írni...

— gébé —

Áprilisi tréfa volt...

A Május 1. filmszínházban, április 22-én, húsvét hétfőn délután fél hatkor, és este nyolc órakor, „Áprilisi tréfa volt" — címmel, fővárosi művészek vendégszerepelnek.

A művészek: Krencsey Marianne (A két vallomás című filmdráma egyik főszereplője), Feleki Kamill, Kardos Magda, Csonka Endre, Fábri Edit, Palotás Imre, Reményi József. Konferál: dr. Hegedűs János. Jegyek 10—18 forintig elővételben vásárolhatók, a két filmszínházban, és a könyvesboltban.

RÉGI MÁJUS ELSEJÉK

A magyar szociáldemokraták egy része szerette volna május elseje osztályharcos jellegét megszüntetni. Ez azonban nem sikerült. A századforduló után tovább folyt a harc, a munka és a tőke között.

1900-ban Budapesten 25 000 ember vonult fel! Pedig ekkor már nemcsak az önkényuralom ellen, hanem az áruló szociáldemokraták ellen is harcolni kellett a felvonulás jogáért. A következő évben sem csökkent a harc ereje. Ekkor négy kilométeres sorban hömpölygött végig Budapest utcáin a proletárok mindent elsöprő folyama.

1905. A proletáriátus ereje egyre nő. Érlelődik a forradalmi válság. A jobboldali szociáldemokraták a fék szerepére vállalkoznak. (Oroszországban már a forradalom szele söpör végig — recseg a cári önkény.)

A magyar proletárok — élen a budapestiekkel — harcosan ünnepelnek, de érezhető az árulók fékező tevékenysége.

Pécsen kb. 8000 munkás ünnepelt! Minden számottevő gyárban, műhelyben és építkezésen szünetelt a munka. Délután tüntető felvonulást rendeztek a pécsi dolgozók.

Egy év múlva Debrecen utcáin munkásvér folyik. Zeneszóval járták be a várost ezen a reggelen a debreceni proletárok. A Dohánygyár előtt — az urak minden fenyegetése dacára — 1200 munkásnő csatlakozott az ünneplőkhöz. Vidáman, zeneszóval vonultak tovább. S hogy mi történt, azt így írják le a szemtanuk.

„Ekkor azonban a mellékutcából 6 rendőr kirohant és kardjait kivonva, rátámadtak a menetet vezető elvtársra, leteperték a földre, rágázoltak és kardjaikkal véresre verték. A munkások rávetették magukat a bestiákra, akik még egy ideig őrülten vagdalóztak s több elvtársat megsebesítettek, de látva, hogy nyomorult életük veszélyben forog, elmenekültek.

A menet a választói jogot éltetve, vonult végig a város legforgalmasabb utcáján a nagyerdőbe, ahol népgyűlés volt."

1907-ben már 10 000 munkás tüntetett Budapesten! S ez a hatalmas tömeg nem egyszerűen összevetődött emberek sokasága volt, akik csak a véletlen folytán találkoztak! Százezer olyan munkás vonult fel tüntetni jogai mellett, akik az élet mindennapi küzdelmeiben megtanulták, hogy csak saját erejük az, mely a tőkét a porba sújtja.

A véresszájú urai e hazának, mind veszettebb dühe kísérte ezeket a megmozdulásokat. Nemcsak proletár apákat és anyákat vonták „felelősségre", de a gyermekeket is! Hogy mi módon, azt bizonyítja az alábbi példa is.

Vácon történt. Itt is felvonultak a munkások, zászlókkal, zeneszóval. Élettették a munkások ezerszeresen jogos követeléseit. És a következő nap Bartos Amália katolikus tanítónő két óra hosszat térdeltette meztelen térden a „nevelésére" bízott gyermekeket, akik résztvettek szüleikkel a május elsejei ünnepségen.

Ahogy múltak az évek, úgy nőtt a munkások szervezett május elsejei harca. 1911-ben a szokottnál nagyobb volt az izgalom. Budapesten három oszlopban 60 000 ember vonult fel. A rendezett sorokban sok volt a nő és a gyermek. A jövő harcosai vékonyka hangjukkal is megremegtették az úri bitangokat. „Le a klerikális népbutítással, éljen az állami népoktatás!" — süvöltötte a megannyi gyermekszáj.

„A földmunkások csoportja választójogi nótát énekel. A gabonamunkások külön zenekarral jöttek. Kalapjukon vörös árvalányhaj lengedez. Az asztalosok hosszú sorban jönnek, s hirtelen elkiáltja valaki:

— „Éljen a papok menybemenetele!"

— Száz és száz torok visszhangozza: „Éljen a papok menybemenetele!" — írta a Népszava a május elsejei ünnepséget ismertető cikkében.

Pécsett 1912-ben sokkal nagyobb volt a készülődés, mint a megelőző években. Ekkor írta a rendőrfőkapitány a polgármesterhez a következőket: „... a város egész munkássága munkaszünetet tart, a kedélyek izgatottabbak, a vidéki bányászok beözönlenek a városba, ... A rendőri létszám elégtelen, még két század gyalogságból álló karhatalom készültségének elrendelését kérem."

A következő években egy újabb veszély — a háború rémisztő árnyéka ellen is harcolnia kellett a magyar proletáriátusnak.

(Erről lapunk következő számában írunk.)

— RAJÓ —

Játszóteret a gyerekeknek

Ujtelep legfelsőbb házsora mögött húzódó erdő völgyében van egy „grund", illetve telek, amelyért harc folyik, mégpedig igen komoly küzdelem az újtelepi és a kökönyösi gyerekek között. Az újtelepi 150 „spártai" harcos, a belvárosi iskolából verbuválódott össze, ugyanennyien vannak a kökönyösi tanulók is.

A színhely: régi kimüvelt homokbánya, melynek egyenegetett földjén az öregek erdei mulatságokat tartottak és keringőztek s az idő múlásával a gyerekek kedves játszóhelye lett.

Ezért a „grundért" folyik az áldz küzdelem.

Harci felszerelésük korszerű. A fegyverzetük: csúzli parittya, gumitömlő, mely drótal, fával van kibélelve. A védelmet dekorálja még a németektől eldobált és megrozsdásodott 6—8 db harci sisak, ami a felvonulásnak komolyságot biztosít.

Egyik nap délutánján előre tervezett támadásra készültek. A hadműveleteket az iskola udvarán tárgyalták. A lelkes harcosok üdvrivalgása felhívta erre az igazgató figyelmét s ki mint nő, tapintatos módszerrel a délutáni órákban férjét küldte ki a frontra haditudósítónak, valamint békekövetnek.

Ede bácsi még idejében, a támadás pillanatában érkezett a helyszínre.

Harsogó hangon kiáltotta:

— Támadás, állj! Én az „ENSZ" kiküldöttje vagyok. Fegyverszünetet kérek. Mindkét féltől kérek harcosokat. Üljünk össze és tárgyaljunk, ne folyjon itt felesleges vér, Én, az Ede bácsi vagyok.

A tavaszi széltől pirosra csípett arcok természetesnek találták a tanácsot és biztató szemekkel kijelölték a tárgyaló feleket.

Ede bácsi úgy érezte, hogy az élet ilyen megtisztelő megbízással még sosem ajándékozta meg. A dolog elég súlyos természetű, de a szemek bizalmas pillantásaiban észrevette, hogy ez a gyerek-história mindkét félnél győzelemre vezet.

Diplomatikus kérdéseire a feleletek értelmes úton haladtak s ő igenlően pislogott a szemüvege alatt, gondolkozott a fogas kérdésen:

— Kié ez a terület?

— Mindenkié! — volt a válasz.

— Nem..., nem, — mondja Ede bácsi. Ez az újtelephez tartozik. Ezt nem lehet elrabolni az újtelepi pajtásoktól. Beszéljenek először az újtelepiek.

A harcosok a beszélgetést fegyelmezetten, figyelemmel hallgatják. Az újtelepi „hadvezér" nem hadonáz, kipirult az arca és fejtegetésbe kezd:

— Ede bácsi! Ezen a helyen a mi őseink és apáink izzadtak. Nem ültek karosszékben. Itt bányászták a homokot s így lett itt a völgyben ez a nagy tér, ami most a játszóhelyünk. Ezt nem engedjük másnak. Ehhez nekünk van jogunk. Szégyen lenne, ha elvennék tőlünk a kökönyösiek.

— De az én apám, meg nagyon sok gyereknek az apja dolgozott itt és itt laktunk az Ujtelepen, hát akkor nekünk kökönyösieknek nincs jogunk e helyen játszani? — mondja a kökönyösi tárgyalófél.

— Hát van, van...; bólogat Ede bácsi.

— De nincs! — hangzik a válasz.

A bonyodalmat az egyik küldött oldja fel s elmondja, amit mindenki megért és helyesel.

— Kökönyösiek! Ugy-e megértitek, hogy apáink után nekünk van jogunk ehhez a területhez és ezt nem engedhetjük. De nektek van Kökönyösben két sportpálya is és van vidámpark is, az utcák sorai között meg kisebb játszóterek. Nekünk nincs ezen a helyen kívül semmi. Nektek a demokrácia tálcán hozta a játszótereket ajándékba. Ti még a mi játszóhelyünkre is éheztek? Nem szégyen az, ha így gondolkodtok?

Erre már a harcos alakulatok adják a választ:

— Igaz! Igaz! Nagyon helyes...

Ede bácsi lekezel a küldöttekkel s felszólítja őket a békés kézfogásra. Ezt látják a pihenő kis harcosok és felugrálnak háromszori hurrás felkiáltással.

A Béke győzött!

Ede bácsi tökéletesen rendbe hozta a dolgokat. Minden jóra fordult és a grundot nem fenyegeti többé háborús veszély.

Utószó: Az illetékesek ne aludjanak, ne csak az íróasztal fölé hajoljanak, mert vannak közöttünk gyerekek, kik a játszótérért verekszenek. És joguk van hozzá, hogy el ne vesszenek... de így bizony csak csúnya bajok lesznek.

— Zajos —

HÍREK, közlemények

— **Külföldi** áruval megrakott teherautó érkezett április 17-én a városi vöröskereszthez. Az ajándékok között 250 élelmiszercsomag, 370 női ruha, kosztüm, kötény és blúzok, 280 pár pulóver, divatcikkek, zsebkendők, kalapok, nyakkendők, 500 pár gyerekcipő 100 pár férficipő, női és gyermekharisnyák, női kabátok, női és férfi alsónemű került szétosztásra a rászorultak között.

— **Lengyel árut** kapott április 13-án, szombaton délután a Kossuth Lajos utcai 111-es számú kötött- és rövidáru bolt. A szép és olcsó árucikkek közül női selyempizsama 165 forintért, szilonharisnya 60 forintért, nylon garnitúra 135 forintért, perlonszálas kombiné 96—100 forintért, bébi rugdalózó garnitúra 72 forintért vásárolható.

— **A hatodik** heti lottószelvények húzásakor egy db négytalálatos komlói lottószelvény nyert. A nyereményösszeg 12 600 forint.

— **A következő** napok egyikén a város portalanítása érdekében a Községgazdálkodási Vállalat a város területén lévő útszakaszokat felolajozza.

— **Aranyékszert** vásárolhat minden hónap 15-én a Sport- és Játékboltban. Arany karikagyűrűket a kereskedelmi felügyelő által kiadot utalványokra lehet vásárolni.

— **A bánya** és kisegítő üzemek dolgozói közül április 4-től 15-en üdülnek Hévizen, Galyatetőn, Balatonfüreden és Lillafüreden. Az üdülők 17-én térnek vissza.

SPORT Béta-akna—Tolna SE 1:0 (1:0)

Erős szél támogatásával veszélyesen támad a tolnai csapat, 15 percen keresztül, gólt azonban nem ér el, bár a bétai védelem többször bizonytalankodott.

Később a bányász csapat mindjobban magára talált és technikai fölénye révén széllel szemben is átveszi az irányítást. Király I. és Kovács hagy ki egy-egy helyzetet, majd a 28-ik percben Király I. két csel után biztosan lő a jobb sarokba, 1:0. A 32-ik percben utánrúgásért kiállítják Tolna balhátvédjét. Mestyánt 10 percig kell ápolni sérülése miatt. Az 55-ik percben Kovácsot (Béta) állítják ki veszélyes játékért. Mind a két csapat 10 emberrel játszik. Enyhe bétai fölény van, bár a rövid pálya miatt mindkét kapu sokat van veszélyben.

A 75-ik percben Béta 9 főre csökken Király II. sérülése miatt. Király I. kétszer is veszélyeztet, de gól már nem születik. Baksa két bomba szabadrúgást hárít és az utolsó percben ragyogó öklözéssel tisztáz.

Végig nagyiramú, kemény mérkőzés volt. Jól játszott: Baksa (mezőny legjobbja), Király I., Érsek, Balázs és Mestyán.

MOZI

Május 1.: április 20—24: Két vallomás, új magyar filmdráma, április 25—28: Cár és ács, német film.

Szabadság: április 20—22: Nincs irgalom, olasz film. április 23—24: Titokzatos Afrika, csehszlovák film.

Szászvári Józserencsét filmszínház: április 20—21: Az én felelősségemre, román film, április 23—24: Egy pikoló világos, magyar film.

MUNKÁSOKAT KERESNEK

Azonnali belépésre: Komlói Szénbányászati Tröszt 200 csillést, 100 vájárt, 49-es Építőipari Vállalat 40 kőművest, 6 ácsot, 25 asztalost, 7. számú Kőbánya Vállalat 20 bunkozópakolót, egy könyvelőt keres. Minden munkátvállaló a tanács munkaügyi csoportjánál (I. emelet) jelentkezzen. Jelentkezés minden nap.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

Apróhirdetések

A HELYIIPARI Vállalat értesíti Komló lakosságát, hogy f. hó 21-én és 22-én — húsvét mindkét napján — minden üzletük zárva lesz. Fodrászüzleteik szombaton hosszabbított nyitvatartási idővel állnak a dolgozók rendelkezésére.

ÉRTESÍTEM a vásárló közönséget, hogy minőségi étkezési burgonya 100 kilogrammonként 130 Ft-ért állandóan kapható Srágli Gyula zöldség és gyümölcs kiskereskedőnél, Kenderföld, Vörösmarty u. felvonulási épület.

VASÁRNAP délelőtt 11 órakor Komlói Bányász—Budapesti Kistex, NB. II. bajnoki kézilabdamérkőzés lesz. Délután fél 4 órakor a Komlói Bányász—Kecskeméti Dózsa barátságos labdarúgó mérkőzésre kerül sor.

A HELYIIPARI Vállalatnál Komló város lakosai közül igen sokan érdeklődtek ablaküvegezési munka végzése miatt. Az üvegezések tervszerű és gyors lebonyolítása érdekében kérjük mindazokat, akiknek lakásában szükség van üvegezési munkára, jelentsék be igényüket az illetékes körzeti házkezelőségeknél. Akik igényüket bejelentik és az üvegezési munkát kifizetik, értesítést kapnak utcánként, hogy a vállalat mikor végzi lakásukon az üvegezést.

EPEDA rugós ágybetét készítését vállalom. Vajta kárpitos Pécs, Déryné utca 11. (volt Mária u.) Tel.: 41—86.

ÉRTESITEM Komló lakosságát, hogy szabóműhelyemet Táncsics utca 7. szám alatt megnyitottam. Bejárat a belvárosi Háztartási Bolt melletti közön.

Vásárolni óhajt? Ne fárassza magát utazással!
Az
Északbaranya megyei Népbolt
szaküzleteiben minden árut bő választékban megtalál!

Cipő	Rádió
Textil	Csillár
Szőnyeg	Játékáru
Függöny	Edényáru
Kész ruhák	Lemezjátszó
Divatcikkek	Kozmetikai cikkek
Gyermek holmi	Villamos háztartási cikkek

Villamos porszívó, parkett-kefélőgép és csecsemőmérleg kölcsönzés!

Komló HUMORA

— Mond Apa, nem lehetne azokat a tojó nyulakat mással táplálni, hogy csokoládét is tojjanak, ne csak fondantot?

HÚSVÉT ELŐTT

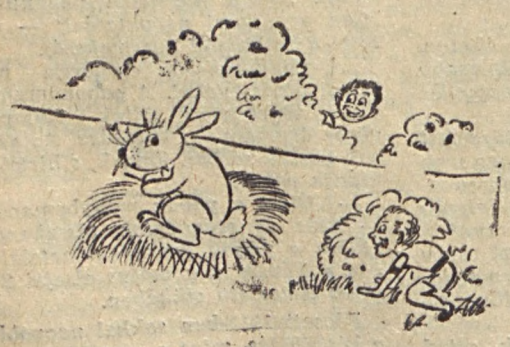

A furfangos nyúl tréfája.

A SZTÁLINVÁROSI KÜLÖNVONAT

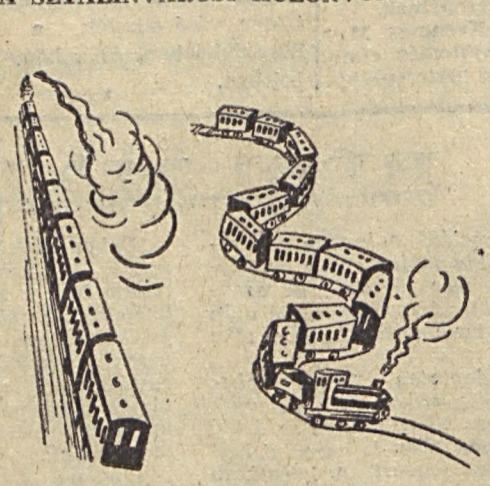

Komlóról — Komlóra.

ORVOSÉKNÁL

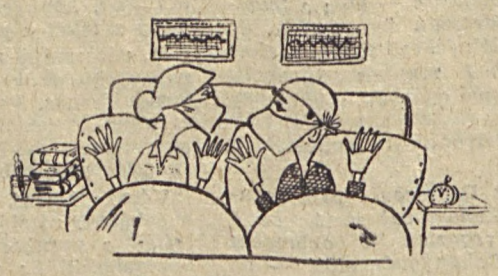

— Kimondhatatlanul szeretlek Édes!
— Én is téged szívecském! Hisz érezheted.

EGY KOMLÓI SZURKOLÓ A SZTÁLINVÁROSI MÉRKŐZÉSEN

0:1-nél és 1:1-nél.

HÓBORTOS ÖTLET

Bányamentők.

NEHÉZ RÁ VÁLASZOLNI

— Te azt mondtad Apu, hogy a nyuszi, mama azt mondta a gólya hozta az öcsikét. Most melyik az igaz?

HAZAFELÉ

— Kinek viszed ezt a kis nit pajtás? Hisz te nőtlen vagy?
— A szomszédasszonynak.

GYEREKEK EGYMÁSKÖZT

— Kinek szedted Laci a füvet?
— Fészket készítek a húsvéti nyuszinak.
— Mi az te még elhiszed?
— Dehogy hiszem. Csak meg akarom az öregek örömét elrontani.

KOSSUTH UTCÁN

— Tojásfestéket viszel? Hát előtted nem titkolják?
— Dehogynem. Csak, hogy ezt a szomszéd gyerekeknek festjük.
— No és neked hol festenek?
— A szomszédban.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. ÁPRILIS 24

191 tonna szénnel többet adtunk terven felül, mint Pécs!

Eredmények április 19-ig

Tovább javul bányáink termelési eredménye! 18-án és 19-én minden üzem túlszárnyalta a napi előirányzott mennyiséget. A két nap alatt 398 tonnával több szén került felszínre, mint amennyi a tervezet.

Ez azt jelenti: ha továbbra is ilyen eredményeket érnek el bányászaink, — a munka nagy ünnepére tett felajánlásukat becsülettel teljesítik.

A Pécsi Szénbányászati Tröszt 17-én még néhány tonna szénnel többet adott terven felül, mint Komló, de 19-ére a helyzet gyökeresen megváltozott. Hogy melyik tröszt teljesíti jobban a május 1. tiszteletére tett felajánlást, még nyitott kérdés. De meglévő előnyünk reményekre jogosít minden komlói bányászt.

Kossuth-bánya pénteken érte el a legjobb eredményét. Ekkor 1316 tonnát küldtek felszínre.

III-as akna a 17-i rossz eredmény után a következő két napon túlteljesítette a napi tervét.

Anna-akna termelésében az utóbbi 3 napban némi visszaesés van!

Béta-akna talán kikerül a hullámvölgyből! Az utóbbi 3 napban teljesítette tervét. Tartozása még mindig 283 tonna!

Nagymányok teljesítménye napról-napra javul! Míg a múlt hét első 5 napjában 18 tonnát, addig e hét első 5 napján 77 tonnát termeltek terven felül!

Mázai, ha magasan nem is, de túlteljesíti továbbra is a napi előirányzott mennyiséget.

Szászvár 116,7 százalékra teljesítette napi tervét 19-én. Ezzel a trösztön belül a második helyre került!

A Tanbánya 125.9 százalékos eredményt ért el a két nap folyamán és ezzel a havi terv eddig esedékes részénél elérte, sőt túlhaladta a 100 százalékot!

Gázszénből eddig 1191 tonnát küldtek terven felül Sztálinvárosnak.

Lapzártakor érkezett

A szombati napon a Komlói Tröszt bányászai 3735,6 tonna szenet termeltek. Ezzel újabb 185,6 tonna szénnel növelték a terven felül adott mennyiséget.

Május 1 ünnepi programja

Szerte a világban, ahol munkások — kommunisták, szakszervezeti tagok élnek, dolgoznak — ott a munka ünnepét — a munkásszolidaritás és összefogás nagy napját, harcos felvonulással, tüntetésekkel ünneplik, fejezik ki.

Mi, magyar munkások, kommunisták, szakszervezeti tagok, dolgozók tizenharmadszor ünnepelhetjük szabadon, harcunk dicsőségében május 1-et. Hogy méltó legyen a nap nevéhez, hagyományaihoz, az elnyomatás éveihez, a kihullott munkásvér megbecsülésének és tiszteletének kifejezéséhez — az MSZMP Városi Intéző Bizottsága a dolgozók kérését meghallgatva a következőket határozta:

— Legyen május 1-e a nemzetközi munkásosztályhoz tartozás, kormányunk és pártunk melletti kiállás, a szocialista országokhoz tartozás hatalmas seregszemléje — harcunk és küzdeni-akarásunk, a levert ellenforradalom feletti győzelem — az új munkáskerek ország-világ előtti dokumentálása.

A május 1-i ünnepségek megrendezését a városi intéző bizottság — egy választott — előkészítő bizottságra bízta.

Az alábbiakban közöljük az előkészítő bizottság tervét — a május 1-i ünnepi programot.

„Úgy gondoljuk — szól a tervezet bevezetője — akkor ünnepeljük méltón május 1-ét — ha városunk bányászai, öregek és fiatalok, kommunisták és pártonkívüliek, egységesen tesznek hitet — pártunk, kormányunk — a népi demokrácia mellett. Felvonulásukkal, tüntetésükkel ítélik el az ellenforradalmat — s készek a kormány elhatározását, a munkás-paraszt állam jövő tervét támogatni."

A felvonulás terve:

Gyülekezés három gócponton fél 9-kor (Újfürdő, Kossuth tér, Benzin-kút). Indulás 9 órakor a Lenin térre, ahol nagygyűlés lesz. Előadó: Hajdu Gyula elvtárs, egyetemi tanár, a munkásmozgalom veterán-ja.

A felvonulásra és a nagygyűlésre ezúton is meghívunk minden becsületes, a hazához — a munkásmozgalom harcaihoz hű dolgozót.

Hol szórakozunk?

A gyűlést követően kb. 11 órakor a Piactéren megnyílnak a Kisker és a Vendéglátóipari Vállalat kereskedelmi sátrai.

Délután: Térzene a város több helyén. Röplabda bemutató, női tornabemutató, ökölvívó- és birkózó mérkőzés. A Bányász SE NB I. csapattal játszik barátságos mérkőzést.

Este: Jó idő esetén a Szabadtéri színpadon, rossz időben a Május 1. Kultúrotthonban kulturális műsor — művészeti csoportok és pécsi művészek felléptével. Utcabál a Piactéren — rossz időben a Vájáriskolában és az Ifjúsági Bányász Klubban.

*

Bányászok! Városunk dolgozói! Elvtársak!

Ne hiányozzon senki sem! Tartson mindenki ünnepet! Álljunk egységesen a párt és a forradalmi munkás-paraszt kormány mellett! Éljen a nemzetközi munkásosztály harcos seregszemléje, május 1!

A május 1-ét szervező, előkészítő bizottság.

Az Aknamélyítő Vállalat

pécsi körzetének kezdeményezésére országos szinten verseny kezdődött.

A versenyfelhíváshoz először a komlói körzet csatlakozott, majd az ország más helyein lévő — ... körzet is.

A verseny feltételei között az 1956. év III. negyedév teljesítményének elérése is szerepel. A verseny értékelésére a központ tervosztályát kérték fel.

VERSENYFELHÍVÁS!

Az ország összes szénbányászati trösztjéhez tartozó kiszolgáló üzemek dolgozóihoz.

Közeledik május 1, a világ munkásosztályának nagy nemzetközi ünnepe. Ezen ünnep legyen egy hatalmas erőmegnyilvánulás a belső és külső ellenség ellen és legyen szolidaritásvállalás az ország gazdasági helyzetének további stabilizálására, a termelés növelésére.

Mi, a Komlói Szénbányászati Tröszt Anyagellátó Üzem dolgozói, nagy megelégedéssel vesszük tudomásul a Komlói Szénbányászati Tröszt versenyfelhívását az ország összes szénbányászati trösztdolgozóihoz, a szocialista munkaverseny további fellendítése érdekében.

Mert tudjuk, hogy hazánk további felvirágzása és a rajtunk esett ellenforradalmi sebek gyorsabb begyógyítása, népi hatalmunk, proletárdiktatúránk további erősítése, a termelés további emelkedésének biztosítéka.

A verseny csak akkor válhat gyakorlati megnyilvánulássá, ha a szocialista munkaverseny beindításához és annak továbbviteléhez az anyagi feltételek egyben biztosítva vannak.

Ezért mi, a szénbányászati trösztünk anyagellátó üzem dolgozói versenyre hívjuk az ország összes szénbányászati trösztanyagellátó üzem dolgozóit, a versenyhez való minden feltételek biztosítására.

A verseny értékelésére felkérjük a szénbányászati trösztök versenyének értékelőit.

Komló, 1957. április 17.

A Komlói Szénbányászati Tröszt Anyagellátó Üzem dolgozói nevében:

LÁSZLÓ IMRE Anyagellátó Üzem ÜB elnöke.

SZERÉNYI GYÖRGY Anyagellátó Üzem vezetője.

DEÁK FERENC Anyagellátó Üzem MSZMP elnöke.

A szászvári tanács elnöke

Hosszabb ideig nem volt elnöke a szászvári Községi Tanácsnak. Néhány hete azonban a lakosság nagy megelégedésére betölti ezt a tisztséget Móka István elvtárs. A falu lakossága egyhangúlag kérte, mert mindenki ismeri és szereti ezt az idős, nyugdíjas bányászt.

Igen, nyugdíjas már Móka elvtárs — s most mégis vállalta a sok fáradsággal járó, de szép munkát. 1915-ben kezdett bányába járni, folytatta édesapja munkáját, mert ő is bányász volt. 4 évi kemény munka után lett segédvájár, majd néhány év — s vájár.

Szerette a bányát — még annak ellenére is, hogy rokkanttá tette. 1927-et írtak, amikor rászakadt — s azóta a jobb lába már nem a régi.

A magas tanácselnök lassan, vontatottan beszél a szomorú emlékekről. Igen, nem volt könnyű annak a múltban, aki az igazságot, a nép ügyét képviselte.

Mert Móka bácsi azt tette. Ezért járt neki osztályrészül az üldözés és a mulasok haragja. Az ő neve is szerepelt azok között, akiket népünk e gyalázatos árulói szerettek volna „láb alól eltenni."

Nem sikerült akkor sem és most az ellenforradalmároknak sem!

Az idős harcosa népünknek nem ijedt meg, s elsők között jelentkezett a pártba is. Csendesen éjti a szavakat.

— Ha arra van szükség, hogy ezt a munkát végezzem — ezt végzem. A párt és a nép kéri tőlem. Vállaltam, tehát el is végzem!

Nagyon bízik — érezni a beszédjéből — a kommunisták pártjában és a népben, amelynek a szülöttje ő is. A nép sem csalódott benne, hisz minden időben támogatását, bizalmát élvezte és élvezi ma is. S miért? Mert mindig becsülettel állt helyt ott, ahol az egyszerű emberek, a dolgozók ügyéről volt szó!

Szászvár lakói nagyon jól választottak!

— K —

V. Majakovszkij

REGI MÁJUS

A régi
május 1.
most felrémlik.
Titokban lopóztam
a város pereméig.
Nézek sandán;
van-e kozák,
vagy zsandár?
Micisapkás
munkás,
kezében — tollak.
Szembejön —
jelszót súg, tovább ballag.
A Szokolniki mögött,
mint tolvaj
horda,
megbújtunk
a réten
egy bokorba.
Őrségre
kiállt
a legéberebb.
A suttogó
szónoklat
gyorsan pereg.
Ingünkből
kihúztuk
a vörös szövetet,
mentünk
és maréknyi
zubbonyos követett.
Lópaták
alatt
a bokor ropogott.
— Börtönbe veletek!
Korbácsot!
Kardlapot! —
De a
reményünket
nem ölte a bánat:
Mi tudtuk —
jön a nép,
jönnek a gyárak.
Mi tudtuk —
ez a perc
egységbe szorítja
a világ
dolgozó
koldusait ma.
S tudta,
mikor kard sújtott
a zászlóvivőre,
legbiztosabb
vetés
a kiontott vére.
Jönnek majd —
nevüket
ne is számláld össze. —
Lobog
a lobogók
millió vörösse!
S jön
századot, korszakot
rohamozva vele
a Szovjetunió
végtelen ereje.

Béta-aknán dolgozik a KISZ

Béta-akna fiatalsága az októberi események előtt igen sokszor magára vonta az ország figyelmét azzal, hogy állandóan túlteljesítette előirányzott termelési tervét.

Kossuth-bánya KISZ fiataljaihoz

Béta-akna Barabás Gergely csapata május 1. tiszteletére és a Hatodik Világifjúsági Találkozóra indított munkaversenyben kihívja versenytársként Kossuth-bánya KISZ ifjúsági brigádját.

Versenypontok az alábbiak:

1. Vállaljuk, hogy szakmányunkat 140 százalékra teljesítjük.

2. Munkafegyelemben vállaljuk, hogy csapatunkon igazolatlan műszakmulasztás nem lesz.

3. Munkahelyünk önköltségét 3 százalékkal csökkentjük.

Komló, 1957. április 18.

Barabás Gergely
brigádvezető.
Móka István
üzemvezető.
Kostyák Mihály
MSZMP elnök.
Tanó Nándor
KISZ-titkár h.

Béta-aknát is megtépázta az ellenforradalom, mint sok más üzemet. Itt is sok szégyenfoltot hagyott maga után az ellenforradalom, amit nekünk fiataloknak, karöltve az MSZMP szervezettel kell eltakarítanunk úgy, hogy ismét visszanyerjük előbbi jó hírnevünket.

Ezért, amikor megalakult a KISZ 25 taggal és megválasztottuk az ideiglenes intézőbizottságot, amelyben valamennyi fiatal olyan, aki hű maradt a párthoz és magáévá teszi az MSZMP programját. Tudjuk, hogy ez a program jó és helyes, és biztosítani fogja az ország felemelkedését, a proletárhatalmat.

Béta-akna KISZ szervezete azzal az elhatározással kezdte meg a munkáját, hogy nagyobb teret biztosít a fiatalok szórakozásának és munkakörülményeinek, mint annak idején a DISZ tette. Habár minden hibát, ami az októberi események előtt volt a fiataloknál, nem lehet és nem is szabad a DISZ számlájára írni.

Béta-akna KISZ szervezete foglalkozott azzal a problémával, hogy visszaállítja az ifjú munkabrigádokat, persze reálisabban, mint október előtt volt. A fiatalok továbbra is versenyezni kívánnak a munka frontján. Most szerveznek 2 termelő és 2 szállító brigádot.

A KISZ intézőbizottsága meglátogatta a Béta-aknai bányász szállóban lakó dolgozókat és foglalkozott az ott lakók szórakozási lehetőségeivel és egyéb problémáival. Elhatároztuk, hogy társadalmi munkában elkészítünk egy tekepályát, továbbá sakk, asztalitenisz felszerelést, könyvtárat, hetenkénti egyszeri filmvetítést szervezünk, hogy az itt lakó 110 dolgozónak biztosítsuk a nehéz napi munka után az embert felüdítő szórakozást. Tagszervezésünk minden becsületes, hazáját szerető, párthoz hű fiatal számára lehetővé teszi, hogy sorainkba lépjen.

A mi KISZ szervezetünk fiataljai meg vannak győződve arról, hogy többé nem lesz október 23. Többé nem fogja az ellenforradalom az igazi magyar nép történelemkönyvébe szégyenfoltot hagyó pecsétjét beleütni. Ezt mégegyszer nem engedjük meg.

Tanó Nándor
KISZ szerv. titkára.

Május 1 tiszteletére

Felajánlások az Erőműben

Április 15-én az Erőmű műszaki vezetői jegyzőkönyvben rögzítették a május 1. méltó megünneplésére tett vállalásokat. Az öt pontban foglalt munkálatok határidő előtti elvégzése nagy segítséget és gazdasági megtakarítást jelent nemcsak Komló, hanem az egész ország anyagi bevételeinél is. A nagyszerű vállalások, melyeknek az Erőmű kommunistáinak, dolgozóinak lelkes munkája biztosítéka, a következőkből állanak:

32 000 KW ÓRÁVAL TÖBB ÁRAMOT ADNAK

„A revizió alatt álló 4. számú kazán revíziós munkáit április 27-én 24 órára kellene befejezni. Ehelyett annak munkáit 27-én, délután 14 óráig fejezzük be". — A jegyzőkönyv első pontja így szól. A gyakorlatban ez annyit jelent, hogy **műtára a munkálatokat 10 órával előbb fejezik** be, így **32 000 kw órával** több áramot tudnak adni. Ez pedig biztosítja egy bányaüzem 8 órai üzemeltetését.

35 000 FORINT

Az Erőmű lakatos brigádja a villanyszerelőkkel közösen vállalta: a 2. számú gépegység reviziós munkáját — melyek kiterjednek a turbina, generátor és tartozékai, továbbá a hűtőszivattyú és a 2. számú hűtőtoronyra is — 8 órával előbb fejezik be. Így a tervezettnél 10 000 kw árammal többet tudnak óránként termelni. Ezzel mintegy 35 000 forinttal gyarapszik az Erőmű bevétele.

A villamos osztály ugyancsak 8 órával előbb fejezi be a 4. számú kazán és a 2. számú gőzturbina villamosberendezéseinek reviziós munkáit. S a lehetőségekhez képest előkészíti a III-as számú 5 MVA transzformátor üzembehelyezését is.

14 NAPPAL HATÁRIDŐ ELŐTT

A beruházási csoport szintén készül a hagyományos nemzeti ünnep fogadtatására. A gáztalanító berendezés bővítési munkálatait 14 nappal a határidő előtt, május 1-ig befejezi. Ezzel a csoport dolgozói is hozzájárulnak az üzem második negyedévi önköltségcsökkentéséhez.

PÁRTÉLET:

A párt szervezése — további feladatok

Egy héttel ezelőtt, április 17-én, szerdán tárgyalta, az MSZMP Komló város Ideiglenes Intéző Bizottsága, a „Pártszervezés helyzetét, a párt összetételének alakulását." Nagyon fontos probléma ez, s időszerű volt felmérni — mit tettünk 1956 november 6-a óta, hogyan szerveztük a pártot, milyen eredményeket értünk el, s milyen feladatok állnak előttünk.

Az ellenforradalom fegyveres harcainak leverése után, nálunk Komlón, november 6-án alakult meg az MSZMP városi szervező bizottsága. A bizottság első feladata az volt, hogy a legfontosabb üzemekben: Kossuth, Béta, III-as, Anna-aknán, az Aknamélyítőknél, az Építőipari Vállalatnál, és két lakóterületen, a belvárosban és Kökönyösön létrehozza a szervező bizottságokat. A munka tehát megindult. Szét kellett zúzni az ellenséges támadásokat, melyek akkor teljes erővel a párt szervezése, üzemi szervezetek létrehozása, s a kommunisták ellen irányultak.

AZ ELLENFORRADALMÁROK ÉS A VELÜK CIMBORÁLÓK AKNAMUNKÁJA

A párt szervezése igen nehéz körülmények között folyt. A városi szervezőbizottság megalakulása után az ellenforradalmárok és a velük cimborálók fenyegető politikát folytattak. Több üzemből bocsátottak el az újjászervezés alatt álló MSZMP-be belépett tagokat. Volt olyan üzem is, mint például az Erőmű, ahol Turner úr, mint a munkástanács elnöke, nem vette fel az üzembe jelentkező kommunistákat. Így nem vette fel például Polák Dezső elvtársat, az Erőmű volt párttitkárát és Kovács elvtársnőt, aki tolmács szerepét töltötte be a Komlón tartózkodó szovjet egységeknél.

A Városi Szervező Bizottság által megbízott elvtársakkal az ideiglenes munkástanácsokban megbújt, deklasszált elemek és ellenforradalmár bérencek kétszínű politikát folytattak. Szemükbe ezt mondották: „Egyetértünk, hogy lesz párt, de ne maguk szervezzék". Kik voltak azok az elvtársak, akiknek mondották? Kollár Dénes elvtárs, a Kossuth-aknai pártbizottság volt titkára, Kostyák Mihály elvtárs, Béta-aknai párttitkára, és még egy néhányan, a régi harcos kommunisták közül. Persze a hátuk mögött bomlasztottak, uszítottak ellenük, a párt ellen és igyekeztek megfélemlíteni, fenyegetni azokat, akik a pártba belépni akartak.

Folyt ilyen politika is: „Ne legyen üzemi pártszervezet, csak területi legyen". „Ha lesz pártszervezet az üzemben, akkor több párt legyen." Ezeknek az ellenséges hangoknak is az ideiglenes munkástanácsokban voltak leginkább képviselői. Valamennyi bányaüzemnél és az egyéb üzemeknél, az ideiglenes munkástanácsokat arra bírták, hogy az MDP volt helyiségeit elvegyék. Ez meg is történt. Elfoglalták a Kossuth-aknai, a Béta-aknai, a III-as aknai, az Anna-aknai, az északi bányaüzemek pártszervezeteinek irodáját és beletúrtak a pártokmányokba is. Nem kímélték persze a kisebb üzemek, mint például a villamosüzem, az Erőmű stb. pártszervezeteinek irodáit, helyiségeit sem.

Kemény harcot kellett folytatni az MSZMP városi szervezetének, majd az üzemi szervezeteknek, hogy helyeiket visszaszerezzék. Előfordult az is, hogy az ellenforradalmár, deklasszált elemek az ideiglenes munkástanácsokat bírták rá arra: „Hozzon határozatot a kommunista vezetők leváltására". Nagymányokon például kivétel nélkül mindenkit elmozdítottak tisztségéből, aki az MSZMP-be lépett. Indokokat gyártottak, hogy az ilyenformán leváltott elvtársakat módjuk legyen eltávolítani.

Az úgynevezett tröszti központi munkástanácsnak az volt a törekvése, hogy az egyszerűsítésnél, illetve a tröszt létszámának csökkentésénél az elbocsátandók között nagyobb részt kommunisták kerüljenek fel a névsorra.

Olyan aljas kísérleteket is tettek, melyek az MSZMP-be belépők névsorának megszerzésére irányultak. Ilyen kísérlet volt Kossuth-aknán, amikor a Kossuth-aknai ideiglenes munkástanács egyik tagja Szabó Béla, az ellenforradalmi események egyik ismert alakja, a pártirodán dolgozó adminisztrátortól próbálta megszerezni a párttagok névsorát. *(Megjegyezni kívánjuk, hogy az egyik pártszervezetünktől el is tűnt egy ilyen névsor.)*

TEVÉKENYSÉGÜKBEN IGEN FONTOS HELYET KAPOTT AZ MSZMP-BE BELÉPŐ KOMMUNISTÁK SZÉLESKÖRŰ RÁGALMAZÁSA

Csaknem mindenkire összeszedtek valamit, hogy ezzel a politikai céljaikat elérjék. Valóságos rágalomhadjáratot indítottak. Előbb „sztálinistának", „rákosistának" bélyegezték a becsületes kommunistákat, majd különféle koholmányokat találtak ki rájuk.

(Folytatjuk)

Fontosabb adatok az ellenforradalom okozta károkról

1956 október—december

IPAR

1956. évben az állami ipar termelése előzetes adatok szerint 8,5 százalékkal volt kevesebb, mint 1955-ben. A visszaesés a IV. negyedévben történt: míg 1956. első három negyedévében a termelés az előző év azonos időszakának színvonalát 8,1 százalékkal haladta meg, addig a IV. negyedév termelése 47,5 százaléka volt az 1955. IV. negyedévinek.

A termelés jelentős csökkenése ellenére a kifizetett teljes béralap 1956. IV. negyedévében 12,5 százalékkal haladta meg az 1955. IV. negyedévit.

KÖZLEKEDÉS

1956. decemberében naponta átlagosan 1050 személyvonat közlekedett, 53 százalékkal kevesebb, mint 1955. decemberében. Az indított tehervonatok száma 1955. decemberben 1217, 1956. decemberben viszont csak 470 volt. A megrakott tehérkocsik napi átlaga 1956. decemberben 3292 volt, 77 százalékkal kevesebb a szeptemberinél és 73 százalékkal kevesebb az 1955. decemberinél.

A főváros villamosközlekedését jelentős kár érte. A kár összege előzetes becslés szerint kb. 25 millió forint volt. A felsővezetékek 40 százaléka megsemmisült, 30 százaléka sérült. A megrongálódott vágányok hossza kb. 3,4 km; 109 villamoskocsi és 16 trolibusz sérült meg.

ÁRUKÁROK

(Fogyasztási áron, millió forint)

Árufőcsoport	Bp. és vidék
Elelmiszerek	149
Ruházati cikkek	331
Vegyesip. cikkek	95
Összesen:	595

A berendezésekben, felszerelésekben és épületekben keletkezett károk értéke kb. 150 millió forintot tesz ki. A kereskedelem mintegy 25 000 boltjából kb. 200 használhatatlanná vált, kb. 400 súlyosan és kb. 1500 kismértékben sérült meg. A kb. 8500 vendéglátóipari üzem közül 548 sérült meg, illetve vált használhatatlanná: a szállodai szobáknak országosan kb. 6— százaléka, Budapesten 25— százaléka vált használhatatlanná.

LAKÁSHELYZET

Az október 23-i és az azt követő ellenforradalmi események következtében Budapesten — az előzetes adatfelvételek szerint — majdnem 20 000 lakás sérült meg (csak üvegkárt szenvedett lakásokon kívül), ami a budapesti lakások 4.1 százaléka. Teljesen elpusztult 2217 lakás.

(Folytatjuk.)

Felhívás

A Komlói Városi Rendőrkapitányság ismételten felhívja a város lakosságát, hogy személyi igazolványok érvényesítése, a már előzően lejárt határidők alapján történik. Naponta megnevezett utcák lakói jöjjenek igazolványuk érvényesítése végett. Egyben felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a személyi igazolványok érvényesítése Komló város területén május 20-i határidővel befejezést nyer. Ezen határidő után betegek és egyéb rendkívüli okok miatt elmaradt személyek személyi igazolványait érvényesítjük. Ezért kérjük a lakosságot, hogy ne üljön fel azoknak a híreknek, hogy a személyi igazolványok érvényesítése Komlón 1957. szeptember hó 31-ig tart. Ez a határidő az ország egész területére vonatkozik.

Felhívjuk a Komló város területén ideiglenes lakással rendelkező személyeket, hogy levélben, vagy egyéb úton értesítsék meg az állandó lakásuk szerint illetékes rendőrkapitányságtól, vagy községi tanácstól, hogy állandó lakóhelyükön melyik napokon érvényesítik a személyi igazolványokat. Ezzel elkerülik azt, hogy feleslegesen utazzanak és kiadást szerezzenek maguknak.

GYÖRI IMRE
r. hdgy.

Lehet bízni bennük

Fenti képünk a bányagéptan órán ábrázolja az egyik osztály növendékeit.

Napjaink főkérdése, hogy a XX. század, az atom és a gépesítés századában kik, milyen mértékben tudják a tudományt az emberi, társadalmi jólét növelése, következésképp a termelés könnyítése, gyorsítása és növelése érdekében felhasználni. Nem könnyű, de mégis erre kell törekednünk az anyagi javak termelésének szinte minden területén. Ennek megvalósítása: tanulás, a tudományos ismeretek elsajátításának útján történhet.

Megértette ezt munkásosztályunk is — melyre bizonyíték az esti iskolákon, technikumokon tanuló munkások egyre nagyobb száma, az ipari tanulóintézetek hálózatának kiépítése, az újítómozgalom és sok egyéb.

De valóban így van-e? A ma még tanuló, holnap szakmunkásai valóban, jobban, tökéletesebben készülnek fel az általuk választott iparág munkájára? E héten ezt néztük meg a vájártanulóknál.

*

Mit tanulnak a vájáriskolások?

Bányaművelést és géptant, balesetbiztosítást, vegytant, geológiát, matematikát, magyart, történelmet, egészségtant, szakrajzot, hogy csak a fontosabb tantárgyakat említsük.

Úgy gondoltuk, a bányaművelésből kellene meggyőződnünk a fiatalok ismeretének mértékéről. Ezért egy ezzel foglalkozó tanulókört látogattunk meg. Nem bizalmatlanságból, de megkértük a tankör vezetőjét, Czukor András nevelőt, hogy mi kérdezhessünk. Beleegyezett. Kérdéseink a robbanószer kezelése, szállítása, robbantás előkészítése, elektromos gyújtás s még más hasonlóak voltak. Mi sem az újságból ismertük meg a bányát. Ezért is jelentett számunkra örömet, amikor a szabatos, biztos feleleteket hallottuk. Most már megmondjuk azt is, az volt a gyanunk, hogy „bemagolták" a könyvet. Beismerjük, tévedtünk. A zavaró kérdéseink nem használtak. Nemcsak megtanulták, de értik is azt, amit tanultak. Erről később órájukon is meggyőződtünk. Berkics János gyakori jelentkezése és feleletei alapján sejtettük — később megtudtuk — kitűnő rendű tanuló. De gyakran jelentkeztek feleletre a többi tanulók, így Szücs József és társai. Természetesen nem egyformán figyelmesek. Varga István inkább a pad alá függeszti a szemét.

MAUL ERVIN NEVELŐ nagyon érdekesen, színesen magyarázza az anyag további részét. Fiatal, jólképzett nevelő. Nemrég van Komlón. Azelőtt Pécsbányán, s előtte Oroszlán bányán tanította a fiatalokat. Miközben leírja a feladatot, megkérdezi, miért kell az egyik szót kettőzött betűvel írni. Sok kéz emelkedik s a tanulók helyesen felelnek. Tudják a helyesírást. De, hogy ne csak példából állapítsuk ezt meg, meghallgatunk egy magyarórát is.

KOVÁCS ANDRÁSNÉ órájára kopogtatunk be. Ő a magyar nyelv tanára. Nem volt mindig az. A Goldberger Textilgyárban volt munkásnő. Népünk felszabadulása, pártunk politikája tette számára is lehetővé, hogy tanár legyen. No nem azonnal, előbb szakérettségi, majd a tanárképző sikeres elvégzése előzte meg a tanári katedrát.

Az igeragozásról kérdez. A feleletek helyesek. Majd versenydolgozat következik. Három tanuló gyorsan elkészül, s hibátlanul. A jutalom 5-ös. A kis Vecsenek ezen az órán két esetben is sikerült hozzájutni. Van, aki bizonytalan egy-egy szó leírásánál, de a táblán ő is helyesen írja le a feladványt.

*

Az intézetben kemény munkát — fegyelmezett tanulást láttunk. Nem kényszerből, a tudás vágyából fakad, hogy ezek a munkásfiatalok napról napra szélesebb látókörű elméleti és gyakorlati tudással rendelkezzenek. Műveltek akarnak lenni. S jó szakmunkások. Erre bizonyíték, hogy míg ott jártunk, három fiú jelentkezett kéréssel. Szerződésüket kívánják módosíttatni. Még egy szakmát — a vízvezeték szerelést is meg kívánják tanulni. Az ilyen fiatalokat csak szívesen és bizalommal fogadhatják az idősebb vájárok. Lehet bízni bennük.

Erdélyi fatányéros...

„Hangulatos zene mellett, jól szórakozhat a Béke étteremben!" A hirdetés csak ennyit közölne a Béke étteremről, az ott dolgozó emberekről, akik névtelenül, sokszor egy-két italos vendég kénye-kedvének kitéve, teljesítik kötelességüket. A riporter már nem ennyit mond. Sokkal többet. Néhány sorban nem is lehetne velük foglalkozni. Azért nem, mert ezek az emberek aprócseprő hibájuk mellett, munkát végeznek azért, hogy a bányában fáradságos munkát végző bányász, az építkezések területén a házak falait rakó építőmunkás, szabadidejében jól szórakozzon, kellemesen érezze magát és figyelmes felszolgálás mellett jó ételeket, italokat kapjon.

Az is újszerű, hogy a Béke étterem április 1. óta kisvendéglő. A besorolása elsőosztályú. Az árak mégis szolidak. A két-tálas menü 9—10—11 forint. Még hozzá kitűnő házikosztot főznek. Miért? Mert Szabó Laci bácsi, a konyha nagymestere, szívét-lelkét adja a tudás mellé, s így készül például a húsleves, a tejfölös burgonyafőzelék vagdalthússal. Mi van az étlapon?

Kész ételek; Sertéssült körettel, Paprikás felsálszelet. Vagdalt steak. Championos marhasült. Sertéspörkölt galuskával. Főtt marhahús paradicsomosmártással. Marhapörkölt burgonyával.

Frissen sültek: Rántott sertésborda. Rántott sertésszelet. Bélszínfilé rizskörettel. Beefsteak tükörtojással. Erdélyi fatányéros és a hagyományos Béke-tál. De nem marad el az étlapról, a minden ember kedvence — Túrós csusza töpörtővel.

Az árak? 13—15—16, s a legdrágább a Béke-tál, mely 4 személyt bőven kielégít, 38,70 forint.

Az ínyenc falatok mellé nem hiányoznak a borok sem. Az alföldi fehér, a balatonmelléki rizling, a gyöngyösvisontai, a soproni vörös, a hegyvidéki siller, a badacsonyi rizling, a móri ezerjó, a szentgyörgyhegyi borok. Ezek gondoskodnak a hangulatról, na és a zenekar melynek vezetője jelenleg Czéczi Horváth József. Igaz, hogy Czécziék elég sokat pihennek.

Mindezt a jót mintegy koronát teszi még jobbá az udvarias, gyors, figyelmes kiszolgálás Hajós József, Sándor Rókus pincérek és Jászka Árpád fiatal gyakornok részéről. S mint minden együttesnek, így a Béke étterem együttesének, melybe beletartozik még Szabó Laci bácsi, a szakács, Hadházi Anna és Hoffmann Anna a söntési, illetve konyhai segédkezők, van egy karmestere. Ez a karmester az őszhajú, jóformán minden komlói ember előtt ismeretes Hoffer Viktor, egyszerűen csak Viktor bácsi, az étterem vezetője. Viktor bácsi 1920 óta van ebben a szakmában. Immár több, mint két éve dolgozik Komlón.

Ez az együttes most abban is kitett magáért, hogy házilag készítik a különfajta süteményeket, tortákat. Ezek is ízletesek. S ami fő, frissek és olcsók is. S még egyet: megrendelést is elfogadnak magánosok részére. Eláruljuk: nem bánja meg az, aki rendel Szabó bácsi tortáiból, mignonjaiból, no és az igen finoman elkészített pozsonyi kiflijeiből.

Most csak ennyit erről az együttesről. Később majd visszatérünk Szabó bácsi birodalmába, a konyhába, és a másik birodalomba, az étterembe, melyben Hajós, Sándor és Jászka tartják kezükben a karmesteri pálcát.

— BÉ —

Fiatal szervezet — fiatal vezető'e

Neve már nem ismeretlen a bányászok, különösen a fiatalok között. Becsületet szerzett nevének már az 1953-as DISZ-brigád tagjaként is, amikor 150—170 százalékos teljesítményük elérésében komoly szerepe volt. Horváth Sándornak hívják, s a bétai bányászfiatalok bizalmából a nemrég megalakult KISZ titkára. Most 22 éves. Életéről csak annyit, apa nélkül, nehéz körülmények között nőtt fel, korán dolgozni kezdett. 18 éves korában már elvégezte a Tatabányai Vájáriskolát, s mint fiatal vájár került az akkor gyors ütemben fejlődő Komlóra. Szokásos munkássors. Nincs benne gyerekszoba, magukat jól bíró szülők, s még azt sem engedhetik meg magának, hogy gimnáziumba járjon. 1950 óta szervezeti fiatal. Az októberi események távol Komlótól, esküvőjén fiatal felesége mellett érték. Mert ő nem látta október előtt sem „kilátástalannak" saját és a többi fiatal életét. Ezért is alapított fiatalon családot.

Amikor azt kérdezzük tőle: meg tud-e élni majd családjával? Megfontoltan válaszol:

— Keresek havonta 2200 forintot. Ebből könnyen megélünk. Pedig hetenkint — sokszor kétszer is — moziba járunk, vasárnaponkint a Bányász Klubba táncolni is. Szerintem — folytatja — csak olyanok nem élnek meg, akik nem akarnak dolgozni. Az ellenforradalomban is azok vettek részt. Komló csibészei, a szállások közismert bumlizói. Velem is gúnyolódtak, amikor az esküvőmről visszatértem. Megkérdezték: mi az, nem mégy a pártba, vagy a rendőrségre? Segédrendőr voltam s erre céloztak.

— Azóta megadtam e kérdésre a választ. Tagja vagyok a pártnak, jelentkeztem a munkásmiliciába is.

A továbbiakban, mint a KISZ titkára mondja el: — Többet kell törődni a bétai legényszállás fiataljaival. Hiányoznak a heti filmvetítések, nincs könyvtár, s a Május 1. kultúrotthon messze van. Jó lenne a szobákba sakk, dominó s egyéb társasjáték. Kis dolgok ezek, de csak az érezheti, hogy milyen jelentős lehet, akinek otthona kellene, hogy legyen a munkásszállás.

— Én is szeretek tekézni. S bétán még sokan. Pálya kellene. Mi, KISZ-esek megépítjük, Móka elvtárs is ígért hozzá segítséget.

Versenyvállalást tesz le az asztalra: Mintha bizonyítani akarná, hogy a bétai fiatalok nemcsak szórakozni, becsületesen termelni, s versenyezni is akarnak. A KISZ ebben is segíti a fiatalokat. S mi biztosak vagyunk abban, hogy Horváth Sándor ebben is úgy dolgozik, hogy kiérdemli választói, a bétai fiatalok bizalmát.

Határozat a fűtési idény befejezéséről

1. Az 1956/57. évi fűtési idény 1957. április 15-én befejeződött.

2. Kórházak, rendelőintézetek, óvodák, csecsemőotthonok vagy ezekkel egyenlő elbírálás alá tartozó intézmények, iskolák, egyetemek, napközi otthonok, valamint az Állami Balett Intézet, az Állami Operaház és az Operaház Erkel Színháza helyiségeiben hivatalokban és üzemekben, illetve központi fűtéses lakóházakban 1957. április 15. után — külső hőmérséklettől függetlenül — fűteni lehet akkor, ha a helyiségek belső hőmérséklete 18 fok alatt van.

3. 1957. május 1. után — fentiektől függetlenül — a fűtést a 2. pontban felsoroltaknál is meg kell szüntetni.

4. Jelen határozat alapján az egyes minisztériumok és a Kormánynak közvetlenül alárendelt szervek adjanak ki utasítást a fűtés befejezésére.

Az új besorolások nyomában

Olvasóinkat tájékoztattuk a trösztben megtartott műszaki értekezleten szóba került és azóta végrehajtott bányaipari dolgozók bérezésének rendezéséről. Az értekezletet megelőző felülvizsgálások — melyek minden üzemnél megtörténtek — egyáltalán nem megnyugtató képet mutattak. Azt kellett megállapítani, hogy az ideiglenes munkástanácsok sok esetben olyan intézkedéseket tettek, melyek mellőztek minden jogi alapot. Törvénytelen besorolások, egyénileg megállapított bérkategóriák születtek. Azon üzemeknél, ahol a munkástanács becsületes tagjai és az üzem vezetői, kommunistái idejében felvették a harcot a felelőtlen intézkedésekkel szemben, ott nem történtek kirívó esetek. A legjobb akarat ellenére is megtörtént, hogy az üzemek között nem volt meg az összhang. Egyik helyen többet keresett például egy mozdonyvezető, mint a másik üzemnél. Hasonló eltérések voltak az iszapolóknál, csatlósoknál és a legkülönbözőbb bérezési formák szerint számolták el a külszini iparosokat.

Az értekezleten elhangzottak után született az a határozat, mely szerint a tröszt egy egységes besorolási tervezetet készít, hogy az egy munkakörben dolgozók egyenlő bérezést kapjanak.

Megnéztük, hogyan hajtották végre az üzemek az új rendelkezést és milyen változások történtek a bérezéseknél.

Anna-aknán

csökkent a napi keresetük a külszini iparosoknak 2—3 forinttal. A szállító gépészek napi műszakkeresete 1 forintal lett kevesebb. A földalatti mozdonyvezetők műszakbére viszont 50 forintról 54-re emelkedett.

Béta-aknán

sem történt jelentősebb változás, csupán egyeseknél kellett a rendelkezés szerint törvényes kereteken belülre hozni a béreket. Ennél az üzemnél is a külszini iparosok besorolását kellett megváltoztatni, ami naponta 2—3 forintos csökkenést jelentett, de ez sem mindenkinél. Valamivel kevesebb lett a műszakbére, a földalatti szállítóknál, a fékeseknek. Ugyanakkor, például a kötélpályásoknál, — lakatkezelők — napi keresete 4 forinttal emelkedett. (Érthető is, hiszen nagyobb a felelősségük is, mint a fékezőknek. Szerk.) Magasabb fizetést kapnak a földalatti csatlósok is. A régi 48—50 forintos műszakkeresettel szemben május 1-től 55 forintra lettek besorolva. Itt is meg kell említeni, hogy a segédcsatlósoké kevesebb lesz, mert különbséget kell tenni főcsatlós és beosztott között.

III-as aknán

is elkészítették az új besorolásokról szóló kiértesítéseket, amit a dolgozók személyesen megkapnak. Említésre méltó eltérések itt sem voltak. Az iparosoknál megmaradt a régi átlag, mert nem haladja meg az új besorolás szerinti összeget.

Általában nagy eltérések voltak az iszapolóknál. Ha azonban azt nézzük, hogy régen 40—45 forint műszakkeresetük volt, akkor igazságtalanul magasnak lehet mondani az eddigi 82—83 forintot és hozzá a 30 százalék földalatti pótlékot. Ez több mint 40 százalékos béremelést jelent. Ennyit a szénfalon dolgozók sem kaptak. III-as aknán például csökkent a mozdonyvezetők napi keresete. Azonban ennél az esetnél is azt kell meglátni, hogy a régi 36—42 forint helyett 68 forintra (plusz 20 százalék földalatti) lettek besorolva. Ez is magasabb a megengedettnél. A megállapított 58 forint reális, ehhez figyelembe vették az üzemnél fennálló körülményeket is.

*

Az eddigiek tehát azt bizonyítják, hogy szükséges volt az időbéres munkavállalók fizetésének a rendezése. Így az egy munkakörben dolgozók egyenlő fizetést kapnak. A csökkenést pedig helytelen olyan ellenségesen fogadni, mint azt egyesek tették. A szénfalon dolgozó bányászok keresete nem változott és a teljesítményük napról napra emelkedik. Ezt viszont nem lehetne elmondani minden időbéres munkavállalóról. A fizetésemelést — amit a kormány megígért — megkapta mindenki. Egyszerre azonban vétek lenne belemerülni a követelésekbe. Ma már nem elsősorban a bérforradalmárokkal díszített munkástanácsok működnek, hanem olyan becsületes emberek irányítják az üzemek gazdasági életét, akik nem nézhették tétlenül a régi hibákat.

— s. n. —

PÁRTHÍREK

Ezúton is értesítjük a Kökönyös területi pártszervezet tagjait és azokat az elvtársakat, akik átigazolásukat, felvételüket kérték az MSZMP tagjai sorába, hogy áprilisi taggyűlésünket április 26-án, pénteken délután öt órakor tartjuk a Vájáriskolában.

Kérjük az elvtársak megjelenését.

AZ MSZMP KÖKÖNYÖS TERÜLETI ALAPSZERVEZETÉNEK INTÉZŐ BIZOTTSÁGA

A belvárosi területi pártszervezet intéző bizottsága értesíti tagságát, az átigazolásukat kérőket, valamint az új felvétel kérelmezőket, hogy áprilisi taggyűlésüket április 29-én, hétfőn délután 4 órakor tartják a Tanácsház második emeleti nagytermében. Kérik az elvtársak megjelenését.

Kozmetikai szalon

Kíváncsian indult új munkahelye felé az első nap, Miklós Dezsőné, a helyiipari vállalat kozmetikusa. Miután Pécsett lakik, az utazás ideje alatt ráért gondolkozni: vajon milyen lesz az első vendég, hogyan fogadják a komlói asszonyok, lányok, kedvesek, vagy inkább félénkek lesznek-e?

A fogadtatás, nagyszerűen sikerült. Amikor 10 órakor kinyitotta a szalon ajtaját, azonnal munkához láthatott. Egy 22 éves fiatalasszony ugyanis — nyitás előtt, háromnegyed órával — már türelmetlenül várta...

Fél 11-kor újabb vendég érkezett. Egyszerűen öltözött, 38—40 év körüli, háziasszony volt. Nem látszott elfogultnak, s az első alkalommal elmondotta panaszát, és tanácsot majd kezelést kért. Az ismerkedés, természetesen csak a kezdetnél szükséges. Miklós Dezsőné ugyanis — annak ellenére, hogy 5 nap alatt, mintegy 50 fiatal, és idősebb nő arcbőrét ápolta, kitűnően emlékezik valamennyire. Olyannyira megfigyelte vendégeit, akik határtalanul bíznak munkájában, hogy mindegyikről tud jellemzést adni. Kedves emlékei közé sorolja a kisebb epizódokat, s mosolyogva beszél arról a bányász fiatalemberről, aki azért kezeltette az arcbőrét, hogy a „menyasszonykájának" tetsszen. Meggyőződéssel beszél a várható eredményről, annál a 16 éves kislánynál is, akinek sok-sok pattanás csúnyította arcát. Másokról sokat, magáról mindössze ennyit mond:

— Az utazás, a sokszor ebédnélküli munka, egyáltalán nem fárasztó. Hiszen ... szívvel-lélekkel dolgozom.

Meghamisította személyi igazolványát

Nemrégiben az Anna-aknai legényszálláson a komlói rendőrség személyi igazolvány ellenőrzést tartott. Az igazoltató rendőrök egyike Deli József bányász igazolványában hamisítást észlelt. Az anyakönyvi részben ugyanis szemmel láthatóan kikaparták a családra vonatkozó bejegyzéseket s a „nős" bejegyzést nőtlenre javították. Deli József a rendőr kérdésére hazugsággal, kifogásokkal válaszolt.

— Igazolványom a vízbe esett — mondotta — s nem akartam, hogy a lapok összeragadjanak. Éppen ezért papírdarabokat tettem közéjük. Az anyakönyvi bejegyzésnél a papír az igazolványhoz ragadt és én csak azt akartam késsel levakarni. Az írást nem szándékosan tűntettem el.

Habár először tagadott, a későbbiek folyamán mégis csak beismerte: nős, gyermekei is vannak. Vidéken élő családját karácsonykor látogatta meg utoljára. Ez a kijelentés, mellyel önkénytelenül is bebizonyította, hogy családját nem hiányolja, s miután 4 hónapja nem látogatta meg, így nem is szereti, eléggé világosan beszélt a hatósági ember előtt. A kifogás egyébként is nagyon átlátszó volt, s így Deli Józsefnek „nem akadt szerencséje".

Jelenleg az ügyészség foglalkozik okirathamisítási váddal terhelt cselekedetével.

Jó nevelési módszerek a Kossuth-bánya munkaügyi osztályán

Sok kárt okoznak a bumlizók. Ez tény, és ez nagyon sokat foglalkoztatja azokat a becsületes embereket, akik szívügyüknek tekintik az ország gazdasági helyzetének megjavítását. Mind több szó esik a bányában munka közben éppúgy mint gyűléseken. De foglalkoznak ezzel az egyes vállalatok munkaügyi osztályai is.

Nagyon helyes módszereket alkalmaznak például jelenleg a Kossuth-bánya munkaügyi osztályának dolgozói. Gungl Ferenc, Pozsonyi László és Grünwald Mátyás sokat gondolkodtak az év elején, mit lehetne tenni az igazolatlan hiányzás megszüntetéséért?

Mert míg 1956. júliusában 361 „bumlit" jeleznek az adatok, ez év januárjában 893-at! Nem kis szám ez — s ezen változtatni kell, határozták el. S a határozatot tett is követte.

Mindenek előtt sokkal alaposabban foglalkoznak az új dolgozókkal. A felvétel előtt hosszasan beszélgetnek a jelentkezőkkel. A való helyzetnek megfelelően vázolják a bányabeli helyzetet, kereseti lehetőséget stb. — s a nehézségeket sem hallgatják el.

Elmondják, hogy mit jelent az, ha valaki igazolatlanul műszakot mulaszt, s milyen következményekkel jár ez. Pontos képet kapnak az újdonsült bányászok, hogy mi a tennivaló ha betegek, vagy ha valami folytán nem tudnak műszakra menni.

Ugyanis sokszor előfordul, hogy beteg lesz a dolgozó, el is megy orvoshoz, de az üzemben ezt nem jelenti. Ott pedig igazolatlan műszakot írnak neki, ami hamis képet ad a napi jelentésekben, hibássá teszi a statisztikai kimutatásokat.

Ilyen esetben az a tennivalója minden dolgozónak, hogy jelentse az üzemnél a távolmaradás okát!

Elhatározták azt is, hogy emberséges módon foglalkoznak azokkal, akik nem notórius „bumlizók", de kíméletlenek lesznek azokkal szemben, akik sportot űznek ebből.

Az előbbiekkel beszélgetnek az első „bumli" után, majd ha érdemes, akkor úgynevezett „Becsületszerződést" kötnek velük. Ebben ígéretet tesz a dolgozó, hogy többet nem bumlizik, s ha ilyen előfordul, — veszi tudomásul — fegyelmi úton távolítják el.

Eddig kb. 30 ilyen „Becsületszerződést" kötöttek február óta. S hogy nem eredmény nélkül, azt bizonyítja, hogy ezen dolgozók több mint 90 százaléka meg is tartja a szavát!

De nemcsak az irodában találkoznak az új munkásokkal a munkaügyi osztály dolgozói. Többször felkeresik őket a munkahelyeken is — ahol megkérdezik a csapatvezetőiktől, hogyan dolgoznak, vannak-e problémáik stb.

Nem marad hatás nélkül ez sem. Érzik az új bányászok, hogy törődnek velük és ez sokat jelent számukra.

Nem kisebb a jelentősége annak sem, hogy a műszakjegyzés is nagy gondossággal történik. Ha régi bányászok, vagy olyanok hiányoznak, akik nem szoktak igazolatlanul távolmaradni a munkahelyüktől, nem írnak mindjárt igazolatlan hiányzást. Előlegezik a bizalmat — ahogy a munkaügyi osztály dolgozói mondták — és nem alap nélkül. Mert ezek a dolgozók eddig kevés kivétellel, minden esetben indokoltan maradtak távol. *(De az is igaz, hogy hibát követnek el, akik nem jelentik azonnal a hiányzás okát.)*

Így dolgoznak tehát a Kossuth-bánya „munkaügyesei". Módszerük jó, s az eredmény sem marad el! Hisz márciusban a januárihoz viszonyítva 449-el csökkent a „bumlizók" száma!

Azt mondták — amikor beszélgettünk erről — a munkaügy dolgozói, hogy „nagyon sok munkába kerül, de megéri". Igazuk van! Megéri a fáradságot az, ha a becsületes emberek itt maradnak az üzemnél és csökken a bumlizók száma.

Ne legyenek elnézőek, ha erre szükség van, de a jó módszereik segítségével igyekezzenek minél több becsületes embert felvenni és megtartani továbbra is!

— rajó. —

Bűnös módon gazdálkodtak a Helyiipari Vállalatnál!

Befejeződött a vizsgálat

Hosszú idő kellett ahhoz, hogy a Revizori csoport tiszta képet kapjon a Helyiipari Vállalat eddigi munkájáról. Több tucat jegyzőkönyv készült, melyek közül több súlyos tényeket tartalmaz.

Megállapítható, hogy sokkal több volt a baj, mint amennyit vártak. A vizsgálat bebizonyította, hogy a vállalatnak vett tehergépkocsiért 16 000 forint úgynevezett „csúszópénzt" fizettek ki! De mi jogon fecsérelték így a vállalat pénzét? Ezért felelniök kell azoknak, akik tették!

Az ügy másik oldala, hogy mi jogon kér és fogad el „csúszópénzt" az a vállalat, amely autót ad el. Remélhetőleg ez sem merül a feledés homályába.

Mindezt akik csinálták — tagadták is. Hisz Sárosi Béla volt főkönyvelő a sajtónak tett nyilatkozatában ezt rágalomnak minősítette a vizsgálat előtt. Ma már bebizonyított tény ez is.

Rendkívül bonyolult módon nézett ki a vállalat ügyvitele is. Ebből kifolyólag több tételnél az utókalkuláció segítségével sem lehet megállapítani a tényleges pénz- és anyagráfordításokat!

A tények alapján Sárosi Bélát, a Helyiipari Vállalat volt főkönyvelőjét, állásától felfüggesztették.

A Revizori csoport a napokban küldi meg a vállalatnak a vizsgálat teljes anyagát, amely alapján azokat, akik részesei az elkövetett tetteknek, felelősségre vonják.

Azokat az eseteket, melyek bűncselekmény gyanúját tételezik fel, a bíróságnak adják át.

Hogy milyen gazdálkodás folyt a Helyiipari Vállalatnál, a következő adatok is igazolják. Míg ez év januárjában 77 000, februárban 157 000 forintos ráfizetéssel dolgoztak — márciusban 180 000 forintot már törlesztettek ebből.

A szokásos havi 6—700 000 forintos termelési érték helyett márciusban 928 000 forintot értek el!

Mindez azt igazolja, hogy a régivel szemben ma már egészséges úton halad a vállalat vezetése. Ilyen formán minden remény megvan arra, hogy a második negyedév már nem ráfizetéssel zárul — mint az első.

A vállalat vezetősége kemény kézzel járjon el azokkal szemben, akik a dolgozók érdekét semmibe véve, saját hasznukra használták fel a vállalat adta lehetőségeket.

A Helyiipari Vállalat vezetőségének ilyen irányú intézkedéseit olvasóink tudomására hozzuk. Egyben az egész ügyet az ügyészség figyelmébe is ajánljuk.

— K —

Régi május elsejék

1914-ben kitört az első világháború. A világ tőkései vad orgiát ülnek a kiömlő munkásvér felett. A szociáldemokrata árulók saját országuk uralkodó osztályai támogatására szólítják fel a proletariátust. A munkásság azonban hamar észreveszi — az ő bőrére megy a játék.

Minden megmozdulása most már magán viseli a háborúellenességet. Már a háború éveit megelőző két május elseje egyik fő jelszava: „Le a háborúval."

1915-ben a Szociáldemokrata Párt felhívást intéz az ország proletariátusához. „Ebben az esztendőben önként le kell mondani május elsején a kötelező munkaszünetről." A tömegekben forr a düh — de győz a fegyveres erőszak, és a munkásarisztokrácia árulása.

1916-ban is ez a helyzet, de ekkor már egyes helyeken — köztük Pécsett is — bensőségesen emlékeznek meg a munka e nagy ünnepéről.

A következő évben már országszerte munkabeszüntetéssel, éltetve a forradalmat, ismét felvonulnak a dolgozók. De nyomukban mindenütt ott járnak a csendőrök, csőre töltött fegyverrel... Ebben az esztendőben először történik meg, hogy a vasutas dolgozók is együtt ünnepelnek a többi elnyomottal. És mind erősebbé válik a magyar dolgozók hangja, amely szolidaritásáról biztosítja az orosz proletár testvéreit.

A háború utolsó évében a magyar tőkések mind rémültebbek lesznek — érzik a közelgő forradalom szelét. A legszigorúbb rendszabályokat foganatosítják, de a történelem kerekét nem tudják megállítani!

Komlón is megünnepelték május elsejét 1918-ban! Hajnalban zenés ébresztő. Délután két órakor a Fő téren gyülekeztek a telep lakói, majd zenekarok kíséretével az erdőbe vonultak. Itt egyes munkások méltatták a nap jelentőségét. S amikor az alkony árnyékai foglalták el a napsugarak helyét, vissza tértek a telepre, ahol két helyen jólsikerült ünnepéllyel fejezték be a napot.

*

A következő évben — 1919-ben — szabadon ünnepli a magyar proletariátus május elsejét! A Forradalmi Kormányzótanács munkaszünetté nyilvánította ezt a nagy napot.

Hatszázezer(!) proletár vonult fel a vörös Budapest utcáin. Vörös zászlók erdeje, a forradalmat újjongva ünneplő nép — így fest ekkor az ország fővárosa. A felvonulók jelszavai, gúnyos rajzai a tőke elleni olthatatlan gyűlöletről beszélnek.

Egy vörös feliratú táblán például a következő rajz látható. Kis darab fekete kenyér, s mellette hatalmas csont. Mellette felirat: „Így élt eddig a proletár, és így fog ezután élni a burzsoá!"

Csupa öröm és kacagás, a szebb jövő reményének derűjétől boldog arcok — ez jellemezte hazánkat az első szabad május elsején.

*

1922. Terror, elnyomás, robot... — ez a jellemző ismét. Rendeletileg tiltják meg a munka ünnepének megtartását. A dicső tanácsköztársaság emlékeit is kiszeretnék irtani. De a magyar proletariátus, mely egyszer megérezte a szabadság ízét — nem felejt!

Egy év múlva ismét szárnyra kelt a Marseillaise forradalmi dallama Budapest utcáin... A kormány ellen tüntető munkások énekelték. De hangzott a forradalmat éltető „Éljen a III. Internacionálé!" jelszó is! Hiába volt többszáz rendőr és detektív, hiába ordították rekedtre magukat az árulók — nem lehetett megakadályozni a munkások igazi hangját!

Gábor Andor 1923-ban írta a május elsejét ünneplő proletárokhoz.

„S mikor napon vagy és a levegőt
Tüdőd sarkáig mélyrehúzhatod,
Mikor a tavasz a te szeretőd,
S fejed' virággal koszorúzhatod:
Eszedbe jusson, mit vettek el tőled,
Kik munka bármát formálták belőled,
Kik a napodat párával befedték,
Kik a tavaszt eltakarták előled,
S a fát, a fát, a bimbót zsebre tették!"

S nem felejtettek a magyar proletárok! Mind többen lettek azok, akik gyűjtötték az erőt, s szervezték a munka hadát az elkövetkezendő nagy harcokra.

— 10 —

Új állati tápszer

Magyarországon először készült állati tápszert, a vitacillint, a pencillin termékéből állították elő a Hajdúsági Gyógyszergyárban. A vitacillinből havonta 7 tonnát termelnek. A hajdúsági sertéstenyésztő vállalat 9000 süldő és 2000 hízó takarmányát javítja vitacillinnel. A 11 000 sertés havi többlet súlygyarapodása 900 mázsa.

Táncosok között:

Nagy a zsivaj — lárma...

Nem kell azért rosszra gondolni a cím után. Nem rendetlenkedésről szól e kis tudósítás. Legalább is nem lehet annak nevezni a KISZ tánccsoportjának vidám hangulatú találkozóját, melynek mi is részesei voltunk.

Az októberi események után pártfogó — gazda nélkül, nagy nehézségekkel újra szerveződött a kis csoport, hogy népünk legszebb táncainak művelői, tolmácsolói legyenek. Hideg, fűtetlen termekben, felszerelés nélkül, nagy lelkesedéssel táncolták át a téli napokat s csak a párt biztatása, majd segítsége jelentett erőt munkájukhoz. Végre akadt gazdája is e lelkes, fiatal, tehetséges tánccsoportnak. A KISZ városi csoportjai vallják büszkén magukénak. Jelenleg a csoport a moszkvai VIT válogató versenyére készül.

Amikor meglátogattuk őket, vidám klubestjüket tartották. Harminc egészséges, lelkes, táncoslábú és jóhangú fiatal, ha úgy „istenigazából" jó kedve van — bizony nem túl csendes. Sorra csendültek a legszebb, s sokunknak már alig ismert népdal hangjai. Majd pihenésül a tánchoz szokott lábak vidáman járták — és könnyedén — a modern táncokat.

Így szórakoztak a KISZ népitánc aktívái a részükre rendezett klubesten, hogy legközelebb ismét ők szórakoztassanak másokat.

ÚJRA BEINDUL KOMLÓN A BALETTISKOLA

Május elsején több évfolyammal ismét megkezdődik a balett-iskola.

Beiratni lehet minden egészséges gyermeket 3 éves kortól 6 évig előkészítőre, 6 évtől 14-ig balettre. A gyermekek mozdulatművészet és balett-tanítása korcsoportonkint történik. Jelentkezni lehet a Bányász Klubban Benke elvtársnőnél (naponta).

MODERN TÁNCISKOLA INDUL KOMLÓN

Foxtól a mambóig tanításra kerül valamennyi modern társas tánc. A tánciskola május elsején indul és hat hétig tart. Jelentkezni lehet a Bányász Klubban Benke elvtársnőnél (naponta).

HÍREK, közlemények

A pofon

Glázer Istvánné, Kökönyös, Petőfi tér 4. szám alatti lakos, 46 éves háziasszony, április 17-én a délelőtti órákban... pofont kapott. Pofont, melyet nem érdemelt meg, s melyet elég sokáig viselt az arcán. A nyomok ugyanis hosszabb ideig meglátszottak, annyira, hogy az orvosi igazolás részletesen feltüntethette: hány ujjlenyomat maradt az arcon.

A pofonnak természetesen előzménye volt. Azonban korántsem olyan természetű, hogy az indok elfogadható legyen. Így történt:

— Április 17-én reggel a Petőfi tér 5. szám alatt lakó Czukor Márta — aki kb. 10—11 éves — Glázerné kisfiát úgy hátbalökte, hogy az orrabukott. Az anya követte Czukor Mártát az iskolába és ott felelősségre vonta. Idegességében meghúzta a haját is. Beszélt az igazgatóval és kérte: figyelmeztesse a tanulót helytelen viselkedése miatt.

Miután hazament, kis idő múlva kopogtattak az ajtón. S még jóformán ki sem nyitotta, máris hatalmas pofont kapott... Czukor Ferenctől, Márta édesapjától. Hogy miért? A „kedves" vendég tudtára adta azt is: — „Máskor ne bántsa a lányomat" — mondotta, s azzal nyugodt lelkiismerettel távozott. Cselekedetének, természetesen következménye is lesz. De addig is: a jóérzésű, józan gondolkozású emberek elítélik tettét. Hiszen az ilyen példa nem valami finom lelkületre, emberszeretetre vall, s egyáltalán nem követésre méltó.

— **28 mázsa** citromot és 12 mázsa narancsot hoztak forgalomba a húsvéti ünnepek alkalmából a komlói boltok. A hiánycikkeket április 19-én délelőtt árusították.

— **Kék-vörös** és ó-levendula mosdószappan vásárolható egy hét óta a Kossuth Lajos utcai háztartási üzletben. A régóta hiányolt és keresett szappanok 6.60 forintért kaphatók.

— **6 darab** 3 találatos és 149 darab 2 találatos komlói szelvény nyert a VI. héten. A nyeremények összege 241 forint, illetve 13 forint.

— **Ballerina cipő** kapható ismét a 114-es számú ruházati boltban. (Imre-telepen.) A kényelmes és divatos közkedvelt cipő fekete színben és 70 forintos árban vásárolható. Ugyanitt férfi papucscipő is kapható 120 forintért.

— **600—700 darab** lángost sütnek naponta a Sport étterem lángos boltjában. Fizetési napokon ez a mennyiség duplájára emelkedik. A komlói járókelők szívesen vásárolják ugyanitt a főtt kolbászt is, melyből 10 dkg 3.10 forint és a virslit, melynek párja 4.70 forint.

— **2500 darab** csehszlovákiai citrom és hóvirág illatú mosdószappant kapott néhány héttel ezelőtt a Kossuth Lajos utcai háztartási bolt. A nagy mennyiségből mintegy 2000 darabot már megvásároltak a komlói háziasszonyok.

— **Hét fiatal pár** kötött házasságot az ünnepek előtt, április 20-án, a városi tanács anyakönyvvezetőjénél. A legfiatalabb menyasszony 19 éves és a legidősebb 35 éves volt. A házassághoz boldogságot és sok szerencsét kívánunk.

— **Gyermek melegítők** érkeztek április 19-én a Kossuth Lajos utcai 111-es számú rövidáru boltba. A melegítők kék és bordó színben, 1 évestől 14 éves gyermekek számára, 73 forinttól 148 forintig vásárolhatók.

— **A toto-lotto irodában** két fiatalember jelentkezett a múlt héten. Szelvényükkel igazolták, hogy a VI. hét szerencsét hozott számukra. Mindkettőnek ugyanis 4 találata van, s ezért húsvét után 12.430 forint „tiszta pénzt" kapnak kézhez.

— **Kis kosztümnek** való, NDK szövetek különböző színekben 105 forinttól 190 forintig, olcsó függönyanyagok 70 cm szélestől 3 méter szélesig, puplin inganyagok 78 forintért, nyakkendő selyem 57 forintért vásárolható nagy választékban a 114-es számú uházati boltban. (Imre-telepen.)

— **Valódi málnaszörp** kapható az 502-es számú zöldséggyümölcs boltban. A málnaszörpből, melynek kg-ja 18 ft, két hét óta kb. 180 kg-ot vettek a komlói fogyasztók.

— **A Lenin-tér** elnevezésű táblákat már megrendelte a városi tanács ipari és műszaki osztálya. Ezzel a végrehajtó bizottság határozatának tett eleget.

MUNKASOKAT KERESNEK

A Komlói Szénbányászati Tröszt: 220 csillést, 130 vájárt. Az Építőipari Vállalat: 10 segédmunkást, 20 kubikost, 2 ácsot, 10 asztalost, 5 vasbetonszerelőt, 2 lakatost, 50 kőművest. A 7. sz. Kőbánya Vállalat: 30 bunkózó-pakolót, 1 kisegítő könyvelőt és egy szakképzett bérelszámolót. A Cementipari Vállalat: 10 segédmunkást. A 24. AKÖV: 10 gépkocsivezetőt — 2 éves gyakorlattal — és 15 autószerelőt.

A 24-es AKÖV és néhány „kedves" eset

Többnapos késés után — a helyszüke miatt — most kívánok elmondani néhány „kedves" esetet a 24-es Autóközlekedési Vállalatról.

Április 6-án vadászatra indultunk. Mint olyan „szoba vadász" úgy gondoltam, jobb lesz autóbusszal menni, mint gyalog. Magyarszékre 16.15 órakor indul kocsi — mondották a főtéri forgalmi irodában. Türelmesen vártunk 16 óra 30 percig. Miután már többen, rajtunk kívül még ketten várakoztak a jelzett járatra, magam is megkérdeztem a forgalmistát:

— Tessék mondani, mikor indul végre a magyarszéki járat?

Bájos mosollyal viszonozta kedves kérdésemet és még udvariasabban válaszolt:

— Egy utas kedvéért nem indul.

— Kérem szépen létezik ilyen járat a menetrend szerint?

— Hát létezik is meg nem is.

Miután ennyi udvariasságot egy csokorban még nem kaptam eme vállalat egyik dolgozójától sem, alig tudtam szóhoz jutni a meghatódottságtól. A végén mégis fellángolt bennem a felebaráti szeretet. Társaim is az autóbuszra várnak, meg az a két utas is, akit nem ismerek, de az egyik gyerekkel van. Csak nem képzelik, hogy gyalog menjek ők is?

— Kérem, ez lehetetlen állapot. Ezt nem hagyom szó nélkül.

És még akartam valamit mondani, de a hölgy faképnél hagyott. Majd mire magamhoz tértem volna a meglepetéstől, visszajött és határozott hangon kijelentette:

— Azonnal jön egy kocsi és mehetnek!

A kocsi jött és mi mentünk. Mindnyájan. Szédítő gyorsasággal. Azt is sikerült megtudnom; azért volt annyira sürgős a menet, mert a gépkocsivezető barátja először Sikondára igyekezett sörözni és 6 órára vissza Magyarszékre, mert vonattal utazik tovább. Útközben ismét olyan meglepetés ért, amit nem is tudom hogyan hálájam meg a jegykezelőnek. Kijelentette; „Nem kell jegyet váltaniok, ilyenkor nem jár ellenőr!"

7-én este felé indultunk Ligetről gyalogosan Magyarszék felé. A vendéglő mellett megkérdeztük az ott álldogáló autóbusz személyzetét:

— Mikor megy a kocsi Magyarszékre?

— Holnap reggel — mondta ő és ránk sem hederített, tovább társalgott fiatal ismerőseivel.

Addig nem várunk — határoztunk és már is indultunk gyalog. Alig értünk ki a faluból, utolért bennünket az az autóbusz, amelyik még nem régen „csak holnap reggel" indult. No, de van ám vagány becsület. Megállt és felvett bennünket. (Ekkor sem kellett fizetni.) Megérkezésünk után a velünk együtt utazó fiatalemberek szorgalmasan hordták ki a sört, a „vezér uraknak". (Hogy ezt szeretetből tették-e vagy az utazási költség helyett, nem tudom.)

Na és, hogy a nap teljes legyen, jött a további komplikáció. Megérkeztek a labdarúgók. Mint ismerősöket, meghívtak bennünket a kocsijukra. Van hely, menjünk velük az autóbusz bérelve van.

Jegykezelő nem volt. Jegy sem volt, (ezt csak úgy gondolom, hogy a vezetők nem hordanak zsebükben éjjel-nappal jegyeket) de a gépkocsivezető kijelentette; „Lehet előkészíteni a pénzt". Futbalistáink tisztázták, hogy a penzt mellőzni lehet, mert az egész kocsi bérelve van. Így érkeztünk meg Komlóra.

*

Tessék mondani, ha velünk két nap alatt ennyi minden történt, mi történhet ennél a vállalatnál egy hét leforgása alatt?

A válasz egyszerű. Ötször'te több szabálytalanság!

— STÁN —

Ismét a régi elnevezés

Március 29-én a tanácsülés határozatot hozott: a jelenlegi Hunyadi János utca, Ifjúság útja és Árpád utca helyett ismét a régi elnevezésű táblákat helyezik el. A határozat a tanácsülésen résztvevők egyöntetű kívánsága volt. Miután a javaslat megszületett, s annak helyességét jegyzőkönyvben is rögzítették, a szavakat tett kell, hogy kövesse.

Április 20-án — a szóbanforgó ügyben — meglátogattuk Vass elvtársat, a tanács ipari és műszaki osztályának vezetőjét s megkérdeztük:

— Mikor lesz ismét — a tanácsülés határozata alapján — Malinovszky, Vorosilov és Sztahanov utca az ellenforradalom ideje alatt elnevezett Hunyadi János, Ifjúság útja és Árpád utcából?

A válasz így hangzott:

— Az intézkedést már megtettem, hogy e három utcában a táblákat levegyék. Azonban újakat, sajnos, még nem tudok minden helyre kifüggesztetni. Mindössze három tábla van, mely közül kettő a Vorosilov utcában, egy pedig a Malinovszky utcában helyezhető el. Természetesen a még hiányzó többi táblát (mert hiszen minden utcához 4 darab kell) már megrendeltük, s amint azokat leszállítják, azonnal a megfelelő helyre állítjuk. Addig is, hivatalos elnevezésnek ismét a régit használjuk, tehát: Malinovszky utca, Vorosilov utca és Sztahanov utca.

— Miután az „Új Komló"-ban hangzott el javaslat az ellenforradalom hőseivel kapcsolatban is — s ezt a tanácsülés szintén elfogadta — még egy kérdésünk van. Mikor jelölik ki az Orosz Gyuláról és Császti Istvánról elnevezett utcákat?

— Ez csak egy későbbi időpontban történhet meg. Úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi építkezések befejezése után alkalmunk lesz a hősökről szóló javaslatot is megvalósítani.

Mese a kecskék városáról

A Dunán innen, erdőkkel borított hegyek között kis városrész húzódik meg az egyik domb tetején. A városka e részére emeletes palotákat építettek, melyek sérthetetlenségére a várost körülvevő bástyák, erődök lakói, a bölcs és vitéz kecskék vigyáznak. Csendes, békés életet éltek a kecskék és emberek egyaránt, míg egy napon nagy esemény történt. Az éjszaka sötét leple alatt kiszabadult börtönéből a mindenre elszánt ellenség, a kecskecsaládok részére az utcákon elhelyezett élelmiszerládákat egész disznófalka támadta meg, azokat feldöntötték s az összes élelmiszert elraboltak, aztán elmenekültek.

A reggeli napsugár szomorú képet látott, amint a hegy tetejéről a városka felé vetette tekintetét. A feldöntött ládák körül papír és egyéb ételmaradványok hevertek elszórtan. A korán ébredő kecske-gidák zokogva menekültek vissza, amint tudatára ébredtek annak, hogy a mai reggeli nem más, mint egy korty víz, s esetleg amit a ládák körül elszórva találnak.

Az őszszakállú, bölcs kecskék tanácskozásra gyűltek össze, amint hozzájuk is eljutott az éjjeli fosztogatás híre. Összeültek, hogy megbeszéljék az egy napra szükséges élelem beszerzését, s hogy ítéletet hozzanak a tolvajok felett. De mig ők egymás véleményét hallgatták meg, a fiatal gidák élelemszerző körútra indultak, s próbálkozásuk sikerrel járt. Mint minden reggel, ezen a napon is a palotákban lakó asszonynép segített megoldani a kecskék baját. Szép napsütéses reggel lévén, az ablakokba tették a legszebb virágokat, melyek ezúttal finom csemegéül szolgáltak a kecskecsaládoknak. Pillanatok alatt összegyűlt a bástyák lakossága, s együtt keresték fel a még virágtól ékes ablakokat.

A lakoma után ismét összeült a bölcsek tanácsa, de most már nem haraggal és nem ítélethozatalra, hanem ünnepségre, jutalmazásra készülődtek. Ajándékul legszentebb kincsüket, szarvukat akarták átadni megmentőiknek. De mint minden családban, itt is akadt egy fecsegő, aki a család jótevőinek tudomására hozta a készülő ünnepséget, s így azok éktelen haragra kelve elkergették a város területéről a bástyák és erődök lakóit, s utánuk küldték a börtönökbe zárt disznócsaládokat is.

Azóta a paloták ablakai ismét virágtól ékesek, s az utcák mindenütt tiszták, rendezettek.

*

E meséből tanulhatnak Komló város kecsketartói is, hiszen a lehetetlen állapoton sürgősen változtatni kell. Most már véglegesen szüntessék meg a kecskeés disznólegeltetéseket, s a disznótartás is csak zárt ólakban engedélyezzék. Határozott, gyors intézkedést sürgünk!

A Béta-aknai labdarúgószakosztály életéből

Komló labdarúgó sportjának ifjú hajtása a Béta-aknai egyesület. 1955 óta működik mint önálló sportkör és azóta nagy fejlődésen ment keresztül. Már az első évben bajnokságot nyert a megyei II. osztályban. A megyei I. osztályba jutásért vívott osztályozón a 3. helyen végzett és így 1956-ban újra csak a II. osztályban szerepelhetett. A fiatal csapat azonban megismételte az első évi jó szereplését és másodszor is megnyerte a bajnokságot. Jelenleg a Béta-aknai csapat már az I. osztályba szóló joggal rendelkezik. Az Alszövetség és az érdekelt csapatok hozzájárulásával most Béta-akna résztvesz az NB III-ba jutásért indított osztályozón versenyen kívül, a Tolnai-keleti csoportban. Az eddig játszott mérkőzések alapján Bétának igen előkelő helyezésre van reménye. A múlt vasárnap Tolnán elért győzelmével az újonc csapat az első helyre került és már 2 pont előnnyel, pontveszteség nélkül vezet a bajnokságban.

Bétának ellentétes sorsolása van a komlói Bányásszal és ha mérkőzéseik nem is nyújthatnak olyan élvezetet a komlói közönségnek, mint a Bányász játéka, azért remélik, hogy jó iramú, fegalmas mérkőzésekkel tudják szórakoztatni az üres vasárnapokon a labdarúgást kedvelőket. Ha ezt elérik, akkor Komló labdarúgó szurkolói minden vasárnap láthatnak mérkőzést.

Az a véleményünk, hogy Komló labdarúgó életének fejlődése szempontjából nem közömbös a bétai csapat szereplése. Ebben a csapatban máris megmutatkozik néhány tehetséges fiatal játékos, persze még nem kiforrott a tudásuk, de 2—3 év múlva magasabb osztályban is megállhatják a helyüket. Az egyesület vezetői már tettek lépéseket az irányban, hogy a vájáriskolásokból ifjúsági csapatot szerveznek és ezáltal újabb tehetségek felkutatására nyílik alkalom.

Az egyesület csupán tagdíjból tartja fenn magát és a játékosok igen jó szerepléssel akarják viszonozni annak a több mint 500 bétai bányásznak a támogatását, akik megteremtették a működéshez szükséges anyagi alapot. Messzemenő segítséget jelent az üzemvezetőség, párt és szakszervezet támogatása is. Ezek a szervek a sportköri vezetőkkel együtt nagy súlyt helyeznek a játékosok szocialista nevelésére. A játékosok mind bányászok. Szorgalmas, fegyelmezett munkások, az üzem dolgozóinak szeretetét élvezik.

A jó eredményekhez természetesen sok munka kellett. Nagy Béla elnök, Baranyai András szakosztályvezető, Földes Ferenc gazdasági vezető és Berg József intéző igen sok időt és erőt áldoztak önzetlenül a csapatért. Hathatósan támogatták Papp Gyula edző munkáját. Igaz, kaptak érte viszonzást is: a jó eredményeket és a játékosok ragaszkodását. Bízunk benne, hogy a további jó munkát még sok siker koronázza.

Befejezésül néhány nyilatkozat:

Baranyai András szakosztályvezető: „Örömmel foglalkozom a szakosztály ügyeivel és ügyével, mert valamennyien nagyon szeretjük üzemünket és sportkörünket. A továbbiakban is szép lenne harmadszor is bajnokságot nyerni."

Papp Gyula edző: „Harmadik éve dolgozunk tervszerűen a csapattal. A játékosok szorgalmasak és ennek köszönhető a fejlődés. Az idén január közepe óta vagyunk edzésben, a felkészülés jól sikerült. Jó erőben, de még nem a legjobb formában van a csapat, bár eddigi mérkőzéseinket megnyertük. Javulnia kell a csapat munkájának. A jövőre nézve biztató, hogy a csapat átlagos életkora 23 év és a játékosok fejlődőképesek. Remélem, még sok kellemes meglepetést okozunk. Bízom a további jó szereplésben.

A játékosaim nevében is örömmel üdvözlöm a Bányász eddigi jó szereplését, és az NB I-be jutáshoz sok sikert kívánunk."

Vásárolni óhajt? Ne fárassza magát utazással!

Az

Északbaranya megyei Népbolt

szaküzleteiben minden árut bő választékban megtalál!

Cipő	Rádió
Textil	Csillár
Szőnyeg	Játékáru
Függöny	Edényáru
Kész ruhák	Lemezjátszó
Divatcikkek	Kozmetikai cikkek
Gyermek holmi	Villamos háztartási cikkek

Villamos porszívó, parkett-kefélőgép és csecsemőmérleg kölcsönzés!

Csak 2 pont előny!

Az MLSZ Fegyelmi Bizottság döntése alapján Sopron—Dunapentele 2:1 mérkőzést megsemmisítették, mert a soproni csapatban két játékos szabálytalanul játszott. A mérkőzés két pontját 0:0 arányban a dunapentelelek javára írták, s így most a Komlói Bányász csak 2 ponttal vezet az első helyen.

Csapatunknak ezért a legkomolyabban kell felkészülni a hátralévő három bajnoki mérkőzésre. Elkönnyelműskődni vagy az ellenfelet lebecsülni nem szabad, a PVSK, Nagykanizsa és Zalaegerszeg keményen készül Komló ellen.

Mi bízunk csapatunk tagjaiban, hogy sikerül az első helyünket megerősíteni a három mérkőzés során.

—vári—

MOZI

Május 1. Április 25—28-ig: Cár és ács, német film.

Szabadság: Április 24-től: Titokzatos Afrika, csehszlovák film, április 26—28-ig: Pique Dáme, francia film. (Csak 16 éven felülieknek.)

Szászvári Jószerencsét: április 24: Egy pikoló világos, magyar film, április 26—28-ig: Gyökerek, mexikói film.

Apróhirdetések

A HELYIIPARI Vállalatnál Komló város lakosai közül igen sokan érdeklődtek ablaküvegezési munka végzése miatt. Az üvegezések tervszerű és gyors lebonyolítása érdekében kérjük mindazokat, akiknek lakásában szükség van üvegezési munkára, jelentsék be igényüket az illetékes körzeti házkezelőségeknél. Akik igényüket bejelentik és az üvegezési munkát kifizetik, értesítést kapnak utcánként, hogy a vállalat mikor végzi lakásukon az üvegezést.

ELADÓ 1 db 125-ös Csepel Vorosilov u. 21. Kiszler.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó:

az MSZMP városi intézőbizottsága

Szerkesztőség:

Komló, Lenin tér 1.

Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal:

Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 9 forint.

MECSEKMEGYEI NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Telefon: 20-71.

Igazgató: Iván Mellay Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. ÁPRILIS 27.

1977 tonna szén terven felül

Termelési eredmények 24-ig

Még 1033 tonna szenet kell termelni terven felül, ha a május elsejére tett felajánlást teljesíteni akarják bányászaink. Ehhez mindössze öt nap áll rendelkezésre, tehát az eddigieknél jobb eredményeket elérni!

A múlt hét végén elért nagy szerű eredményekkel szemben 23-án „fekete" nap volt a termelésben Kossuth-bányán, Béta-aknán és Szászváron nem sikerült felszínre küldeni az előírt mennyiséget. A három bánya 100 tonna szénnel maradt adós ezen a napon!

Szerdán Szászvár ismét nem teljesítette a napi tervét, de a III-as-akna bányászai is adósak maradtak 31,6 tonna szénnel.

Havi tervének eddig esedékes részét trösztünk 102,9 százalékra teljesítette. A legjobb eredményt ezen belül Anna-akna dolgozói érték el. Eddig 656,2 tonna szénnel járultak hozzá a terven felül adott mennyiséghez!

Mázа továbbra is jó termelési eredményével fokozatosan tör előre. Jelenleg Anna-akna után következik, mivel havi tervét 104,4 százalékra teljesítette. Mázán kívül Nagymányok az, ahol a hónap minden napján felülmúlták az előírt mennyiséget.

Béta-aknán rekord-eredmény volt 24-én. 828,7 tonna szenet küldtek felszínre! Ha ez mindig így lenne... Mert volt olyan napja a hónapnak, amikor csak 540 tonna szenet termeltek.

Gázszénből 24-ig 1774 tonnát küldtek — terven felül — Sztálinvárosba!

A teljesítményeket nagymértékben rontja a nagyon sok igazolatlan hiányzó! 23-án 3,4, 24-én pedig 3,3 százaléka az összletszámnak nem jelent meg a munkahelyén. Ez azt jelenti, hogy a két nap alatt 565 műszakkal volt kevesebb, mint amennyi lehetett volna!

V. Majakovszkij:

ENYÉM A MÁJUS

Akik
az utcán hömpölygnek,
s meggyürte testüket a gép, —
akik ünnepre áhítoznak,
nekigörnyedve rég a rögnek, —
május elseje övék!
Május első napját,
elvtársak, baráti
szavakba szőtt dalok fogadják.
Földre friss tavasz-sugár fuss!
Csillogj napfény a hó levén!
Munkás vagyok —
enyém a május!
Paraszt vagyok —
a május az enyém!

Akik
kígyós árok-fenekén
nyúlnak el most ölésre készen, —
akik
páncélszörnyeteg
tornyán ágyút meresztenek,
testvér, feléd, —
május elseje övék!
Május első napját
összeölelkezett
ujjal fogadják
a háborúban szétszakadt kezek.

Pihenj, géppuskatus!
Fegyver, heverj henyén!
Matróz vagyok —
enyém a május!
Harcos vagyok —
a május az enyém!

Tér
és utca,
kunyhó, ház,
mit ropogtat jeges máz, —
s miket
éhség kínja tép:
puszta,
völgy
és erdőség, —
május elseje övék!
Május első napja ma —
hadd dicsérje,
emberek,
gazdag termés
s tavasz forró árama.
Zöldelj, te rét, virulj virágos!
Gyár kürtje légy serény!
Én vas vagyok —
enyém a május!
Én föld vagyok —
a május az enyém!

A nagy ünnep előtt

Néhány nappal május 1-e előtt a hagyományos nemzeti ünnepre való készülődés, ha lehet, még fokozódik. Az üzemek és vállalatok már jónéhány héttel előbb megtették vállalásukat, felajánlásukat, s az ő számukra nem is maradt más hátra, mint ezen felajánlások teljesítése. Minthogy azonban négy nap múlva dolog helyett mindenki ünnepel majd, nyilvánvaló, hogy az „utolsó percekben" a munka utáni pihenés, szórakozás biztosítása a legfőbb feladat. És ki más biztosíthatná a boltok és pavilonok, a büfék és egyéb árusítóhelyek telítettségét, ha nem a Vendéglátóipari Vállalat, s az Észak-Baranya megyei Népbolt.

Mielőtt bármit is mondanánk e két vállalat munkájáról, az ünnepre való felkészüléséről, egyet meg kell jegyeznünk. Mikor a riport íródott, azaz április 24-én (szerdán), az Észak-Baranya megyei Népbolt komlói kirendeltségének vezetője, Bodnár elvtárs, már másod ízben tárgyalt a tanács kereskedelmi vezetőjével, s készült a tanács elnökéhez is, hogy végképp eldöntsék: hogyan is szervezzék az ünnepség kereskedelemre vonatkozó munkamenetét, hogy abban hiba ne legyen?

Tóbiás elvtárs, a Vendéglátóipari Vállalat igazgatója örömmel közölte:

— Biztosítani tudjuk a szórakozni vágyók italfogyasztását. Április 22-én 350 hl. borkeretet kaptunk. Ennek a mennyiségnek a zöme száraz pecsenyebor lesz, olyan, melynek literje mindössze 12.50 forintba kerül. Május 1-re sörből is tartalékolunk másfél vagonnal. Éppen ezért előre bocsátom: lehet, hogy a napokban néhány italboltban előfordul majd, hogy rövid ideig hiányzik a sör. A kiadott mennyiséget ugyanis az ünnepre való tekintettel korlátoztuk. Likőr, rum szintén nagy mennyiségben lesz. Hogy a terveinkből is mondjak valamit: a tanácsház klubjában büfét nyitunk, ahol sört, bort, lacipecsenyét, virslit vásárolhatnak. A tanácsház piactéri bejáratánál borkóstolót és a lépcsőnél pedig sörpavilont létesítünk. Ezenkívül minden boltunkat bőven ellátunk áruval.

Bednár elvtárs, az Észak-Baranya megyei Népbolt komlói kirendeltségének vezetője így informált bennünket:

— Boltjaink már idáig is nagymennyiségű árut kaptak. S a hátralevő napokat még arra használjuk fel, hogy készleteiket teljesen kielégítsük. Május 1-én a piactéren 6—7 méteres játékpavilont rendezünk be, s ezenkívül egy 10—12 méteres fűszersátort állítunk fel. A vásárlók és a szórakozni vágyók válogathatnak majd az árucikkekben, az édességben, trafikban, ételben, italban egyaránt.

Lapzártakor érkezett:

Április 25-én a komlói bányászok napi tervüket 232,3 tonna szénnel múlták felül.

Ezzel a terven felül adott szén mennyisége elérte a 2209,3 tonnát.

Fontosabb adatok az ellenforradalom okozta károkról

1956. OKTÓBER—DECEMBER NÉPMOZGALOM

Az ország lakosságának száma 1956. december 1-én 9,840.000 fő volt az 1955. év végi 9,861.000-rel szemben. A természetes szaporodás az 1956. évben 88.554 főt tett ki, azonban a nagyarányú külföldre távozások miatt (mintegy 150.000 fő) a lakosság száma csökkent. Becslések szerint a lakosság száma 1956. december 31-én nem érte el a 9,800.000 főt.

A halálozások száma és aránya csak az 1955. évi kedvező szinthez viszonyítva emelkedett, de alacsonyabb, mint az azt megelőző bármely évben volt. Október—december hónapban az anyakönyvezett összes halálozások száma 27.400, 10 százalékkal több, mint 1955. év azonos hónapjaiban. A harci események következtében Budapesten mintegy 1800—2000, országosan mintegy 2500—3000 ember halt meg.

Vidéken a háborús halálozások száma Pest, Győr-Sopron, Fejér és Bács-Kiskun megyében volt nagyobb arányú.

Folytatjuk.)

Május 1. ünnepi programja:

Szerte a világban, ahol munkások — kommunisták, szakszervezeti tagok élnek, dolgoznak — ott a munka ünnepét — a munkásszolidaritás és összefogás nagy napját, harcos felvonulással, tüntetésekkel ünneplik, fejezik ki.

Mi, magyar munkások, kommunisták, szakszervezeti tagok, dolgozók, tizenharmadszor ünnepelhetjük szabadon, harcunk dicsőségében május 1-et. Hogy méltó legyen a nap nevéhez, hagyományaihoz, az elnyomatás éveihez, a kihullott munkásvér megbecsülésének és tiszteletének kifejezéséhez — az MSZMP Városi Intéző Bizottsága a dolgozók kérését meghallgatva a következőket határozta.

— Legyen május 1-e a nemzetközi munkásosztályhoz tartozás, kormányunk és pártunk melletti kiállás, a szocialista országokhoz tartozás hatalmas seregszemléje — harcunk és küzdeniakarásunk, a levert ellenforradalom feletti győzelem — az új munkasikerek ország-világ előtti dokumentálása.

A május 1-i ünnepségek megrendezését a városi intéző bizottság — egy választott — előkészítő bizottságra bízta.

Az alábbiakban közöljük az előkészítő bizottság tervét — a május 1-i ünnepi programot.

„Úgy gondoljuk — szól a tervezet bevezetője — akkor ünnepeljük méltón május 1-ét — ha városunk bányászai, öregek és fiatalok, kommunisták és pártonkívüliek, egységesen tesznek hitet — pártunk, kormányunk — a népi demokrácia mellett. Felvonulásukkal, tüntetésükkel ítélik el az ellenforradalmat — s készek a kormány elhatározását, a munkás-paraszt állam jövő terveit támogatni".

A felvonulás terve:

Gyülekezés három gócponton fél 9-kor (Újfürdő, Kossuth-tér, Bezin kút). Indulás 9 órakor a Lenin-térre, ahol nagygyűlés lesz. Előadó: Hajdu Gyula elvtárs egyetemi tanár, a munkásmozgalom veteránja.

A felvonulásra és a nagygyűlésre ezúton is meghívunk minden becsületes, a hazához — a munkásmozgalom harcaihoz hű dolgozót.

Hol szórakozunk?

A gyűlést követően kb. 11 órakor a Piac-téren megnyílnak a Kisker. és a Vendéglátóipari Vállalat kereskedelmi sátrai.

Délután: térzene a város több helyén. Röplabda bemutató, női tornabemutató, ökölvívó és birkózó mérkőzés. A Bányász SE NB. I. csapattal játszik barátságos mérkőzést.

Este: Jó idő esetén a Szabadtéri színpadon, rossz időben a Május 1. Kultúrotthonban kulturális műsor — művészeti csoportok és pécsi művészek felléptével. Utcabál a piactéren — rossz időben a Vásiskolában és az Ifjúsági Bányász Klubban.

*

Bányászok! Városunk dolgozói! Elvtársak!

Ne hiányozzon senki sem! Tartson mindenki ünnepet! Álljunk egységesen a párt és a forradalmi munkás-paraszt kormány mellett! Éljen a nemzetközi munkásosztály harcos seregszemléje, május 1.

A május 1-ét szervező előkészítő bizottság.

Tarka felvonulás MÁJUS 1-ÉN

Május 1. méltó megünneplésére a kiváló termelési eredmények mellett érdekes bemutatókkal készülnek a vállalatok, üzemek. A felvonulás sok érdekességet, meglepetést tartogat a résztvevők számára. Az üzemek a múlt évekhez hasonlóan feldíszített autókon szimbolizálják az egyes munkahelyeket.

FÁBÓL — VASBÓL

Az Aknamélyítő Vállalat munkája jellegének megfelelően a régi és az új, a fából és vasból készült mélyítőtornyot mutatja be. A dolgozók közül néhányan védőruhába öltözve kísérik a teherautókat.

MOZGÓ KOVÁCSTŰZHELY, MŰKÖDŐ RÁZÓCSÚSZDA

lesz a bemutató másik érdekessége, melyet Kossuth-bánya Bányagépjavító üzemének dolgozói készítenek. A jelmondatokkal díszített autóra lábfújtatós kovácsműhelyt szerelnek, s így „menet" közben is melegíthetik, formálhatják a vasat az üzem kovácsai. A Vilkféle rázócsúszda a központi műhely lakatos részlegének kiállításában lesz látható. A csúszda működését érdekes módon, egy kísérő autón elhelyezett kompresszorral oldják meg.

10 TONNÁS TEHERGÉPKOCSIRA

szerelik a Mélyfúró Vállalat dolgozói a szovjet gyártmányú, „Zif" elnevezésű új fúróberendezést. Az új fúrógépek a nagyteljesítményű „Rotari" berendezéseket helyettesítik.

UTAZÓ KOZMETIKA

Május 1-én autón is látható lesz a nők „szentélye", a kozmetika. A Helyiipari Vegyes- és Javító Vállalat ugyanis ezt az újonnan megnyílt részlegét kívánja bemutatni a város lakóinak. Az „utazó kozmetiká"-ban a kozmetikusokon kívül egy vendéget is bemutatnak kezelés közben.

III-AS AKNA — TEHERAUTÓN

A III-as aknai dolgozók munkahelyüknek nemcsak egy részét, hanem az egész aknát bemutatják a felvonuláson, természetesen lekicsinyítve.

*

A tervek szépek, s a kiállítás anyagának előkészítése már folyamatban van. A tarka felvonulás sikere már csak egytől, az időjárástól függ.

Újra beindul Komlón a balettiskola

Május elsején több évfolyammal ismét megkezdődik a balett-iskola.

Beíratni lehet minden egészséges gyermeket 3 éves kortól 6 évig előkészítőre, 6 évtől 14-ig balettre. A gyermekek mozdulatművészet és balettanítása korcsoportonként történik. Jelentkezni lehet a Bányász Klubban Benke elvtársnőnél. (naponta.)

Modern tánciskola indul Komlón

Foxtól a mambóig tanításra kerül valamennyi modern társas-tánc. A tánciskola május elsején indul és hat hétig tart. Jelentkezni lehet a Bányász Klubban Benke elvtársnőnél (naponta).

Felhívás!

Az MSZMP Városi Intéző Bizottsága és a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága felhívja az üzemek, hivatalok dolgozóit, valamint a város egész lakosságát, hogy a munkásosztály nagy ünnepén, május 1-én a munkahelyeket, lakóházakat lobogózzák fel.

Köszöntsük ünnepi díszben a munka ünnepét. Kérjük, hogy mindazok, akiknek kitüntetésük van, e napon tűzzék ki kitüntetéseiket, s akik egyenruhával rendelkeznek, május 1-én lehetőleg azt viseljék.

MSZMP Városi Intéző Bizottsága,

Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága.

Közlemények

A Helyiipari Vállalatnál Komló város lakosai közül igen sokan érdeklődtek ablaküvegezési munka végzése miatt. Az üvegezések tervszerű és gyors lebonyolítása érdekében kérjük mindazokat, akiknek lakásában szükség van üvegezési munkára, jelentsék be igényüket az illetékes körzeti házkezelőségeknél. Akik igényüket bejelentik és az üvegezési munkát kifizetik, értesítést kapnak utcánként, hogy a vállalat mikor végzi lakásukon az üvegezést.

Nem tálcán — nem is készen kaptuk...

Nem is sültgalamb módjára került elénk. Mi építettük, munkánk eredményeként nőtt ki, a kis községből egyre terebélyesedő várossá Komló. S nemcsak új város alakult ki itt, e domboldalon, vele együtt új ember is. Igaz, hogy néhány csak felemásan új. Felemás, mert új lakásban lakik, új szórakozóhelyekre — új autóbuszon, vagy új úton, új ruhákban, foltnélküli öltönyben jár, de régi abban, hogy még nem tanult meg büszke lenni. Büszke lenni városára, a lakására, azelőtt nem ismert fürdőszobára, aszfaltos utcákra, csillogó kirakatú üzletekre, tisztaterítős vendéglőasztalokra. Büszke lenni és megbecsülni mindezt.

*

Miért nem büszkék minderre egyes komlóiak? Elnézünk egy anyát a gyermekével, amint az utcán sétál. Az anya pillantása büszke csillogással fürdik gyermeke arcán, s ha a szembejövők tekintete is megakad az Ő gyermekén, elégedetten mosolyog. A kis emberke közben önfeledten majszolja a kezébe adott almát, csutkáját eldobja. Majd a téren patlogatott kukoricát vesz az anya. Mire a Lenin térre érnek, kiürül a papírzacskó és az is a járdára kerül. Az anya büszkén mosolygó arca ellorzul, s bizonyos szenteket emleget — azokét, akik követ dobtak a járdára — melyben csemetéje elbotlott, elesett. A gyerek ötéves forma s orca szemrehányást fejez ki, amiért az anya nem háritotta el a követ, a család szemefényének, az imádott „trónörökösnek" útjából.

Eddig véletlen volt megfigyelésünk, ezután már tudatos. Hőseink Kenderföld egyik nemrég felépült emeletes bérházába mennek. Ott a gyerek pajtásokra lel, az anya felmegy lakásába. Gondoltuk — itt pontot tehetünk a történet végére, de tévedtünk. Pontot a „kis aranyos" tett új cipőcskéje orrával a lépcsőház falára s miután Ő is „szerszámkészítő", a ház előtt felvett kővel vonalakat — s neki nyilván tetsző — ábrákat rajzolt a lépcsőház falára. Közben nyílik az ajtó. Az anya hangját halljuk:

— Bogárkám nem vagy éhes?

— Éhes vagyok.

— Mit kérsz, zsíros kenyérkét?

— Nem, sütit kérek.

Noha hét végén járunk, de a „kis aranyos bogárkának" anyuka gondoskodott sütiről is.

A gyerek majszol — közben lábával a becsukott ajtót támasztja, sarkával pedig ritmust ver ki a festett ajtó lemezén.

„Aranyos sarkának nyomocskái" mint apró hangjegyek hirdetik az anya „büszkeségének" csodálatos tehetségét — felbecsülhetetlen emlékét.

*

Nem értjük, hogy az ilyen „kis aranyosok" szülei — ha tényleg szeretik gyermekeiket, miért nem óvják a város tisztaságát, hogy az almacsutkán más ember gyermeke ne csússzon el. Miért nem védik a lakások, lépcsőházak rendjét, tisztaságát? Arra nem gondolnak, hogy ha ez így megy tovább, mire a gyermekből „nagy aranyos" lesz, kipusztulnak a parkokból a fák, tönkremennek a város új épületei, ami pedig — s erre is gondolni kell — a ma „kis aranyosainak" is otthona kell, hogy majd legyen.

A ma agyonkényeztetett gyerekek — holnap majd számonkérik szüleiktől a helytelen nevelést, vagy szembekerülnek velük, mint nem egy szülővel történt nemrég — októberben.

Aki igazán szereti gyerekét, az megtanítja (saját példamutatásával) megbecsülni a haza, az otthon, a város minden értékét.

A szülők munkájának eredményeit — éppen a gyerek érdekében meg kell vele is becsültetni; elbégre nem készen, nem tálcán kaptuk azt...

— KECSKÉS —

Elmész inasnak...

Kicsúszik a szó — az indulatos, mérgelődő szülő száján. S a kibuggyant méreg úgy repül, mint az eldobott kő, „ki tudja hol áll meg." Jelentőségét, következményét, legfőképpen kárát sem előtte, sem kimondása után nem vizsgáljuk, nem elemezzük. Pedig érdemes — hasznos megállni egy pillanatra. A baj, a gond sorozatát zúdítjuk nyomunkba. Úgy járunk vele, mint az üvegből kiengedett szellemmel — nem tudjuk visszaparancsolni.

LÁSSUK CSAK A KÖVETKEZMÉNYÉT

A fenyegetésként használt, indulatos szókimondás a gondolatok tömegét indítja el a gyermekben. Összekapaszkodik a gyermeki fantáziában a jó és a rossz. S amit mi büntetésnek kiáltunk ki, az mai életünkben dicsőségként jelentkezik. Elmész inasnak..., de ma nincs inas. A szakmát tanuló fiatalok korántsem tudják — mi az, hogy inas. Azt látják, hogy az ipari tanulók rendezett körülmények között élnek, tanulnak, dolgoznak és még pénzt is keresnek. Hát akkor miért büntetés — sőt lealázó dolog — ipari tanulónak — avagy inasnak lenni? Igazodjon ki szegény gyermek.

AZ IPARI TANULÁS FOGALMA

— a gyermek lelkében a fizikai munkával van összepárosodva. Fenyegetjük a gyermeket, hogy elmész inasnak. Ugyanakkor azt látja, hogy a fizikai munka megbecsülése sokféle formában — kitüntetés, jutalmazás — jelentkezik az életben. Tehát vonjon le következtetést — ha tud. A felnőttek összezavarják előtte a meglévőt és a nem lévőt — s azt várják, igazodjon el a tapasztalatlan gyermek.

A gondolatok össze-vissza hányatása a gyermekben végül is ítéletet hoz: a munka lebecsüléséhez vezet.

Mindehhez hozzátartozik egyéb is az életből. Lát dolgos, hasznos munkásembereket — s lát felelőtlen, lógó bumlizókat. Azt már eldönti, melyik a jó és a rossz. De azt kevésbé érti meg — hogyan lehetséges e kettősség. Míg az egyik a szeretetet, a vonzódást táplálja benne, addig a másik az undort, visszataszítást szül. Menekül ösztönösen a rossztól, s e menekülés közben a jótól is eltávolodik. Nem akar fizikai munkás lenni. Nem ördöngös dolog játszik tehát közbe, hogy gyermekeink a pályaválasztás időszakában viszolyognak az iparban elhelyezkedéstől. Kényszernek, sőt esetenként lealázónak tartják. Az okok szülői mi vagyunk — felnőttek.

A kép teljességéért nem mehetünk el szó nélkül a gyakorta használt mondás mellett sem: „Azért lettem bányász, mert nem tanulhattam." Ennek egyenes folytatása: „Ha tanulhatok, nem leszek bányász."

Az mindenki előtt világos, hogy a kapitalizmus idején a fizikai munka éppen úgy, mint a szellemi, kényszer és nyűg volt az embereken. A tőkés érdekét, profitját szolgálta. Mindegy, hogy tanult valaki, vagy sem, erre a sorsra kárhoztatta a rendszer. — Ha nem tartozott az uralkodó osztályhoz. Bérmunkás volt.

A MI RENDSZERÜNKBEN

a helyzet alapvetően megváltozott. A munkásosztály hatalomra kerülve, megszüntetett mindenféle és fajta kiváltságot. A munka többé nem lebecsült, megalázó ténykedés, kinyíltak a tudomány kapui és megszűnt az átkos bérmunka. Ma is van nehezebb és könnyebb munka, de a közös cél feszíti az izmokat: jólétet teremteni. Tanulhatnak gyermekeink — és a felnőttek is —, de nem öncélú érdekért, hanem a közösségért. Mindkét fajta munka megbecsült — a dicsőség, a becsület övezi —, mert szocialista életünket szolgálja. Aki ma tanul, az nemcsak művelt, nagytudású emberré válik, hanem előmozdítója egyre gyorsabban fejlődő, kibontakozó szocialista életünknek is. A példák sokasága ezt bizonyítja. Azok a munkások, bányászok lettek elsősorban kiváló dolgozók, akik munka után könyvet vettek kezükbe, tanultak, elméletileg is megalapozták szakmai tudásukat. És nemcsak az eredmény szaporodott, nemcsak a kitüntetés sokasodott, gyarapodott, hanem könnyebbé vált a munka is. A jó magyar közmondás kezdett lábrakapva igazolódni: „Többet ésszel, mint erővel."

„HA TANULHATOK, AKKOR IS BÁNYÁSZ LESZEK"

— ma ennek a jelszónak kell életünkben helyet kapnia. Az izmosodó és egyre nagyobb jólétet biztosító szocialista rend ezt kívánja tőlünk, amely a fejlődő technika, a nagyszabású gépesedés és az atom századában létezik. Végezzen bárki bármilyen iskolát — főiskolát vagy egyetemet — csak akkor jó hazafi, igazi munkás és szocialista ember, ha tudását a nép javára kamatoztatja, a nép által állított helyen, a munkájában.

A MÚLTBAN NEM TANULHATOTT MINDENKI

Ez igaz. Az uralkodó tőkés rendszer ma már érthető okokból zárta el hét lakattal a tudományt. Számára minden „okos ember" — a nép köréből, a nép véréből — „hivatalból ellenség" volt. És mit csinált volna a kapitalista rend a tanult emberekkel? Amit valóságban tett. Kényszermunkásokat. Ma tanulhatunk. Saját érdekünk és javunk, dicsőségünk és boldogulásunk előbbre segítéséért. Ezt vessük kitörölhetetlenül agyunkba és azt, hogy tanult fejjel bárhol végezzük munkánkat, mindenhol saját javunkat segítjük elő.

*

Mielőtt fiataljaink előtt kimondanánk a szót a munkáról, gondoljuk meg. Ne hamarkodjuk el az ítélet napvilágra hozatalát. A gyermek agya olyan, mint a viasz. A leghalványabb vonás is belérajzolódik. Ne állítsuk szembe kialakuló gondolatait, fantáziáját és a valóságot, amely sokféle formában él a gyermek eszében. Inkább segítsük elő a jót, amit a mi társadalmunk írt zászlajára: „Becsület a munkának!"

HÍREK

— **Az ország** egyik legkorszerűbb faüzemévé válik a Szegedi Falemezgyár. A gyárban a Német Demokratikus Köztársaságból és a Csehszlovák Köztársaságból érkeztek gépek. Egy modell, úgynevezett Reimann stoppoló automata kb. 1 hónap múlva érkezik meg a Német Demokratikus Köztársaságból. E gép beszerelése után szalagszerűen folyik majd a termelés a Szegedi Falemezgyárban.

— **A párizsi tőzsdén,** Jordánia baloldali kormánya lemondásának hírére 2700 frankkal emelkedett a Szuezi-csatorna Társaság részvényeinek árfolyama. Ez volt az egyetlen értékpapír, amely hosszt mutatott, mert a tőzsdén a francia kamatláb emelése miatt depresszió uralkodott.

— **India ipari termelése** 1956. évben 9 százalékkal volt magasabb az előző évinél. Az acéltermelés 1.35 millió tonnát, a cementtermelés mintegy 5 millió tonnát ért el. Jelentősen nőtt a gumiabroncs, dieselmotor, villanymotorok és kénsav termelése. A Szovjetuniótól kapott jelentős hitelt India nehézgépiparának fejlesztésére fordítja.

— **Megszűnik** a Béke kisvendéglő borkóstolója május elsején. A borkóstoló helyiségében ez idő után kizárólag fagylaltot és süteményt árusítanak majd.

— **20 garnitúra** konyhabútor érkezett két héttel ezelőtt a bútorboltba. A 2400-tól 2800 forintig terjedő bútorokat szinte egy nap alatt vásároltár meg a komlói lakosok. Jelenleg — ugyancsak a bútorboltban — német háló: 8500 forinttól 11 000 forintig és csőbútor 4800 forinttól 8000 forintig nagy választékban vásárolható.

Nemcsak nálunk, egész Európában kevés a szén!

A magyar sajtó az elmúlt években is állandóan közölte a széntermelésről szóló jelentéseket. Nyugodtan mondhatjuk, hogy nagyon kevesen olvasták el. Megváltozott a helyzet az ellenforradalom leverése után. A széntermelésről szóló napi jelentéseket mindenki érdeklődéssel olvasta, mert az élet megindulása függött és függ az ipar kenyerétől.

Tévedés lenne azonban azt gondolni, hogy csak Magyarországon van ez így. Nemcsak nálunk van szénhiány, hanem egész Európában. A világ iparának túlnyomó többsége ugyanis még ma is a szénre támaszkodik. Bár az utóbbi években igen erősen előretört az olaj és vízienergia felhasználása, s egyre több szó esik az atomenergia békés felhasználásáról, még jó ideig nem lehet lemondani a szén egyre nagyobb méretű felhasználásáról.

A szén rendkívül nagy szerepét jellemzi az a statisztikai adat, amely szerint a világ energia-szükségletének 41.4 százalékát a szén fedezi. Ezzel magyarázható az is, hogy még azok az államok is — mint a Szovjetunió és Anglia —, melyek hatalmas erőfeszítéseket tesznek az atomenergia felhasználására, növelik a beruházásokat, melyek a magasabb széntermelést segítik elő.

Az elmúlt években némi emelkedés volt a világ széntermelésében. Lényeges javulást azonban csupán három-négy országban lehet találni. Sikerült a háború előtti termelési eredményeket megsokszorozni a Szovjetunióban. Lényeges javulást tud felmutatni Lengyelország, Franciaország, Csehszlovákia. Nagy-Britannia, Nyugat-Németország és Hollandia még 1955-ben sem tudta elérni a háború előtti színvonalat.

Hazai szénproblémánkat nem lehet teljesen megoldani európai importtal. Igaz, hogy a Szovjetunió és Lengyelország szénexportáló országok. Azonban azt sem szabad elfelejteni, hogy nyugati államokkal szemben is vannak kötelezettségeik, mivel a szén ma a legkeményebb valutát jelenti.

A szénprobléma tehát nem átmeneti jellegű. Éppen azért arra kell törekednünk, hogy hazai széntermelésünk állandóan emelkedjen. Népgazdaságunk szerkezetének kialakításakor számoljunk ezzel. Necsak a mára gondoljunk, hanem a holnapra is. Bányáink műszaki fejlesztését ne hagyagoljuk és minden munkát úgy tervezzünk, alapozzunk meg, hogy azok előre több évre is iránymutatók legyenek.

PÁRTÉLET

A párt szervezése — *további feladatok*

(I. folytatás.)

Az ellenforradalmárok bomlasztani igyekeztek a párt egységét, s magát a munkásosztályt. Közben, amikor kommunistákkal beszéltek, helyeslő kijelentéseket tettek az MSZMP létrejöttére. Voltak köztük olyanok is, akik nyílt sisakkal uszítottak, lázítottak a kommunisták és az alakulóban lévő pártszervezetek ellen.

Ezek az aljas emberek késhegyig menő harcot folytattak akkor is, amikor az ideiglenes munkástanácsok helyett a végleges munkástanács választásokra került a sor, s ezekbe a végleges munkástanácsokba a dolgozók beválasztották, vagy beválasztani igyekeztek a becsületes, párthoz és néphez hű kommunistákat is. Nem riadtak vissza az olyan aljas eszközöktől sem, mint pl. a szavazócédulák meghamisítása.

Minden alkalmat felhasználtak, hogy ártani tudjanak a kommunistáknak, a pártszervezőknek, az üzemi pártszervezetek létrehozásánál, me erősítésénél. Amikor a pá szervezetek már megalakult működni kezdtek és foglalko tak a termelés pártellenőrzé vel, irányításával is, ha nem teljes mértékben — felhá rodva beszéltek erről és ki lentették:

— A pártszervezetek avatkozzanak bele a termel be, az irányításba, ez nem ő feladatuk.

Egyszerre nagyon „jól" tették a pártmunkát.

A párttagság egy részénél lévő helytelen nézetek

Arról is beszélnünk kell, hogy voltak a pártszervezés kezdetén egyes elvtársainknál helytelen nézetek. Például ilyenek: „Várjunk még", „Hagyjuk az ideiglenes munkástanácsokat dolgozni", „A párttagság igen nagy része kiábrándult a politikai életben való részvételtől, mert becsapták". Voltak másfajta nézetek is. Például: „Csak a pártot szervezzük, ez a legfőbb feladat", „Miért tárgyalunk olyan munkástanácsokkal, melyben ellenforradalmárok vannak". Ezek a nézetek a pártszervezés kezdeti időszakára voltak általánosan jellemzők.

Amikor a pártszervezés munkája az egész Komló területén megindult, alakultak alapszervezeteink, elterjedt az a nézet, — főképp februárban — hogy akik most kérik felvételüket, vagy átigazolásukat, nem becsületes szándékkal teszik. „Miért nem jöttek előbb", „Hol voltak eddig", „Karrieristák, mert most jönnek, amikor viszonylag rend van". Azóta az alapszervezetek elnökeivel, vezetőségével megvitattuk és tisztáztuk e nézetek helytelenségét.

A múltra visszatekintve a pártszervezést úgy értékelh jük, hogy városunk kommun táinak munkája az egész fr ton eredményes volt. A pá szervezés mellett sikeresen dottunk meg egyéb feladato is. A mi egész munkánk nagy hatást gyakorolt a K ponti Intéző Bizottság poli kája, amely csaknem mind kérdésben bennünket igaz Így a Központi Intéző Bizo ság decemberi határozata amely egy sor konkrét e problémát is tisztázott el tünk.

(Folytatása következik.)

A párt izmosodása, a mi munkánkat erősíti!

Taggyűlés az anyagellátóknál

28 harcos kommunista ült össze április 23-án délután az Anyagellátó Üzem telephelyének kultúrtermében, hogy megvitassa a pártszervezet előtt álló feladatokat, és a 17 új, felvételét kérő elvtárs ügyét.

A taggyűlésről, az ott elhangzott vitáról rosszat nem lehet mondani.

Az üzem kommunistái harcosak, bátran, minden kertelés nélkül mondják meg a hibákat, a problémákat, tesznek hitet a párt politikája mellett és őrködnek a párt tisztasága felett.

Nem kerüli el figyelmüket semmiféle hiba. Szigorúak egy-egy pártba belépni akaró, kérelmező felett, de emberek is. Megnézik ki az, aki felvételét kéri, hogyan élt eddig, mit cselekedett az októberi ellenforradalom idején.

A pártba való belépés mércéje az őszinteség, a párthoz, a néphez való hűség, ragaszkodás, a becsületes munkás mivolt és a kommunista erkölcsösség.

17-en kérték felvételüket a taggyűléstől az MSZMP-be. A 17 közül négy felvételt elutasítottak. Mi volt az indok? Kettőnél, aki már volt tagja a Magyar Kommunista Pártnak, a párthoz való hűtlenség. Az, hogy elhanyagolták a pártot, s egyéni érdekeiket előbbnek tekintve egyszerűen nem jelentek meg a tagrevizió során. Később pedig egész 1948-tól napjainkig nem igyekeztek tagságukat rendezni. Volt, aki ezt a kijelentést tette:

1945-ben léptem be a pártba. Akkor volt több párt. Módom volt választani, hogy hová lépjek. Azért léptem a kommunista pártba, mert nem a legerősebb párt volt akkor. És így tovább. Az ilyen kijelentés nem valami elvhűséget jelent különösen nem, ha az utána való éveket is nézzük, amikor az illető nem ragaszkodott a párthoz. Helyesen határoztak az alapszervezet kommunistái, amikor e kérelmező ügyét egyelőre elutasították.

Volt olyan kérelmező, aki tevékenyen is részt vett az ellenforradalmárok munkájában.

Pártszervezet, figyelem!

Hisz az ellenforradalmároktól fegyvert is kapott. Akkor kapta a fegyvert, amikor már a kommunistáktól elvették. Ugylátszik megbízható volt az ellenforradalmárok részéről. Nem csoda, ha

az ilyen kérelmezők elutasításra találnak. Az ilyenekbe nem bízik a párt tagsága.

Persze, az új kérelmezőkre nem ezek a tények voltak a jellemzőek. Túlnyomó többségükben becsületes, a párthoz, a néphez hű emberek kérték felvételüket. Ezeket felvették. Erősödött velük a párt, s biztosítékok arra, hogy az Anyagellátó Vállalat, pártszervezete segíteni tudja az üzem munkáját.

Az anyagellátók pártszervezete az új tagfelvétel so erősödött és fiatalodott 20—24 éves fiatalemberek rültek a pártszervezetbe, a fiatalos lendületükkel, az id sebb kommunisták támoga sával vinni tudják a har azért a célkitűzésért, melyet pártszervezet taggyűlése, az költség csökkentése, a mun jobb megszervezése érdekéb maga elé tűzött.

Alapos munkaterve van pártszervezetnek. Felöleli üzem valamennyi munkate letét és mindenről tájékozód

Az üzem vezetőjét éppú beszámoltatja a pártszerv zet, végzett gazdasági mu kájáról, mint a főkönyvel az egyes osztályvezetők illetve a szakszervezet zottságát.

Legfőbb célkitűzésüknek emberek ügyes-bajos dolgai való törődést tekintik. E határozatot hoztak.

*

A taggyűlés betöltötte f adatát. Öröm volt részt ven ezen a taggyűlésen. Hallgatni bátor, minden sallangtól, nag képűségtől, elbizakodottság mentes, harcos hozzászólások és azt az őszinteséget, amely anyagellátó alapszervezet kom munistáinak hangjában me nyilvánult. Van tehát biztos ték, hogy a mi pártunk er párt lesz, olyan amilyennek akarjuk, mert harcos tag vannak a pártnak, olyano mint az anyagellátó üzem ala szervezetének kommunistái.

A GÁTTORÉS UTÁN...

Hosszú, elnyújtott sipolás. Az éjszakai vonat az állomás felé közelgett és így hívta fel azok figyelmét, akik a gyűlésteremben ültek, hogy az éjszakában járnak. A hideg tavaszi levegő, amely a nyitott ajtón beáramlott, felfrissítette a tanácskozókat. A súlyos problémák fölötti vitákat, sűrű füstgomolyag tarkította.

*A fütty hallatára néhányan az órára pillantottak. Bizony késő*re *jár az idő — mondogatták szomszédaiknak. Párán, az asszonyok közül a nyitott ajtó felé surrantak — haza — játszott bennük a gondolat. Lefektetni a gyereket, a vonattal hazatérő embernek vacsorát adni. A többség azonban maradt.*

A megzavart beszélgetés tovább folytatódott. S figyeltek. A felszólalások egyikét, másikát még meg is tapsolták. Az igaz szónak, a szájíz szerinti beszédnek hívei is voltak.

A szónok szavai már négy órája elöppentek — s talán százszor is visszanyarodtak a hozzászólásokban. De nem volt unalmas. Az elmúlt idők eseményeiből mindenki sokat akart tudni. A szenvedélyes csata, amely egyneme gyik felszólalást követte, az utolsó idegszálig feszítette az érdeklődést. Az elöppenő, de találó, sokat mondó szavak tat találtak — szívhez, észhez egyaránt.

— Én a mondó vagyok — így mondta **Kiss István** *— meg kell ezt gondolnunk. Hogy mit tegyünk? Hát... — és megvakarta füle tövét. Így szokta, amikor nagyot akart mondani.*

„Meggondoltuk" — „már öt éve" — „mit gondolkozzunk még" — hangzott innen is, onnan is.

— De hát éppen azért — csap szavaival a hangzavarba, s közben megpödörinti egy kézzel, dohányszínre festett bajuszát. — Voltak köztünk októberig olyanok, akik égre-földre esküdtek. Mikor felvettük őket... azt mondták „jól meggondoltuk", „megbeszéltük". A közösre esküdtek. S aztán, amikor a baj a nyakunkon volt, nekünk támadtak ők is, a bent levők. Be az istállóba, ki a lovat, a tehenet... s usgyé vissza a nadrágszíjakra.

— Ilyen is vót — dörmögik néhányan. — Elmentek, hát menjenek...

— A fenét, Sándor — mondja Kiss — baj, hogy elmentek. Ha maradnak, az az igazi.

— Hogy a közös jó vagy rossz — aptat a szóba Bordás — nem ettől van.

— Attól is fiam. Mert nemcsak attól... nennyit fizettünk, hogy végezzük a munkát... az elmentek itt is maradhatnak volna és elfelejtették volna a régit... mi igaz, azt mondjuk meg. Válaszol az öreg Kiss.

„Ez már így van" — dörmögik többen.

— Én mégis csak azt mondom emberek — pattanik fel Julis néni — jobb elmentek. Ez a csupa szív, élet és „munka" öregasszonya. — Különcök voltak. A nyáron is mit csináltak velün Szőlőt kötöztek az aratásban. Összeszüreteltek, amikor a kukoricát törtü A múlt télen, meg az idén, a kulákokal jártak a pincébe.

A szó egy szempillantásra az ajkakforr. A pipák szörtyögésén kívül még lélegzést sem hallani. Bólongatások, legyintések kísérik Julis-néni szavát.

— Aztán a zárgyűlésen, mit mondt — folytatja. Hangoskodtak. Követelte Adjuk vissza nekik — ezt is, azt is és jobbra-balra forgatta derekát, hos mutassa... mit is. Takarmány kelle üsző, csikó, kocsi... amit behoztak, am kor esküdtek nekünk, meg csoportna meg a fenét is el akarták vinni — ujját mutatja — ilyenek lettünk volna.

Kiss bácsi válaszra készült, „mert m ez a Julis megint túl megy". De le Kucsmáját megigazította. Nem szólt.

A többiek sem szóltak. Aztán az egy meg a másik sorban suttogás kezdődö A fiatalok kihasználták a Julis-néni megbolygatott rendet és közelebb húzó tak a lányokhoz.

Reccsent a szék és az elnök akart s

Az MSZMP május 1-i jelszavai:

Éljen május 1., a proletárinternacionalizmus nagy ünnepe!

Éljen a Magyar Szocialista Munkáspárt, a Magyar Népköztársaság vezető ereje!

Éljen a Magyar Szocialista Munkáspárt, a magyar nép forradalmi hagyományainak őrzője, hazánk függetlenségének védelmezője!

Éljen a néphatalmat védelmező, harcban született forradalmi munkás-paraszt kormány!

A békéért, a szocialista Magyarországért fogjon össze minden igaz hazafi! Éljen a Hazafias Népfront!

Szilárdítsuk a Magyar Népköztársaságot, a munkások és parasztok államát!

Dolgozók! Legyetek éberek és harcoljatok a néphatalom ellenségei ellen!

Éljen a Szovjetunió, a hű barát, a világbékéért, a szocializmusért küzdő népek legfőbb támasza!

Éljen a Szovjetunió Kommunista Pártja, a nemzetközi kommunista mozgalom zászlóvivője!

Éljen a szocialista tábor egysége, szabadságunk és függetlenségünk biztosítéka!

Testvéri üdvözlet a hazánkat segítő, szocializmus felépítéséért velünk harcoló népi demokratikus országok népeinek, kommunista és munkáspártjainak!

Éljenek a kapitalista országok testvéri kommunista pártjai, népeik szabadságáért és a függetlenségért vívott harc zászlóvivői!

Éljen a béke! Éljen a békéért harcoló népek harci szövetsége!

Munkások! Elvtársak! Őrizzük és erősítsük a párt és a munkásosztály egységét!

Éljen az új termelési sikerekért küzdő munkásosztály! Éljenek hős bányászaink!

Éljenek a szakszervezetek, a munkásosztály harcokban edzett tömegszervezetei!

Éljen a munkásság, a dolgozó parasztság és a néphez hű értelmiség szövetsége!

Dolgozó parasztok! Termelőszövetkezeti tagok! Állami gazdaságok dolgozói! Biztosítsátok a nép kenyerét, tegyetek meg mindent a bő termésért!

Értelmiségi dolgozók! Hűen a néphez és a hazához, tudásotok legjavát latbavetve dolgozzatok a szocialista kultúra és tudomány felvirágoztatásán!

Éljen a Kommunista Ifjúsági Szövetség, a magyar ifjúság legjobbjainak szervezete, a párt hű segítőtársa!

Magyar Nők! Védjétek otthonotokat, családotokat! Neveljétek gyermekeiteket a szocialista haza szeretetére!

Együtt a néppel, a marxizmus—leninizmus zászlaja alatt előre a szocialista Magyarországért!

Asszonyoknak LÁNYOKNAK

Egy csinos ruha

A hűvös idő szükségessé teszi, hogy továbbra is melegen öltözködjünk, s inkább a szövet, mint a nyári, selyem vagy karton ruhákat viseljük. A bemutatott két modell igen előnyös viselet karcsú nők részére, s úgy gondoljuk, néhány hónapig még aktuális is. A fazón küldföldi, szovjet divat szerint készült.

Régi május elsejék...

A 20-as évek közepére a magyar kommunisták hangja mind több munkáshoz jut el. Legális szervezetet hoznak létre, a Magyar Szocialista Munkáspártot, amely szervezetté teszi a dolgozók harcát.

De a terror oly óriási volt, hogy a nagyobbarányú megmozdulásokról szó sem lehetett. Minden, ami a proletárok harcára emlékeztetett, vad brutalitást váltott ki az uralkodó osztályból. Még a piros virág gomblyukba tűzése is szörnyű bűnt jelentett akkor.

Fejérmegye egy kis községében a fiatalok piros tulipánnal a gomblyukban vonultak fel. Csendőrök támadtak rájuk, hisz' ezzel — a csendőri jelentés szerint — „kommunista érzelmüknek adtak kifejezést". De még a zsebeket is megnézték — nincs-e vörös zsebkendő valakinél...

1928-ban sok kommunista röplap kerül a proletárok kezébe május elsején. Harcra hív fel minden szava. De leleplezi a szociáldemokratákat is, akik elárulják a munkásosztályt.

Egy év múlva már rávetődött az országra a gazdasági válság ijesztő árnyéka. Az éhség, nyomor, munkanélküliség fokozódik. Horthyék megtiltanak minden felvonulást ekkor is. Az indok ez: „Még nem múlt el hosszú idő 1919. május elsejétől." Reszkettek még az emlékétől is.

1930. A sovánka proletár gyerekek még soványabbak lesznek. Az anyák egyre sápadtabbak. A proletár öklök egyre csontosabbak. Az uralkodó osztály mind szorosabbra fűzi „barátságát" a szociáldemokratákkal. Közös erővel igyekeznek „rendet" tartani.

A kommunisták felvilágosító munkája nyomán ezen a május elsején az előző éveknél sokkal több munkás, nem jelenik meg a munkahelyén... De a tervezett tüntetés még nem sikerül.

Még ez év szeptember elsején a KMP szervezésében hatalmas proletár tüntetés zajlik le. A szocdemek szava elveszik a harcos jelszavak hangorkánjában...

1931. május elsején a Millenáris — sportpályán — zárt helyen engedélyeznek ünnepélyt rendezni a szocdemeknek. Az árulók vállalják, hogy a közrend fenntartásáról gondoskodnak. De másképp határoznak az öntudatos proletárok...

Amikor a munkások sűrű sorokban indultak hazafelé, hangos lett Budapest az egekig szálló jelszavaktól. „Le a fasiszta Bethlen kormánnyal! Éljen a Szovjetunió!"

1932-ben a világgazdasági válság elérte a csúcspontját. A burzsoázia a háborúban kereste a kiutat. Az egész világon megmozdulnak a dolgozók. Ennek jegyében — a III. Internacionálé vezetésével — ünneplik május 1-ét a munkások.

Budapesten ismét hallatták szavukat a kizsákmányoltak ezrei! Zengett az internacionálé — a lelkesedéstől égtek az arcok. Az árulók segítségével a detektívek több mint száz munkást tartóztattak le. De megállítani, megfékezni nem lehetett a tüntetőket. Éltették a kommunista pártot, s elítélték a háborúra való készülődést.

1933. Hitler már vicsorgatja fogait. Gömbös a hazát elárulva Hitler szolgálatába szegődik.

A május 1-i készülődés fő jelszava a fasizmus elleni harc. Ennek jegyében szervezkednek a magyar kommunisták is. Azonban még május 1. előtt letartóztatják nagy részüket azoknak a bátor embereknek, akik merték hallatni szavukat. A kormány minden felvonulást megtilt, a szociáldemokrata párt pedig munkára hívja a dolgozókat.

— Rajó —

HASZNOS TANÁCSOK:

Egy kevés fémhuzal — sok dísztárgy

Bárki elkészítheti házilag a pincében vagy a kamrában talált drótdarabból, anélkül, hogy egy fillérbe vagy megerőltetésbe kerülne. És nyomban az asztalra állíthatja valamelyik kedves hozzátartozójának jólsikerült fényképét. Lesz gyertyatartója, gyufatartója, vagy kirakatában az árjegyzéknek, vendéglőjének asztalain az étlapoknak méltó állvány. Veszünk kb. 3 mm vastag, 50 cm hosszú, lehetőleg alumínium drótot, nyílegyenesre húzzuk, fényesre csiszoljuk, utána szabad kézzel, megfelelő ábrát figyelve, hajtogatni kezdjük. Fogó nem kell hozzá, ha mégis használunk, óvatosan fogjunk vele, mert súlyos szépségfolytonossági hiányt okozhat síma drótunk. Amikor a tárgy helyét már építjük, többször illesszük a drótszálak közé, hogy egymásba vágó méreteket kapjunk. Minden más méricskélés felesleges! A gyufadoboz felső feléből vágjunk le egy cm-t, hogy a szálak kiálljanak, megfoghatók legyenek. Ha mindig az egészre figyelünk, akkor tökéletes lesz az arány és kifogástalan, szemet gyönyörködtető az elkészült tartó.

Egy kis ügyeskedéssel a fentieken kívül még a következő tartókat szerkeszthetjük: levél, asztalkendő, fogkefe, tükör, ceruza, óra...

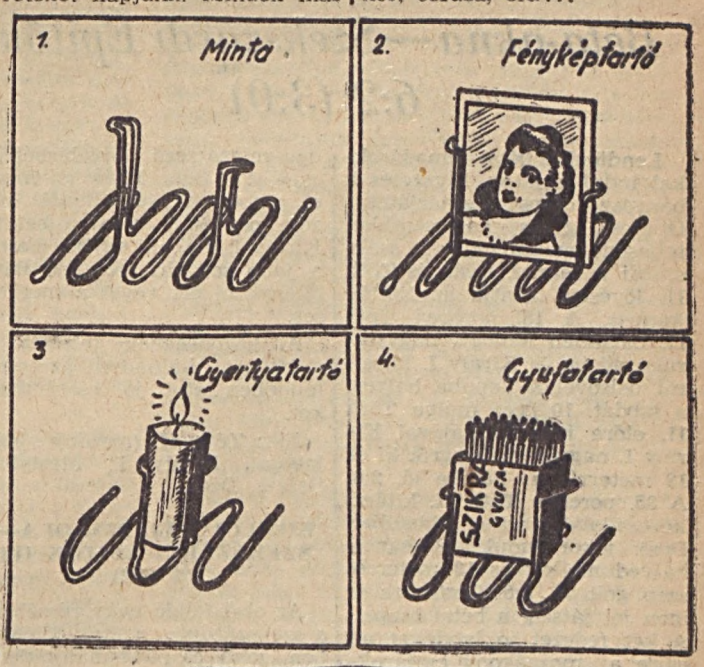

A Takács kubikos brigád

elfogadta Krajkó Károly brigádjának versenyfelhívását.

— Nem szeretnénk elmaradni. Tudjuk, hogy Krajkóék brigádja nem könnyű versenytárs. Ezt már sokszor bebizonyították. De most itt az alkalom és jobb eredményt akarunk elérni, mint a híres Krajkó-brigád.

A két kubikos-brigád vetélkedése tehát megindult. Hogy ki lesz a győztes, az majd a későbbiek során a végzett munka alapján és az eredmények alapján dől el.

Táncest a Bányász Klubban

Értesítjük a tánckedvelő és jól szórakozni szerető fiúkat, lányokat egyaránt, hogy április 28-án, vasárnap délután 6 órától este 12 óráig a Bányász Klub nagytermében táncestet rendezünk.

Ugyancsak közöljük, hogy május 1-én délután 6 órától este 12 óráig — amennyiben rossz idő lenne és nem lehet megtartani az utcabált — májusi táncestet rendezünk tánctermünkben.

A táncestekre belépődíj: táncosoknak 5 forint, kísérőknek 3 forint. A tánc ideje alatt kisvendéglőnkben szórakozhatnak a fiatalok.

Pályázat

A Városi Beruházási Vállalat versenypályázatot hirdet főkönyvelői munkakör betöltésére. Feltétel: Mérlegképessé gi igazolás jártasság beruházási vonalon és legkevesebb 6 évi főkönyvelői gyakorlat. Fizetés kollektív szerint. Jelentkezés: Városi Tanács épületében, Városi Beruházási Vállalatnál május 4-ig.

A vörössipkás katonákról beszél

Preizendörfer Gyurka és a többiek

A belvárosi általános iskola V. fiúosztályának órarendjében harmadik óraként szerepelt április 23-án: a magyar. A fiúk nagyrésze készült az órára, hiszen a kétnapos ünnep bőven elegendő volt, a szórakozásra, na és a tanulásra is.

Amikor becsengettek, frissen, vidáman és jókedvűen gyülekeztek. Egy percig sem volt nyugtuk, s míg az osztályig értek, addig is többször érte őket a figyelmeztető szó: „nem látom a sort... hol a párod?... ésatöbbi. Irodalomtanáruk, Krassói Ferenc mosolyogva meg is jegyezte:

— Olyanok, mint a higany szálai.

S magyarázólag, még hozzátette:

— Torna órájuk volt. Azért ilyenek.

Mikor azonban a tanár az ajtóhoz ért, a teremben már csend, rend és fegyelem fogadta. Az alig néhány perce még szaladgáló, nevető tanulók, feszes vigyázzban, némán állották.

Krassói Ferenc közvetlenül, kedvesen beszélgetett tanítványaival. A gyerekek pedig — ha szabad az ifjú nemzedéket így neveznem — szinte észre sem vették, hogy a múlt óra anyagából, a házifeladatból — felelnek.

Preizendörfer Gyurka néhány perc alatt elsorolta mondanivalóját s jóleső érzéssel ült vissza helyére, mikor a „tanár bácsi" megjegyezte:

— No Gyurka, ezért ötöst kapsz.

A padsorok közül, szünet nélkül emelkedtek fel a fiúk, s úgy tetszett: egymásnak adják a szót. Mindenki tudott valami szépet, jót és jellegzetest mondani Petőfi Sándorról, a szabadságharc ideje alatt kitüntetett költőről, annak 58 éves, vitéz édesapjáról. Figyelemreméltó részletességgel mondották el a Losonczi diákok, illetve vörössipkás katonák hősi küzdelmeit, harci taktikáit.

Loránt Ákos, az ajtófelőli padsorban ülő, szemüveges, szőkehajú fiú, egyszuszra, szinte lélegzetvétel nélkül ismertette Petőfi Sándor élettörténetét, melyért a tanárbácsitól dicséretet kapott.

— Csak egy baj van Stefi. — mondotta Krassói Ferenc. — Ez az egész, egy mondat volt. Sokat tudsz, de egyet még nem tanultál meg. Az anyagot szépen előadni...

Az ilyen, és ehhez hasonló apró megjegyzések természetesen nem vették el a fiúk kedvét. Sőt: több bizalmat, még nagyobb kedvet csepegtettek beléjük. Ugylátszik, a belvárosi iskola V. osztályának 31 tagja nemcsak tanulja, de szereti is a magyar irodalmat.

— Ha már nincs több mondanivaló...; hát fejezzük be.

— A sietők felálltak, bizonytalan mozdulatokat tettek, hogy megindulnak. A dohányfüstöt vágni is nehéz volt, olyan gomolyagok bodrozódtak a mennyezet felé. Megindultak, de megálltak. Egy szikár, borotvált bajuszú fiatalember emelkedett fel hirtelen a második sorból. Vass Gábor.

— Már egyszer szóltam — mondta hangosan, hogy a mocorgók is megálljanak. Mondanék néhány szót... és alig szólott, jobbról is balról is egyöntetű megjegyzések röpködtek — „halljuk Gábort", „nincs még későn", „mondd csak fiam"...

— Ebben a dologban, mármint amiről a vita szól, nem könnyű dönteni. Az igaz elvtársak, hogy többen itthagytak, elmentek tőlünk. Ócsárolták a közöst, meg becsaptak bennünket... Aztán az ellenforradalommal is közösen ittak...

— megemelte élesebbre hangját — de nem mindnyájan. Ez is igaz!

— Úgyvan, igaz — mondották kórusban.

— Ha így van, akkor ne hamarkodjunk. Vessünk számot. — Felsorolt néhány nevet, melyre helyeslésekkel válaszoltak többen. — A minap is megállítottak, hogy „Gábor te ismersz minket", „tudod együtt szolgáltunk", „hát már nekünk se hiszel", „apám apáddal együtt nyöszörgött a grófnál" — szóval velünk akarnak élni. Ne nézzük őket úgy, mint a kulákokat, csendőröket, mint az ellenforradalmárokat...

— Nézi ám... kacskaringózta el az öreg Kovács. Tizenkilenc után is így volt gyerekeim. Az urak azt akarták, hogy a paraszt a parasztnak vájja ki a szemét. A húsunkba marjunk, ne találjuk meg egymást... de most nem sikerül ebadta fajtájuknak!

— Nem fog sikerülni Kovács elvtárs — nem bizony. A nehezén már túl jutottunk... áll a csoport... de a javán elvtársak még innen vagyunk. Nem lökhetjük el a megbotlottakat, mert magunkat károsítjuk... Julis néném — fordult a háborgó, izgő-mozgó öregasszony felé — maga idős asszony, sokat szenvedett — „de sokat ám" — kottyantott a beszédbe, nem tudva türtőztetni magát — hát ha sokat szenvedett, akkor maga akarja közülünk legjobban a jót. Ha meg akarja, akkor értse meg, akiknek nincs bűnük és közénk akarnak jönni — jöjjenek. Ne kardoskodjon a rossz mellett. A maga szíve nem azt mondja... mást mond az...

— Haggyad te a szívemet... az onokámét már úgy is megvetted — s alig mondta ki a pár szót, nevetés bugyborékolt végig a hallgatóságon. Az arcok megenyhültek, fészkelődtek a dermedten ülők, akik azt várták, hogy mi is lesz ebből, mert Julis-néni nem marad adós...

Vass meg elpirult és kalapját forgatta a karima körül... s amikor Julis-néni látta a hatást, újból megszólalt.

— Nincs nekem veled bajom — fiam, ha odaadta, az ő baja...

— Úgy is van... most már derült arccal szólaltak meg a türelmetlenkedők.

— Igazad van Julis — szólt az öreg Kovács, aki násznagynak volt kiszemelve, mivel a leány anyja — az öreg Mári — édestestvére. — De folytasd, fiam — mondd már a végit is. Julisnéném csak családtag, nem az anyósod lesz — és jót nevetett vele néhány ember, a saját tréfán.

— Nincs nekem több mondókám. Vegyük vissza a jókat.

— Vegyük, vegyük — veregették néhányan térdüket, majd egyre többen kiabáltak. Vegyük...

— Az elnök felállt, de a zaj nem ült el. Vegyük, vegyük — hangzott már az egész tagság részéről.

— Felteszem szavazásra... és számolni kezdte a felemelkedett karokat. De meggondolta. — Azok tartsák fel, akik ellene vannak.

— Julis-néném — szólalt meg egy kuncogó hang a hátsó sorból.

— Julis-néném... az ángyod térdit, te bolyhó — a harag lobbant a szóban. Ha Gábor akarja, meg ti, hát én ellenezzem? Hát jót akarunk? Meg ha ti akarjátok, akkor én kevés vagyok.

Erre felzúgott a taps, meg a kacagás. A „grófi ebédlő" falai majd visszhangzottak. Az elnöknek nem kellett az ülést „bezárnia". Kacagva, nevetve, viccelődve megindultak ki erre, ki arra. Az „Új Élet" tsz. pedig a megkezdett „új életúton", amit október sem tudott megzavarni.

KESZTYÜS ISTVÁN

Május 1-re elkészül egy épület tetőszerkezete

Nagy lendülettel folynak a kökönyösi lakások építési munkálatai. Igaz, hogy az esőzések kicsit megnehezítették az építők helyzetét. Különösebb fennakadás nem volt a fő útvonalakon, mert azok már készek, de az anyag épülethez szállítása eléggé sok felesleges későbbi munkát eredményezett. Ugyanis nem lehet közvetlenül a készülő épületek mellé állni gépkocsival.

Mindez azonban csak átmeneti kis hibát jelentett. A falak egymás után emelkednek. Azon fáradoznak az építők, hogy május 1-re egy épület tetőszerkezetét teljesen elkészítsék. Így a munka nagy ünnepén már látható lesz az első épület teljes nagyságban.

Nagy segítséget jelent és könnyebbé teszi a munkát az üzemben lévő pionér daru. Most újabb segítséget várnak építőink. Rövidesen megérkezik egy lánctalpas daru is. Így meggyorsul a tetőszerkezet beemelési munkája is.

Az építők és tervezők közös megbeszélése alapján megoldást nyer egy olyan probléma is, amit eddig rosszalólag néztek a munkások. Az történt ugyanis, hogy a terep-változásokat figyelembe véve olyan magas alapokat terveztek egy-egy lakáshoz, ami nagyon költséges. A tervezet szerint nem lett volna kihasználva a beépített építőanyag. Legutóbb úgy döntöttek, hogy nem fogják a közel három méter magas alapfalat homokkal kitölteni és úgy ráépíteni a lakást, hanem a töltés helyett az alagsorban is lakás készül. Így egy költséggel két lakás lesz azokon a helyeken, ahol a domboldal ilyen magas alapot kívánt.

Sok gondot okozott az építésvezetőségnek az első időben, hogy nem volt elég olyan szakmunkás, aki ért a terméskővel való lábazat készítéséhez. Ma már nincs ilyen gond. Egy-két lakás lábazatának elkészítése után — a mesterek segítségével — már olyan szakszerű munkát végeznek az aránylag fiatal kőművesek, hogy nagyobb gyakorlattal rendelkezőknek is dicséretére válhatna. A működő lábazatokkal készült lakások is a kifogástalan munka elvégzését hirdetik.

SPORT

Komlói Bányász-Kecskeméti Dózsa 2:0 (1:0)

Szakadó esőben, kevés néző előtt futott ki a pályára a két csapat. A Komlói Bányász az alábbi felállításban játszott:

Magyar — Kanizsai, Polgár, Krippl — Molnár II., Kohlmann — Grozdics, Udvaros, Korom, Molnár I., Gerencsér.

Mindjárt a bányász vette át a kezdeményezést és állandóan fölényben is maradt. Szép lapos adogatásokkal igyekeztek a bányász csatárok a támadásokat szőni, sajnos a kapu előtt a robbanékonyság hiányzott, így a védők mindig közbe tudtak lépni.

A 10. percben szép jobboldali támadás után a beadást Gerencsér a hálóba fejelte. Ezután Udvarosnak volt két nagy helyzete, de mindkétszer mellé lőtt.

A II. félidőben is végig a bányász támadott. Korom helyére Szám állott be. Továbbra is adódtak helyzetek a kecskeméti kapu előtt, de Grozdics csak szép elfutása után tudott a hálóba lőni. 2:0. Míg a többi csatárnak nem sikerült a góllövés és így az eredmény már nem változott.

Vélemény:

DR. CZIBULKA MIHÁLY edző:

— A csapat könnyedén vette át a játékot, nem nagy lendülettel játszott, inkább csak a technikai megoldásokat keresték. Igy is meglátszott, hogy csatársorunkban több volt a gólratörés, az átütő erő, mint a kecskemétiekében, holott jó benyomást keltett a Dózsa is. Remélem, a csapat játéka még tovább javul.

KBSE—Kaposvári MTE 5:1 (1:0)

Hétfőn Kaposváron lépett újra pályára a csapat. Mély, sáros pályán is jó játék alakult ki. A KMTE nem állította csapatunkat nehéz feladat elé. Csapatunk igen szépen játszott és végig kezében tartotta a mérkőzés irányítását. A gólokat Grozdics (2), Gerencsér (2) és Szám lőtte.

HOHN JÁNOS intéző véleménye:

— Csapatunk ezen a mérkőzésen még jobban játszott, mint Kecskemét ellen. Nagyobb kedvvel játszottak a játékosok. Remélem, ebből a kedvből a vasárnapi pécsi VSK elleni mérkőzésre is tartalékoltak.

Itt szeretnék megkérni minden bányász szurkolót, hogy a vasárnapi pécsi VSK elleni mérkőzésen teljes szívvel és hanggal biztassák csapatunkat, hogy ezen a sorsdöntő mérkőzésen még jobb erőben és még nagyobb akarással az ellenfelet legyőzzük, s ezáltal még közelebb kerüljünk célunk eléréséhez, az NB I-hez. Zúgjon a hajrá bányász egész mérkőzése alatt, hogy ezáltal segítsük csapatunkat, de ugyanakkor az ellenfél megbecsüléséről és a sportszerűségről se feledkezzünk meg.

*

Vasárnap a KBSE—Pécsi VSK mérkőzésre délután fél 4 órakor kerül sor.

*

Korom Sándor, a KBSE csatára megsérült s ezért valószínűleg vasárnap játékára nem lehet számítani.

*

Közöljük, hogy május 1-én nemzetközi labdarúgó mérkőzés lesz Komlón. Valószínűleg a csehszlovák pozsonyi vasutas csapat lesz a mieink ellenfele.

Béta-akna—Szekszárdi Építők 6:2 (3:0)

Lendületes bétai támadásokkal indul a játék. Élvezetes a bányász csapat csatárjátéka. Ötletes, gyors helycserékkel teljesen megzavarják a szekszárdi védelmet. Deák és Tóth II. lövéseit hárítja az Építők kapusa. A 18. percben Tóth II. balszélen lemegy, nagyszerűen ad be és Király I. közelről belsővel a kapuba helyezi a labdát. 10 perc múlva Tóth II. előre ívelt labdájával Király I. nagyszerűen ugrik ki és 12 méterről a hálóba lő. 2:0. A 35. percben Tóth II. kitűnő keresztlabdát ad a jobbszélre. Deák jókor indul, elmegy a hátvéd mellett és 12 méterről szép gólt lő. 3:0. Továbbra is igen jól játszik a bétai csapat. A két fedezet jó labdákat ad előre a mozgékony csatároknak.

A II. félidő kezdetén Tóth II. eredményes. 4:0. Ezután csökken az iram, a bányász csapat lefékez. Mindjobban lendületbe jön a Szekszárd és két súlyos védelmi hibából 1 perc alatt 2 gólt érnek el. 4:2. Röviddel ezután Deák helyez be szépen nehéz szögből egy szabadrúgást. 5:2. A félidő II. felében alacsonyabb a színvonal, több az egyéni játék. Még egy mintaszerű támadásból ér el gólt a Béta. Deák jól megy el jobbszélen két ellenfél között, pontosan gurít a befutó Király I. elé, aki egyből élesen a jobb sarokba lő. 6:2. Béta fölényével ért véget a mérkőzés.

A közönségnek tetszett a mérkőzés, különösen az első félidőben látott jó csatárjátékot.

Jók: Tóth II. (mezőny legjobbja), Király I., Mestyán, Balázs, Deák.

KOMLÓI VÁJÁRISKOLA—SZEKSZÁRDI ÉPITŐK IFI 2:2 (0:2)

Az első félidő nagy részében a szekszárdiak voltak fölényben, jobb csapatmunkájukkal, összeszokottságukkal kezdetben nem tudtak a vájáriskolások megbirkózni. Sorozatos támadásaikból két gólt értek el. Szünet után a vájáriskolások nagy lelkesedéssel átvették a kezdeményezést. Néhány egész jó egyéni megmozdulást láthattunk tőlük. Lelkesedésükkel kiharcolták a döntetlent — a kihagyott 11-essel a győzelmet is megszerezhették volna.

Jók: Kocsmáros, Tigyi.

KÉZILABDA

Komló—Kistext 11:10 (5:7)

Jóiramú, izgalmas mérkőzésnek voltak szemtanúi a kézilabda szurkolók.

A komlói csapat így állt fel: Balázs — Weininger — Horváth — Appelczopfer — Schwarcz — Papp — Schmeller. (Csere: Wiatórisz, Trischler.)

Kistext támadásokkal indul a mérkőzés, már az első 5 percben 4:1-re elhúztak. A komlói fiúk meglepődtek. Ennek ellenére nem adták fel a harcot. Így alakult ki a félidő eredménye a Kistext 7:5-ös vezetésével.

A II. félidőben hatalmas küzdelem alakult ki, fej-fej mellett érték el a gólokat. A mérkőzés sorsa az utolsó percekben dőlt el a komlóiak javára. Köszönet illeti a szurkolótábort a lelkes biztatásért, mert ennek is volt szerepe a győzelem kivívásában.

Góldobók: Appelczopfer 4, Schmeller 3, Papp 2, Horváth 1, Schwarcz 1.

— O. O. —

MOZI

Május 1: Április 27—28: Cár és ács. Német film. Április 29—május 1: Gázolás. Magyar film.

Szabadság: Április 27—28: Pique Dame. Francia film. Csak 16 éven felülieknek. Április 29—május 1: Nézz a tükörbe. Lengyel film.

MATINÉ: Május 1: Április 28-án: Kati és a vadmacska. Magyar film.

Szabadság: Április 28-án: Tilos a játék. Dán film.

Szászvári Jószerencsét: Április 27—28: Gyökerek. Mexikói film. Április 30—május 1: Kegyetlen tenger. 1953-ban készült angol film.

A Népköztársaság nevében:

Pető Sándor 45 éves géplakatost lőszer és fegyverrejtegetés bűntette miatt a komlói bíróság 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A vádirat így szólt:

— 1956. november 2-án Pető Sándor mint nemzetőr puskát szerzett magának és azt a lakásán rejtegette. Miután november 5-én a statáriumot kihirdették, beszolgáltatás helyett fegyverét bezsírozta s azt kisbattyáni házának udvarán a kútba dobta. Hetek múltán a későbbi használatra tartalékolt puskát hatósági közegek emelték ki.

Pető Sándor gyenge érvekkel védekezett. Azt állította, hogy a novemberi napokban az ellenforradalmárok miatt „nem merte" a fegyvert Komlóra hozni, később pedig félt a következményektől. Ezen állítása hamisnak bizonyult, mert tanúk vallottak amellett, hogy a kérdéses napokon is jártak Kisbattyánból műszakot teljesíteni. A bíróság a vádlott védekezését nem fogadta el.

HÍREK, közlemények

— **Háztartási** fagylaltgép vásárolható április 23-tól a Kossuth Lajos utcai edényboltban. A családi háztartási szükségletekre tervezett, 0,5 literes, kézihajtású fagylaltgép mindössze 270 forintba kerül.

— **30 újabb padot** helyeznek el a kökönyösi térre és parkokba, melyek kényelmes pihenést, kellemes napozást nyújtanak.

— **75 újítást** adtak be január 1-től március 31-ig a bánya és kisegítőüzemek dolgozói. Az újítási irodába adott újításokból 44-et elfogadtak és már a gyakorlatban is alkalmaznak. Az újítások közül kiemelkedik a Kossuth-bánya „Kincses-féle" újítás, amely iszapolással kapcsolatos megtakarítást eredményez.

— **Csillárok** vásárolhatók nagy választékban 81.10 forinttól 470 forintig a Kossuth Lajos utcai vas-műszaki boltban. Ugyanitt parkettkefélő, hűtőgép és német gyártmányú rádió is kapható.

— **Török perzsa** ebédlőszőnyeg vásárolható a 115-ös számú méteráruboltban, 2400 forintért.

— **A bánya** és kisegítőüzemek dolgozói közül április 4-től 15-en üdültek Hévizen, Galyatetőn, Balatonfüreden és Lillafüreden. Az üdülők április 17-én tértek vissza.

— **40 literes** zománcozott üst 231.50 forintért. üstház 288 forintért és csikótűzhely 432 forintért vásárolható a Kossuth Lajos utcai edényboltban.

— **Ankétot rendeztek** április 23-án délután 4 órakor a komlói vájáriskolában a „Két vallomás" című filmről. Az ankéton résztvett a Pécsi Megyei Gyermekbíróság ügyésze és egyik bírája is.

— **Kínai selyem** velur (bársony), bordó, enciánkék színben 430 forintért, kínai tiszta selyem taft, rózsaszín, világoskék, sötétkék, fekete, fehér (menyasszonyi ruhának igen alkalmas) 115 forintért és újabb divatos, kockás szövetek 115 forintért vásárolhatók a 115. számú méteráruboltban.

— **Nylon kötény** és nylon asztalterítő érkezett a Kossuth Lajos utcai 111-es számú rövidáru boltban, amely 53, illetve 90 forintos árért vásárolható meg.

— **Nagymennyiségű** bőrdíszmű érkezett április 20-án a 111-es számú rövidáru üzletbe. A női táskák ára, melyek minden színben kaphatók, 96 forinttól 200 forintig terjed. Ugyanitt gyermektáskák, NDK-ból érkezett útitáskák, plesztikből készült női erszények, bébi és leányka kötények, női fürdőruhák, shortok szintén nagy választékban vásárolhatók.

— **Háziasszonyok** figyelem! Kézihajtású mosógép kapható a Kossuth Lajos utcai edényboltban. 785 forintért. Ezenkívül Csehszlovákiából érkezett ólomkristály váza és hamutálca is, tetszetős kivitelben, 60 forinttól 520 forintig, illetve 85 forinttól 162 forintig szintén kapható.

— **722 forintot** nyert a 15. héten az 1 db. komlói 11 találatos tótószelvény. A 19 db 10 találatos komlói nyeremény összege, egyenkint 71 forint.

Ápoltassa arcbőrét a „Levendula" kozmetikában

Korszerű arckezelés!
Ingyenes tanácsadás!

Helyiipari Vállalat kezelésében
Kossuth Lajos utca 61.
Telefon: 16-38.

Apróhirdetések

EGY ORION világvevő nagyszuper, nyújtott sávú, 2 hangszórós, kifogástalan rádió eladó. Megtekinthető egész nap Gesztenyés, Gyöngyvirág u. 8.

EPEDA rugós ágybetét készítését vállalom. Vajta kárpitos Pécs, Déryné utca 11. (volt Mária utca). Telefon: 41—88.

ÚJSZERŰ állapotban mély gyermekkocsi olcsón eladó. Kossuth Lajos utca 32.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Meiles Rezső

Komló HUMORA

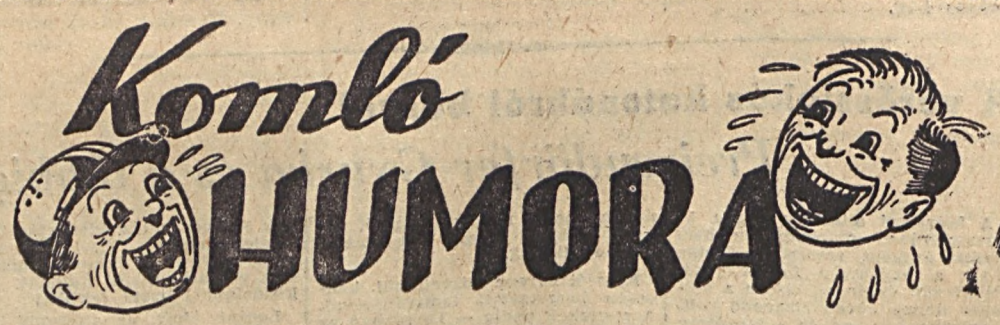

HALCSARNOKNÁL

— Anyukám kérdezd meg, hogy valóban frissek-e ezek a halak.

ELŐFORDULT

— Na végre, maga is vízvezetékszerelő.
— Nem kérem, én csak ellenőrizni jöttem, hogy szükség van-e szerelőre!

A SPORTBAN...

— Nem szolgálom ki, mert részeg, láthatja ki van írva.
— Ki vagyok írva? Hát úgy nézek én ki, mint aki be van rúgva?

MEGSZIVLELENDŐ

— Mondd csak, nagymama — kérdi Kati — miért van nekem két szemem, két fülem, két kezem, két lábam, de csak egy nyelvem és egy orrom?

— Azért kis unokám, hogy többet láss, többet hallj, többet tégy, többet menj, de kevesebbet fecsegj és az orrocskád ne dugd oda, ahová nem kell.

KECSKEBŰ

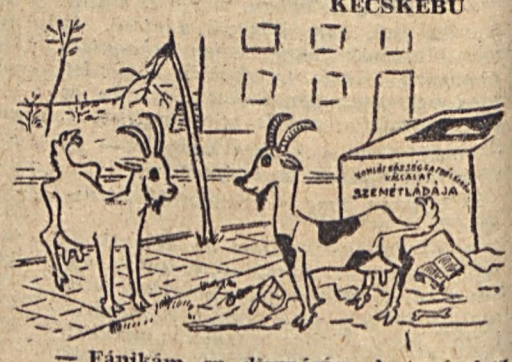

— Fánikám ez disznóság. A tanácshoz kellene fordulni, mert a kutyák és a disznók mindent kiesznek előlünk a szemetes ládákból.

Aki a virágot szereti